

حق دینی قرآن دیلی

Hak Dini Kur'an Dili

جلد

۵

صوتی قرآن دہلی

بہارِ اعلیٰ ترکیبِ نقیب

جلد

۵

۴

سورة الاعراف كثره و مكانة ايات

بوسوره دخی مکیه، هجرتیه مقدم مکده نازل اولسه. بوزده اجماع واردر. آیه
 فقال « واستلهم عن القرية » ده « واذ اخذ ربك من بنی آدم من ظهورهم « آینه قدر استثناء
 انیمه، بوزن رنی اولی قی سربله. بوابه عباسه دخی. دایت ایلسه « واذ نتقنا الجبل
 آینه قدر ده دیمسه. اکلا سیلور که بوبه دیمه غایه مک میاره دفرنی قدر انیمه، یعنی
 « واذ نتقنا » مک استثناء داخل دفرنی اولی قی کوسر مک آینه سدر.

آیندی — کوفیه و مجاز تعدادزه ایکی بوز آتی، بفریه دسام تعدادزه ایکی بوز
 سدر. نام آت ارب اولار یفنده رایت مختلف اولار سدر. « المص. کما بدأکم نعوذون.
 ضعف من النار، الحسنی علی بنی اسرائیل ».

کلماتی — اولوز اوج بیگ یکدی سدر.

درفی — بوز فزه بیگ اوج بوز اولدر.

فصلری — « ن، م، ل، د » حرفیه. « ال بالکذ باشد کی « المص » ده در.

لام، بالکذ آفر اسرائیل اولار در که ایکی آینه در. میم اولدر در. میانیسی لیه نرند در.

« ضعف من النار » برایت خفای اولی قی. داینه کره برده « د، فاموسی دار دیکر.

اسمادی — سورة الاعراف، سورة المیقات، سورة المسابیه، الفلام میم صادر در.

« و بینهما حجاب و علی الاعراف رجال » الخ ... دیمه هبت اید جهنم بینده بر سور اولدر اعراف

و اصحاب اعراف ذکرنی تفسیر اولی قی سورة الاعراف « ولما جاء موسی لمیقاتنا » آتی اید

میقات سوابی « الست برکم قالوا بلی » آتی اید حدیث میانی شتم اولی قی سورة المیقات

دیا سورة المسابیه اید بانی « المص » اولی قی سورة المیقات. کلمه ان سهر و اعراف در.

بر سوره کیه سوره انفاسه ذکر و اثبات و تمجید اولاد و افاضه مقول برکت
 دارد و اختصاصی اولاد و نقطه در سوره و تفصیل رسیده است تا به نطفه و استخوان صورت جریانی
 بر سطح و افضاح ایدرک « و هذا کتابنا مبارک فاتبعوه و اتقوا العلم رحمون » و مضمون در به به فضل
 بر انذار و اخطار ایدر سوره ایدر هب و انعام ایدر انفال یسند و بر امران کبی اولاد مقدر.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

المص • كِتَابٌ أَنْزَلَ إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي سُدْرِكَ خَرَاجٌ مِنْهُ لِتُذَرِّبَ
 وَذِكْرٌ لِلْمُؤْمِنِينَ • اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ إِلَيْكُم مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ
 أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ • وَكَمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا فَجَاءَهَا بَأْسُنَا بَيِّنًا
 أَوْ هُمْ قَائِلُونَ • فَمَا كَانَ دَعْوَاهُمْ إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا إِلَّا أَنْ قَالُوا إِنَّا كُنَّا
 ظَالِمِينَ • فَلَنَسْئَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْئَلَنَّ الْمُرْسَلِينَ • فَلَنَقْصُصَنَّ
 عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ وَمَا كُنَّا غَائِبِينَ • وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ
 مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ • وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ
 خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلِمُونَ •

مَالِ شَدِيدِي

المص • بر کتاب که سوره ایدر بریدی ، صافیه بوزنه در دایره بود کلمه بر صفتی اولاد
 بوزنه انذار ایدر سک ، مؤمنده ده سوره بر اخطار • • ریزنده سوره ایدر برینه اتباع ایدر ، اولاد
 بر حاکم و سیر اتباع ایدر یک ، سزایک از در سوزیدند • • بزم مملکت هلاکت ایدر که بجز بایانیه
 یا غور کوزد از اولاد که با صفت از کلمه بر سوره • • عذاب کوزد برینه کلمه کوزد ده « بزر

عقیقه قائم این • دیکه بایسته و عوارض اولادی • مکره البته پیغمبر کوزه رسته اند و مورچه
 البته کوزه رسته پیغمبر رده مورچه • مورچه کوزه کندی فارسی اولاد بیتی مظهر علم اب
 بهر حال اهل حق • ادری باز او زده غایب و حل این • هم دزد او کو نام مور • آرنه کیم بزارند
 آغز با صا • ایته او ز • او فدا و بول بقد • کیم ده بزارند عقیقه عیسه بوزده ایته آند زده
 ظلم انور بد کند برینه باز عیسه ایتر •

[المص] الف ، لام ، میم ، صاد - الله اعلم بمقصوده . سورۀ بقرة نزلت
 دال عمرانك باشه باره . میثاقه بر باره ده صادرنا سیند مغزیه طرفه نقل ایریه بعضی سوزر
 دارد . از جمله : ایته با صا بر روایت کوره . « اما الله اعلم و افضل » به اللام بیدر و تفصیل
 ایترم • دیک اولدنی نقل ایریه . صدی ، الصور مخفی اولدنی . بعضی . الم شرح لک
 صدرک • معانی اولدنی سوزر . فقط الفاقه سازده بر وضع مخصوصه استناد ایریه بوج
 احتمالانک بیدر می فاطره کدی عیسه مغزیه بوزده اعتماد جاز اولدیه بعضی بیاید ایریه . میثاقه ایته
 نقل ایریه معنی ایکی سوره بنده کی سیاه مناسب نقطه نظر نه جالب دقت . هر حاله بوسوره -
 بیدرک دخی بر بد و درن نقطه ای با سلاسی مندر جاتک « وما یعلم تاویله الا الله » معنی او زده
 ادرال برن توقف ایریه کبی بعضی مضامین مشابه و معانی رزیه کی معنی بولنینه بر تیری نقشه ایریه
 بنامیه سورۀ بقرة دال عمرانۀ اولدنی کبی بوسوره ده رضی کنه و عقیقتی دهان یارده بر تفصیل ایریه
 احاطه ایریه عیسه عیسه بر طاقم مضامین ایمانیه فارسینده اعتراف عیسه ایریک سجد عبودیه فایانه هفت .
 از جمله بداخلت ، سرد تطیف ، احوال آفرین ، معجزات انبیا ، رویه اه سانی بوقیلند .
 بنامیه اسیر « المص » مطلعده ده بزم زبات صلاحه ایریه بیدر عیسه مفهوم سوزر : ای رسولم
 مصطفی بنم معلوم اولاده بو « الف ، لام ، میم ، صاد » سدید قول و فعل ده جید و بیدر
 فیصدایانه و می بختان [کِتَابُ أَنْزَلَ إِلَيْكَ] برنابر که سعادتی [فَلَا تَكُنْ فِي]

[illegible]

[illegible]

کذیرینه دیاسونده بوزنه صورغه حاجت یوتند دیکر. بولا نقاب بوراره رسل الیهم ورسینه
 الیه دالیه صورغه هفت جور دسی ده بونه کافر لری بونه پیغمبر دروازه سنده سوال توبخ و تراخته ایله
 سوال ایله جک دیکر. بوند مجموعه بویوسور که: الیه دالیه صورغه هفتزه [فَلَنَقْصَنَّ
 عَلَيْهِمْ بِعِلْمٍ] کذیرینه فارسی علم ایله هر حاله و هر حاله هیز دروب آملانه هفت. پیغمبر
 صور دلفرد زمانه «لَا عِلْمَ لَنَا إِنَّكَ أَنْتَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ» دیه هفت. بوند اوزرینه ال کیزی مالدرینه
 دارنجه ندر هینک یایه نری، اجمیدی، طیندی علمزه بوزرینه دره هفت [وَمَا كُنَّا
 غَافِلِينَ] بزم غایب رحه ایرک که علمزه اولایله بر مالدی بولنه بایسه. ظاهر دباطنه هر نه
 بایه برسه الله هینه حاضر و ناظر رساله در. [وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ] وزنه ده اوکونه
 هفت: هر شیک، هر مصلک ال طوفرد و تمام عمل و مقابله طایفه ده اوکونه. — نه اولور
 اولور اوکونه ندر از هیزه بر حساب جارد دیا اهل حال و ساعده دارر. اوکونه ابه دفتر اعماله ک
 هر مصلک ان ایجه، ال فزده نقطه لریه دارنجه ندر مجموعه طایفه لریه ک مطلوب و زیست
 موازنه لری تماماً نفیسه ایله هک هک ه. دفتر بوزرین — پیدایورد، اعلایورد —
 میفایر یوب مصلد قایله هفت. بنامیه [فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ] هر کیم میزانزویه
 طبر، مصلک سیاتنه، مطلوب و زیستنه، طایفه بوزرینه هفت میفایر [فَأُولَئِكَ
 هُمُ الْمُفْلِحُونَ] ایسته بوزر دایمه بوزر اذندج بولسه، برار لریه ارسه اولاندر. — جمع
 صیفیه «موازینه» نفیسه آملایسیر که هر زرا مجموعه پیدایسند میناندارر. ه. دفتر مصلک
 هینک بوزرینه میفایر. [وَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ] هر کیم ده میزانزویه هفت طبر،
 مصلک سیاتنه، مطلوب و زیستنه اکید میفایر [فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ] —
 ایسته بوزر ده نفیسی زیاده ایسه، کذیرینه مینانده برافسه اولاندر که [بِمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا
 يَظْلِمُونَ] بوند سبی بزم آیدمیزه ظلم ایره اولاندر. — ستر آندید و اظهار هفتی در مکرده
 استماع ایره هر لریه. شواهد الیه مذ محمود اولریقی همه و حقوقه وقت ایرت:

اداسه :

وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ قَلِيلًا
 مَا تَشْكُرُونَ • وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ ثُمَّ صَوَّرْنَاكُمْ ثُمَّ قُلْنَا لِلْمَلَكَةِ اسْجُدُوا
 لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ • قَالَ مَا مَنَعَكَ إِلَّا تَسْجُدَ
 إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ • قَالَ فَاهْبِطْ
 مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ • قَالَ
 أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ • قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ • قَالَ فَبِمَا أَغْوَيْتَنِي
 لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ • ثُمَّ لَا يَبْقَى مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ
 وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ وَلَا تَجِدُ أَكْثَرَهُمْ شَاكِرِينَ • قَالَ اخْرُجْ
 مِنْهَا مَذْذُومًا مَدْحُورًا لَمَنْ يَتَّبِعْ مِنْهُمْ لَا مَلَأْتُ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ •
 وَيَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ فَكُلَا مِنْ حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هَذِهِ
 الشَّجَرَةَ فَتَكُونَا مِنَ الظَّالِمِينَ • فَوَسَّوَسَ لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ
 عَنْهُمَا مِنْ سَوَائِهِمَا وَقَالَ مَانِهِيكُمَا رَبُّكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا
 مَلَائِكَةً أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ • وَقَاسَمَهُمَا إِنْ لَسَا مِنَ النَّاصِحِينَ •
 فَذَلَّلَهُمَا بَغْرُورٌ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوَائُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ
 عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَنَادَاهُمَا رَبُّهُمَا أَلَمْ أَنْهَكُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقُلْتُ لَكُمَا
 أَنَّ الشَّيْطَانَ لَكُمْ كُفْرًا عَدُوٌّ مُبِينٌ • قَالَا رَبَّنَا ظَلَمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا
 وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ • قَالَ اهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ
 فِي الْأَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَمَتَاعٌ إِلَى حِينٍ • قَالَ فِيهَا يَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا
 تَخْرَجُونَ •

اگر سه بزم مفقود است، رحمت پروردگار شبیه بوم که فرغانه در سینه دارد • بوردی که:
اینگذ بفقده بفقده دشمن دارد، نه بر زمانه نذر ارضه قرارگاه طومره در نصیب الحمد بقدر
• بوردی که اندوه با نایه بفقده دانه در جلد دانه میسارید بفقده •

[وَلَقَدْ مَكَّنَّاكُمْ فِي الْأَرْضِ] قسم اولی که نزد ارضه مکنیه اینک؛ مکنه
نیده، اونی سده و طه، جهان و مکنه قرارگاه بایره و با دانه نذر فقره قدرت و کنت و برك
[وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعَايِشَ] دانه سزک ایچره بر میوه میسار، با نایه صبه،
کینه ملک، انتفاع ایه ملک سبیر، واسطه ارضه و مخیر اینک - که طه و کنت و اسباب میست،
نقیض افزه و طه، افتاد، کیم، بر اساس نمند بیوک معاد الیه دانه. و بوردی طوری انشا الله
نارسی نه نذر مقرر و وظائف اید و شد و بوردی. بوردی اینک [قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ]
سزیک از شد اید بوردی - دانه اولی ارضه اصوع و عمارت دانه اسباب میسار استخوانه و فلقی
و مافوق اداری طایفه و نه قدرت و کنتی بری برینه صرف ایه و نثار و طه و کفر و طیفانه نونی
ایند از ارضی کجی شد اید بوردی و اوقات شد و عمارت نه نذر از دانه. حال بوردی انشا الله بوردی
با نفع دانه بیوک نعم الیه نذر بوردی بوردی:

[وَلَقَدْ خَلَقْنَاكُمْ] قسم اولی که نزد خلقه اینک؛ - سزیک برشی دحل اینک
سزیک بوردی صبح بوردی، عالم و سزیک دحل اینک، سزیک سزیک بوردی بوردی بوردی افندانه
اول، اینک مایه نذر نقیر و عمارت اینک [تُرْصَدُونَ] مکره نذر نقیر اینک؛
سزیک ارضه مکره، عضویت بر مکره، ارضه بر مکره و با نایه صلبه بوردی
بر نطفه ارضه مکره سزیک تقویم اولی انشا الله بوردی [وَلَقَدْ خَلَقْنَا لَكُمْ
الشَّجَرُ وَالْأَدَمَ] مکره و مکره "آدم سجد اینک؛ اولی بوردی کوب الطاعت و انقیاد
قدرت ایدیک " دیک.

بو خطابون برزده دیاضنه رکل، عم العموم جنس برزه، دها طوفی جلیت برزیه
 نوج اولیغی و برنا سبیل مدله مک آرم سجه سی قضیه مدله ده نوع برزه برست سیافنده تذکیر بورده
 صریحه. رکل که بر سجه ارد هفت آرم کتفه مخصوص رکل، ذریقه ده راض اولمه اوزده نوعه هار
 برزن دایم اوزده. ذریقه آرم اجمعه بالذات هفت آرم ده افضل اولمه اولو العزم انبار مقام کبی
 ذات برزیه سبیل اولیغی نقر آرم بر معنی راضیه. بنا بر سجه آرم یا کز ایله انبار اولمه اوزده رکل
 عم العموم نزع برزک ماهیتی قیسو ایریه بر مثال رکل، تعبیر آخر علم جنس اولومه مدله ایله سیاق آینه دها
 موافقه. هفت آرم کند فرزندیه با بعضی هار اولیغی فضائل و ملطات انباریه ده با سبیل جوده ذریقه
 نخی ایریه هک اولمه فضائل و ملطات ده بالقوه هار اولمه اعتباریه ابر الیه اولومه تأمل ایریه نماند که
 هفت آرم هفت بخ آرم، تصور آرم، تصور بخ آرم، آرم سجه، جوده نوع برزه سجه بی سبیل اولیغی
 توضیح ایریه. « هو الذی جعلکم خلایف لارض، معانی ده توضیح ایریه بر آینه مضمونی بر هیوه دریه
 باطنی اعتباریه در. فقط بر بورده برتر در آتفا ایریه هک. جنابیه انباریه اولمه برزن
 بنسبه اعتباریه آرم مدله بر رکل، مدله مک آرم سجه انباریه اراعتیه. در سبیل که بر مضمونه،
 بر تصور، بر سبیل هفت دره مکره انباریه اللهیه با سبیل بر سبیل ایریه نماند که ذلت و برزک
 ناکوریک اولومه ده مضمونی انتاج ایریه هک.

ذرت، الله آرم ایرانه مضمونی هار و تصور ایریه مکره مدله بر آرم سجه ایریه در ده :
 [فَجَدُوا] اوزده سجه انباریه [إِلَّا ابْلِيسَ] انباریه ایس [تَرٰی کُنْ مِنَ السَّاجِدِیْنَ]
 سجه ایریه در اولاد - اولاد ده نارد [قَالَ مَا مَنَعَكَ اَلَّا تَسْجُدَ اِذَا اُمِرْتُ]
 الله اره « سلطان مانع اولد ده به ارا انباریه سجه انباریه هار انباریه ! » برزیه در، برزیه نوج
 ابر استقامه ایریه. - بره فارسی ایس نرید بلیه سبیل ؛ [قَالَ] رید که [اَنَا خَيْرٌ
 مِنْهُ] به اوزده هکیم : - یعنی دها فضیلتی، دها برکه کم، برزیه اولاد مادینه سجه
 ایس ایریه رار هک. ایسته بخ سجه ده معنای ایریه اوزده برکک اولمغم و برزیه موافقه کوریه هک.

به ادرسه خبری بم . مؤخر [خَلَقْتَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَ مِنْ طِينٍ] بخانه آتش و خانه ایتک ، اونی
 آب میاورده خانه ایتک . — اود عروایانند نام ایتک ایچوره بر مقامه لی هیفته صفر و شونی نقشه
 ایدر : آتسه آب میاورده خبری در . خبری فیه فیه اولانده ره خبری در . بار میه آتسه بار ایتله به
 میاورده بار ایتله ادرسه خبری بم ، برنک ایچوره کجه ایتیم . — دیک اریور که بولفیه ، یعنی آدم
 سجد ایتک و در دینه قدر ایه نقاب ایتک هیئت طوقه جه یهج بر امر و نظیف با میاسه ، بر استخاره
 نموده ایدر و اوندک اوز نامه در عصبیه ایتیم سی و سجد ایچونه بر نفسی و ایتک کنی آرز و غایبانه
 روانه جریابه ایتیم سیدر و عمده دار بر یوزور . بود بر حاله اولایه طاعت آب مجر دارد رضای الهی
 بقیاد در نشأت ایتیم کجه ایدر مژدی . چون علم ایتک ایتیم هم ره نفس و خانه روانه کجه غصه
 بر نفس اعتبار و انوب طاعت ایتیم معبود ، الهامی بوقه نفسی بر نفسیه و نمیه ایدر من . و فکال آدم
 بار اریور سجد و ادر باره ایتک اولانده ایتیم اریور ایچوره بر هیج ایچوره بر استخاره و سجد
 استخاره ایتک صیانه طوقه در صیانت نقاب ایتیم بر سر . و اوز نامه ایتک بر یک کی مظهر و ایتیم
 آتسه که ایتک سابقا مظهر و فانت و ساری . لا یصون الله ما امرهم و یفعلون ما یؤمرون ، صفتی
 مظهره ما از ایتیم ایچوره در ، اراهی ایدر ایتک نقاب ایتیم کجه و عصبیه سبب بر غایبانه
 طریقی ایچوره ، بوقه ایتیم مظهره الله در کنی زر و نقاب ایتیم و نه کیم « ایتیم و لا دع .
 دیر اوندک زوره و خانه مخالف ایتک اراهی تو جه ایتیم ایتک ایتیم سجد و استخاره ایتیم صیانت
 . و ما منعک « سؤاله قاری ایتک سوز در . ایتیم کبر ایدر ایتیم و نقاب ایتیم . بر صورت ایتیم
 « ناخیر منه » دریکه اولانده صیانت نقاب ایتیم اتباع ایتیم و نقاب ایتیم برده علم سجد و سجد
 مقاسار ایتیم ایچوره بر لایب . « ناخیر منه » برده صادره « خلقتی من نار و خلقته من طین » ایتیم
 مظهری بر برینه ربط ایتیم مظهره صادره مظهره با کلت بر قائم کبر ایتیم ایتیم ایتیم ایتیم
 فاس مظهره مظهره بر نقاب ایتیم بر در نمیه و صادره اولایه فیه مظهره لایب اولایه « ناخیر منه »
 و مراد نقاب ایتیم استخاره فاس که حاله و سجد ایتیم ایتک شالی اولایه بر سوز و سجد

صفتی آملوسه گفته اند به قدر . از عهد خبر در استانی نفوس بجهت ابرو علم ، کذب ابرو صفت
 شایع خبر ، کبر ابرو ساری ، از انچه آنرا نمی داند در هیچ ابرو خبری ادلی خبره مانع شود تا
 بر عقیقت علم به درجه منطقیه شطرنج نفوس بر آن سبب اند بر عی صفتی ادلی آملوسه که غرض نفس
 ابرو قدر در ظاهر صورت نه کور و نه ایست به بر عیات در جهانند غرض عینه نه در سفید بر وضعت ادلی
 بر در سوزنی .

شود اجسک بر دعوی دانسته کی با سیم غلام و غلط نقاری ده قید ابرو لم
 ۱ - اول امر در اجسک سوال ناری و صفت در عینه نقاری نه سیه ، جوابی نه عینه
 در عینه طوری به ذکر آن بحث و علامه غلب مقام سوزنه در کشته . اعزاز و اعتدال به اعتداله
 و نقطه به نقاشی .

۲ - مورد غرضه قیاس و اعتبار به قیاس عینه ، از عینه ناری منطقی دلالت را به
 ابرو .

۳ - « خالق من نار و خلقه من طین » و عی سوزانه طوری . نکته اجسک بر آنکه خلق
 مفایه ابرو سوزنه « انا خیر منه » بنوعی آنرا بجهت نقاشی سوزنه غلط است . زیرا بر فرض خالق
 خلقی اعزاز ابرو در نظر دنی جلب ابرو که کور و زک که دیگر سوزنه خبر و سوزنه نقاری ماره و عینه
 نقاشی ، فاعل نسبت انحصار ، صورت ، غایب علق نقاشی ابرو . خلقت آمده « مانعك
 از تجد لما خلقت بیدی » قول الیسی ابرو اخطا به سوزنه سوزن انحصار « فاذا سوت و نفخت فيه
 من روحی » قول الیسی ابرو اخطا به سوزنه روح و سوزنی « انی جاعل فی الارض خلیفه » قول الیسی ابرو
 اخطا به سوزنه غایب نقاشی سوزنه با کز ماره و عینه اعتبار عینه به اجسک آمده طوری
 کز سوزنه سوزنه با صفت کور و سوزنه در بر سوزنه ، ادوره در عینه ابرو و خواص در زبان سوزنه
 غریزه کز سوزنه عینه ابرو به خاله نقاشی ماره به کز سوزنه ابرو . هیچ در سوزنه سوزنه طبع ابرو ناری
 خواسته کی فرده به مجرد تفحص خالق سوزنه ادله به خلقت فرشته با سوزنه سوزنه . سوزنه آملوسه که

عالم پسند که بر هر غنّه کور در کعبه ماره به نظر نفس مسکّی میسند. ایسته بالاده اسارت ایریک
 اوزره بر باطل نظر بر در کعبه ایسی «خلقتمنی من نار و خلقته من طین» صفای نموده «نار طینه فی سیر»
 غیر دل اولانده غنّه ایجه ده غیر لبر «ریه ایکی کبراد صغنی به ایا ایریک بوزو بر حقیقت کماله ده
 کبی فرموده ایسه دیونده «انا خیر منه» نتیجی صغیره ایسته سدر. حال بود ایچی فغیه کلینده ماره
 اولار یعنی کبی به غنی فغیه ده اعلی قیو طوفان رکده. حقیقتده مع اولاده غنّه نقطه نظر نه ایسی ده
 نموده اولوه و حکم خالفه مکتوم بودونه اعتبار بد مساوی اولونه یا بقه فغویت نقطه نظر نه ده خواص
 خواص نار به ده و هاجمیتی در هاکا لبر. هلا اخلاقی بر تکرار بد صلا فغیه ایریک زماه آنکه فغیه
 مدت رسیده اندسه و اقلانیه، میل تکرار استعداده مقابل زیاد و سکتی، صبر و صفات بران
 مهم رهیار و سماحتی، قاجیت اصطفا و نظامی نه ندر یوسکر. ایسی، آنک استعداده نقصانده
 آنک فغیه کبی بوزو نقطه یعنی علمی مقدر رکع فغیه اخلاقی در موانده بوزو فغیه در دای بوزو ده غنّه
 در تکرار. دینه بر غلط ایدر رکع آرمی صرف به هاجم، آنک بی صرف بر آنکه سویده و مقایسه ایسه فغیه
 غنّه اولانده آرمک اصطفا الهی ایدر هاجم دره بسویه یا بقه بر نظر امر، آنک بی ده نار به بسویه یا بقه
 بر نظر لغت اوله یعنی اقلانیه یا سدر. و یا لکن آرد فغیه رکع اوله سوال الهی یارشی ده کبر و انانیت. اخیر
 منه خلقتمنی من نار و خلقته من طین» دیوید سدر. بوند اوزرینه :

[قَالَ] اِهْ جِوَر دَر [فَأَقْبَضَ مِنْهَا] اِدْ یَیْه ایه اوراده — اِدْ بوزو یغای فغیه
 با فمور زره سدر ایمنه [فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا] جَزَلْ سَنَک اوراده کبرانیم
 اوراده — اِدْ مقام محمود صغی بیه الصلوات و تواضعه مخصوصه. [فَأَخْرِجْ إِيَّاكَ مِنَ الصَّاعِغَاتِ]
 نازیمه صغیه سه آنکه کرمی لندر شک. — کبر کرمی هکده، الجالیه، زیل اولویه، صفت کبریا و زانیه
 مخصوص اولاده اِهْ تعالی بر امر ایدر اونی بوزو یعنی مقاصد در حال عزل ایدر باینه بر دی، کبریه مقابل زلت و حقارت
 مکتوم ایدر، اصلک آنسه اولانده کورده نزن و غیرت و فضیلتی کز بسنده اصلده منتقل در روز الزامه انما
 بر فضیلت زانیه کبی فرموده ایریک بر لفظه انما: قدر بوزو یعنی اِدْ مقام سعادت نه در رسته چکیتی غنّه ایجه در غنّه فغیه

ارنی تنقیدہ فالقبسہ ایسہ برار الھی توبہ فرامی شبانہ مجرور برار الھی بر صوره بر لمره فصد
اکھو بر دی .

بر خطای غیب ناسبند و صبر مخوفند لایق ادرینو اقدایہ ایس بر حال امرانند فرتره
و ذلت و مقام ترادسره مباتی مایه بریح ایرک [قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمٍ يُنْعَثُونَ] بی ادرن
اوله بمقد کوزه تره انظار و امثال ای دی : یعنی آدم و ذریکت بعد الموت بمقد وقت تره اوله
اجلی تأخیر ای دیه تفرع و نیاز ای دی که برگرد . ثم تفتح فيه اخري فاذا هم قيام ينظرون " منقولہ " بود
يقوم الناس لرب العالمين " اوله نفقہ ثانیہ وقتیه . بر ذلک اکھو سیکر ایس ساسا غایر تعلای نکر اوله
کمی بستی ده نکر رطد . ادر بر سرده که آدم نسی و ذری ادر بر سرست با ساء بمقد . مکره اوله بمقد
و برگرد کلوب بست اوله بمقد . سوار ایسک کفر و اللہ و افرق انظار صوبه رطد . امر و تکلیفی و درجہ
انظار ادر معارفه صورت تره . سبابه رقتیه که ایس بر بر سرست تره امثال طای صحنه نفقہ اولی دوره
انتداب الی الابر اوله تره تره تره ذلت و مقامات ایمنه ده اوله فاسز بر بقایه ادر بر سرست تره
و فقط برقی تفرع ایمنه بر سرست تره نازلده ایمنه ایمنه سب . چون بر سرست تره مکره بر سرست تره . نیاز
بر سرست بر سرست تره ایسک مسی دیکر . صبح بر خدوتک لکھائی بر قلب و نیازنی کلایه راتیک ساند
اولیایه و " علیہ بذات الصدور " اوله اده تعالی نظر فرستد فرغنی ایسک بد جاسنی صورت مفقده
را بر سرست [قَالَ أَنْتَ مِنَ الْمُنْظَرِينَ] سبده نه سه نظر نه نسک : یعنی اجلی تأخیر ایمنه
بر سرست تره - فقط " الی یوم یبعثون " غایر نه ساعد ایمنه . بالنس سوره مجرور و سوره مکره طای
و مجد " الی یوم الوقت المعلوم " وقت معلوم کوزه تره بر امید انظار بر سرست تره . یو و یفتح فی الصور
ففرع من فی السموات ومن فی الارض الا من شاء الله " بر لوی اوله و نفقہ اولی کوبه . آدم سجده ارد
ایسک مہنتی انظار و مکره تره تمیز ابره بر انظار ادرینو کی ایسک انظار ده آدم و ذری مہنته بر انظار
اوله بمقد . ایسک عملیایه توبه و خدمی در سوز بر ذلت ایمنه عرض حیانه عمود دار اوله بر طلب و
دعایه آدم صلاه توبه به سبابه ادر مغفرت و رحمت طلب در عاسی مقابله ایمنه اراده کی ذلت تره مہم

اور بنی اکل شیلر .

ایس ، رجاسک قبولی کور دکره صوره ادا دزده عمری توبه و شداید خنده صرف اید و جله
برده [قَالَ] سزیدرید : [فَمَا أَغْوَيْتَنِي] ادرایسه بنی آزیتاک : اغواء و اضلاله
ساعده اینک مجبوره [لَا قُعْدَنَ لَهُمْ صِرَاطُكَ الْمُسْتَقِيمَ] لایب به ادرایمجه او
نوع ارمی ازیمه مجبوره سن طوفد بولن ادره جهم : — سنک نغند کورده ایمیه داسلام و استقامت
برونی سوب برصوبه طوره جهم [ثُمَّ لَا يَتَنَبَّهُ مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ] صوره ده باده حال ادرده
[وَمِنْ خَلْفِهِمْ] دازد زنده [وَعَنْ أَيْمَانِهِمْ] عاند زده [وَعَنْ شَمَائِلِهِمْ]
دو دزده ادره داره جهم : — دزن جهنده یعنی بر دستک صوبه اید و بدعی هر دزده حال بر جهم
طوفد بولن مجبوره رب صایمه ، شایر رب صوبه مجبوره : یا یا بایرسم یا یا جهم [وَلَا يَجِدُ أَكْثَرَهُمْ
شَاكِرِينَ] سده ادره ایسی شاکر ، بطبع بولن بقیه — ایس برصوبه فقهی « ولقد صدق
عليهم الميسرطنه » اینک دزنه کورده فنا سو دسده . جود نوع بزرده شایمجه سندر ، مجبوره
ربه اکرده . بعضی مغربنک نغند کورده ده بونی سولنده ایسه رب سو دسده . بونک بو دزم تقادنه
فارسه :

[قَالَ] الله بوردی که [اخْرِجْ مِنْهَا] میسه ادرده [هَذَا مَوْمًا مَدْحُورًا]
مزموم ، دهور ادرده میسه [لَمْ يَتَبَعَكَ مِنْهُمْ] نسیم ادرده که بو دزده هر کیم سن ادرایسه
[لَا تَمْلِكُنْ جَهَنَّمَ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ] سزده ، سنک تعید زده جهنمی طوره دزده . بزرده
اصد سینه ز اولاسیه . — ربک که ایسه ارباندر ادرده ، اوندک بنده سزده دازدک بینه کوردر .
کور و بور که الله تعالی ایسی ابتداء عیانه طوره ایسورده سده ، استقامت اتمیده . استقامت
اعتداده برینه کور و غزدر ادر کورده دینی عشار دفر زده طوره ده بولن یعنی مقادیر اید بر سده ، بزرده مقادیر
« ایسه ادرایسه میسه ، آرنه آلمانک کومیلک » دیه عزل و اسقاط ادر تحقیر دزنه لیل ادر سده . برنجی
« فخرج » اریزک اهلوقه زفرا ، اهلوقه بوا فراج ، بر طره بر طره اولاسیه محفوظه . اگر ایس سینه لوب

ایده به جای جنبه سید لهریه بار آید بر غنور و بقا سودا نه در شریک آینه رد . بر باره مستور بر سوال دارد . سبطیه جسته افراجه و طرر ایلسته اولدنی عارده جسته کی آرم دهراب دهنل دوسه دیزه شوره ؟ بولا فارسی بر همه واسطه سید کیردن دیر بر قلمه نقاشی سدرت بر لسته ایدره بونی اعظم مغزیه رکیده عر اینکدر و با تیره اوج و عهد جواب دیندور :

۱ - همه بورد مغزتری دیندور که : ایه نقاشی دیرسه اولدنی بر قوت ایم بریده سماه دیا جنبه دوسه ایهال ایدر یاشور . بر معنای کوره « همه » بفریدنک بزرگیمه بیدیه کی ز هیزان بر فوره . حیایه ریه کنایه ایلسی سوزیه بیلیر .

۲ - ابوسلم امغانی ، بو جنتک ارمه جسته زنده برن اولدنی قائل اولدنی ایموره آرم رایس ایسی ده جسته ایدر دیرسه ، لکنه بوند سؤال معنایه اولدنی قائلور .

۳ - دگر بر قاتم مغزیه ده دیندور که آرم دهراب بلفا جنتک فایسته با قیسه کلیر ، ایسورده خارجه کوزه تیر با قند شیردن ، دوسه بر صورت دهراب ایلری ، اهر عارده آیدر دلاسته نقاشی ایسک طرر و افراجه جرات ایدره الفاد دوسه ملاخی سلب ایدر بر صورت دهراب اولدنی آیدر سلبور . بوند ایموره دوسه به اطلایه بر لبوب اولدنی ایدر بایرد [وَقَاتِمَهُمَا فِي لَحْمَيْنِ النَّاصِيحِينَ] دیرسه ایلن به سزک نصیحتد کیزده ، خیر خواهد کیزدنم دیر بیلد شوره : یعنی عیبه ایدره [قَدْ لَهَا بَعُورٌ] ایسی ده آراتر ده عار قشید ، مرتبه نزل القدره اکلیمه به نزل ایدریری - آرم دهراب هیچ بر لیه یالایره الله عیبه اینم عازیر ، آیدر ایلیر .

بنامیه [فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ] دقتار اولدنی عازیر [بَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا]

کیز برینه کورت بر لری به لیر یوریری : - معنیله شانی یوز کورسور . سوز و مخفی اولده عورت کللد ایملیوریر . بوند اوزرینه خیار نه [وَطَيفًا خَصِيفًا] عِلْمًا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ در حال اوزرینه جنت بار ایلدنه بامار بامامنه بایلدور . - دنیاسه که بو بار ایه اینجدر بار ایلدی . [وَنَادَا هَآرَتُهُمَا] دیر ایه نقاشی ده کیز برینه سوز بر نالید [اَلَا اِنَّ هَآرَتَهُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ]

به نزد او انعامی نهی ایتمه می آید ؛ (وَ أَقْلَ لَكُمْ إِنْ الشَّيْطَانُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ)
و هر حال شیطان نزد او عیب برداشته و بر دشمنی و بر می آید ؛ - که از کسی نهی مخالفت در هر طریق ، اینجسره
در حق سوزینه انعام از هر طریق عیب و توبیخ - است و اظهار - عبادت بر سوره در مراقبه سوره
اینجسره سوره بر استقامت اقتضای سوره طوره « ان هذا عدو لك و لزوجك » اینكه نفیر
نفراد و عیب که بر اظهار در واقع ادا می آید . بر عیب فارسی ارم و هوا با قدر در بر :

[illegible]

دائر اولہ جہان . ایستہ اے منہ نوع بشری ارفندہ بوبر نمکسہ ایدو :

سُكْرِي :

يَا بَنِي آدَمَ قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُؤَارِي سُوءَاتِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسٌ
لِتَقْوَىٰ ذَٰلِكَ خَيْرٌ ذَٰلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ • يَا بَنِي آدَمَ
لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكُمُ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا
لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا إِنَّهُ يُرِيكَ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا
الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ • وَإِذَا فَعَلُوا فَاحِشَةً قَالُوا وَجَدْنَا
عَلَيْهَا آيَاءَ نَا وَاللَّهُ أَمَرْنَا بِهَا قُلْ إِنْ لِلَّهِ لَآيَاتٌ بِمَا نَفَحْشَاءُ أَتَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ
• قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ
الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ • فَرِيقًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ
إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيَاطِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنََّّهُمْ مُهْتَدُونَ •

ماں شریفی

و آدم او غولدی ! با قیامت چه کسی بر ریختن او نه ملک لباسی اندر دل . غفلت اندر دل ،
نقطه نفوذ لباسی ، او پسندیده خبری ، بر ایستاده اندر نه ، کرن کرد و سوزن بر عینت آبرو •
و آدم او غولدی ! با باز آمدن از آن نزد چه کسی بر ریختن او نه ملک ایمنی و سیاه چندی و حقایق
کجی صافند نزد و بدایه او غافلانه چون او در قفسی نزد و کز بری کور بر جفت چندی
گردد و در ، باز ایستادی اگر کسی در دل و نیت در که ایمان کلان • در او بزند بایه غری زبانه
آثار بزی بر او در و در و بوی الله امر ایستادی در ، الله در او بزند که امر ایستادی ، بایه در بزند

الهدى اذ زينه من ائمه سکن؟ • روزه : هم . عدد اضافی ارایند . هم همسجده یوز ریزی
 طوطی طویله داده . دینی مضاف اولدک بمجره فالص فیله روزه . عبارت ابرک . سزد ابتداء او بارانه بنویسکی
 بنه اده روزه بکشد • برسنه هدایت جورون . برسنه ره منکات همه ادرن . جزه بوز . الهی برانوب
 سفلند اولیا . آغاز اینیر . برده کنیزنی هدایه فله ایدر •

[يَا بَنِي آدَمَ] ادرم ارموند : [قَدْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ لِبَاسًا يُؤَارِي
 سَوَاتِكُمْ] مفرده بز اوزیکنه . فضا بریزد ادرت : سزمورت ایر بر لباس [وَرِيشًا]
 برده ریش . یعنی جمال و مغز کسره سی باهور روت درناه اینیرک : — ارضی . سماد . انفسی
 آفانی . فرد . اهناس . طبعی . صنعی اسبابی هنره داماره ایرک . ارم رهوا جهته محفوظ دستور سانه
 آیمه عیدون آیدر ره بر یوزینه فکسه اولد فرد کبی بی ادریه لهر برده ره رسم ماردده « شیم » ایمنده
 محفوظ دستور ادر ره مرزده اولوب فورور که میر صیدیه بر یوزینه اینیر . موره ره عیدنی
 ادرنه جاک دیا کینوب قورائوب سوله جلد مورنه فقیرانه دیا غنیانه ایکی نزع لباس ادر محفوظ نسته
 دمنی نمس رتینه اطابه بریزر . بوبازنه [وَلِبَاسُ الْمُتَّقَى] تقوی لباسی : — صر نقود
 دیا صر نقود ادر کیم . یعنی صر صبا . دفتیه اه ابر که بیمه دیا زده مارد مغز عیدیه . فسالقه
 ضرر و مکنده ره دنا یا ابره جلد اولاده نور و صر البسه سی بوقمی [ذَلِكَ] بو [خَيْرٌ] فیه ملقده :
 — نفع مکنده . البه نمنده تنعم و استقار اصل بر نظرر . زیرا صر تقوی . فست و ایمانی . صبا
 و عرفانی اولانر بالضروره عیدیه بد فاله ر . لافل ارم دهواند بایر اندر نسته اینر کبی عیب
 دعوی زنی سزد و مخالف ایدر . فقط صر تقوی اولیاه فاجر رتیه کربنر ره نه عیدر اهل مکنده
 نور نر انازر . چونر بوز ابه نمنده عیب و صوری سزد . حور بر دسوزیات و جنات کبی اسباب رننده
 مخفط . دشمنده نونی و مخفیات مسه نقرای مذب دسوز نقرای دفع ابره هلب . هیچ کیمه نده نه هیجاسته
 و نه غنیانه نقرته باعث اولیه همه بر سبب صلاح و سکینت ادره و دنا ادر نمس کبی منافع حقیقه و فضا عیدیه سخی

دوستو من ، سوره سحر ، کبر و نخوت ریش در پایه ایمنه عمده غرور اینک است که بر طرفه ان فنا
برخی آچار ، غاف و خیال کلان من و وفا من در سر . برین ایمنه رسته ، لباس خود را فاسد و غف
مردانند بر نعت الهیه اولفد برابر بر هر توین کوزلری فامانده برانه جازیه طالع بر سه رخا جزد و نفع مصله
رقل ، بر شاع فرود در . اصل غیر ، لباس نقاد که سر عورت ، مفضل ناموس و طو ادنی نشین اید .

[ذَلِك] بر - یعنی لباس اندیز بیک [مِنْ آيَاتِ اللَّهِ] الهی آید زنده . استغفار اوله
لفظ و مایه ، فضل در حقه دلالت اید و ملائ و عدل مندر . [لَعَلَّهُ يَذَكِّرُونَ]
نامور لر که بونی تذکر ایدر . بوز و کی دهم و دلائی ، حکمت یابنی در دستور . نعم الهیه فی طو لار ،
طایفه دیا منفع ادوب میر کسلطرد و صابنیر . روایت اولور که جاصیه عربیزنه بر طایفه از جمله
حصه اولیایه اعراب یعنی بر دیر بیت سلفی عربیه اولور و حاره طوان ایدر . و ایمنه الله علیها
انیز انوار عربیز طوان انیز در برود . انزبا ار کطر کوزون ، فاریند که طوان ایدر ، فاریند
کوزون طوان انیز صری ده اولور دی . فاربه ، بویه سینه سنی و سینه سنده کیدو آچار و منی بسنده عربیه
اولور ، انچه ادرانه ، شاپ ارسته سینه فونسه کی مفید ، سیردن بر یا هادر اوز . « طوان ایدر که
خی کیم نصیب ایدر » دیر دشت :

الیوم یبد بینه ادرکه

دما برانه فدا امله (۱)

بخی سو برد . ایسته بر آید بوسید نازل اولور .

[يَا بَنِي آدَمَ] ادا دم ارمود [لَا يَفْتِنَنَّكُمُ الشَّيْطَانُ]
مانند شیطان زده منته ایمنه [کما اخرج ابونیکم من الجنة یزرع عنهم کما
لیاسما لیریماسوا تیمما] ابریزدن : بابازن انارون سو لری - قار لری ، بجا
نفره کور . کزیرنه فامانده دیر و مسندنی - کزیرنه کوزند ایمنه لری صوباره اولور و کزیرنه
لباس نقوی صیرنه روه جفته صیف لری سب اولر یعنی کوزنده اولور و انوار فته دهنه دهنه دهنه صیف
(۱) برکوه بوند بنو دیا هیسو ایدر ، ایمنه دهنه دهنه دهنه .

سَدَّ شَفْعُونَ قَبِيمَ بِعَارَتِ دَبُونْدَه بَرَابَرِ اَللّٰهِ بَرَادَرِ اَرِيغِي اَرْمَايَه فَالْفَيْسِيَر . اَدِرْدَل كُورِيَا !
 [قُلْ] سَه دَدَك [اِنَّ اللّٰهَ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ] اَعْمَارَه . الله فحشانی اَرَايَز . —
 اَرِيغِيك ، فَنَامِرَه ، كَنَاه اسكيدر دَر بَارَت اَر دِيلِير . فقط سَوَاسِي مَقْدَرَه الله اَر اَرَايَز . بَرَدَه
 طَرَنَب [اَتَقُولُونَ عَلَى اللّٰهِ مَا لَا تَعْمَلُونَ] بِيَه رِيغَر شَبِي اَللّٰهِ فَاَرِي سَوِي دَر بَرَسَدَه ؛ بِيَه رِيغَر
 شَبِي بِيَه رِيغَر بَر اَللّٰهِ فَاَرِي كَنَب دَانْدَر اِيَه فَالْفَيْسِيَر . بَرُون جَرَان دَه جَان ... بِيَه بَرِيغَر
 بِيَه بَرِيغَر . بِيَه بَر دِيلِير . بِيَه مَقْدَرَه اَللّٰهِ اَرِيغِي اَرَايَز كَنَب دَبَا اِيَه مَكْنَه دِلَالَت اِيَه جِد بِيَه شَبِي
 بَرَنَد . دَبَا بِيَه لَزَم مَكْنَه اَسْفَر اَرِيغِيك . زِيَه سَزَك ، مَعْلَمَه رَحْمَت اِيَه سَاغَان نَفْسِه دَكْرِيَه
 عَمَل اِيَه ، اَلْهَام اِيَه مَعْنَه بَرَنَد . اَر بَرِيغَر دَسَوَسَنَه بَسْمَه بَرِيغَر دَكْرَه . [قُلْ] دَك [اَمَرَ
 رَبِّي بِالْقِسْطِ] بَر مَقْدَر اَمْنَال اَرَايَز . بِنِي اَزَاو دَنفِرِيَه مَانِيَرَب اَمْتَدَال دَسَوَسَنَه اَدِرْدَل
 اِيَز [وَاقِمُوا وُجُوْهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ] دَلَمَك بِيَه اَنَدَه دَه مَقْدَر دَانَاه اَرِيغِيك .
 بِنِي دَلَمَك زِيَه دَبَا مَانَدَه ، هَر نَاز دَبَا نَاز اَللّٰهِ بَرِيغَر دَر دَسَوَسَنَه اَدَلَه ، اَرَنَد مَقْدَر دَكْرِيَه
 عَمَارَه نَزَم اِيَز . نَاز دَقِي زِيَه اَر بِيَه اَدَر دَه قِلَك . دَقِلَك بَرِيغَر بَرِيغَر اَللّٰهِ مَقْدَر دَكْرِيَه
 هَر نَاه اِيَه قِلَك . قِلَك بَرِيغَر اَرَنَد ، بَرِيغَر دَر اَر اَمْتَدَال دَعْوَج بَرِيغَر دَه مَقْدَر اَبَلَك .
 [وَادْعُوْهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ] دَاه اِيَه دَكْرَه مَقْدَر اَدَر دَه اَللّٰهِ دَبَا اِيَز . بَرِيغَر
 [كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ] اَرَنَد دَقِلَك بَرِيغَر دَبَا اِيَه اَر دَر دَكْرَه قِلَك . — بِنِي اَدَلَه
 مَقْدَر اَبَلَك دَقِلَك دَبَا اِيَه كَنَب دَكْرِيَه بَر اَر دَه اَمَارَه اِيَه جِد ، اَرَنَد كَبَه قِلَك .
 شَبَه بَرِيغَر اَمَارَه اَبَلَك اَسَلَد . بَرِيغَر اَرَنَد بَر اَر دَكْرَه مَقْدَر شَبَه بَرِيغَر بَرَنَد . اَرَنَد اِيَه
 مَقْدَر دَسَوَسَنَه طَرَنَب دَه اَرَنَد اَر اَر اَر دَكْرَه طَبَقَت فَاَرَنَد بَرِيغَر بَرِيغَر « اَرَنَد بَرِيغَر
 اَر دَر » فَاَرَنَد دَسَوَسَنَه دَبَا اِيَه اَر دَر اَر دَكْرَه اَمَارَه اِيَه اَر دَكْرَه اَر دَكْرَه اَر دَكْرَه
 اَبَا مَالِيَر . بَنَا مَقْدَر دَبَا اِيَه مَقْدَر دَكْرَه اَر دَكْرَه اَر دَكْرَه اَر دَكْرَه اَر دَكْرَه
 اَر دَكْرَه مَقْدَر دَبَا اِيَه اَر دَكْرَه اَر دَكْرَه اَر دَكْرَه اَر دَكْرَه اَر دَكْرَه .

و محمد بنی جزای بی بود بمقدور . تا آنکه سرفی از نو نایب که بویسه کبیسه . بر به او مورد و مملو بود
 بزم حکم و قدرت محمد الهی در بینه اصداف و شبه برتر . آثار با بار ، صمد ، اقبال ،
 اند ، دوست ، اندر ، بکد ، خالد ، حکم دار ، دولت مند ، اند چند عالمی بزم مخلوقان بریده
 کسر ، کند کسریه بر فردی نه بر اینه اهبانه فارر از پیلر ، نه نایه اماره سه . « انانی انانی باار »
 دیم ریخ ر علی . « انا اهی دایت » دیم ریخ فردر کلمه کلمه که بزم آرزو دار عاریه و عماره بر هوومه
 با یا بیه ، زده کنه بزمی در رنده کلمه غصه های آریا بزم . با دیم بزم اوسار و عالم محمد الهی در بزمی
 اجمیره لغزیده لغزیده ایستایسته از اوسار و طوفان یور و دنده در دنده در دنده در دنده در دنده در دنده
 نکل اولی و آنچه الله دعا ایرد با الوار می و بزمه اهدوس و صمد اولی با الوار رب اولی با غیر ملید .
 با سدر بزمی در بزمه اهدوس [فریقا هدی و فریقا حق علیهم الضلالة] بزمه
 هدایت ایسه ، نویسه ایمانه بر طوفان بزمی بزمه ، بزمه در دنده در دنده در دنده در دنده در دنده
 بهار در دنده بزمه . بزمه [انهم] در ، در بزمی بزمه [اتخذوا الشیاطین اولیاء
 من دون الله] الهی بر بزمی بزمه اهدوس اهدوس . بزمه در [و یحسبون انهم
 مهتدون] کنه بزمی بزمه در دنده در دنده در دنده در دنده در دنده در دنده
 در بزمه در دنده در دنده در دنده در دنده در دنده در دنده در دنده در دنده در دنده در دنده
 اولی ، قابل هدایت اولی در دنده .

يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا وَلَا تُسْرِفُوا
 إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ • قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ وَالْقِيَابَاتِ
 مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا خَالِصَةً يَوْمَ الْقِيَمَةِ كَذَلِكَ
 نَفَصِلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ • قُلْ إِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الْفَوَاحِشَ مَا ظَهَرَ مِنْهَا
 وَمَا بَطَّنَ وَالْإِثْمَ وَالتَّبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَأَنْ تُشْرِكُوا بِاللَّهِ مَا لَمْ يُنْزِلْ بِهِ سُلْطَانًا

نموده اند و سببیکه براساس مجده سنگ بر روی نقطه نقطه نظمیات تشکیل شده مسجد و مسجد چهار دروازه کوزل
 موقوفه در رز زینت نقطه نماز اول و نهاده . معانیه بونه بوزن اجمعه مسجد در اصل زینتی عبارت از
 صوری دارد و عمارت دارد اولاد اندون مال و طواریه . فشار الک کوزل بر روی کوزل و هر کسند به
 اید الک فشار بر روی نموده . کوزل اندون . بوند اجمعه اصل مذهب اندون ایلی کوزل ایلی در رفته
 بر روی اندون . « خذوا زینتکم عند کل مسجد » [وَكُلُوا وَاشْرَبُوا] و بیکه اجمعه . معانیه
 [وَلَا تَشْرَبُوا] اسراف ده اجمعه . - وای صول فیله وای صول وای بایله وای اکل و شربه
 در رفته و صول وای اجمعه کبی بر صورت وای اندون اجمعه . بوند [إِنَّهُ لَا يَجِبُ
 التَّشْرِيفُ] او . یعنی الله اسراف از فرد سوز . صولیه وای اولاد . بر کسند . - بوند سبب از رفته
 میله طواریه عمارتیه باقی برده و رایت اول و بوند . بی عمار . بی کوزله یک وای ایلی بوند . اجمعه
 بایلی و رفته یک نذر ثروت مقدار بر روی برود و بر صورت وای تعلیم اید برود . سبب و برده اجمعه
 ایله سبب بر نازل اندون . بر روی بر نایه نقطه اندون اجمعه . بر کسند . طب کریم با نایه علم اجمعه
 اید صفت زاده و صولیه اندون . نقطه هر ایله نایه صولیه . بایله وای صولیه اندون وای طواریه
 زینتی و صولیه نایه ایلی بوند . طواریه وای صولیه . بر بر صولیه وای اجمعه وای بوند . بوند ایله
 صولیه وای اجمعه نایه ایلی بوند .

[قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ الَّتِي أَخْرَجَ لِعِبَادِهِ] در اندون کوزل اجمعه میله وای
 زینتی - سبب وای اجمعه . کسند کبی با نایه . بوند وای کبی صولیه . زره وای کبی صولیه
 وای سبب وای اجمعه . زینه ایله صولیه کبی اجمعه [وَالطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ] در رفته وای
 طواریه : نکت اول وای اجمعه وای اجمعه . بایله وای اجمعه . بایله وای اجمعه . بایله وای اجمعه
 کیم وای اجمعه ؟ - بر بر استفهام طواریه . یعنی اندون میله وای بوند وای طواریه وای اجمعه
 کسند وای اجمعه . بایله وای اجمعه . بایله وای اجمعه . بایله وای اجمعه . بایله وای اجمعه
 اجمعه وای اجمعه وای اجمعه . بایله وای اجمعه . بایله وای اجمعه . بایله وای اجمعه . بایله وای اجمعه

انواع تریتانک هینت سالت که ظاهر دره بود. بارمیه سه جمیع الوجوه مختلف بره حیوانات
 رسا و دره اندرینه بنسبه بنسبت و حیوانات که نوعی زیت بفسد نموده را اندر. چون هیسو زیت.
 اگر حدیث بخوبه از حدیث اجماع انویر درسه و بیکدیگر معنی مفیده با لحاظ نفس دارد و لایحه درسه ایری
 برزده برعموره داخل درود. [قُلْ] دَر [اِهْیَا] اَر زیت و طبیات [لِذَیْنِ
 اٰمَنُوْا فِی الْحَیْوةِ الدُّنْیَا] بر حیوانات رباره ایمانه اینرا میبرد [خَالِصَةً یَّوْمَ الْقِیَمَةِ]
 بوم فیاضه فالصواد دره دارد. — یعنی از زیتند، از طبیات اساس اعتبار می شود این میبرد.
 همت افزای می شوند استقامت. فقط بر حیوانات رباره طازر رخی از طبایع ارسو استخوان ایری.
 فقط بوم فیاضه از ربانک بر رباره کی میزند مخصوص از اجماع، طازر اصل استخوان ایری به یکدیگر.
 ثانیاً از زیت و طبیات بر رباره هر دره ارسو استقامت، طازر لقمه، قاری سفلفه، اگر دره
 عالی فالان. بوم فیاضه ایه هر دره که در دره عالی در دره دارد. از زمانه از زیت خالصه نموده بر
 حیوانات رباره ایمانه اینه از دره اجماع، طازر دره نموده اجماع دالم فاله میبرد. [کَذٰلِکَ
 تُفَصِّلُ الْاٰیٰتِ لِقَوْمٍ یَّعْلَمُوْنَ] بسته بر یک ادویه بر قوه آید و بر بود نفی اینست.
 [قُلْ] دَر [اِنَّمَا حَرَّمَ رِبِّیْ] بر اجماع میبرد و اجماع فیاضه: [الْفَوَاحِشَ]
 بره فحشای: یعنی میرینگی فاحشه، استر و ادویه فاحشه، مع الفحش و فاحشه از ادویه فاحشه،
 فحش و فحشای [مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطَنَ] کر اجماع از ادویه ارسو کر کیزی، شد
 نطاحی باز از طبایع نطاح اینه، طلاء بنسبه صورت نموده نطاح اینه دره زده است سلاخی درام ایندیله
 کیزی فحشای میسند. [وَالْاِثْمَ] دائمی، مع اجماع فحشای، مع دره مخالف هر دره فحشای
 کذله ارسو دائمی: سکات قوسلانی، رسو اولای [وَالتَّبٰغِ یَغٰیرُ الْحَقَّ] بفرموده نفی.
 حدیثی بخار از جاز، مال، عرقه یعنی حبیب و حق و نفی و فحشای. — بفرموده نفی، بفرموده نفی
 نفی و ناکیر. چون اجماع از ادویه نفی اولان. [وَاَنْ تَشْرِکُوْا بِاللّٰهِ مَا لَمْ یُنَزَّلْ بِهٖ سُلْطٰنًا]
 الله هیچ بر بهاء ایندی بر یکی هر فحشای برستی شرک قوسلانی — یعنی بره عالم بر الله و بر ادویه فاحشه الله

فرستاده بمجریه علمی بر سلسله سی اورا بهر هیچ بردهاده . هیچ بر روی برنده . در سبب اجتناب شیطانه
 از پیغمبر عبارت بر عهد و صحت عبارت بر هوار . بجزه فراموش . ائمه . پیغمبر و صاحبون بر هوار .
 [وَأَنْ تَقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ] و الله فارسی میگویند اولایا به شیخی سر برکنند . « و الله امر باهماء »
 در پیغمبر بی جهالت و الحارایر بالادیه سر بر یک دبه دامهام او بر در پیغمبر قانعاند . - ایسته بریم . اوزیت
 و لیسان رقص برزد و ام فایم . و علم شانه ارلازمه بود بر تقصیل ابرم . آینه الهو علم برزد و فتمند
 معارف استنباط اید . آکلار . اولاکور . تقصیر و استعاره ایدر .

شمر صائبیه بر بر هوارید بایه کدر . بر فدا نشی کورم در . بنی فرمورده باجور بر یکی اولایور
 در پیغمبر . هرگز [وَلِكُلِّ أُمَّةٍ] هرات : از دایامیوره هر جماعت . بر یون و باکو هر کورم
 و دولت بمیوره [أَجَلٌ] بر اهل : عذاب معینه و سسی اولاده بر دقت و هکت دارد . - که عذاب
 و با صراط اوله باقار . الله فارسی میگویند بری تکذیب ایزد . بالاجبدر . دین زر . سحر
 باغدر . آئید . ابر زر و صیور رباندر هر دانه و هر زمانه بر دیر و تواننده ابرمورن .
 ام مختلفه در هر برینه و حق هر استاده هر زده مخصوص بر اهل . بر فایست دارد . بری سوز . درت نرض
 کورایه بر فایله و بری محو اید بمیوره و هاتر و بارها میوره بر رنه شوق اولور . بنامیه [فَإِذَا
 جَاءَ أَجَلُهُمْ] ابد و عدد : میزند بنیمی [لَا يَسْتَأْخِرُونَ سَاعَةً] بیامت نا میزد
 اید زر [وَلَا يَسْتَقْدِمُونَ] تقدیم و اید زر . - یعنی اولای نه بر لفظ اید و کریدر .
 زده کرد . نه اوزانه بلیدر : نه فایله بلیدر . دقت و صوفی کلمه آئی آتیه در حال باذلایر . بدور
 برور . بر رقی اید انچه الله بلیدر . بنامیه بر دست جریایه اید بر ساعده و پیغمبر اولور و الهی غیر انچه
 برور کیده جلوه فایله اید . فرستاده اید که هاتر اولور بر آتیه اول علایانه نور و نفع و الهی اولور
 انزال اید استقبالی ثانیه میا بلیدر . اید عباس و آتیه میزد و مختار بر کور . بر آتیه کی اهل . سیاه نظر
 ساعده عمر معنایه اولایور اید عذاب و هکون و بدی اول پیغمبر . « لکل امة اجل » قانونی از اراد و صراط
 اولاده بر استک و رباندر هر کور و یا اید اولایم سنه مانع و کدر . بر دانه فتمند و مجرایمینه و بریانه اولاده

امم کافره و عاصیه ملک بر سر نائل اور فرود ظاهر و رفاه و صفای با توب ره آرد لرزه در ستم ملک و آرد
بانی قاره همه طبعه ابروب ره اهنوده در طاعتی و طهر در بندگی نموده امتثال امر ابرودک لازمی اهل سبزه .

برندج احموره بوبر بلیورده :

يَا بَنِي آدَمَ إِنَّمَا يَأْتِيَنَّكُمْ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَقُصُّونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا
فَمَنِ اتَّقَى وَأَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ • وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بآيَاتِنَا
وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ • فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ
افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ أُولَئِكَ يَنَالُهُمْ نُصُوبُهُمْ مِنَ الْعَذَابِ
حَتَّى إِذَا جَاءَهُمْ رُسُلُنَا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قَالُوا إِنَّمَا كُنْتُمْ تَدْعُونَنَا إِلَى اللَّهِ
قَالُوا اضْلُوعًا وَشَهِدُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَنَّهُمْ كَانُوا كَافِرِينَ • قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ
قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ لَعَنَتْ
آخِثَهَا حَتَّى إِذَا دَارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أَخْرِجْنَهُمْ لِأُولِيهِمْ رِبَاهُ يَوْمَئِذٍ أَضِلُّوا
قَاتِبَهُمْ عَذَابًا ضِعْفًا مِنَ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٌ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ • وَقَالَتْ
أُولِيهِمْ لِأَخْرِيهِمْ فَمَا كَانَ لَكُمْ عَلَيْنا مِنْ فَضْلٍ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ
تَكْسِبُونَ • إِنَّ الَّذِينَ كَذَّبُوا بآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تُفَتَّحُ لَهُمْ
أَبْوَابُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يَلِجَ الْجُلُودُ فِي سَيمِ الْخِطَاطِ وَكَذَلِكَ
نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ • لَهُمْ مِنْ جَهَنَّمَ مِهَادٌ وَمِنْ فَوْقِهِمْ غَوَاشٍ وَكَذَلِكَ نَجْزِي
الظَّالِمِينَ •

نَال شریفی

یعنی نجات بود اولور. الله به کلمه اولوم ایچیدی موت ویا عذاب مسکون فایسینه الله به نجات
 طایفه نوری غیب ایدر وکنه وکفر کلمه کنه برید شهادت ابرار جمله در برید. اوزمانه [قَالَ]
 الله در و منی بر هیئتی در برید که [ادخلوا فی اعم قد خلت من قبلکم من الجن والانس
 فی النار] چه دانسته سرده اول کیم اندامینه انش برید [کلما دخلت امة] سابعه در مقده
 نجات برید که [لغت ائمتها] همینه نه: - آرد سنه کیدرب خدونه در سنه بی دریه در سنه
 - لغت ایدر. بود فوج فوج کیدر. [حتى اذا اذکوا فیها جميعا] نهایت هسی
 اوزمانه: اوانته بر برینه اولد نکرده [قالت اخریهم] صوره کیدر: - آرد ده
 کیدر ویا صوره کیدر [لاولیهم] اولد مقده: - دیناره اولد در سنه متعود
 دینانه اولد کیدر مقده الله طایبان در برید [ربنا هؤلاء اضلونا فاتیهم عذابا
 ضیعا من النار] بارنا سرور یومی ایته بزد بوز شایریدر. بنار مبه سه بوز انسه
 نوری بر عذاب در. بولا فایس [قَالَ] الله در برید [لکل ضیفا] هیده
 نوری: لفظ ده لفظ به آتانه فاندن صورته متذای مضاعف بر عذاب دار. - هرگز بر کره ایدر طرف
 خدونه مشریدر. کایا ارکه کیدر اضلای صوره کیدر ده بواسطی قبول ایدر و بیدر داردر.
 تابع ایدر متعود کیدر نکرده متعابد نون الله. بر صورته بر طرفک خدول راضول، ریدر طرفک اوزر
 تغلب وکفر و کیدرک سیات و عذابی فاندن زیاریدر. [ولکن لا تعلمون] بلکه سنه
 بیاموزکند. - هرگز نکرده ایسی طایفه ایچیدی بر فرقه ریدر یک هیدر یانی بایم بودر. باهود سنه او
 فاندن غایت بالغ اولد هسی ناشاهی بی برده بیدر سنه. بنار مبه ارضایک مقده و صورتی و کیفیت
 در رجسی بایم سنه. اونی هر لفظه سی کره کره ناشاهی زیاره تعقیب ایدر میزند. انجمه نوری بیکد که
 هیدر که فاندن در. بر جواب اوزرینه [وقالت اولیهم لاخریهم] ارکه کیدر ده
 صوره کیدر در که [فما کان لکم علینا من فضل] آهشود یا سنه بزه ناری
 بر نفلکند، بر نیت در حاکم بر نکرده. - عذاب استخوانده هیدر ساردر. بنار مبه [فذوقوا العذاب]

سزده او غزالی او فائده غزالی طارک او احمدی ملک [بما کنتم کسبون] مژد سزده ،
قانه بخندد .

[إِنَّ الَّذِينَ كَذَبُوا بآيَاتِنَا] سر مفعول که اندرین مذنب اندر - غیر درستی
صبر و باطلی ، ماضیک تا بنی حال را استقبال گفتن ایضاً ایضاً کوسنده در اول و ثاناً غزی
بالا و میفایند چایند [وَأَسْتَكْبِرُوا عَنْهَا] و اندر در استکبار اویه : کذب بری و هابو
فرصه اربوب بوزن نظر اعتبار . الف نزل اینک اینست بوزن [لَا تَفْتَحْ لَهُمُ أَبْوَابَ السَّمَاءِ]
بوزن سما فایرد اهلما : - در مورد بزرگ ، بر از بزرگه رید معالی نفوذ ابره زار ، اسرار مکنون
ایره زار ، در زار ، در عارضه زار در در زار ، اندر در زار زار و بکرت این [وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ]
و جنة کبره زار [حَتَّى يَلْجَأَ الْجَمَلُ فِي سَمِّ الْخِيَاطِ] نادره اینک ده کینه کبره زار -
دکتر بر معنی ابر : - فالاط اینک ده کینه کبره زار - هرگز حمل ، معلوم در معنی اندر در
مفاسه کله کی او غزالی و غارط مفاسه ده طیر که حمل ، حمل ، حمل و حمل و حمل . بعضی مفاسه
فالاطک ایستد بر نوع مشابهت نظر ایا بنی مفاسه زجیم ایستد ده کینه مفاسه اولکی مفاسه زجیم ابر
زیر اهر ایکی مفاسه ایستد کوره ده بوزن مذنب سزده که بزم " بالبره فارغه میفایند زار " سزده کی سزده
محال تعلیق افاده ابر . بر مفعول نظر ابر اولکی معنی رها میفایند . هرگز عرفاً " اینک ده کینه کبره زار
سزده . بر سزده در فایند ، اینک لکنه مبالغه ابر به کینه زار " اینک ده کینه کبره زار ، ابر کینه
مبالغه ابر به " در کبره " در کبره . مع الفصوص سزده بوزن سزده . فالاط و معنی مال اولکی
دوره در کله . بر مفعول اولکی معنی اصلاً معنی ابر به - ابر کینه سزده در ده کینه ، اینک لکنه
سزده اوله - اینک ده کینه کبره سزده سزده رها میفایند . بر ده کینه کبره سزده کینه
کبره ، فالاط ابره در حال توقف . ایچ در ده کینه ابر کینه با سزده سزده سزده سزده سزده
سزده بر بونی ، او کبره ، آباد بر سزده سزده سزده سزده سزده سزده سزده سزده سزده
اینک ده کینه کبره سزده کله سزده سزده سزده سزده سزده سزده سزده سزده سزده سزده

هر ابي تقديره معنى ، اوله فرارن جسته كبريه در ربي بر غايه رست ابد نهاده ركل ، اوليك مال كبي مستبعد
 رضى ملكم الهى ابد مال اوله رضى ايسره بر نيل ابد نفيسهم اتمده در . بنا عليه دره نيك ابد به بيلنده
 كبريه هر زانده ممانده . كهيد ربه بعضى سواد فرارن با رضى كبي بهوده منافسانه رالمه لزوم بويتره .

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا نُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا أُولَٰئِكَ
 أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ • وَزَعْنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍّ تَجَرَّيْ مِنْ
 تَحْتِهِمْ الْأَنْهَارُ وَقَالُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَىَٰنَا لِهَٰذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْتَدِيَ لَوْلَا
 أَنَّ هَدَىَٰنَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ وَنُودُوا أَنَّ تِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا
 بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ • وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنْ قَدْ وَجَدْنَا مَا وَعَدَنَا
 رَبُّنَا حَقًّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ مَا وَعَدَ رَبُّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ فَإِذِنْ مُؤَذِّنٌ يُنَادِيهِمْ أَنْ
 لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ • الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَبْغُونَهَا عِوَجًا
 وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ • وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا
 بِسِيمَاهُمْ وَنَادُوا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلَامٌ عَلَيْكُمْ لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ
 يَطْمَعُونَ • وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا
 مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ • وَنَادَىٰ أَصْحَابُ الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ
 بِسِيمَاهُمْ قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ •
 أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ اللَّهُ بِرَحْمَةٍ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ
 وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ • وَنَادَىٰ أَصْحَابُ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِضُوا عَلَيْنَا مِنَ
 الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَّمَهُمَا عَلَى الْكَافِرِينَ • الَّذِينَ اتَّخَذُوا
 دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَعِبًا وَغَرَّتْهُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ نَنسِفُهُمْ كَأَنَّهُمْ قُلُوبٌ
 يَوْمِيَّةٌ هَٰذَا وَمَا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَحْكُمُونَ •

مال شریفی

ایمانه ایروب ای ای ایسر پایانه کجهر که بر نفعه انجمله یعنی تکلیف ایررن - بر نفعه ایسته اصحاب -
 جنت در و هدیه اوزده مکرر در • بر حاله که در دوزخه کیه قبلنده نه داره یعنی سوکوب آتش در ،
 آتشنده ایرفدا آقا - " محمد اوسه اولله که هدیه یزدی بولا موفقه قیلدی ، اوزده هدایت ایسته ایرد
 بزم کندیکه ربه بوند برنی بولانه امطاه یوزدی ، حقیقت بزم بزم پیغمبر در اوسه ایرکدر " دیکده در
 و شود نه اولومفده در : ایسته بر کور ریکه اوجنت که بولا محمد بزم سبیله داره قبلنده کنه • بره
 از اصحاب جنت اصحاب ناره سولیده ایتمده در : حقیقت بزم بزم بزم دعه بوبر یعنی همه بولوه ،
 سزده بزم بزم دعه بوبر یعنی همه بولیکه می ؟ اوزده اوت دیکده در ، دیکه بر مؤذنه آتشنده
 مؤعاده بر ازانده دیکه باشد - : الله یعنی اولله اوسته • که الله بولنده منع ایرد
 راونی آگوب بولک ایستدر و آخرتی کند کار ایرد • آینه آبی طرف ازانده بر حجاب و عرف
 اوزده بر خاتم جمال ، هدیه بی سبیله طایر ، اصحاب جنت " سلام علیکم " دیکه ناره ایتمده در
 بر نفعه ایتمده بر ایتمده اولله کیم سزده • کوزرد اصحاب ناره طرفه هیو بولیکه رفت ده : " پایانه
 بزرگ اولله کیم سزده بر ایتمده در • از اصحاب اعراف سبیله طایر طرفه بولیکه جمال
 ناره ایروب : کور ریکه جنت بزم و بایر بزم کیم بولنده سزده یعنی ناره سی اولادی • ناسو بزم
 اوزده الله بوزدی قابل رحل رحمته ایرد بر دیکه عیسه ایتمده در : دیکه صوکره بر بکره دوزخ
 " کبر جنت سزده نوزده بزم آینه سزده اولله دیکه در " دیکه در • اصحاب ناره
 اصحاب جنت سولیده باغیر بستمده در : " لطفاً صوبنده ویا الله سزده مرزده بولیکه بولنده
 بر ازانده بزرگ دوزخ " ، اوزده دیکه در : طوع و نسی الله بوزدی طایر هرام ایستی
 • اولله بزرگ ایردنی اکملی کنه میرید دیکه ایستدر و دنیا جهان کنه برنی آتاری ، اوزده بولیکه

کشفیاتک بر مصیقت قرآنی فی نفس تقاضایند بر دینی کور برور: [وَلَيِّنَنَّ حُجَابًا]
 جنت ابر جهنم بنده بر حجاب: [وَعَلَى الْأَعْرَافِ رِجَالٌ] واعرانده بر طاقم حال دارد. —
 بر حجاب سوره صبرده: «فَضْرَبَ بَيْنَهُمُ بُرُودًا لِّبَابٍ بَاطِنُهُ فِیهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ»
 قول الایسند زکوره اولاده سرورده.

اعراف: «عرف» ان مجید. عرف اب هر هائی بر رتفع بر دیگر که بر مناسبه آنک
 بدنه، فردک ابینه «عرف» دینا شد. بنا برجه اعراف قول سوره کوره جنت ابر جهنم آراشد
 حجابک، سورن رتفع تیردی دیک اولور. ابه عباسه مرافک شرفی دیه بر قول ده مردیر.
 فقط همه بعد مفری دی که اعراف مرفند. «دینی» الهو جنت ابر الهو ناری سیار زده
 طاقم اوزده بر طاقم حال دارد. «دیک» کنه بر حال «منان» دینا سادی اولان
 کبره در «دینا کده» دینا و درسه و «برن» دینا الله تعالی انک الهو جنت ابر الهو ناری طاقم
 دیر بر نه تمیز ایتک اوزده نفی بر قومه. والله بیهم بکده بعضی سمد بر ابریزه در «
 مادی اعراف اوزده کی حجابک تفیسه با شایه ایکی قول دارد. بر نجی ابر عذیفه واره دره مردی
 ادرنی اوزده برن عملده تصور ایتیه دینا زده منان دینا سادی کسه رفاقه مومند که
 جنت ابر جهنم آراشد برن قابلر. عوکه الله تعالی مقدزه بر حکم دیر. انجیسی، برن ایتار
 شهاد، ایتار، علماء و بار حال مومند کور و نور مومند کی در جلد یونس بر طاقم زرازه دینا که
 اکتب سوره [لَمْ يَدْخُلُوهَا وَهُمْ يَطْمَعُونَ] — تباری زار ابر اصحاب اعراف حالنی بانه.
 یعنی اصحاب جنت، جنت کبره برن کبر شد در. فقط طمع دایه ابر در. اوزده غبطه ابر در سلام
 و سلامت زده دیر. انجی کور دایه، اوزده ده اصحاب جنتک مالیه. یعنی الهو جنتک لهنه جنته
 کبره ده دیکر اینه بر لونه اول قدری صبرده در که اصحاب اعراف اوزده ساد شد ابر در.

[رِجَالٌ يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَاهُمُ الْإِيمَانِ] ولبیه مقیده، ابر هیل، عاصیه دائر
 داندند «الله سلامه دمار» داندنی جنته قویه همه ده بزی جهنم آره همه لعا، بودنی اولان.

الله بزم فرستاد بر بزمی، هر باند بزم به تفصیل اینست « در بر دو کد ابته صمد امرانک [حما غنی
عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ وَمَا كُنْتُمْ تَتَكَبَّرُونَ] در به باغ فرد
بر بزم و بر کسیدر . د [أَهْوَلَاءِ الَّذِينَ] در به اسارت اینده کرده و از بزم استغفار اینده کرد
سلامه و صمد کی صمد ایماندر .

وَلَقَدْ جِئْنَاهُمْ بِكِتَابٍ فَضَلْنَاهُ عَلَىٰ عِلْمٍ هَدَىٰ وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ
يُؤْمِنُونَ • هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ يَوْمَ يَأْتِي تَأْوِيلَهُ يَقُولُ الَّذِينَ نَسُوهُ
مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلُ رَبِّنَا بِالْحَقِّ فَهَلْ لَنَا مِنْ شُفَعَاءَ فَيَشْفَعُوا
لَنَا أَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلْ غَيْرَ الَّذِي كُنَّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ
مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ •

تأویل شریفی

فی الحقیقه بز اندزه او به بر کتاب کوزه در آن که ایمان به ابد و ملک ابدی بر قوم بر دستور هدایت
در حق اولی و اجموعه تام بر علم اندزه اولی فاعله فاعله آید و اینست • اندزه با فاعله اندزه در اجموعه
در به اندزه اجموعه تأویلی کوزه و تکرار ، اندزه تأویلی که مایه کوزه او که در به اولی اندزه کوزه اندزه کوزه
در به بهر حقیقت بر بزم بر بزمی بهیچ تأویل اندزه ، باب به سجد بزم شفا بخیر در به بهیچ بر
در به که بزم شفاعت اینست ، و با کبر و دوزخ و دوزخی که با بر بزم اینست غیر بزمی باب به ،
بزم طوفان و نفوس به یاز به اندزه و اندزه اندزه شد اندزه غایب اولی و کسیدر •

[هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا تَأْوِيلَهُ] اندزه در اجموعه تأویلی کوزه و تکرار . — تأویل اساساً

لِبَلَدٍ مَّيْتٍ فَأَنْزَلْنَا بِهِ الْمَاءَ فَأَخْرَجْنَا بِهِ مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ كَذَلِكَ نُخْرِجُ الْمَوْتِ
 أَفْئَتُكُمْ تَذَكَّرُونَ • وَالْبَلَدُ الطَّيِّبُ يَخْرِجُ نَبَاتُهُ بِإِذْنِ رَبِّهِ وَالَّذِي خَبُثَ
 لَا يَخْرِجُ إِلَّا بُحْرًا كَذَلِكَ نَصْرِفُ الْأَيَّاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ •

مآل شریفی

فی الواقع بجز او الله که کوکری و بی آنی کوه ایمنه بار آتی ، عوکه عرسه از رینه
 استوار بوردی ، کجوی کوزونه بوردی ، او اونی فسقینه رده تعقیب ایر ، کوفسه دانی و بتویه بیدر
 اریه سحر ، باره غلوه ارنک ، حکم ارنک ، اوت او رب العالمیه اولاده الله اولو!... • بکزه
 بالواره یا لواره راجیه ایمنه دعایین که هر حاله او حدی آشون سوز • بر بوزنی اشار
 انجیل اصلا منزه عوکه ده هم هون رهم سوره ابو ارم قولعه ایر ، هر حاله الله رهمی یافینه
 محسنه • و او ، او الله که حشک اولنده روزها لرزیده می بولدر ، نجات بوز او
 انجیل بر بوزی مفید بستی کجی فاله بدب بولنه کلزده باقار سبک بزارن اولسه بر مکنه سوره
 انجیل رده او راده هر دو سوزده نمره در میفایست و ، ایسته اولدری برید میفایه هفت ،
 کرکه که در سوزن برین آبر سکن • نمره مکنک بنای ربک از بد میفایه ، فاسک اب میفایه
 میفایه رده بر سبه بار واز ، سدا به ملک بر قوم ایمنه آید برید تعریف ایرن •

[اِنْ رَّبِّكَ كُنتَ لَهٗ الذَّيْ] حقیقه بجز : ملک و مالک ، مرجع امر بجز ،
 انجیل - انجیل او الله که [خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِيْ سِتَّةِ اَيَّامٍ]
 سعادان داری آنی کوزه همنه آید - باشد او سوزده بکرله مقدر کوکری و آبا غلزه آند
 جیلنه دیکر بر ، علربان و سفایا بر بویه بر مختلف شد رده هر بی بر مقدار ابو تقدیر و بر دونه تمهیل

ایدرک صیغی ازل و ابد و نظراً آنچه آنی کوه صابیه در محدوده و فزوده بازند [در استوی
 علی العرش] مکرره در عرسه اوزینه استوار اید - آیاتانی برسطی بر مختلف مخرقات بر برینه
 بکزه در به و هنوز بر دور تر و اطراف کبر مسه اولاد غلفت اندایه لریه وقت و قلمه اندکده
 مکرره صیغی تحت حکم و نظریه طوره در به با اسوه صیغه صاحب و ربح اولاد در به صیغی اوزینه و دیگر یکی
 کبی منتظماً و طرداً اجماع اهلان در کبریتان. ارضه سادات، ساداته در سه دار بجه در به مخرقات
 اولاد تحت حکم و ازار و سزه لحد و لحدیه، حاله حال، صورتیه صورتیه، دور در دور و صورت و درنا
 و افتراق و تفاوت اید مخرق ایدر کبریتان. ارباب زوال و فساد، افطار و نظریه در به و کایت
 و نهایت مکتبه ایدر صیغی اوزینه و بر روز حکم، صیغه فزوده بر مخرقات ایدر صغالی، لریه اوستوه
 و بویه در فزوده، سلطنت در به اوستوه، عربیه ال یونسک مثالی اولاد عرسه امدار در به اوستوه
 و رانما اوستوه. و بویکه برابر یکدگرینه فارسی راب در به جانی سفارت اولاد بریه سیاه. و نحن اقرب
 الیک من جبل الورد. و در استیجی بر، قول و حکیم. «لیس کثله شیء». «علی کل شیء شهید»
 «بکل شیء محیط». آله و امداد در به اجماع و بویت انبده در به بر استوار مخرقات و لریه الد. یعنی تورات
 زمره لریه و بند یکی کبی فلفله صکره و جطرد، استقامت ایند و کل، قلمه اندکی بریه مخرقات اوزینه
 و لریه سلطنت و کایت در روز و غلفت و بویت ایدر به برابر و امداد اهلان انبده در.
 سنة ابا - بعضی مفسر به بر آنی کونی ابا و بنا و بنده مخرق کوزر به یعنی انبده در.
 فی الواقع لفظ یوم و یانجه اولاد سکس ارضه طومر غزول جسد کی دست و یک اولاد کوه سفاسی بار
 اید. کله هنوز ارضه سکس بر بنا یعنی قلمه صره سزه بر یعنی ایدر کوه نفور اولاد به یعنی بر به
 و فزاند بر میره بر لریه ایدر یعنی کبی بر یک وقت مسانه کدی که ده لساناً معلوم بر لریه یعنی به و ایدر
 آنی کوه. آنی وقت مسانه نفیه ایدر لازم کدی که میره مفسر به طرند افطار ایدر. بر یک
 مفسر و ایدر معلوم اولاد کوه ساد و با ایدر به فیض و با اوزینه ایدی مکنده. نه کیم «ومن یوهمه
 یومئذ دبره الا متخرفا لقتال او متخیزا الی فته» قول الیینه یوم بریدر. «فی یوم کان مقداره

الف سنة مما تعدون « آینه به نیم حایض کوزه یک سه ده گر » فی یوم کان مقداره خمین
 الف سنة « آینه به الهی یک سه مقداری ابو بیاض بود و شد که بفرده ایام افزان نامیده بودند .
 رابه عباس ، کعب ، مجاهد ، ضحاک بن اعظم مغسبه ده بود و نیز قاضی تمییز در . بود که کوزه آنی
 کوزه در یک مقداری یکده سه به بالغ اولور آنی دهنده دیگر . فقط مقصود بیاض بود و شد
 مقدار اندازی که ، بود مقدار آن از دستواند الهی ده و این نه نظر آنی کوزه در یک نه در محدود
 دهنده عبارت بودند یعنی اصل و نه در یکده آنی کوزه بود و شد .

یعنی شایسته دهنده که بود ده به یک ده در هفتاد استوار اولور دهنده . اینی سه به یکده
 اولور مالده که بود و اندک اولور مالده در اولور مالده شایسته در هفتاد بود و شد به سه به نظام داخل
 اولور یعنی و هر آنی مالده ده مالیت الهی دهنده بود و شد یعنی اصل و نه در یکده . سه ایام ، ابو بالنامه سادات
 در اندک عادت و نظام در یک نه شد . نمای و اطراف ابو نوالی دهنده در در یک نه دهنده و نه در یک نه
 شایسته بر ایام ابو مالده در اولور مالده اولور مالده در اولور مالده در اولور مالده در اولور مالده
 دستوار در در یک نه نظر آنی در دهنده رتبه دهنده و ایام بقایه نسبتی که اولور مالده در اولور مالده
 اعتبار به در بعضی مغسبه در یک نه که بود آنی دهنده ایام رتبه دهنده و نه در یک نه در هفتاد نوالی
 ابو مالده در یک نه ده و هفتاد دهنده در دهنده . بود صورت ده ایام دهنده دهنده که نمای اندک اولور مالده
 استوار دهنده اولور مالده در یک نه در اولور مالده در اولور مالده در اولور مالده در اولور مالده
 بهانه کعب که با آن دهنده اولور مالده در اولور مالده در اولور مالده در اولور مالده در اولور مالده
 کوزه دهنده یعنی تغسبه در یک نه . (بانه) که اولور مالده در اولور مالده در اولور مالده در اولور مالده
 بود و شد بر ایام شایسته روایت اولور مالده در اولور مالده در اولور مالده در اولور مالده در اولور مالده
 ایام که با آن دهنده دهنده اولور مالده در اولور مالده در اولور مالده در اولور مالده در اولور مالده
 ارضی دهنده اینی ، در یک اولور . مایه ایست که آنی کوزه تغسبه مایه و تغسبه دهنده علم الهی تغسبه
 اولور مالده در یک نه در اولور مالده در اولور مالده در اولور مالده در اولور مالده در اولور مالده

عالم، قدیم رطل کور و در یکی از زره بر مجموع هارنات که در هورنزه دره بقاسنده در هارنزه تعالی می باشد.
 و یا لکن اولی تحت مکنده در . ثانیا مجموع عالم، قدیم اولی یعنی کبی دفعه و بسط در صورت هارنزه ایستاده
 رطل . ایند مختلف لفظ اولی و دوم دره مستند کیده، بعد نقد ایمنه بر ترتیب اجتماع داخل اولی
 و فقط تنه بر لسانه بر تریج ایمنه ایستاده و بلا فزه بر تریج ایمنه و تمام ایمنه تکرر و توالی
 بر صورت اطراف و در میست که بر اطراف توالی دره بر سوبه دره بر اثرات ثابت و مستند رطل، اسنوار یابی تمند
 متولد .

بر مصاد تریج ضابطه بوداد و توالی سؤال سهرور . بر تریج، مکنده کی بود تریج
 «وما امرنا الا واحدة کلمه بالبصر» در لکنه ضافی دکلید . آیینی . دفعه هارنزه، قدرت الهیه
 در لکنه و هارنزه اولی دره ؟ جواب هارنزه . کریم هارنزه بر جیت ایضاً هم رطلی در تریج اولی .
 رطل تریج ضابطه . بر تریج بر رطل تریج رطل . تریج، مختلف هارنزه لورینک
 ترتیب و توالی در لکنه و در تریج هارنزه و تریج ضافات بر لسانه رطل تریج و تریج آراسته و تریج
 عموم در مضمون مضمون دارد . هر تریج دره بر دفع دارد . لکنه هر دفعه تریج بود . در لکنه
 مبادی هر تریج خلقی و یا انسانی را در برده «که» در در حال مرادی و در یکی و هارنزه و تریج اولی .
 در لکنه بر رطل لکنه و در یکی شید هارنزه و تریج ایمنه . تریج بر با تریج لکنه و تریج هارنزه
 تریج هارنزه اولی در تریج در تریج در تریج هارنزه هارنزه هارنزه هارنزه هارنزه هارنزه
 کور در . و تریج سوبه بریم و در اولی در لکنه و هارنزه ایمنه اولی . فقط بر تریج بر تریج
 لورینک تریج و تریج مختلف و با تریج هارنزه و تریج تریج سلب ایمن . هارنزه
 قدرت الهیه تریج بر هارنزه تریج تریج . تریج ایمنه و تریج هارنزه و تریج هارنزه و تریج هارنزه
 مکنده هارنزه بر ترتیب مضمون ایمنه هارنزه ضافی دره اولی . هم تریج لورینک هر تریج تریج
 «وما امرنا الا واحدة» مکی صادر . هم دره مجموع تریج و تریج هارنزه .

ثانیا یا لکن دفعه خلقی، قدرت دلالته و هارنزه و تریج . تریج بر هارنزه و تریج هارنزه

تأییدی دارد که بجز خلقی است که برده غلبه آید . و ترتیب و ترکیب این خلق که قدری تعظیم آید پس
در این برافیه اولی . اوست ، اله تعالی در این برکونای سموات و ارضی بتو بابت رفعت خلق
قادر است . فقط بر صورتی در آن عالم اولی ، آبی مخلوقه بنیده بر ترتیب و توالی مدخله است مطابقاً لازماً .
همه میت ، بنده می ، آنکه طوری است ، طوری اندیشه ، طوری در حیات ظهور اینک شود طوری سوره پس بخت
تغایر این ، انسانی است به طوری نماز ، آنالیز یا اینک به اولی از دین ، به اولی سوره و در اولی از
در این هر صحن اولی فقط آن اولی از اولی از دین و سجدی خلقی است که دلیل بر این است . و در عالم اولی
بر عالم اولی از دین ، هیچ بر ترتیب اولی از دین بتو مخلوقات بر دفعه در و بر طوری خلقی آید پس اولی
هیچ بر دگر این خلقی است که اولی از دین به هم خلقی در این بر این نماز هم در طیف است که تصرف الی
معلوم در اولی از دین است ، عالم ، قدیم بر طیف خلقی آید در دین ، هر که هیچ بر این است
در یک بر این بر این است که اولی از دین در دین است . بنا بر این بر طوری خلقی در دین
اولی از دین و ترتیب این خلقی در دین و بر این خلقی در دین است که بر این است .
آنچه بر این است که اولی از دین است که آنی که بر این است که بر این است .

استوار ، راف در که : « استوی خلقی آبی صورت استوار دارد . بر این ، آبی و یا
رها زیاده فلا استوار استوار ، استوی از دین و در دین ، در این که استوار استوار . نه کیم ، لا استوی
عند الله هل یستوی الذین یعلمون والذین لا یعلمون ، بورد شد . در دین بر این که فی دین افند
الهدیه انور ، ذومرة فاستوی . کیم ، لتستوا علی ظهوره فاذا استویت انت ومن
معك علی الفلك فاستوی علی سوقه كذلك کلام عربیه . استوار از دین . . . استوی
فندیه علی ممانه صید بر قبیل در . علی این که سنده بر استوار ممانه استوار . الی این که
بالذات و یا بالنسبه استوار ممانه استوار بورد در استوی خلقی در دین و در دین
استوار اینک یعنی ترافیه و یا ترافیه بر این ، هر که استوار یعنی بر این و یا بر این

تعبیر آخره استونه اوله ، بر دوزه قور اوله ، سارون دیارمان دیارنک اوله ، طوس طوفی دایره
دیاقه اتمک ، استبداد اتمک معالیه کثیر .

عرسه ، اساساً سقف دیکه که بر بنانک دیارنک محیط علوی نشین آید . بر او نسیله
نارانی ، نادانه نسیله استونه کی جانیسی ، قیسی ، نرسنه کی کوشکی ، نخته برشی ، جلاله نسیله
مرکوزده رافله . برکات متفرع اولر ویه یارب دیار راه کی کوشه له وکولده ویره عرسه ره اطلاله اولور .
بر صورت عرسه مفهونک ان فلفلی لازمی علویت و توفیت مناسبه . بر مناسبه در که عرسه ، مکهک
اوزینه جلوس اینده قدرت معاننده معارف اولسه و تمکک لازمی اولاده مکهک و عزت و سلطنته کتاج
نیامنده . « کی عرسه » دیکه سلاکی تحمل اولور ، بیلدن ، بوزن ورن دیکه . « دای فواننده ایشی بوزن
امرد منتظم و ملر دایرینی زمانه ده » استود علی عرسه راستد مع سربلکه ، دیکه . بوزن دیکه ایشی
سرای فیاکی اولاده مشبه و بر سیک کینه و بر جامنک سرب امورن اولاده بیلدینه و « عواد دیکه
صورت سمایه ناک طرف اسفلنده » عجز الاسد » و « عرسه سماک » دخی دیکه ورن کوهون بیلدینه و بوزن
و قوبونک دیکه آرام بوی قدر طاشد اولر و لکیره موکره آغزیه قدر یوقایسه بایر و افشابه
و ابانک یایسه طرفه طوفی بوزنه کی بومردجه توکده و قونک بودانه دخی دیکه . و متفرع معالیه
مصدر ده اولور .

آیه الکرسیده بایه اولدنی اوزره بعنود . و سع کرسیده السموات والارض . اولاده کرسی
اچر عرسک برشی اولدینه ذالهب اولدردن کرسینی ده نخت معاننده یاغوز اولورده سد حفظه اتمک
دیکه . فقط اکثر بوزن اولدینه کوره عرسه ، کرسینک ده فونده در . بر صورت کرسی نخت
مناسب سد حفظه اولورده عرسه اونی محیط اولاده سار و سار اید معنی کی دیابنوه محیط مملکت کج
سد حفظه ایبر . و کرسی « موضع قدم العرسه » اولدنی روایت کوره یا نخت مناسب سد حفظه اولورده
عرسه ده نخت مفهوم سد حفظه ایبر . و برای معنی سد حفظه عرسه ، سازه سوره مجموع الی احاطه
ایره و تحریک و تفرید معقول بیه در خارج و حقیقی علم الای مقصوده بر بنانه بر محیط اعملا اولورده و در شایع

اولی که سادات، جنت، سره، آکری لقب بودند خنده تصور آید. بر بندهار که عالم نفوری
 برآورد. بنده. فقط وجود حق جنت و سره و شری کجایند و هر سال اندک ساله و جلاله آید. نه کیم
 رسوله معاهده سره و شری آید. اولی مدافعه کوره و عرشه اعلاسی بر اعلاطه مطایه، ابائی
 مدافعه کوره و بر اعلاطه مطایه قبیلند اولی افزایند. سکون بود و جود علی آید. «ثم استوی علی
 العرش» نظم جلیله شری بر مفهوم بنده آید. «مکره و به روز و نعت اوزرینه نور وری». فقط
 بوزنه نه آید.

بوراره اولی شود نظر دقت در طوفا که لازم طبع:

۱ — مفاد مدونیت، بر حکم آن احوال حکم آید که اوزرینه نور و دینی بر جسم مدونیت
 فقط اصل صحتی جاسانند و کل لازمی اولی حکم و عزت و سلطنت در.

۲ — بوزنه سادات و فوخته و بوزنه عالی بجز اولی عرشه مدون اولی نعت مفاد مدونیت
 نما. بر حقیقت نفوذ اولی و سلطه اولی جفتی شبهه در. بنامیه بوزنه با هر حال مجاز و ریاضی
 بر معنی بود و بوزنه در نهاد و فردی عرسه و نعت اسم جنس آید. «العرسه» وضع رسمی آید بر اسم خاص کی مدافعه
 اولی لازم طبع. داد و داده بر عرسه جاسانند مدونیت در اولی باز.

۳ — عرسه بر جسم کل اولی فقط جنت و ساداتی کسی بر لا شری اولی بوزنه نور
 هم، مطایه، جنت نفوذ تناقض اولی. بوراره «سره و شری» مفهومی آید و شری لازم طبع.

۴ — «علی» نعت حقیقی معانده نه مطایه نه زمانی بر فوخته برده. بر استفاد افاده
 آید. «العرسه» مفهومی بوزنه مطایه و جهاتی بجز اولی بوزنه بر استفاد در جنت در مفهوم اولی باز.
 و بنامیه «عالم العرسه» نفوذ المطایه و نفوذ الجهات، علی الاطلاق بر علو و استفاد افاده آید که اصل استفاد
 برده. بر، جمیع اضافاتی نعت اولی او بر استفاد در که جمیع بر فوخته و بوزنه مفید اولی بوزنه قابل اعلاطه
 برده. بر بر علو افاده آید یکی اضافتی، معلول عتد، مکرر عتد، و اصل بوزنه وجود مکرر عتد و جود،
 علی العموم مفهوم مکرر عتد مخالف اولی نسبت ناز و احتیاجی اولی اوزره که کندی اضافتی در بوزنه بوزنه.

۵ — استوار هر ذاتی که صرف جسمانی بر مفهوم رکود . بوندک جسمانی اولوب اولادینه
استاد اولدنی فاعلی و یا مفعولی ده بر قرینه اولور . مثلا « استوارده » دیندگی زمانه بر استوانده
غیر جسمانی اولدینه شبهه یوتد . كذلك « استوانده علی ارضه » دیندگی زمانه ده بودد .
بودده ایسه فاعل « لیس کتله شی » اولاده الله تعالی ده . بنابر عینه مرسته اوز رنده استوانه الی بی الله ایله
مادده مرسته مخلوقات بینده بر عینه . بر فعل مطلق اقتضایه جسمانی بر معنی اید مدحیه یا اطلاقه یوتد . زیرا
« ونحن اقرب الیه منکم ولكن لا تبصرون » ده .

۶ — بر حکمدارن نمته جلوس ایدر بر نور و لی مفهومیله بی اصل مقصود اولاده معنی ، جسمانی
بر جلوس رکع ، حکمدارن صفتیه انصافید . بر ایدر بر معادله حکمدارن تحت سایه ده رکع نمته حکمدار
سایه ده قیاسی افاده ایدر . در حکمدارن نمته استوارن جسمانی تحت اوز رنده اوزر بر فاعلی رکع و مکتوم
در ام و تقاسی ریدک اولور . فقط بر معنی دیگر حکمدار رده و نمته ده نام ، مطلقه و حقیقی رکع موقت ،
نسبی و عارضید . بوندک حقیقت مطلقه سی آنچه الله تعالی بر موصرد . بنابر عینه استوارده بر معنایک الله زانی ،
نام و معنی نور و انعام مطلقه و معنی نور اولاده و حقیقی یعنی جسمانی در حمایت کبی وجود مطلق ایدر رکع
وجود و وجودی ایدر نمته اولدنی اصل مرسته اقتضایه . بونی آلهه بیحد ایدر ده حقیقت وجودن جسم
در جسمانیة مفعول اولدنی و معنی جسمانی در وجود عرضی و اضافیه عبارت بوندنی و معرفت صوره وجود
جسم در مملک نورنه قیاس لازم حکمدارن سزده رکع . بوندک ایدر ده رکع بیحد و مفعول ، جسمانی
بر کسکله ده با سفته علویت دو یاباید برابرده متعادل بر وجودی قدر معذره جایلید .

۷ — استوار بر فاعل استوار ایدسه در شده « علی » ایدر تقاسی ایدسه بوندنی ایدر ده بر
اه تعالیانده سوره مرسته بر سارات و با انمارینه رکع بالکس مرسته اوستوه مفعول بر فاعلی مطلقه دلالت دارد .
یعنی « استوانه مع العرشه » رکع . استوانه علی العرش . در . بر ابه الله نفس عالمه بر شریه جلوس دیا
انماره نظر برین در دایمال ایدر « علی کل شیء شهید » ، « بکل شیء محیط » ، « لیس کتله شیء » سفارینک
در الیقینی تزکیر ایدر بر توحید تزکیر اثبات ایدر . بنابر عینه بوندک بر سفته رکع ایدر بر سفته بر سفته بر سفته

لازم قلبه .

برندک اجماع بر مسئله ده علامه استخیمه شریکی مذهبه بود اوزرنده در رد : برنجی سلف
مذهبه که الله تعالی اندک طایفه و جهته تنالی ازین فی قلیاً نفسیه ابو برابر عرسه اوزرنده استوار
صفته ده مراد الله و مجد اجماع اندک و مع تفصیل تأویذ و المایوب . « وما یعلم تاویلہ الا الله » مرفوف
اوزرنده حقیقتی علم الہی بقولہ ابانکہ کہ اهل سنتی اصل است . و معتزله ده بود :

و رب العرسه نور العرسه کله

بد وصف النکته یا ایه خالی

امام مالک به انس عفرینه برکوه بر آدم « کیف استوی » دیر بر آینه کل استوانک یفین
سؤال اجماعه و مشار الیه ده بر از باقی اکوب راقبه طالع فیه مکره و موردی برز بوتانسه
و دیکه که : « استوار معلوم ، کیف غیر معقول . بول اجماع واجب و بر سؤال برست . فله ابریکم
سه فال بر آدمک » بعد از اجماعه ، ارادی حضوره حقیقت . عینه معنی سلفک بر مؤلفه
منقول . بزم حقیقه اصل مردی اولاده ده « عرسه اوزرنده استوار ، الله تعالی اندک بد کلف
بر صفتی « اول یفید .

کنجیسی . اجزاء فله ابر رب استوار به تجسیم و انوار شبهه میفایند هالسانه و سلف
موزری بویا به بر نوع نشد . محل انده قلیسانه اهل الهای فارسی مشاخرینک اعتبار انبیهی تاویذ صحیح
مسکله که اول عقیده و نقیبه نظر امور تعالی سنی جاز اولایا امتیازات باطلی آن ده جوایز ده مشبهه
ایدیه به جلی بر مال صحیح توبه کبر سیکه . بوز با شیخ اوج درت قول معلول اولد :

۱ - بالاده کوسه کوسه و مجد عرف سانه ، استوی عا مره . « استقام سریر ملک »

نفسیه و نهایت سیکه ابو انتقام اردنیه اولد و قوتی دیکه ، و عرسه اولد صندیه . بنار عیه ،

ثم استوی علی العرش . نظم جلیله ده ان طاهر و ان ثبت معنی بویه مخلوقات اوزرنده مکرر از بر

و تنظیراً اجزاد اعظام ابو مدخل نافذ قدرت و جریا به مشبهه کتاب اولسیر . بومنانک مرزانه حقیقی

شبهه است در بعضی کلمات معنی « یقینی الی النهار » یا « کماله » است و « ثم استوی علی
 العرش یدبر الامر » جوهری و سی بره بر قرینه در تفسیر در « همه برون حضرت بونی » است و آمده « و
 افاده نموده که معنی صفای اسرار مجازی صورت داده کوشش در یکدگر . یعنی استوانه ذات الهی نسبتی عقیق
 فعل و اوردنک وصفی اولی اعتبار در « ثمره » جوهری و سی بره بر قرینه یکدگر . اینک صوره لغاری
 قابل مبالغه صحیح بر مثل و مثال ابر سوره اولیایه در صحیح بر تکرار و تماشای توالی نسبتی به مختلف موقوفات
 یکدگر بکی موقوفه ابر جریانه اینک . تفسیر آخر ایام سه لغوی در تکرار و تکرار سه برون نسبتی ابر جریانه
 ظاهر صحیح بر اطرار و موقوفه اولیه موقوفه در موقوفه استوانه اولیه موقوفه . اودن موقوفات بر پایه « کان عرشه
 علی الماء » مدلولی اودن و صحیح بر سوره طوریایه بر جریانه مختلف افاده اید . مثلاً بر موقوفات ،
 اودن بر جسم سماوی ، اودن آنسه ، اودن طوریایه ، اودن صو ، اودن نبات و حیوانه بار اودن یکدگر موقوفه
 لغوی بر موقوفات ، بر اطرار ، بر استوار بوقدر . صیغی غایبه ، صیغی مختلف . فقط ظاهر بود بر موقوفه
 و اختلاف جریانه عبارت فالاسه ، اختلاف اینه از هیروه بر تماشای اید بر دور و تکرار و توالی آنسه ،
 اختلاف کلی اید مختلف اولیه و موقوفه با تفسیر بر تماشای موقوفات موقوفه . اختلاف جریانی اید مختلف
 موقوفات متفق و متناظره بار آنسه ، بار اید از تفسیر و تفسیر اید یکدگر ، حدود و تماشای توالی اینه شد بر موقوفه
 آنسه و صو ، صو اید طوریایه اینه جیات بر رفته و کل بر هیروه رفته بار اینه و کیده و نبات نبات ،
 حیوانه حیوانه ، انسانه انسانه یا اینه با سلامه و اینه اودن اعتبار از موقوفه بر دور ، مختلف
 اید در بر سه و اطرار بجای اینه که بره سینه الله ، عاره الله و یکدگر . راست و صیغی برون اعتبار
 موقوفه اولیه یکدگر . دایته « خلق ثم استوی » تراجمی ده بونی استوار اید . همان استوار
 نفس را چه ندره محصیه اختلاف کل بر تکرار و تماشای نسبتی اید موقوفه اولیه یکدگر . برای ده زائده موقوفه
 تفسیر در موقوفه اولیه الله تعالی اینه افعالی یکدگر کی نسبت توافقه اعتبار بر صفت فقیه سی و یک
 اولیه . نه یکم موقوفه تکرار حضرت بونی « فعل فقیه العرسه سماه استوی » مرسته بر نفس باید که
 استوار تفسیر ایدی « ویه افاده اینه » در بعضی عماده « استوی سماه » ای استقامت العقل علی

بِسْمِ اللَّهِ تَعَالَى أَبَاهُ تَعَالَى : ثُمَّ اسْتَوَى السَّمَاءَ فَوَجَّهَ « بَعْنِ عِيسَى تَعَالَى » ثُمَّ اسْتَوَى
إِلَى السَّمَاءِ فَوَجَّهَ ، قَوْلُ كَرِيمَةٍ بَابِ ادْنَاءٍ نَسْبِ رَأَى أَوْ زَرَهُ بِاسْتِفَاتِ أَلَدَى « دَمِئَةً كَرَهُ بَوْرَهُ
كُنَادَهُ زَرَهُ أَدْنَاءَهُ أَنْظَامُ أَمْرٍ بِطَرْدٍ جَرَّابَةٍ مَفَاسِدُ دَكْرٍ بِأَفَادَةٍ أَدْلَرُهُ صِفَتُ تَعَالَى
أَشْفَارُ دَكْرِهِ . أَمْعَمَ بَرَزَهُ اسْتَوَانَهُ أَسَاسُ أَعْبَارِهِ مَعْلُومَاتُكَ وَصْفِي أَدْلَى مَعْلُومَتِي بِرَبِّهِمْ شَائِبُكَ
وَارَرَهُ . هَالُ بَرَكَةُ آتٍ بِرَأْسَوَانٍ عَرَسَهُ دَهُ أَوْ زَرَهُ كَرِيمَةٍ أَدْلَرُهُ أَعْبَارِهِ أَدْلَرُهُ مَفَاسِدُ بَعْنِ كَرِيمَةٍ
مَكْرُمَةٍ اسْتَوَانِي دَكْرٍ يَأْكُزُ مَالِكٍ هَالِكَةٍ اسْتَوَانِي أَفْطَرْتُهُ .

۲ — اسْتَوَانَهُ اسْتَعْدَ مَفَاسِدُ أَدْلَرُهُ « هَالِكَةُ آتَةٍ كَرِيمَةٍ صَوْرَهُ دَهُ أَدْلَرُهُ أَفْطَرْتُهُ
زَرَهُ هَالِكَةُ تَرْتٍ وَغَلِبَتِ ، دَلَايَتُ دَهَالِكَتِي تَحْنَدُ طَوْنِي » دَمِئُ أَدْلَرُهُ . بَرْنَكُ « بَكَلُ شَيْءٍ مَحْجُطٌ »
مَفَاسِدُ شَائِبَتِي قَاهَرَهُ . مَعْنَاهُ اسْتَعْدَ أَهْلَهُ دَهُ دَهَالِكُولِيهِ . كَرِيمَةُ آتَةٍ بِرَبِّهِ بِاسْتَعْدَ مَفَاسِدُ
بِرَأْسَوَانِهِ بَرَزَهُ دَمِئَةً آتَةٍ شَائِبَتِي :

فَاسْتَوَى بِرَبِّهِ الْعَالَمِ

مَدْفُوعٌ بِرَبِّهِ دَمِئَةً [۱]

بِسْمِ اللَّهِ تَعَالَى أَبَاهُ تَعَالَى : ثُمَّ اسْتَوَى السَّمَاءَ فَوَجَّهَ « بَعْنِ عِيسَى تَعَالَى » ثُمَّ اسْتَوَى

۳ — عَرَسَهُ مَلِكُ دَمَلَتِ دَسْتَوَانَهُ اسْتَعْدَ مَفَاسِدُ أَدْلَرُهُ . بَوْرَهُ أَدْلَرُهُ مَفَاسِدُ
تَدْلَزَمُ أَدْلَرُهُ بَابِ آتَةٍ بِرَبِّهِ تَحْنَدُ طَوْنِي « هَالِكَةُ آتَةٍ كَرِيمَةٍ صَوْرَهُ دَهُ أَدْلَرُهُ أَفْطَرْتُهُ
أَدْلَرُهُ تَعَالَى ، كَرِيمَةُ بَرِّهِ هَالِكَةُ مَطْلَعُهُ كَرِيمَةُ آتَةٍ بِرَبِّهِ سَلَفَتُهُ تَحْنَدُ طَوْنِي « هَالِكَةُ آتَةٍ كَرِيمَةٍ
دَهَالِكُولِيهِ بَابِ آتَةٍ بِرَبِّهِ تَحْنَدُ طَوْنِي « هَالِكَةُ آتَةٍ كَرِيمَةٍ صَوْرَهُ دَهُ أَدْلَرُهُ أَفْطَرْتُهُ
مَفَاسِدُ شَائِبَتِي قَاهَرَهُ . مَعْنَاهُ اسْتَعْدَ أَهْلَهُ دَهُ دَهَالِكُولِيهِ . كَرِيمَةُ آتَةٍ بِرَبِّهِ بِاسْتَعْدَ مَفَاسِدُ
بِرَأْسَوَانِهِ بَرَزَهُ دَمِئَةً آتَةٍ شَائِبَتِي :

۴ — بَرَزَهُ شَائِبَتِي « اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ ، أَدْلَرُهُ تَحْنَدُ طَوْنِي « هَالِكَةُ آتَةٍ كَرِيمَةٍ صَوْرَهُ دَهُ أَدْلَرُهُ أَفْطَرْتُهُ

إِلَى مَدْفُوعٍ أَدْلَرُهُ تَعَالَى لِبَسِّ كَالِهَا بِسَامِ الْحَالَةِ فِي مَلَاةٍ دَرْدَةِ مَلَاةٍ « أَدْلَرُهُ تَحْنَدُ طَوْنِي « هَالِكَةُ آتَةٍ كَرِيمَةٍ
[۱] بَرَزَهُ ، فَيُجِيزُ دَقَائِدَهُ دَكْرَهُ دَهَالِكُولِيهِ تَحْنَدُ طَوْنِي « هَالِكَةُ آتَةٍ كَرِيمَةٍ صَوْرَهُ دَهُ أَدْلَرُهُ أَفْطَرْتُهُ

اولاً دیگر بر سببه رها یا نبیه رکدر . هیزه انه نقالی بر سغانی بر انوب ده دیگر سغانه جدول اید به اجسام کبی
 رکدر . و به ده نقیب اید که نسبت الیه به ده نفی مسافه و اثبات عدل نقطه نظر ده بالخاصه سایه دقت بر مقدار
 یعنی به عرسه اوله به اید بر استیلا اید استراحتی که سمار و سماره بولنند اوله رها یا نبیه ، ارمه
 و ارضه بولنند رها اوله به به موضع مسافه ده رکطه صیادی بر سببه در لر . بر نه استوانه سادات
 مسافه اخذ اوله نفی خطه اید به ملید . زیرا مقصد ، سادات لازم و با لازمی اوله به در صفاتی
 ریاضی . نه کیم استوانه دیگر مسافه ده سادات به بر انشاع اید مسافه اوله . بر مسافه
 سغانه تصور اید به به همین شالی ، ایدی طرفی مسافه آراسته کی در سطح و محیط را ده به نظر آرزو
 در ضعیفه کی استراحت اوله که بر نه سادات نسبی طرفیه و با محیط نقطه نظریه عارض اوله . در وسط
 در مرکز به آنجه بر نه به قرار ده منسوب الیه اوله مسافه مسافه اوله . بر صورت عرسه دقت مفهومی
 محیط مسافه باقی بر نه و مرکز قدری ملقیه اید . فقط اوله آنجه لازم کیم که محیط مادی و نه اوله
 مختلف نقطه در مرکز نسبی مسافه در تفاوت بر نه در . حال بود . وهو الذی فی السماء الله
 و فی الارض الله ، در نتیجه نسبت الیه به بود به تفاوت ده مسافه اوله به به ضعیفه بر نقیب استوانه
 بر نقیب مسافه ده مقیس اوله به معنی و بودی آنجه به مجریه بود به بعد مسافه قید ده طوری که لازم طبعی
 بالخاصه آنجه در . در الحقیقه سغانه جهت ، بعد مسافه مفهومی در تحت العرش ، مع العرسه رکدر .
 به لفظ اوله به به مع السویه حاضر و ناظر در . اندک مثله جزه به بهیح بر سببه بر نه . بنا بر سببه استوانه
 کیفیت معلوم اوله به بهیح بر استوانه قابل قیاس اوله به . و ذات صفات الیه مقصد ده در اوله کلمات
 منحصراً ، مقابله لغوی به معنای رکطه به به حقیقت سببه اوله به مسافه و تأمل اوله لازم کیم . بود
 مجریه بود به عرسه در تحت اصول لازم علوی اوله به انتظام حکم و سلطنتی ، تنفیذ امر و اراده بر استیلا
 راستی امانت و کمال مدتی اوله بود به استوار که سببه ساز و مجلس و باقیام و با انتقاد به
 استقرار ده در قیود اوله به طوری الله جلی بر تحت ، به سببه و با دارم استوانه طوری به شخص
 در ضعیفه عرسه استوار اید به به روز و اوله بود به و با دیگر بود و با یا بود کبی به تصور و اهل اوله

تحت المس بالکیر . جهانه باسقه بهجهانه اولور . یار لایه سوز ، سوندر دوز ، الوانه واسطال سیه
 کیر ، یا بیدیه سنان دور دور ، بکولور ، دریا زنده طرطور کلیل ، کوز لر فایر بر ، کوهلر
 طار الیه دوز آتیه کوز دوزی وارنک معینه کی هرشی وکنیزد کیم ایمنه ، بر فبال آتیه سینه
 کینیمسه ، مغلوب ، محکوم ، محوس بولورکنز دهنی ادرشی اولورکنز با بیلیر ، کنیزدیه کیر ، اولور ،
 قلت عدم کومورکنز . هم نه عار غمی اندیر . [یطلبه حیثا] بو ، اونی مینا : طلب کیه
 — یعنی کوز دوز کیمی دیا علی تغیرده کیم کوز دوزی تسویه اید فانه یلمیه ، تریج اولونسه طالب کیمی
 رفت و غیزله بدافاصه تغیب ایدوب نوز لار که الله تعالی کوز دوزک بو طب غشی خدونه اولورده مغلوب
 محکوم کیمی کیر ، بر محوره نیر سنه کیر ، بر آتیه غابی مغلوب ، مغلوب لب قیدار . و بر غشی دوز دیک قدر
 استرا اندیر . دیوانشای بر که دکل سترایا یار ، ایته بونی بایانه الیه . بوانشاده ابلک لمسی
 اعتبار بر غنیه مشاعری دیرند استرا . ذکر زده بر استوا الیه بر هانی واردر . بر صورت کوز دوز
 کیمی سیه ایدوب غایب مغلوب اید بیلور . ندره کیم کوز دوزی « ولا الیل سابق النهار » بود بر قرین دور
 نرالیسه بر اداره منتظمه نموده آت اوت ، ایچ طیه اولورده دوز دوز کیرر ، بر دوز سلفت پانی
 اعلیه ایدر . کرک مکه وکرک زمانه ، کرک افاده وکرک انفس نقطه نظر زده عالم یالکد بر کوز دوز
 درونی اولور . ندره یالکد کیم . کذلک بوز مالک بر نموده دانا بر ، بر نموده ده دانا دیک بر
 ثابت دستق اولورده ایزره ایکی دولت مستفاده نشوایره زار . هر بر هر لحظه نوبتم و متقابلاً
 بر نقطه استوارده کیر ، مافورده دال بر اداره دیک تحت حکم و نفوز زده بالنادیه دیک بر غشی دستق
 ایدوب معینه آله دور ایدر . اول بر اداره ایدر که یالکد نقاب و توهیده ایدالان ، نقاب
 بر دیک بر غشی اید نه اعلیه ایدر . کوز دوز کیم دوز آرد زده اوکنده هدف و سطح اولورده باسقه آتیه
 دیا اوکنده ، ایمنه دیا طیشده ماردن و معنی دخی اولور . دونای کوز دوز هم بویک دیک اوکنده
 کیمده ، هم ده ایمنه و آتیه کینیمده . بوشده یار نه کوز دوز کیمی ارجاع اولور . ندره کیم کوز دوز
 نماز لر محفوظ ، مخالفه مضبوط ، فقط استیلار دند اخلا و بالنادیه مغلوب دیک زار . حال بیکه

طبیعت چهاره در طب حسیته باقی نماند بر کرده نوز قلمتی چکیده کرده . کوز و زنجیری غشی این کرده موکره بر دغا
 با تمامای ، را تا کجی عالم قلمی ، استیلا این یکی برده سوخته می ، یعنی استوانه مع الاطراف صاحب اولی اتفاقا
 ایراد . کز آن طبیعت بود باقی نماند کوز و زنجیر اصدا بدانه جیغهای ، کجوند استوای مرتبه صاحب ایسی
 نوز کم میدرد . آگینه برده باقی نماند آرا لرزه ، ز بر دور ، از حرکت بونهای ، هر یک و یکی هم لایه
 نوزیف ایراد بقیل فعالیت این برده ایجاب ایراد . در یک که پس دغا در کجای کجای نسبت اوله میر
 بر اطرار ، طبیعت برده رطوبت . هر هائی برشی مجرد کننده دکنده عالمه نفاذ اصدا مفا ایراد یکی تقدیرده بر
 مصلحت اطرار و حار اوله که برده اندک طبیعت و با مقتضای ذاتی دیندر . فقط طبیعت با ترا سوز و حاکم
 رطوبت . نه کم پس دغا طبیعتی مقتضای ریزند مودنه محکوم ایراد برایشه در آگینه طبیعت
 فروخته بر آید . بنا بر عمیه ایجاب مقتضای ایراد کجی نوز الطبعه در . مود طبیعت نقطه نفاذ یا بدین
 زمانه تحریک ایراد به هر هائی جسمک نفاذ الی غیر الزام حرکت مستقیم حرکت ایراد کیده یکی مدافعه
 اوله که برده مصلحت و با استصحاب برده دیندر ، دنی الواقع بویه حرکات مقلده یک منطقی کجی تصور اولیات
 در مقتضای طبیعت دینله قانون اطرار حاکم برده . حال بود که در الاستقرار عالمه بویید بر حرکت برده .
 بر ضد یک مفادته معدومه اولایایه و مقتضای طبیعت نوزیف و تموی ایراد به هیچ برشی بر رفته بود . ایسته
 بر اوید بر نقطه ر که بزه طبیعت استیلا حاکم دعو محکوم اوله یعنی کوزیدر . در اتفاقا تقیبه و ایجاب
 (در زمینه) ایراد محبت مرجیه مذک نوز الطبعه اوله یعنی استصحاب بر حجت شبه اوله یعنی اثبات ایر .
 ایراد لصلیات ممالک ماله در زمانه آغاز و انفسه پس دغا عاکنده خارج اوله یعنی ،
 ممالک تماماً و یا نساً کوز و زنجیر با کجی ایچنده بولند یعنی یعنی قوت زمانه قوت ماله در هاداسع اولوب
 قوت ماله با کجی و یا کوز و زنجیر ماله بر قوت زمانه لمحونه صیف یعنی و نوز و ظلمت ترالسید پس در زمان
 قوت زمانه طبیعت ایکی مدد مغانی چیز یکی مدافعه اوله یعنی ایسی بویه عالمی مستولی اوله نوز و ظلمتی ،
 پس دغا بر برینه فائده و منفعت اوله نوز اوله بر اوید انفسه اداره بویه ممالک فروخته
 ماله نفاذ « کل یوم هو فی شان » در اول اوله و طوفان و طوفان بر اوید نوز و مرسه اوله نوز

کرم سون بی کی خوردنه نردنم « و اوحی فی کل سماء امرها » در نجه کز برینه در طبعه از الهیه
 امانت و انقیاد مجبورینده در . خلقند ، مهندی ، فبندد آن فردا ره کز بدیه مبارزه . اه
 سموات دارنه « انیتاطوعا و کرها » بیره افرده « انیناطانین » دیندر . هیچ بری قسیم
 اولادین کی مکتوبینده آزاره با سواد مرشد ره ملک دهر . هسی منوره ، هسی اراده الهیه تابع ،
 سلطنت یانه ملک ایجابیه کن ، اوندک نه بر و حکمتی اید نمویل و تقریفه کوره جریانه ایه و طیفه دار .
 فرمانبردار . بورد دیره بورد در ، دوه دیره دوزلر ، طود دیره طود در ، یارلا دیره
 یارلا در . سود دیره سوزلر الخ ... کز برینه دکنده سفراغزیه کز بری عالم اولایانه بونوه بر اهرام
 کز کز برینه دعوت کندی ناسرینه نه برستی ایبار ایه بیلیر ، ندره برشته بر حال و شایه ایجاب ایه بیلیر .
 [آ ل آ ل ه الخلق و الامر] ای بیلیم که بونوه خنده ره اوندک امرده . — اول داف
 تقیر و تکویه ره اوندک ، ایجاب و تزییع ده . بنابر محرم و مقدار ی بر نامه مخلوقات ده اوندک ملک ،
 افراندر نه جریانه ایه محبت ، مقدار سن امرده . یعنی بارانته ره اوندک ، بوردنه ره اوندک ،
 جسم و مسابیت ، ماده و صورت اوندک ایبار دافترامی ، افری بوردنه قوت در روح اوندک بر امانت .
 افری بیلیم نه مقدار نه دهر در بیلیم ، ندره نمکانه و محبوب . ایبار اوندک ، ایجاب اوندک ، خازنه اوندک
 فانویه اوندک ، بونوه سوی اوندک تحت همانده خنده و امرزه مبارزه ، اوابیه موهصل و سفرف مای الاصلوه ،
 حقیقه نه اوندک ایباریه استعاره بیه بر مهور بونیه بیلیم ، ندره اوندک ار و ایباریه تواننده انجیه اولر
 اراد بیلیم . [تبارک الله رب العالمین] الله ، رب العالمیه موره برکده و موره بون :
 خرد و رسته ، عذر سانه ، خلقت ندرنه مودر نهایت بونه . — « آ ل آ ل ه الخلق و الامر » تنه و
 نخبه مودر . ذود العقول عالم الدین و بر ماله تعلیمی افاده ایه « رب العالمین » و صفیه بالخاصه
 عالم عقول افرانده کی ربوبیت الهیه به نظر دنت جلب اولونسی هم عالم الدینیه . ذود العقول ستره موهصل
 هم ره مودر خلقت الهیه ملک ندره العقول افری افطار در . یعنی کوزلر ، اوز و اوزلر اودنت ایتلی کرسنه
 دافتر دنت با اراد و بر سر صیانت عالمی قراره دهینده افرانده مای السوچ عالم اولر و طوره ، کجوب

گنیزد و زی بر بریه فائده ، شمر و قمر و سیارات و ثوابی اید بویه مجوسی آئینه در بر یکی کبی با قریب سوزد و
 مراد از زده بود و نه و الحاصل بویه غنیمه دار کند بیک ادله الله تعالی باند عالم آفاقه و کل عالم عقول
 دار و احکام ده ریزد . و بنا بر محیه علوم و فقهی ، عرسه از زده استواری بر جسمانی مویند و فواید ازین
 کبی از فواید سماواتی کبرک ، آئینه در بیک احکام و امری ، ابعاد و سازنی ، کلمات و کیفیات طریقه روزه
 مطای و زسانی دور و رب طریقه بایه و به کوه شوره به بود و فقهی بجای و انکشافه ساعد ادله عالم عقول
 دار و احکام ده فواید ده .

از دال عقول بر معرفه الله . هم عقیدت بیک فتنه . عالم عقول مضمون صیانت به زعم انبیا
 هم در عقود هر چه فخریت و بر رب ده عالم عقول علمونی فواید علم و مالیت بویه فواید انبیا . کند بیک
 فتنه باند مضمون مستوره فالایه عقید با فتنه غیر دار اولان ، مضمون بیکات آفایه به صایان ،
 ریخته صرف آفای کورم است و بود ایدنی خارجیه بیک ، فتنه اید که شماره کی گنینه به نه دافعه بود .
 را کند بیکه . هر چه گنینه دو بایه ریخته در میان . به طریقی گنینه در بایه و فقط گنینه
 اجزای تأثیر اید در در عقول بیک گنینه مفتوح . گنینه مضمون و گنینه مستوره فالایه عقود
 مضمون بیکات با فتنه به صایان ، شماره کی گنینه گنینه فتنه اید . ریخته به گنینه و باند بیکه
 عقل اید در در کورم است . و به صورت گنینه مضمون بویه بر آرد با الله بیکه عدایه هر چه
 گنینه عدی بیک ، عدی به بیکه ریخته بیک . مضمون عقود عالم ادی بیک بیکه ، عقود مضمون عالم ادی بیک
 فتنه اید . بیکه استوار مالیت نه شمر و قمر عالم ادی بیک در عقول دار و اع عالم ادی بیک . هر چه گنینه فتنه
 صمد تعالی بیک . الله تعالی بیک عقود فتنه اید بر قدرت و قوت ، اید بر بود و فقهی دار و کبلی ناره
 کبیری بیک عقود میان میان اید . اید بر رحمت و برکتی دار و کبلی میان میان اولسه سینه برد ناره بیکه
 کبی شمر و قمر آئینه بیک . بوند اید در دال عقول :

[اَدْعُوا رَبَّكُمْ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً] بیزه دعا بیکه ، بالوا به روزه و بیکه ادله

— عاصمه ابو بکر شعبه فراتنه . « وخيفة » از فواید که بر نوع فواید بیکه . یعنی ادله بیکه

در بر آنکه عباد به مفضل مفضلند او غفلت « اللهم اني اسألك الفخر الابيه عمه عيسى ابنه اذ ارضها »
 الهی جنته کبر و بجهه صانع فرزند کی باجه کوشک سنده و بدرس « ویر و ایتنی البتة » « اللهم اریسه »
 الهی جنتی ایست و آنست و او صبیغه . به رسول الهی و بکدرم که « سیکون قوم یعتقدون فی الدعاء »
 بر فرم الهی و عماره بناده اید و بکدر « بوردی . اید عظیمه کد و زحمت کد نقلدینه کوره بر عهدینه
 رسول الهی « اللهم اني اسئلك الجنة وما قرب اليها من قول وعمل واعوذ بك من النار وما قرب اليها من
 قول وعمل » اللهم سنده جنتی و او بافتد سنده سوز و دایمی و بدرس « آنست و او بافتد سنده سوز
 دایمی و ده صبیغیم « دایمی کتی و لایفه « بوردی و او فرسه « انه لا یحب العتدین »
 علی نضرع و اعقار اید و عمار اید « بناده ایتد بکد » [وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ
 إِصْلَاحِهَا] و ارضه اصدغه مکره افسار ایتد بکد . « اید نثار ارضی بار ارب نظامه فرمیه »
 مانع در صالکده صالح بر صورت اتراف ابلیسه « و نقد مکار فی الارض و جعلنا لکم فیها معایش »
 و « و لکم فی الارض مستقر و متاع الی حین » و بولدر بنده سنده اوندک اوزر زده نمیه دانه ایتد
 و برفته سنده اوزر زده قرار لاه و عبیت و انقا عتد ایموره بر طایفه بایمه . سفت و سفتد اوندک صالح
 و سارده بر طایفه و بکدر سنده اصدغه و افسار زده سول طرنه . بنا عید سزایسته و بکدر
 ارد و ازه سنده الهی ایست بکد . ارضه اصدغه مکره اوزر زده نقد اید و سار عتد ایتد بکد
 و عتد ایتد . بقی و عتد ایتد سار ایتد بکد . کفر و عتد ایتد . عتد ایتد ایتد
 ایتد و عتد ایتد . عتد ایتد ایتد . عتد ایتد ایتد . عتد ایتد ایتد . عتد ایتد ایتد .
 انسا و سنج ادرین و عتد ایتد بکد . بکفر و عتد ایتد . بکفر و عتد ایتد . بکفر و عتد ایتد .
 با صدیقی ایتد نظامی بر زرد و با لقا نفع با سزایسته کد و عتد ایتد سزایسته کد و عتد ایتد
 صافیتی . و عتد ایتد با ایتد بقی و عتد ایتد بکد . و عتد ایتد بکد . و عتد ایتد بکد .
 فانه سزایسته بر عتد ایتد با سزایسته و عتد ایتد .

برید بایند [وَ اذْعُوْهُ خَوْفًا وَ طَمَعًا] و هم تر و تر هم اید و عتد ایتد .

ایکڑ . - نور تو عالمه امید ، اید عالمه نور تو بر افتاده و اما یکسند نقطه استوائی
کوزه تری دعا اید . هر که الله هم زوال جدول هم زوال کرامت . عالمه ارا الهی نموده
دعا . فصل بر بر مسافت اید کید بر سر هر روز اید و اید . برای حالت روحیه انسان
سید سلوک اید قنار کید . هر قناری اید انسان بر مرغ شسته بال کید اید کیده هر دم غالب . قلب
انجمه بر وزن منقابتها بر شسته کید تاب راسته اید طرود و طرودی و هر صفا با استقامت
آید . دعا کیده منوره قید با استقامت . بود دعا اید دعا . اید منوره منوره اید منوره
ارور . [اِنْ رَحِمْتَ اللّٰهَ قَرِیْبٌ مِّنَ الْحَسَنِ] شبه زار کیده اید منوره .
هم بر منوره . اید کیده اید منوره اید . دعا کیده اید منوره دعا کیده اید .
را اید اید .

[وَهُوَ الَّذِي] داد ، اید . [یُرْسِلُ الرِّیَّاحَ بُشْرًا بَیْنَ یَدَیْهِ رَحْمَةً]
منوره اید اید . یعنی اید منوره اید . هر که روزگار کیده . - مانع ، اید کیده ،
ابو عمرو ، ابو جعفر ، یعقوب زائنده . نشاء ، اید عالمه . نشاء ، اید منوره کیده .
اید . نشاء روزگار منوره . نشاء . نشاء . نشاء . نشاء . نشاء . نشاء . نشاء . نشاء .
جمع . رسول دزنده . نشاء ، نشاء . نشاء . نشاء . نشاء . نشاء . نشاء . نشاء .
بایم و نشاء . نشاء . نشاء . نشاء . نشاء . نشاء . نشاء . نشاء .
منوره و نشاء . نشاء . نشاء . نشاء . نشاء . نشاء . نشاء . نشاء .
"الریح نشاء" اید منوره کیده . نشاء . نشاء . نشاء . نشاء . نشاء . نشاء . نشاء .
بازر منوره . نشاء . نشاء . نشاء . نشاء . نشاء . نشاء . نشاء . نشاء .
ای . حرکت یک کیده . سید ، دلی و رسول ، نشاء . نشاء . نشاء . نشاء .
بر حرکت منوره . نشاء . نشاء . نشاء . نشاء . نشاء . نشاء . نشاء . نشاء .
ای اید منوره . نشاء . نشاء . نشاء . نشاء . نشاء . نشاء . نشاء . نشاء .

فاصف ، ماصف ، ماصف ، ماصف . رحمت اولاد دره ناستان ، بستان ، رستاد ، زاربان ، زاربان .
 به حبیب بنوید ، ده سوزید دارد اولاد : « نصرت بالصبا و اهلکت عاد بالذبور و الجنوب من ریح الحجة »
 به صبا اید تصور اولدم ، عمار ، دیوار اید اهلک اید ، جنوب ده جنت روزگار زنده ...
 حضرت کعبه ده منقول که : الله اویح کوه روزگار و حبس اینه اکثر اینه موقار در . حاصلی قریب
 حرکت ، نذر اولاد روزگار دره دارد . فقط رحمت الهیه یک بستان و ناستان ، رسدست
 و زاربان ده اید اینه دره . برنک ایموه اید موزنه ، موز اید ده منقل اولاد لازم کله .
 آثار جمیه ده ریح ، روزگار : سخن هوا دیکه که جراته ، اوصافه نظر اید و غیره
 به هیوه انعام و انعامی دارد . صورت مویه ده جراته نقه نظر نه درت و باستان روزگار اساکوب
 سلامه اولاد . در روزگار درن موزنه و جراته نقه نظر الهیه به دلالت اید یک هم نقه اولاد دره .
 ریح ، حرکت اید هوا اید اعتبار اید سببه زک بر حرکت اید موزنه کله . هوا اید حرکت دره ریح
 دیکه دیکه روزگار کوز یک هوای به نقه ده دیکه نقه به صورت مضمومه ده بر حرکت مفاصله نقه
 اید . برکه بر حرکت هوا اید فصل طبعی رعد . زیرا هوا سانه ده اولاد . برنک ایموه علم طبعی
 ریاضیه سبب مصلی هوا اید آتینی سخوت یعنی حرارت و برودت موزانه نسبت اولاد . سوزانده روزگار
 مصلی ده بل و نهار سده اید اید آتینی اوزره حرارت طبعی اید برودت طبعی آراسته کی قابلیت
 در مغربیت نسبت یک محور و تعریفه اید که برده طوری و طوری و موزنه الطبعیه برابر با اید . بنا بر
 آنکه بر فاعله نموده اید به ریح منتظمه اولاد . اگر که ریح غیر منتظمه اولاد به طبعی و یک طبعیه
 تسلط و یک اولاد به طوری و طوری بر تصرف ریح اولاد به سببه یوقه . سوزنه که ریح منتظمه
 عادت داطراد ، ریح غیر منتظمه ده فاعله مفاصله اید . اولاد ایموه قدرت الهیه با کله فاعله ده
 آراسته مفلکده بولاند ، فصل الهی آینه موزنه العاده روزگار در فاعله اید بر . مایه بوراره موزنه
 با کله محور اول دلیل نشکس اید به بر حرکت رعد . بر حرکت منتظمه اولاد بعضی مضمومات اید
 برابر بوند با نتیجه جبات و نموده ریا موزنه کی بر رحمت الهیه اولاد مفاصله ، دلالت مفاصله ، یعنی بوند موزنه

کتابت دیگر فصل الهی اجباری است بر صورتی که عالم مقوله بر نوع سالی میباید ، و ظاهر عاریه سند
دیگر عاریه اولاده با غنور و فقهی افکار و قبل النوع استعاری میباید حقیقه ده با نامه نقد وقت حب الهی
و بود عهد هم خانه ، هم ار ، هم ماریات ، هم مویات نقه نقد نه قدرت و حکمت الهی بمیلیاتی کوهی
آفت و سالت سله رخی تذکر و نه بر اینده به حب سالد اراد ایستد . غنومه بر طاقم روزگار درده
بالافزه دارد اولاده رحمت الهی بمیشد ایده به بر سول ، بر ملک شالی دارد . اما نقا بوزی
رحمت اولاده بیشتات و پاناشات اولاده ارسالد .

سود نرنه بافندرك [حَتَّىٰ إِذَا أَقْلَتْ سَحَابًا ثِقَالًا] نبات اوروزگار۔
 هواره آفندرك۔ ثقیل ثقیل بولونزو آفندرك برفی کجی فالدریوب بولونزی دت۔ یعنی روزگار
 فانه نرنه برسیره بولونزی دربروب طوسه دیا میه دیا غوره مناج اولده برره کونوز مدحه
 نرنه باسندرك۔ فقط برطایسته غایت سابه دت برعوض دارد۔ چونکه هوا مفیف ،
 بولونزی آفندرك۔ مفیفه آفندرك فالدریوبه مناج طایسته۔ فی الواقع براره بولونزی
 افشارینه علوم طایسته نرنه یک بربرک ایتی دارد۔ فله ایبردی کونوز هواره
 مفیف صونجانه عبارت۔ حال برک اصل بولون صونجارد عالی دکل ، بالفعل صومعه بکندیک جمع مالک
 اولدینی آفندرك ایسه دصوبه ایسه هواره ثقیل اولدینی معلوم بولونزه اولدینیه سحابه هواره
 سلفه طوسی حرکت طایسته برسم نشین ایتدرك۔ دایمانده ایکی نرنه مال اولدرك۔ ایتدرك
 او صومعه بکندیک صابره کویوکی کجی محبوب دایمانده هوا محبوس اولوب بولوا خارجه کی هواره نرنه
 درجه وارنده بولونز بکندرك مفیف اولدركه اوزرنه بولونزور " دینسه ، صوره بولونزیه جرح اولدركه
 سحاب زکیب ایسه صومعه بکندیک ایچی برسه دکل ، طولونه بولونزی دینار میه هور دکنده هواره
 ثقیل اولدینی حاله آتافنده روزگار نخریکله نوم رازرنیک یوقارد چوقسی کجی هواره صولونه
 صانه صولون حرکت ایتدیک قبول ایتدرك۔ اولدیکه کور۔ بالوره دکی کجی مفیفه ثقیل اوزرنه طوردیک ،
 ایتدیکه کور۔ ده نوسه دینار کجی ثقیله مفیف اوزرنه طوردیکه ، اقلت سحابا ثقالا "

مشی و تجسید اولیای نجی بر سنی اهلان . فقط عماره الهیه و غلوه ابرار بیسته . تناسب بر لایق بنده
 مومنه و ابی اولاده طور انک محمولاتی ده یا غموره بازده خدا بر کنی ، توبه و توبه بقیه ببقار .
 [وَالَّذِي خَبْتُ] فناء اولادک ای [لَا يَخْرُجُ] میماند ، میماند [إِلَّا نَكْبًا]
 آنچه دور لا ، یک از وفاده من بر سنی ببقار . یا غموره ده استفاده ایزن . - باز عمده انشاء افیه
 صدقه که الهی ای تقدیر ایمنی دارند طیب و خبیثه کذبند ده بر سنی بر لایق بنده ایزن مالید .
 [كَذَلِكَ نَصْرَفُ الْأَيَّاتِ لِقَوْمٍ يَشْكُرُونَ] ایستند شکر اید و یک لغوهای بر فرم ایمنی که
 بر آید و برید تعریف ، در دور و دور تر تر ایزن در ها اید و جلد . - یعنی بویایه و تصویر
 انشاء ایمنی بر ضرب شکر . پیغمبر . رحمت الهیه بیک من و ناسری ، های اولاد و تالیف و شایع
 ماه الحیاة اولاده مارحانی اید طو لو آفر بر لایق فرانه خیرک ای میانی ، دینه و سرت ، اید و جهات
 اولاده رحمت الهیه ، تکلف و مخاطب اولاده انشاء ده یا غموره ایستند بر لایق ایستند : طو لو اندکی
 انشاء و انشاء صیانت ایمنی بیک ده طیبی و خبیثی : ایسی کونوسی ، مؤمنی کار و دارر . اید
 ای دوستوز ، رسل الهیه ده استفاده ایزن ، آیات الهیه تفکر و ذکر اید و عبادت الهیه ، ایمان ایزن ، چنان بر لایق .
 نعم الهیه بیک ایزن ، آفران ایمنی اعمال عالی اید و ثمران منته و بر لایق . آیات تمجید و تسمیه ده بر پایه ایزن
 تعریفات و تصرفات الهیه بیک ارسال و ازال فراموش هکتی ده با نامه بزرگ انتفاع و شکر ایزن .
 هودا که بر لایق فناء اولاد ایزن نعم و رحمت الهیه بیک کفر و کفر اید و ناسری ، بواسطه کفر و کفر ایزن .
 ایزن که در بر لایق ایزن الهی تعالی ایزن ، عسرت و کربت ایزن و فدا که بر لایق ایزن . - تکریم
 قصص انباء و تاریخ اسم بر لایق ایزن . بیک ایمنی بر لایق ایزن و خلقت ایزن و مکر و بیدایه و سالت
 نوع بزرگ و تقدیر ایزن که در بر لایق ایزن حکم استوار نموده ایزن و غلوه اولاد ایمنی سی شالی ایزن .
 هزاره و ستمه آنی دور نشکر ایزن آنی پیغمبر و فقه سالید و بیخنده . - و زما قد استدار
 کهیته یوم خلق الله سموت و الارض . عسرت و کربت ایزن و دلالت ایستند ایزن و سالت کفر
 تالی ایزن استوار سالتی تقدیر و تبیه ایستند ایزن و قسم ایزن و طو لو که :

: ۱ -

لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ
 إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ • قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرِيكَ
 فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ • قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي ضَلَالَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ • أَلَيْغَ كُمْ رَسُولَاتٍ رَبِّي وَأَنْصَحُ لَكُمْ وَأَعْلَمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ
 • أَوْ عَجَبْتَ أَنْ جَاءَكَ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكَ عَلَىٰ رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَلِتَتَّقُوا
 وَلَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ • فَكَذَّبُوهُ فَأَنْجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ فِي الْفُلِكِ وَأَغْرَقْنَا
 الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا عَمَّيِينَ •

مآل شریفی

جہاں مہتمومہ نوحی قوم رسول کو نہ روک . دارد و دہ ان قوم دید : اے نوح! این اوزہ
 باشد بر الہد و ہارند . جدا بہ زن اوز یکہ بر بون رکوند غزال این سندہ نور قبولم •
 قومہ جہر جہانت لہ مال و نہ ، دید : سخا ایہہ بر ضلایمینہ کور و یوز • ان قوم ، دید :
 بندہ یح بر ضلالت برہ و لکہ بہ بر العالیمہ و رقتہ بر رسول • نہ بہک بر اندر ی بنیغ ایہ سورم نہ
 نصحت ایہ سورم و الہد نہ زن بدیہ بہک نہ زن بدیہ سورم • نہ نور قی عافیتی ہند و بدیہ ایہ سورہ و بدہ رحمتہ
 نظر ایہ سورہ دید نہ بر آدم و اسد سید بر نہ نہ بر افطار کد نہ ایہ سورہ نہ نصحت ایہ سورہ •
 بر نہ اوز نہ اولی تہذیب اندر ، نہ نہ کد نہ و سیندہ ایمانہ ایہ سورہ کدہ نہ ایہ سورہ نہ اندر نہ
 تہذیب ایہ سورہ اندر ، ہر نہ یوز بہر نہ کور و لہہ بر قوم ایہ سورہ •

: ۲ -

وَإِلَىٰ عَادٍ أَخَاهُمْ هُودًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ

أَفَلَا تَتَّقُونَ • قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ إِنَّا لَنَرِيكَ فِي سَفَاهَةٍ وَإِنَّا
 لَنَظُنُّكَ مِنَ الْكَاذِبِينَ • قَالَ يَا قَوْمِ لَيْسَ بِي سَفَاهَةٌ وَلَكِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ
 الْعَالَمِينَ • أُبَلِّغُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَأَنَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ • أَوْعَجِبْتُمْ
 أَنْ جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِنْكُمْ لِيُنذِرَكُمْ وَأَذُنْكُمْ وَأَلَّا تَجْعَلَ
 خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَزَادَكُمْ فِي الْخَلْقِ بَضِيعَةً فَاذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ
 تُفْلِحُونَ • قَالُوا اجْتِنَّا لِنَعْبُدَ اللَّهَ وَحْدَهُ وَنَذَرُ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَإِنَّا
 بِمَا تَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ • قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ رِجْسٌ
 وَغَضَبٌ أَتَجَادِلُونَنِي فِي أَسْمَاءٍ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ مَا نَزَّلَ اللَّهُ
 بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ فَانْظُرُوا إِنِّي مُعَذِّبُكُمْ مِنَ النَّظِيرِينَ • فَأَنجَيْنَاهُ وَالَّذِينَ مَعَهُ
 بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بَيَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ •

مآل شریفی

عمار قومنہ وہ فردا سندرہ ہوں یہ میری کوئی زندگی ، اے قوم! ادرید : اللہ فرماتا ہے ایدک ، اوندہ
 بائقہ ہا لہذا دھاریو ، مالا سادک عذابہ ما تینہ مقیمک : • قومندہ اولفہ طلسمہ مجبور
 جماعت دیدہ کرد : لہذا لہذا ہستی ہر جہلینہ اچندہ کورہ پورن و لہذا لہذا ہستی ہر جہلینہ پورن
 ایدہ پورن • اے قوم! ادرید : ہندہ صبح ہر جہلینہ پورن ، لکھ بہ ہر جہلینہ لہذا ہر قوم •
 سزہ دہک رسالتی تبلیغ ایدہ پورن دہہ سزہ ایدہ پورن ایدہ ہر جہلینہ • سزہ اتہا ایدہ ایدہ پورن
 ہر آدم داسہ سب سزہ ریزہ ہر افطار کھدینہ ایانا پورن دہہ جہلینہ ایدہ پورن ؟ دوستوں کہ ادرید
 قوم ہر جہلینہ صفر کھدینہ دہہ ہر جہلینہ ہر جہلینہ ہر جہلینہ ، ادرید لہذا لہذا ہر جہلینہ
 ذکر ایدک کہ قوم ہر جہلینہ • ہا ! ادرید : سہ ہر جہلینہ ہر جہلینہ ، انا لہذا لہذا ہر جہلینہ

بر اندام دیر می کشد ، اگر عمارت فرود آید که هارون بزد ترسد به ارباب طوری بگذرد او غدا بی با سینه کینه کورم
 • ایست ، دیدی : او را بکنده ، بجز در بر غدا بر طریقی بر عقب اندازد ، سزای سزای و آثار سزای
 طایفه نوری نور و اسد مقدس بهار دمی آید بکنده ؛ الله او را به هیچ بر زمانه او بر بر سر سفت اندازد بر روی ،
 آرنده کورده تیک به ده سزای برابر کوز و تندرم • بوند او ز رینه کندی و سینه نیری محض او فرود
 بر رخت ابر بجای ابر بر روی ده او آید بر روی تندی ارباب ایمان آید بکنده گوئی کرد •

۲-
 وَإِلَىٰ ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ
 قَدْ جَاءَكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ هَذِهِ نَاقَةُ اللَّهِ لَكُمْ آيَةٌ فَذُرُّهَا تَأْكُلْ
 فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ اللَّهِ • وَادْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ
 خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَتَوَّأَسُوا كُمْ فِي الْأَرْضِ تَخَذُونَ مِنْ سُوءِهَا قُصُورًا
 وَتَخْتُونُ الْجِبَالَ بُيُوتًا فَادْكُرُوا لِمَاءِ اللَّهِ وَلَا تَقْتُلُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ •
 قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتَضَعُّوا مِنْ أَمْرِ مِثْلِهِمْ اتَّقِلُوا
 أَزْوَاجَكُمْ مِّن رَّبِّهِ قَالُوا إِنَّا نَمَّا أُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ • قَالَ الَّذِينَ
 اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي آمَنْتُمْ بِهِ كَا فِرُونَ • فَفَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَمَتُوا
 عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يَا صَالِحُ إِنَّا بِمَا نَعِدُنَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ •
 فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جَاثِمِينَ • فَنُودِيَ عَنْهُمْ وَقَالَ
 يَا قَوْمِ لَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تُحِبُّونَ النَّاصِحِينَ •

آتشین

ثمود قومه ده فادر دیکری صالح پیغمبر ، او قوم ! دیدی : الله قول الله ابرک ، او را با سینه

برای آنکه درهای بون، بسته شده بگذرد، ایمنه برعکس گردد، بر اینکه نایب نرسد برایت، بر اینکه او
 الهام از نرسد او نرسد، صافند او را بر نایب که مکرر ایمن بر نرسد او نرسد •
 و در سترنگ که او، نزد عاود مکرر صفا، بایرد و بر نرسد نزد بر نرسد، دوز نرسد که نرسد
 این نرسد و نرسد او نرسد بوسه، آینه صاف الهام الطافی ذکر این که ده بر نرسد نرسد
 بر بار این نرسد • قوی ایمنه که بر نرسد بر نرسد صفا او نرسد نرسد اول نرسد، او نرسد ایمنه
 این نرسد، نرسد، صاف صاف نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد
 طوری او نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد
 ایمنه این نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد
 صاف! سه نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد
 او نرسد او نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد
 به نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد

۱ - ۲

وَلَوْ طَا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ
 مِنَ الْعَالَمِينَ • إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ بَلْ أَنْتُمْ
 قَوْمٌ مُسْرِفُونَ • وَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَخْرِجُوهُمْ مِنْ قَرْيَتِكُمْ
 إِنَّهُمْ أَنْفُسُ نَاسٍ يَنْفُسُونَ • فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَهْلَهُ إِلَّا امْرَأَتَهُ كَانَتْ مِنَ الْغَائِبِينَ
 • وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَأَنْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِينَ •

آل شین

لوط پیغمبر ده که بدقت نرسد، نرسد اول نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد نرسد

سز می بپورسند ؛ • مہیقہٴ قارندہ کجوبہ دہ ستوتہ ارکطہ می دایہ پورسند ؛ پورہ سز
ہوہ سز برنوسند • قوسک ایہ سز دیر لرنہ باسقہ ہواں اولادی ؛ ہسقارہک ہوز
مکتندہ ، ہونہ ہوز انگری ہوہ نیز طوتاہ اسند • ہزہ اون دھنی قورنارہ ، ائمہ
فارس قارب برہ کسندہ اولدی • دوزرینہ بر عذاب یا غور و یا غبرورہ ، ایستہ بامہ ہرک
ماضی نعل اولدی •

۵ — :

وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَٰهٍ غَيْرُهُ
قَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ
وَلَا تَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ •
وَلَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِرَاطٍ تُوعِدُونَ وَتَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ مَنَ آمَنَ بِهِ وَبَثَّغْنَاهَا
عِوَجًا وَآذَكُرُوا إِذْ كُنتُمْ قَلِيلًا فَكُتِرْكُمْ وَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ
الْمُفْسِدِينَ • وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ آمَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ
لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَخْرُجَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ •

مآل شریفی

مدیہ قومہ دہ قردہ شری سبب پیغمبری ؛ اد قوم ؛ ادی ؛ اللہ قولہ ابرک ، اوندہ
باسقہ بر الہک دھابورہ ، ایستہ سزہ رکتہ دہ برینہ کدی ، ارتہ کیدی ، زازدی نام طرک ،
ناسک ایستہ ہنز لہ اتہ بیک ، بر بوزنی اصلا ہندہ موکرہ بہ فارہ دیر بیک ، بہ ایستہ سز
بر سز دھرم سز ہمزہ خیر لہ • ہم ادہ ہندہ ابرک لہ عبادہ مذک بامہ اوروب دہ اللہ
برندہ ادہ ایمانہ ایزد ہوز بیک دیرک ہا سفلتی ارز دایہ بیک ، دہ سزک کہ دقتہ سزک آیزد

ادب آینه است و هر غایتی در باطن او مقدر است عاقبتی نصیب او دارد. • اگر ایچیزده بر قسمی بنم
کوزیمسه اولیغیم حقیقه اینانسه بر قسمی ده اینانماسه به الله آرا زده هکمی ویرنجیه برتره صدیک
که او مالک ان غیر لیسید. •

سوره نکه باشد که «و کرم قرية اهلکها» انزال و تفسیریک سوره ناریجه سید بر تفسیری
و خلقت آردیه مکره عما المحرم حبیب بزیر و انرا هم مختلفه آرد زده استوار باینکه بر صورت مجلسی آید
ارسال سلاک مکتب و تاجیه و ادبیه و شایع سید تکلنه و روح و غایب مقصدیه متعارف به هم حقیقت
ایضاح و تفسیر آیدیه و بر هر چه سوره کرده مختلف عبرت و انباه نفقه اندازنه بطوریا اشارت آید به جمله
اولیه بوقعه قرآنیک افاده سنده که نقاحت و لطافت و هدایت و بدو غایب بالخاصه استوار آرد و در تفسیری
زمانه بوزده آله همه اولیه در سحر و الهام آرد بر یک و آرد و واضح و بیاضد که تفسیر و تفسیر
ناریخ کتابی آرد و بر تفسیر آید به جمله اولیه آید به جمله در سحر و آید به جمله بجزیه صریحیه
و سایر عبرت بوزده بایسته بر یک اولیه همه و بوزده و بر یک و وضوح الهامی و بر یک جمله. بوزده اساطیر الهیه
بوزده آثار حقیقه، بوزده کتب سالف، بوزده جریانه و فایع استقار اولیه محوی آرد و فزانات و فزانات
هم آید بر یک جهان بزرگ بدو و معاری نفقه اندازنه افاده آید به جمله حقایقیه بایسته قرآنیک بوقعه بر یک
تأخیر اشارت اولیه اساسانک هر دوی آسمیه مقصد و مقصد. بوقعه بر یک محوی آرد بر تفسیر حقایق
قرآنیک زود زده اول و جلد و کتاب برده آرد و تحریفات و فزانات آید بوسیله آید که انسان
اولی و دویوب و یکد که مسلمان بر تفسیری بر هر جمله ماحال و یکد مکره آرد بر تفسیر سطرانیه کبی بر تفسیر
آید به جمله حاکم مکره و تفسیریم بوزده ناریخ ادبیاتی و ادبیاتی بوزده آید به تفسیر آینه آینه بزرگ
هر دوی. تفسیریک بر قسمی با مفروض متقدم سنده بر قسمی بوقعه بر افراشته زود قرآنیه مقدم دوزاد
آید به جمله مختلف روایات و مطالبی نقد آید و بر تفسیر قرآنیک آرد و که انحرافات نصیب بر طرف آید به جمله
دانشی و بیانیه حقیقه نصیب کونور و یکد را از بر تفسیر بر یک و بر تفسیر. فقط تفسیر مطالعه اولیه

اود زده ، او خرمش اود بی : علم الله سزه ربك سالتی ابدغ ایتم ، سزه نصبت ده ایتم ، سندی
 ۵۸ فر خرمش فعل ایتم •

[رَبَّنَا افْتَحْ] — ماکم دکت سنانه اولده قناده یا موز اولوب یوقاریده کیم
 « فاصبروا حتی یحکم الله بیننا » ویری قلمده .

[جَاثِمِينَ] — جثم : طاشاند و توش او بر دینی نصبت کبی ایا تدرک ایتم ساق
 قناده اولده کوس اوزینه بره میرکوب یا یستفده . « الله صوره بالارمه یا تبهه السانیه کایرته الارب
 والید » . یعنی دقتده اید سور میرب بوزده قریب میرکوب کز کزیزه و کتده اذغالادی .

[الَّذِينَ كَذَبُوا شَعْنًا كَانُوا يَعْنُوا فِيهَا] شیو تذب اینها شیو تذب اینها
 مفا سوزده [الَّذِينَ كَذَبُوا شَعْنًا] شیو تذب اینها — اونی دعتنه کی کزیزه
 قریزده میفایرینده تهریه فالیقانر ، اولا اتباع ایدر کز بهر حال فاسرینه اولر کز دیز
 [كَانُوا هُمُ الْخَاسِرِينَ] انجه کزیزه فاسرینه ادریر ، سبب دارا تابع اولر کز .

[فَنَوَلَّيْنَاهُم] بوند اوزینه سبب اوزده مرز نذا اید [وَقَالَ]
 دایر کده دیده که [لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ رِسَالَاتِ رَبِّي] علم الله به سزه ربك سالتی
 ابدغ ایتم ، بوند کتده قورنومه ایتم الله بید بر دینی اهلانم دار دینی بلیغ ایتم [وَ
 نَصَحْتُ لَكُمْ] سزه لازم صه نصیحتی ، خبر فو نصیحتی ایتم — دقتی ناما ایفا ایتم ، فقط
 سز دبطه دیز کفایرین [فَكَيْفَ اَمْسَى عَلَى قَوْمٍ كَافِرِينَ] باز عید به کتده دایر کز دقت
 ناسف ایتم . — یعنی اول ادرده سبب علیه السلام قوند صلا کتده بر حزه دیزدی ، فقط اوزله حزه
 دنا سله لایحه اولاد قریبی و چون کفایر دیزد عذاب استخاره کب انجه اولد قریبی ناک ایدرک اوزده بوند
 عداقه معنوی سنی کدی . معنی « اوج اولسوه » دیزدی ، فقط « داد » دیک ده مبار اولد یعنی عداقه
 ایدی و بوی دیزد اوزده بوند بوند مرز نذا ایدی .

بر وجه عذاب استصال اید که هر دو نازیب بود و محرابیه بر آنرا مدح بود استحقاق برین
 نماز توضع و التبیان فی کبریه اول بوجه فقه مذک حاصله عبرتی نفیس، یعنی واقفانک اهل سنده
 تخرج و یتقی عت غایب سی نفریم ابر بوجه یسور که :

وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّبِيٍّ إِلَّا أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبِأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ
 لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ • ثُمَّ بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوا وَقَالُوا
 قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ • وَلَوْ أَنَّ
 أَهْلَ الْقُرَىٰ آمَنُوا وَاتَّقَوْا فَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِن كَذَّبُوا
 فَأَخَذْنَاهُم بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ • أَفَأَمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ
 بَأْسُنَا بَيَاتًا وَهُمْ نَائِمُونَ • أَوْ آمِنَ أَهْلُ الْقُرَىٰ أَن يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى
 وَهُمْ يُلْعَبُونَ • أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ
 الْخَاسِرُونَ • أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرْتَوْنَ الْأَرْضَ مِن بَعْدِ أَهْلِهَا أَن لَّوْنَشَاءُ
 أَصْبَنَاهُمْ يَذُوبُهُمْ وَنُطْبِعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ • تِلْكَ الْقُرَىٰ
 نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنبَاءِهَا وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُم بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا
 لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا مِنْ قَبْلُ كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ •
 وَمَا وَجَدْنَا لِأَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَإِن وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ •

مال شریفی

بِه هائی مکتبه بر سبب کوزه در که اینها هاستی شده و در نزد صفتی در که بازه و در شوز
 • مکره ده فایده برینه کوزه مکه برین امتیاز در ، تا که از مکره در مکره ، طووزی آنا برینه صفتی

مالداره اولسه ، سروری دلدرد ، تام اوقت بزره کندی بری خاطر لرزه لرزه آکزیه طومسه
 باصبر بوی مشوره • اگر او ملکنده اهلی ایماه اویوب الله قوتی یی اینه اوز لرزه برده کوکده
 برنده آهارد ، وکنه تنیب اینی بزره کندی بری کسبد بر طومره آویورد • با شوی شوکوی ، فقه
 اهلی کجوریه اویور رکه عذابون کندی بریه با صغیه مالنده کجوریه جکندنه اصنی اویور • نه اکر
 فقه اهلی قوتی اویور اکر نوب طومره رکه کندی بریه عذابون کجوریه جکندنه اصنی اویور •
 با اینه الله مکرزه اصنی اویور ؟ فقط کندی بریه با زیه ایه قوتی بریه الله مکرزه اصنی اویور
 • حالا ارشاد ایدیم ، اسی صاحبزاده موکده بر اینه وارث اوله کجوریه ، مو حقیقت که اگر
 دلمسه اولسه اوزره کندی بریه با شینه چار بارده ؟ فقط مقبدین اوز بری طبع ایدر مدر لرزه
 اوز حق ایتزر • اینه او ملکنده ، بزره با شینه کندی بریه بیغنی سلطان اوزره نقل ایدور
 مدلم مقبیده اوزره پیغمبری بینه لر کدی ، اویور اینه ایماه اینه اینه مدلم ، هیز اوزره اول انظار
 اینه عادت ایتلدی ، الله طومره فالبدین اینه بوی طبع ایدر • هم آکزیه مده و فاکورده
 شومنه که آکزیه طومره مقار فاسد کورد •

[وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّجِيٍّ] صحیح بر قریه بهج بر پیغمبر کورد
 ایتدیر : — یعنی بر دم شروع موایسه اوله کورد ، ملکنده هر هائی برده هر هائی پیغمبر
 کورد رکه با هم مال سوزر بایره : اوله : [أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَاءِ] انا
 فزدند درمه دزدند مقبیده که [لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ] تضرع ایتند : کبری
 اتوب مقبیده آکند ، بر شایر با لور ایتند . — سورۃ انفاده « فلولوا اذ جا ، هم با سنا
 تضرعوا » بامه [ثُمَّ بَدَلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ] مکرده ده سیئه بری منه
 تبدل ایتدیر : فو شد مکرده طومره درمه بریه فو شد مکرده دست دست و برده . — یا کز
 یا کز پیغمبر ارشادان قویله دمی سید اتفا اویور « وبلونا هم بالحسنات والسيئات » مکرده

هم آجی هم طاعتی نمودن این با لغو استقامت ابرار . البته سوز دیکه دیکه . سرکش اینکری
 ایچو بر موشا سبزه دید مالاً بر تا نفسیه ابرار . بولکه کله دیر . صوکره بر نفسیه لغو بر نفسیه
 و تجزیه رطل تر بوی اولدنی و تر بوی اولده لغوهای بر نفسیه ابرار سیاه غیر تر بوی اولدنی و نفسیه
 نقیب ایه دست و نعلک ذوده و سروری یک کوس و فرجه العاده جالب دقت بولنه یعنی هر چند نفسیه
 دسقه بری اولدی .

[حَتَّى عَفَّوْا] ناله آرند بر - عفو . بقاء هوایه . نفعنامه معافانه طبع .
 « عفا النبات » دینیرکه اتر غزاله بر هوایه دیکه . . یسئلونک ما ذینفقون قل العفو »
 آیتده ده عفو نفعنامه اولدنی کیمده . بر معنی ایداکتر مغریه سوز نفیه ایتدور : یعنی
 مال و نفوسم هوایه بر . عدد و قوتجه نفعلا سیر . مع ثانیه فامورده مصرع اولدنی اوزده « عفت
 الاب الرعی » دینیرکه « تامله قریباً » یعنی هوایه رعایا یاقینه اولدور . اوزانه کیمده لازم کورده
 یاقینه بول بول بول بول . بنامه کور بول عفو نفعنامه مستوری مدافعه سید بواره
 سوز بر معنی ده مکنده . سیاهی منیه بری ایدکتر بری اودر بر رفاه و بر دیکه که معنی هوایه کیم بول بول
 یاقینه بر اودر بر نفی لغو بر نطفه معاف طریز . نفع کیم بری سیمارده
 طاریفی اوزدیر . ببالان اولدیر . [وَقَالُوا قَدْ مَسَّ آبَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ] و معنی
 آناریزه صفتی و فرعی در اولده دیر . - یعنی کور دیکه ضرورت در رفاه مال دیکه در رفاه
 تر بوی بر سب و مکنده عفو در اولدنی دوستور دیر . بوغری هیچ بر سید دفع و با ثانی قایل اولان
 امور طبیعیه دیا جیریده صایر . آدم سه ده طاریزه بر سوز . رفاه و غنا . مرض و صحت . غلبه و
 سردی احوال اوده ده بری اولان غنا سیدور . بفرار نعلیم ایدک کیم دیه و اخلاص ایدک انصار
 اختیار و اجتناب اید بریز دفع و با استغالی تأسیه اولنه ماز فدره بولندیر . و الحاصل تفسیر طریقه
 مذکور اولدنی و مذهب « فنا لغو ده توبه اید ضرورت تر توبه و نفع شدا اید رفاه و صحت ارامه و
 تر بوی اید مکنه اولدنی » انا نلیر . قوی ، فنی ، آجی طاعتی افطارانه الهیت دیر . باغود اویه

فاخذوا ربكم فزوروا وقتلوا اولادكم بعضا بائنه كمنه نازيكي سوي اولادكم . [فَاخْذُوا
بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ] نام ادرت بزده كنه بري ادرتورن مالدره ماز و جبالدره كنه بر
صورتزه برده بره طوب باعه بر بوردن . - بغته اخذ دره راز ، عاز و قوم لوطه ادريني كني ياكز
صدركه بر آزه رطافه العينه ادمي ركل نموده ادريني كني اخذ و رقتك آلهيه بائد بوي صدركه بر
ست نماز ايني ماله رختي ساهد . بعضي اقوام برده يا فالانوب برده محوايه ساهد ، ادريني ساهد
برده بره يا فالانوب سوزنه سوزنه محوايه ساهد . بويه ساهد بر اخذ و رقت بائد دره اوكي اختياره
زيرا بر بائد نجي . " يوم ياتي بعض ايات ربك لا ينفع نفسا ايمانها لم تكن امنت من قبل او كبت
في ايمانها خيرا " كوني كمنه هائمه اولور .

ايشه بونزه ادر برك الهايي بر بستمده اولورده محوايه ربر ، همده اكه توتني ، اكه كفتي
دمدزه برده بره يا فالانوبه محوايه ربر . [وَلَوْ اَنَّ اَهْلَ الْقُرَى اٰمَنُوا وَاتَّقَوْا] اكر او
محوايه ساهد مكنده الهايي اياه و اتقاينه - بغي بيمر ريك بيفتانه اياهه و بويه نورني
لازم كمنه سنده نور ريز صافينه - ادر ردي [لَفَتْنَا عَلَيْهِمْ بَرَكَاتٍ مِنَ السَّمَاءِ
وَالْاَرْضِ] ايه ادر ريزه بركه لوكه خنده ريه اياهه - هر طرفه عذاب ريل فيه ريك
يا فاله ، هر ايدو بونزه كيد ، سعادت در فهد زايه ادر ردي [وَلٰكِنْ كَذَبُوا] و لكه
تكنيب ايشه ، اياه ريز نور دنا ربر . [فَاخْذُوا هُمْ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ] باز بيه زده كنه بري
فازانه هر طرفه كف و صيا ريز - از همد " قدمس اياه نا الضراء والسرء " ديه ريك بايه نري
لا با ليطرير - يا فالانوب ردي .

[اَفَاَمِنْ اَهْلِ الْقُرَى] - اولور اهر فراده راز ، اهر ايه ساهد اولورده فرد الهايي
ايد . بر راده فار نيجه ايه بر هيات اولورده علم عموم فرد الهايي نقل صلام ايشه . كرمه بعضي مفسريه
بر فدره ادر كيدنه صرف ايشه ايه رده مديوم ركلدر . و موانعه معني نورد : ايدو علم عموم فرد الهايي -
بائنه اهر مده اولورده هيات ريك بائد بويه مونه [اَنْ يٰتِيَهُمْ بَأْسُنَا بَيَاتًا وَهُمْ نَامُونَ]

کذیریه با سزک - شد غنایم از او بر رکه نیم با صقیه عالیه کلورم سنده اصنی اولدیر ؛
 [أَوَامِنَ أَهْلَ الْقُرَىٰ أَنْ يَأْتِيَهُمْ بَأْسُنَا ضُحًى وَهُمْ يُلْعَبُونَ] و بازو اهلای قومه
 وقتی ادینا بود فور و رکه کذیریه با سزک کلورم سنده اصنی اولدیر ؛ [أَفَأَمِنُوا مَكْرَ اللَّهِ]
 هلمی الله مدینه اصنی اولدیر ؛ - الله کرد بقیر قودرینه اسند راجی داد مولاده جندیه مؤلفه
 ابر بر روی صفانه با سفاره در . [فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ اللَّهِ إِلَّا الْقَوْمُ الْخَاسِرُونَ] اگر
 اد بر ایبه الله مدینه فاسرده کرد هندی با سقسی - یعنی نفرت رزه الله کذیریه نمسه ایتمه اولدیر
 اسعد عربی ، دلائل مقدمه تفرد اسند لال فاجبتی ضایع ایرک نفسدنی زیایه ایتمه اولاده اهل فرانه
 ماعلی - اصیه اولان .

[أَوَلَمْ يَهْدِ لِلَّذِينَ يَرِثُونَ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ أَهْلِهَا أَنْ] شرافه مابره اهلینه
 صوره دارت اولانزه - یعنی مقدمه بود و لندک عاصی ایله صلوات الله بولندک بر کوه بر ریف
 اسفال ایرک کذیریه خلف اولانزه و مع الحصر من مد و اطرافی خلقه - الله شومقیقی اصلا راجی که
 [لَوْ نَشَاءُ أَصَبْنَاَّهُمْ بِذُنُوبِهِمْ] و بر سزک به اوزو - ده اولدیر کجی - کاهرید سینه ز صواب
 فیدر ده . - اوت سینه بود که در آبان در لاندیه قطع النفس بود کذیریه اوزو دارت بایسه الحفر
 بر مقیقی اصلا سنده . [وَتَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَتَذَكَّرُونَ] و فقط به قلدنی طبع
 مد لر زده بونی - و بر کجی مغایقی - و بازو . [تِلْكَ الْقُرَىٰ] ایته اوزو بر ؛
 او محمود مقدمه اولاده مکنند با محمد ؛ [نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءِهَا] اوزو هم فیدر زده فسخی
 طاقف و بیایه ای بوزن و ابره مکن . [وَلَقَدْ جَاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ] قسم اولدیر
 اوزو پیغمبردی بنه لر - سک و سینه کونورن ایتمه قطعی رسید . سوزده لر - کلدیر ده
 [فَمَا كَانُوا يَتُوبُونَ إِلَّا كَذِبًا] اوزو کذیریه ایتمه مقلده -
 بنه زده صوره ده - ایمیه ایتمه زده اتمالی اولادی . عمار ایتمه برده ایتمه . [كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ
 عَلَىٰ قُلُوبِ الْكَافِرِينَ] الله طافز در قلدنی ایته برید طبع ایدر . کفوز اوزو بود طبعیت مکنده .

وَأَن وَجَدْنَا أَكْثَرَهُمْ لَفَاسِقِينَ [ومعنى الآية معنى لعمري فاسقون ، طاعة الله صفة
منزلة طاعة الله ، اهله من ربه ربه . — وهذا معنى قوله معنى علم الرسل بغير برهان .

ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَظَلَمُوا بِهَا
فَانظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ • وَقَالَ مُوسَىٰ يَا فِرْعَوْنُ إِنِّي رَسُولٌ
مِّن رَّبِّ الْعَالَمِينَ • حَقِيقٌ عَلَىٰ أَن لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَةٍ
مِّن رَّبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَءِيلَ قَالَ أَنُكَنتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا
إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ • فَأَلْقَىٰ عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ • وَنَزَعِيدهُ
فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّازِلِينَ • قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا لَسَاحِرٌ
عَلِيمٌ • يُرِيدُ أَن يُخْرِجَكُم مِّنْ أَرْضِكُمْ فَأَذَاتَا مِرُونَ • قَالُوا أَرْجِهْ
وَآخَاهُ وَارْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ • يَا تُوكُ بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ • وَجَاءَ
السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّ لَنَا لَأَجْرًا إِن كُنَّا نَمُحُّنُ الْعَالَمِينَ • قَالَ نَعَمْ
وَإِن كُنتُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ • قَالُوا يَا مُوسَىٰ إِنَّمَا أَنَا تِلْقَىٰ وَإِنَّمَا أَنَا نَكُونُ نَحْنُ الْمُلْقِينَ
• قَالُوا قُوا فَلَمَّا الْقُوا سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ وَاسْتَرْهَبُوهُمْ وَجَاءُوا بِالسِّحْرِ عَظِيمٍ
• وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنِ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ • فَوَقَعَ الْحَقُّ
وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ • فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَاحِرِينَ • وَأَلْقَى السَّحَرَةُ
سَاجِدِينَ • قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ • رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ • قَالَ
فِرْعَوْنُ امْنَمِيهِ قَبْلَ أَن أَذْنَلَ لَكُمْ إِنَّ هَذَا لَكُم مَكْرُومَةٌ فِي الْمَدِينَةِ
لِيُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا فَسَوْفَ يَعْمَلُونَ • لَا قُطْعَنَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلُكُمْ مِنْ خِلَافٍ
ثُمَّ لَا صَليَتُكُمْ أَجْمَعِينَ • قَالُوا إِنَّا إِلَىٰ رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ • وَمَا نَقَمُوا مِنَّا إِلَّا
أَن آمَنَّا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَتْنا رَبَّنَا أَفْرِغْ عَلَيْنَا صَبْرًا وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ •

وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَذَرُ مُوسَى وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذَرَكَ
وَالْهَتَكَ قَالَ سَنُقَتِّلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ •
قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ
مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ • قَالُوا أَوْذِينَا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْتِيَنَا وَمِنْ بَعْدِ
مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَى رَبُّكُمْ أَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ
فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ •

مال شریفی

مکره اوزن آرقه سنده آید بزرگ موسای فرعون و جمعینه کوزه درون ، طویر او آید و ظلم آید
آید برده باور ارفه درک عاقبتی زهر اورد ؟ • موسی ، او فرعون ! دید : بیک که به رب العالمیه
فرزند بر رسول • بر بنی و طبقم الله فارسی هفت یا بقیه بر بنی سوید و سطلکده ، حقیقت به سزه
رنگزده بر بنیه ابر کدم ، آرنه بنی اسرائیلی بنده بر ابر کوزه • اگر ، دید : بر آیت ابر کده کینه
اونی با قلم صار قدر دایره • بوند اوزرینه معصانی بر آید بر دی ، نه باقیه اوزرینه بر اوزر
کسیور دی • والی صیوری هیفار دی ، نه باقیه او با فاند به بیامیه یا رلا یور • فرعون
فرمونه او جمعیت ، بر ، دید : سته سزه هیره بیلای بر کربان • سزی بر کوزه هیفار سزه آینه یور
بنارویه نه ارا بر سکن ؟ • اونی دفا رده سخی دید بر : آله و سته رده طویر یحیدر بودلا • ماهر
سحر باز درک هینی سکه کینه سید • بوند کربان زرده فرعون کده بر الهه دید بر : غالب هندی بر اوزر
بزه طافات سته سزا ؟ • اوت ، دید : هم اودقت سزا الهه کوزه رده لر سکن • با موسی !
دید بر : سنی هندی اوزر نه آره هندی ، یوفه آنا ز بری ارا هندی ؟ • سزا آید : دید ، دفا
آنا هندی آید بر ، ماسک کوزه بری بر بود بر دوزر دهنه در سوز بر ، ماسک بود بر بر کوزه بر •

بزرگ موسای «عساکر برافشود» و بی رمی استیلا برد تا بقدریکه او، از آن بجهت اوید در قریب
بالایب بونیور • آرتیه همه میدان میدهد داد آن بجهت باید مری همه کندی • آرتیه در؟
مطالعہ اولی در آن روز • کویا ز رقیب برده سجدہ بنمایاندر • ایامہ اینک
دیدیم : ادب العالمیہ • موسی و هارونک ریز • فرعونہ ، منہ دیدی : اولاً بہ اذہ در در
ایامہ اینک ہا ، ہر حالہ بہ منہ ، منہ ہر منہ ہر منہ ، ہر منہ ہر منہ ، ہر منہ ہر منہ
ہر منہ ہر منہ ، ہر حالہ ہر منہ • مطالعہ منہ الکرہی ، ایامہ ہر منہ ہر منہ
کہ حکم ، مطالعہ منہ ، صغری برده اصابم • ہر دیدیم : شہد منہ ہر منہ • منہ
ہر منہ ہر منہ • منہ ہر منہ ایامہ ہر منہ : ایامہ ہر منہ : ایامہ ہر منہ
ہر منہ ایامہ ہر منہ ال • فرعونک فرمنہ ہر منہ ہر منہ : موسی و ہر منہ
ہر منہ کہ منہ ہر منہ ہر منہ ہر منہ ہر منہ ہر منہ : ہر منہ : ہر منہ
اولو ہر منہ ہر منہ ہر منہ ، ہر منہ ہر منہ ہر منہ ہر منہ • موسی و منہ ،
منہ ، ہر منہ : الہد ہر منہ ہر منہ ہر منہ ہر منہ ، ہر منہ ہر منہ ہر منہ
اولو ہر منہ ہر منہ ہر منہ ہر منہ ، عاقبت ابہ ہر منہ • ہر منہ : ہر منہ ہر منہ
از ایامہ ہر منہ ہر منہ ہر منہ ، اولو ہر منہ : ہر منہ ہر منہ ہر منہ ہر منہ
منہ ہر منہ ہر منہ ، منہ ہر منہ ہر منہ ہر منہ •

ہر منہ موسی و منہ ہر منہ ہر منہ ہر منہ ہر منہ ہر منہ ہر منہ
ازان و ہر منہ ہر منہ ہر منہ ہر منہ ہر منہ ہر منہ ہر منہ
ہر منہ ہر منہ ہر منہ ہر منہ ہر منہ ہر منہ ہر منہ

[إِلَى فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ] — منہ ہر منہ ہر منہ ہر منہ ہر منہ

ہر منہ ہر منہ ہر منہ ہر منہ ہر منہ ہر منہ ہر منہ

آنکه با مفسر به بونی و جوده داشتن معناسید تفسیر ابرار . فقط مقصد و جوده داشتن فردی
 هستی اولیوب بر جسدی هستی اولی و ذاتاً و جالست در سرنخ اجتماعی یعنی افار . اندکی نظاره
 فایده یمنه لازم کید . فارسیک بیان کوره چل و زننده سلا ستر معنار کید :

۱ - تشاور : یعنی بر برید مشاوره .

۲ - اشراق و عیه : یعنی بر تومک اشراق و کبار و جوده ایمانی ، ابر و کله کولک
 حاشی که منقذ کوزنی طور بر رر .

۳ - جماعت .

۴ - طبع و کله .

۵ - قوم زد سار . یعنی مسه هیأت و دو جالست مای قوم . هیأت .

۶ - تمجیح .

۷ - غلوه یعنی غری . اصد .

راغب ده مفرداتند سوزد رید : سلا بر رای اوزرینه اجتماع ابروب رودنه و سقده سک
 کوزری ، نیت و براسی کوز قدری طور به جالست جماعت دیکر که بر هیوه آبانده دارد اولکدر . برده سلا
 — ده عمومی اولمه اوزره — مسه و جال ایله مملو خلقه رید . اصد . بوزنه آکلا سیدر که بری اخص
 بری اعم اولمه بر ایکی معنی سلاک با شایحه معنای ابروب دیکری بوزنه سقده . اسانده طور لغوانه
 مفهومی منضمه اولمه بر کله ، اجتماع ، مشاوره ، مسه هیأت ، سرف دو جالست ، رای و اعل مفهومی
 کله جزئی عداقه سی اعتبارید متوع معنار . اطلاله ایست که هستی عمومی اولمه ال سلی اعتبارید بیان
 اندیکی بر معنی معنار . کور دیور که بر معنی زمانزده و زنکدر « سوسه نه » تعبیر اندیکری جماعت معنار
 بوزنه بر مقصد اوزره اجتماع و برده مسه انتقام و نیت ال اساسی مفهومی نشک ابر . سلا بر فایده
 بر یاد لاشو ، بر اردو و لغوانی بر جماعت هیأت اجتماعی اراکلی نشک ابریه اصحاب رای و سوزاند
 سقده اتفاق کید بر سلا نشک ابریر . و جوده داشتن سلا اطلاله ایلی ده بو هیئتیه در . برده

و بعد از آنکه یکدیگر را تا از عمری افاده آید، متفرد و مستغنی می گردانند و مصلحتی ندارد
 خارج شود. و بنا بر این آیه معانی: «مکرمه ده مرسای آیات و عمل شریعی حال اولی و فرعون و ادنی
 افرانده فرمودند. هفتاد کوزه نخل را در راه بر برب جمعند. رسول کوزه درک» در یک اولی. کرم دیگر
 بر آید. «الی فرعون و قومه» بود در این کوزه. هفتاد موی فرعون و بنوی قومه جمع آید. فقط
 بود. با نامه سخته کوزه شد که قوم فرعون متبانی اندک افرانده فرمودند. اولی جمع مضمون
 تابع اولی و سخته با سخته حکم ها را در آید. فرعون و جمعیتی از آن هفتاد موی بود.

هفتاد موی. «بایاتنا» فیدند اثبات آیه یک بر موی معجزات ابد اول آمده. بر نوز کوزه
 [فَقُلُوا أَيُّهَا] از نوز و آید. قلم آید. یعنی مرسای صد و سی و سه علامت در راه اولی
 او ایستاده. در حق و در بر. دلالات قطعی سخن تندی و انظار ابر و کفر آید. هفتی قبول
 انزیر و ناز در آید. [فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ] اید و با
 از نوز و عاقبتی نوز آید؟ - بر و جاق نوز و نوز آید. حال در نوز با نوز و نوز آید.

[وَقَالَ مُوسَى] به نوز درک، موی ده و در و در [يَا فِرْعَوْنُ]
 از نوز [إِنِّي رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ] به حقیقه. به العالیه نوز. بر یوم. [حَقِيقًا]
 عَلَيَّ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ] الله نازی هفتاد با نوز بر نوز موی مدد سخم. یعنی هفت
 تا نوز نوز موی موی. - نازم فرانده. «علی» از نوز نوز. الله نازی هفتاد با نوز
 موی موی از نوز بر و موی. بر یوم نوز. بر نوز نوز. [قَدْ]
 جَنَّكَ بَيِّنَةً مِنْ رَبِّكَ] به نوز. نوز بر نوز. یعنی نوز نوز بر نوز نوز
 نوز. نوز نوز بر نوز. نوز نوز. ابنا نوز نوز نوز.

[فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَائِيلَ] بنا بر موی نوز نوز. - ایست مرسای فرعون
 اید. یعنی بر اولی. بر نازی [قَالَ إِن كُنْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا] فرعون
 آید. اید. به نوز. بر نوز. بر نوز. [إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ] آید. نوز.

یعنی حدود و حدود اولاد او پیغمبر زمره شده اینک بود با ایمان لازم میاید. — بلیغانات راقعه
 اوزرینه فرعونک بر سوزی عم الاصول بر طب و یکدر. هنوز بوزنه بر حفر لوله بودند. آنچه اگر، اگر
 دیر سطره قرار اتم شده بر نزالتک در تناسله ازی دارد. بوند اوزرینه [فَالْقِي
 عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ] موسی عصاه عصائی بر ایویری، بر ایویری نم ز کور سوز او
 عصاه فرجه بریده. آیاتک بر اذرها، بر اذرها ایستای می ایویر. — بوبابه بر یوه
 دانند دارد. سید به جبرک ابد عباسه نقل اندیک و مجله خدمه می شود. حضرت موسی
 عصائی فریود بر نم فوجا مانده بریده اولسه، فرعون طوفی خوشه، فرعون بوند کنیزه نقد اندک
 ادر بقی کور نم تخمیده فیلاسه، امام بونی صلیات دیر حضرت مسایه با لارسه، ادر طوفی. اه.
 بوراره سوزیه فقلت اتم ملک لازم کرد بوی تحولت شب مقایه دین. زیرا عصاه صورت عمیه سی،
 عصاه مایه، ثعبان صورت عمیه سی، ثعبان مایه اولسه رکدر. برای حضرت راعا علمه کف
 نماز لری محافظه ایویر و هیچ بود در برینه خار بست بهماز. کله عصاه مار سوز عصاه صورت نه
 جبرک ثعبان صورتی انسا ایستای و یا خار جبهه، کذلک زهذه عصاه موجود بوند ازاله ایویر
 برینه ثعبان موجود بوند افامه اولوئی راعا مکنده. نه یکم به بر موسی بدک شطه صوفانه زره کله
 کنیز حقیقی نه در برینه نمایه فالیه. «شب مقایه بازل اولان» قضیه سی اسطوره در جویکی فقایه لیه
 قصه اتمک سوز ایویر و دوزی رکدر. بر قضیه، تناقضه فانزکد رکدر بر افامه سید که هیچ بستی
 نفسیه سبب اتمک مکنه اولان. مکنه، عصاه عصاه، ثعبان ثعبان دیند رکدر.

[وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّاصِرِينَ] برده انی هیقاری، نه باسند
 بم بیاضه، بزمه با قانزک هبت و نمینی موجب بر صورت زره العاده بیاضه، یا یل یا یل. —
 یعنی جلینده بیاضه رکدر اوید کور دوزر. روایت اولو بوزر حضرت موسی زیاده چه اسمر زنگلی ایست
 انی لوه نظر پسند کور سوز، صوکره فریود صوفانه هیقاری، بم بیاضه کد سوز صورت به لاری
 تزار بر رها صوفانه هیقاری بر دوزر اسکی زنه عودت ایویر. بری غضب و جبرک الیه

برده لطف و رحمت بی‌پایانند بر نمونه تجلی اولاد طوفانیه طوفانی رب العالمین علیه السلام
فرستاده باشند بر تأثیر ابراهیمی در امور لازم کلمه بواجب صراحت، حضرت موسی علیه
السلام فرستاده شوند در لایحه ای که در دانی بر سر میزنند با هم، البته نفس حضرت لطف و رحمت
بپرسیدند؟

[قَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمٍ قِرْعُونَ] قوم فرعون را بپسندیدند از میان فرعون و قریب
اولاد او جمعیت مخصوصه [اِنَّ هَٰذَا لَآخِرُ عَلِيمٍ] بر هر حال، هر چه بپسندید، و هر چه
[اِیْرَیْدَانِ یُخْرِجُکُمْ مِنْ اَرْضِکُمْ] نزد برادران میفرستاده است بهر
بنامیه [فَاِذَا تَاْمُرُوْنَ] نه از این برادران بهر سر - سره ستاده بود و فرستاده
سوی یک مصر - در یک که سراسر اندک رای در تکلیفی نصیب و تأیید از یک ایمانی نه کرده
وضع اینده کردند طوفانی بر سر باند یک رای در تکلیفی نصیب و تأیید از یک ایمانی نه کرده
بر سر باند یک؟ «مقتضی» «نه از این برادران؟» «نیایی یک پایه رکن» ظاهر عبارت بر بر سر
فرعون مکتوب بود و جمعیت سراسر اندک از بر سر باند یک استوار است - «بریدان یختر حکم
من ارضکم» فرستاده ده بر جمعیت مصر بر سر باند یک بر سر باند یک از بر سر باند یک از بر سر باند یک
آنها ترغیب کرده بعضی مصر به سندان رای عام وضع اولاد یعنی و بر خطاب عموم مصر مکتوب باید یعنی
باید در بیان است - یعنی بر «ماذا تاملون» فلان جمعیت سراسر از فرستاده مصر مکتوب سراسر
بیاید بر سر - بر سر در مصر «ارجه و اخاه» برای بانان فرعون خطاب اولاد که سراسر
برای مخاطب طوفانی طوفانی فرعون بر سر باند یک بهر بر سر باند یک بر سر باند یک بر سر باند یک
بر سر باند یک از بر سر باند یک از بر سر باند یک از بر سر باند یک از بر سر باند یک از بر سر باند یک
رکب بر سر باند یک است - در وضع اولاد یعنی و بر سر باند یک از بر سر باند یک از بر سر باند یک
از جمعیت فرعون مکتوب اولاد از بر سر باند یک از بر سر باند یک از بر سر باند یک از بر سر باند یک
رکب اولاد فرعون مکتوب بر سر باند یک از بر سر باند یک از بر سر باند یک از بر سر باند یک از بر سر باند یک

قابلیه ربوبیت و موافق موفقه برانوب فوئدی عداینه کی جمعیتیه ، مأمور لرینه و یا خلقه فارسی اورنگور ،
 سزیم ارم افند بکنز درجه سه ساخته و رایانه بر وضع تبصیر طاقته در نه تله کند بکنز دکل ، اوز
 امیه و بنار میه ارعاصی ده اوز اول مقدمه کی کوته سده که بوزد فرغوه سحر باز لغت هم بر شالی
 دارد . حضرت موساده « فات بها ان كنت من الصادقين » ویه آیت طوبایینه نقلاً اکلا شلور که فرغوه
 مقدما عاده سغیر رقصه و صیقل معجزه ورد بر لونه اولیغه واقفده . و سوهالده دیک که کوزی آندزه جریا
 ایه عصاره یه بیضا دند لرینه ده حقیقه بر معجزه ده باقیه بر شی اولیه حقیقی اکلا سه دکر . فقط
 قبولی نکرده منفعت سیاسیه نه مخالف کورسه در ده زمانه سحر و عطف باز لوه کی نزدیک و تحسین صفت دینک
 شدت سایه سی سبیل معینه نالی افعال بر سور و غنوه بر لونه اولیغه طوای خلقه منفعت سیاسیه در غنوه
 دامارینه باعه ده حضرت سوب بر لونه سحر لید و طندزه افراج اتمک مقصد حقیقی کی بر قدر ضراستار اید
 اوزنه ده کی حقیقی سحر دکر و سحر و تدریجی حقیقت کی مانده اینه سه و سطلی سحر اندک نه آکره سه او
 صورتی وضع اینه بر شد .

بر ه فارسی [قَالُوا] اوسته ، ارجیت نورد - و سببی نورد کرده غنوه - [اَرْجِهْ
 وَآخَاهُ] اوز د فارد و سببی تأخیرات - یعنی در حال بر شی با یاده بر سر مالد - [وَارْسِلْ
 فِي الْمَلَأَيْنِ حَاشِرَيْنِ] د شد در مازر : طوید جمید کوزر [يَا تَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ] سحر
 مهر نه نه سحر داره صیقلی سحر کتیر سید دیر - در حال بر بخارزد و صیقل کور سوب بر صورتی بر تجربه
 ر استمانه تطیف اینه بر . بوزده اکلا شلور که نه اولور سه اوسوه سادده اندک انحصار مکه در غزی بر سونی دارد .
 بر راره بر « و آخاه » قیدیم حضرت مرسلک بر ادری شار دند ده معینه برابر بر لونه کی کوته شلور .
 مدانه : مدیت کله سنده اصل اولیه مدینه کله جمید که بر بولک شد دیکر . و بکله اندک استغفار
 با شایه ای قول دارد . بر نجیبی ، مدینه : سببی اصل اولیه اوزده . فطیر دز شده اولوب « مدینه ، مدینه ، مدینه »
 ماره سنده مأموز در . و سحر بر طانزه یقیم اولیه معانه در . فقط « دع ، ذر » کله لری کی تقریبی
 نزد کور . بر صورتی مدینه امتیاجات بر شی طار خود بر لولوازم افاسی معنوی اولیه محل و یا بر لولوازم افاسی

ایده همان مفهومی بود که در اسم آورده شد. اینجایی می باشد و «با» سی اصل اولی از زنده «دانه» ریشه دنیا «دار» سنده مأخوذ از عربیست کبی مفید و یا مدینه مخفی از لغت الاصل مفعول و زنده در «دیه» «دار» سی ایست و طاعت و جزا و سبب معنای اولیفته در صورتی مدینه، ملک و طاعت یکی ملکت و با انقباض و سبب آنکه ملوک مفهومی بود که در اسم آورده شد. برنجی تقدیر در جبر هزه اید «دانه» اینجایی تقدیر در ایست «معایش» کبی با اید مرایه اولی لازم طری. حال بود که تراشیدن صیغه هزه اید دارد اولی. و ملک که ربح اولی اولی قولی. بعضی مفهومی و زنده دنیا که برادر «دانه» در «دار» معنی معین شد اید. شد که در «دار» و «دار» سی معنی معین شد اید و بعضی در ابان کوره بسته شد و طری شد.

[وَجَاءَ الشَّعْرَةُ فِرْعَوْنَ الْإِزْمَرْذِيَّةَ سَاحِرًا فَرَعُونَ صَدْرَ الْإِزْمَرْذِيَّةِ... [فَلَمَّا الْقَوَامِ
وَقَدْ كَانُوا فِيهِ أَنْ مَقْدَرِي أَنْزِلَ [سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ] ناسد کوز لری بود در
اصی اولی در در فیلد کوز در [وَأَسْرَهُبُوهُمْ] و خلقه صوک در در هشت در در
[وَجَاءُوا بِالسَّحَرِ عَظِيمٍ] و صی بود بر حاد و بدانه میفید. — روایت اولیفته کوره
ایر اید غلا طری، اوزده اوزده صی یفیدی و صی یلری اوزده بر آتوب بود و ایدی صاندر برینه بنیسه
صایاسه طولاسه اولی سحر بداند طولاسه کبی بر نفاذ ایمنه کوز در. دنیا که بودند سر و صی
ایر. آنجا جبره در دریه اعمال اولی بر طانم اید و صی یلری ایمنه صورت مفهومی در صی یلری در در
زنده و کوزند و ایدی صی یلری بود و ایدی بر قور بدانه و کت ایدی بر و اوزده لقه و کتی
بر هیوه بدانه مفهومی عرصه ایدی یلری (سوره بقره و) و ابعوا ما تلو الشباطین «آنکه سحر
مفیده کی تفصیل بانه).

[وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ] بزرگ موسای «عصا کی قور بود»

ریم و حیایک — برادر و حید الهام معنای اولیفته و ایدیک ایست و بر و ایدی دارد.
نقد حقیقت و حادی و حادی. [فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ] قور قور بدانه کوز

عصاره ادنک بنده او بر دیناری در لایه طویله بود بر نوبت . بنامه [فَوَقَّ الْحَقُّ وَطَلَكَ
 مَا كَانُوا يَعْلَمُونَ] همه واقع اورد - میدان هیئت جون برسد - داندنک بره باید فرد باطل
 اورد کند ، کتبه دره . [فَعَلَبُوا هَذَا كَ وَانْقَلَبُوا صَاغِرِينَ] فرموده و معنی اورد
 منو بادل بر دگرگون دگر - کذب بری تدبیر اید به انقلب افرادر . میزد [وَالْقِيَامَةِ
 الشَّعَرَةُ سَاجِدِينَ] سحر ، ارمید بافتد فردی سحر بر یقلب سجده راه فایانید و هفتک
 نایب بر کذب بری طویله بود بر فایانید [قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ • رَبِّ مُوسَى
 وَهَارُونَ] رب العالمین ، موسی و هارون رب - یعنی موسی و هارون دعوت اینده کردی رب - ایمان
 اندک دیر . - زیرا بر دفعه مذکور در خارج بار الهی ادریتی بقینا اصدید و هفتک بر
 سه عتبه بر رسول صادره ادریت ایمان اید . روایت ادریت کوره سحر ایمان اید به نایب
 یان میفرماید ایمان اید .

عصاره دیند که بر آیت مملکت و فتنی عقده ال بونک داندند . هرگز دگر در جهانند
 طویله « بو بر کرد » دیند بر کلمه شبه به دستور دیند کرد عالمه بو سحر سحر و دیند
 بدین و دیند دیند واقف بر لوفه لری ساجده معنای موسی دفعه مذکور در خارج ادریتی
 دیند نمویات و نمویات شبه به دیند ادریت معنی دیند معنای ان الیه عبد سجد اولی لازم کلمه
 دیند فرود اید بدین . اگر بو فخر و سحر ادریت دیند ماضیه کالید بر فردی بو
 اید بر اندک قطع صورتی دیند ساجد ادریت ادریت داندند کندی کذب بری « بده بر نوبت دیند
 بدین سجد ، ادریت بجهت بزم بدین دیند دیند ساجد » دیند بدین سجد . فقط دیند
 دیند فخر و سجد به دیند دیند کذب بری طویله روه کفر به ایمان دیند انتقال اید بدین .
 سحر عالمه سجد به دیند امتحان بر نوبت دیند ادریت علم نوبت عقده امتحان سجدات انسانیه
 نوبت بر کلمه فاده لری ادریت بدین دیند .

بر صورت کرم بر دیند فرموده کذب دیند دعوت اینده دید هم منفعت دیند سحر بر نوبت

غلبه حضور زنده بخت موسای نقیبه ابر بر دگر بختی کور بخج بوزنه افکار عمومی ده مصلحت موسی زنده قوی بر محبت
 امتحان ایدر میکنند قور قریبی ایمیه بر کار چهاره در ستمک و بر شفت یا میه بسته دی و در حال مصلحت زلفه نبی
 شبهه لرغور روی قدری بولان بر میه ایمیه ساحلری تو بیخ و تهیر ابر [قَالَ] دید که [اَمْسَئُمْ
 لَهُ قَبْلَ أَنْ أَدْنَى لَكُمْ] به سزه اذنه و یرم ده اول اولا ایمیه اینکند اولی بی؟ — و هیزه
 تمام ایمیه بسته به و فقط مصلحت ایمیه و فغانی کند و در حال میکنند و خارج اولی بی کور و فرغیه حال
 تسلیم اول برده، سحر و عوانی حل ایمیه مصلحت و امتحانری بکنه رک طویداری بی و نیاز بر اصل هیزه کج
 مراجعت اینکند ساحلری قنایری کند به رک بر باب به کند به اوزره تابع اولی لازم حد حکمی قال البور
 و اصل ایمیه صورت مطلقه ده امتحانیه ایمیه سیه کویا ایمیه اذنه و یرم مصلحت ایمیه و با مصلحت ایمیه اذنه
 متوقف ایمیه کج کور سزه رک ایمیه ایمیه کند به بسته ایمیه سبب است عدایری برده و در صورت کور بوزنه
 تأییدی مکرر بر مصلحت اول و در وقت نفسک یا مال ایمیه نفسک سزه طویداری روی و یرم اولی که
 « اگر سیه بند و کت ایمیه اوله اینک بنم طر سزه دعوت ایمیه اولک اعتباریه نتیجه قنایری بر کر به
 عرصه اینک و اعتمادی ایمیه بسته ایمیه لازم کل می ایدی؟ حال بود که سبب اذنه داره ده مصلحت
 اولاده برده برده اوله ایمیه ایدر بکنه [اِنْ هَذَا لَكُرٌّ] شبهه ذکر بود، مصلحت بر حله،
 بر هیزه [مَكَرَتْهُمْ فِي الْمَدِينَةِ] سببونی سده ده قور ریزه — یعنی سابقه سیدانه
 میقتان زده مقدم موسی ایدر سده بر دستوب قرار لایر بکنه که [لِيُخْرِجُوا مِنْهَا أَهْلَهَا] اصل
 اهالی سده میقتان بکنه — کور دیور که الله و پیغمبر ایمیه اینک مصلحت و تمام بر دیور و نایاب
 اصول ایمیه فرغیه بوزنه افکار عمومی بی نفیض و بیج ایمیه سیاسی بر آنریقه میور برده و تمام
 علیه نتیجه لایر سابقه کند ارعانی ایات ایمیه بر هیزه کج کور ستمک بسته به بر سحر باز لایر با یور و بر
 سوزنه سوزنه موسای اولی بی کج اولی نقیبه ایمیه ساحلری ایمانی مصلحت ده یومه یرم ایکه شبهه ایدر در
 اولاده یور « بوزنه بود ایمیه ایدر یرم روی مصلحت سبب ده ملک قورق نقیبه ایمیه نشأت ایتمه صمیمی بر ایمیه
 رک، مصلحت بر حله، بوزنه اطراف سده لایر طویداری سده مصلحت ده و با دها اول موسی ایدر لایر لایر بکنه

[illegible]

بر سر دین و بنا بر این تراش و بر عهد صادره این بود بر سر ایشنه گن زمانه ده تا اول این دین « و بعد
 این بود. و بزرگ بر کشته گوره کو با نرانه عقل و سنان جت و دهانت با لک قوتند و بار لک^{قفسه}
 و طارک بود قوی و بار لک بر جبهه بی قبول اینم رکند و بحث انیسده ده هر زانده او جت و پند
 زده عبارت اول یعنی قصه اینم سه فرجه اول بود. و ها طو فرسی قوه قوه بر بیلا بود قوه بالاز
 دین اینم بیلا. بر سنان بر باره شوال مل ایرک لازم کلب: رایت ثابت اوله بر ریل نقلی
 قایسته عقل در اینم موقی زور؟ هیچ شبه بود که نقلی انکرایجه اوله ده عقل. بنا بر
 عقل در رایت نقلی سقا و ایرکی آنه: عقل قابل: در نقل. کله عبه زمانه در نر طامیله که
 عقل، عقلی معلومات بود در کل آخذ و فاجده. او، معلوماتی پایا، آله، و پند امیوه
 معلوماتی بود نقلی در رایت نقلی اختیار. نقلی رایت اختیار عده سنان. برای عقل بی ریکی
 کوریک سنان یکم به یکم بود و در. عقل اختیار اینم یکی دایه یکی سنان یکی در بود.
 بر موقی؛ مثل و سالی کمر سه اوله و به قیاس السان سنان که عقل اینم مافوزاق بود و در اوله.
 بزرگ بر موقی کمر اینم سنان سنان و افقات اوله و قابل، بر موقی کمر و سنان. اینم کمر و سنان
 نرجه اوله و قیاس و اوله قیاس اوله. و بزرگ کندی هر در و افغانده بر سنان و سنان اوله.
 بر موقی اینم سنان و سالی کمر سه بر سنان سنان که بزرگ و به قیاس و قیاس اوله. و بر سنان
 معلوماتی مجهولات استخراج ایریه. و مع الاثر عقل بقیه بر موقی قیاس سنان سنان اوله و سنان
 معلولات بزرگ عبارت فله ایریه. حال بود بر موقی سنان اوله قسم اول اینم بر موقی عقل و قیاس
 و سنان که کندی اینم سنان اوله. بر موقی امیوه شاهد. اختیار و نقل سنانی افغانده و موقی امیوه
 بر موقی در اینم کندی قیاس سنان سنان اوله و سنان سنان سنان سنان سنان سنان سنان سنان
 کندی سنان و موقی سنان اوله معلومات سنان و سنان و موقی سنان سنان سنان سنان سنان سنان
 در اینم معلولات قایسته عقل، تناقض صادر از اوله و سنان سنان کندی در اینم اجماع اینم
 ایریه و موقی سنان و سنان سنان سنان سنان سنان سنان سنان سنان سنان سنان سنان سنان

اورده نفسده تناقضه برسانه یعنی فرضه وجودی عرضی اقتضایه سیدر. سربیک باری متبع اولیفته
 تناقضه اولاده لهرشی مستعد. کنه سیدر تناقضه اولایانه لهرشی ده امطاه ذاتی و منطقی ایزمکه دوزور.
 اوندک و قومی عمارت و مقرر اولوب اولاسی ایه دگر برسید قشای ایه. بعضی سیدر مکه اولیفته عماره بهیم
 و قومی حاکم. سیدر فامادلی برسانه مکنده، فقط و قومی دوزورلاشده. بعضی سیدر مکه اولیفته عماره
 نادره واقع اولور، بر عمارت و افراد قشای اینه، دگر بهیوه سیدر ده مکه و مقرر اولور و عملی عقلی
 بوزورده ده. فقط بوزور مضار اولان اولیلری انظاره بر صوبه عینه اینه. شواله عقل، بر عقل واقع
 فایزبند و فالیهی زمانه درایت نقظه نقدنده اولو اولوق و اعتباری قیمتی ثبت اینکده مقررده
 سوزنقده نقدنده آلیله: نقل اولایانه شی عمارت بر عینه می موضوع مکنده، بر قسه جندوق عمارت بر عینه می؟
 اگر عماره اولورده اولورده نقل ایزمورده بوزور مقررده درایتی اعتباری و قیفسی اوندک بمفهومه اولایانه
 مقررده اعتباری و عمارت اولایانه فاماده و قیاس قیسی بولوب اولمکنده. علم العموم علم دنده ایسی بوزور. و اگر
 نقل، اولی جهارده عماره اولورده اولورده قید و اعتبار ایزمورده اولورده درایتی و قیفسی اولی نهاییه دکل اولی
 کنه سیدر مقایسه ایزمکه امطاه زانیسی دوزورده و بر تناقضی مقرر اولوب اولایانه آراسقداقتفا ایزمکه
 تناقضه بولورده فالیهی تقدیرده انظاره دیانادینه کیم مکه داولی بر واقع فاماده و عزیبه اولورده قید ایزمکه.
 بالفاهه علوم دوزورده عقلیه و نایجه مکه و قیفسی ده اعتبار اولایانه بویکی واقعات فاماده و متمازده بی ضایع
 ایزمکه رک اختلاف مکنده در مکنده. ایسته الهی کتایر بوزور بوزور الکات و قطعی اولایانه مکنده ایزمکه کتایر
 بوزورده طبیعت مکنده مقررده ایزمکه. منطوقه فاماده (Logique des sciences) ده شواله مکنده:
 فاماده، مقررده فاماده اولایانه واقع لری در دانه اینه. فقط اوندک اصول فرضی، اکی اولیفته عمومی اولایانه
 واقعاتی تعقیب و اوزورده حقیقت مستدر لری بر فضایادی علم موزورده ضبط و قید ایزمکه. بوندک ایزمکه مقررده
 فاماده طبیعیه فاماده و فاماده مقررده مقررده واقعات متمازده اولایانه و اولایانه دیکه فاماده بر فاماده
 بر فاماده ایزمکه ادبیات فاماده اولیفته و فاماده و فاماده، جهالده، بالایرده نایجه قیفسیه مقررده عمومی نقدنده
 نشویسه و فاماده فاماده، بقیه فاماده مقررده فاماده فاماده فاماده و فاماده اولیفته عماره بهیم دینک

صفت روانی نظریه آنفکته به هر اشیائی که غریبه بی تاریخ نامه قید و نقل آنرا در علم و تئوری نقیصی
نقص ندارد پس زمانه در او یعنی کجی بعد از بدست ده تاریخاً خبر و در بدست ده واقعات غریبه و خارج از حدی
حال حاضر و علوم مضار و ده مثله مضار است که در هر یک از این موارد مطلقاً در درون آن ظاهر و غایب
است. اصول و افکار عامی در فقه تاریخی که در علم و تئوری است.

فخرالدین رازی دیگر: عادت در هر روز از این جهت که در هر روز و مکتوبه. عقلاً بویژه
مقتدر بر سر. و در باب اول علم مجموعه اوج قول حال اول است.

برنجی: علی الاطلاق مجموعه اینست. مثلاً در هر روز از این جهت که در هر روز و مکتوبه. عقلاً بویژه
برینک نه ماده نه منت، نه اصل نه زیر مجموعه اینست که در هر روز و مکتوبه. عقلاً بویژه
بر هر فردی که در هر روز و مکتوبه. عقلاً بویژه
ایر. و مثلاً کوزلی که در هر روز و مکتوبه. عقلاً بویژه
بر اعمال که در هر روز و مکتوبه. عقلاً بویژه
یعنی استدلال و یا اصل است که قولی بود.

آنجیسی، علی الاطلاق مستحق اینست که در هر روز و مکتوبه. عقلاً بویژه
او یعنی در هر روز و مکتوبه. عقلاً بویژه
اولاً اینست که در هر روز و مکتوبه. عقلاً بویژه
در هر روز و مکتوبه. عقلاً بویژه
که هر روز و مکتوبه. عقلاً بویژه
راشاه قولی است که در هر روز و مکتوبه. عقلاً بویژه
در هر روز و مکتوبه. عقلاً بویژه
سعد کور و دیگران در هر روز و مکتوبه. عقلاً بویژه
در هر روز و مکتوبه. عقلاً بویژه

اول بقدر معلوم . گندم بوزی تجویز اینست ایرک طاهر التوبه ، در صورتیکه قاعه و هو بکده کی
طویرا فک ادنا ، ادره کی اوند طوزه ، انقد با اینست تجویز ایرک . بویم بر تجویز ایست ضروری اولان
معدی ابطال ایر . دانساند سفطیه طالاسی ایجاب ایر که بر قطعاً باطلد . دنیا رعیه بولا سخر اولاده
در تجویز ره باطلد . و بر نزه بر استبانده حد دردی و هو ره در فوادی آئینه سکرور دیکر و جه ادره . و
طریقه عیبه ایر مکده اولور . بر طریق و بر قانونده حدی مکده رکدر . ایست فوادی طبعیه بوند
راستدلال ایر در بر که بز بر طریقه ایر بر وجه بالا لازم مکده محالست و محالاتی گندمیز ره دفع ایرد . —
یعنی استبانده سفار اولاده طریقه معلوم دردی ضروری طایفه و عاریه العار . بی متعنه اینه صورتیه گندمیز
سوف طایکده ، ریبیلکده فور نار دردی و ایقانی محافه اینده حدی زحمتد بر لوشدر . حال کور بر مدافه
اتند قاضینه ایست رکدر ادا محالات حقیقه ادر لازم مکده درک دفعی قابل رکدر . سؤوکر :

سوال مزبور در صورت بر لفظ ادله هاديات ، با سؤرت اول در مه حدوده طيور ديه جلد و يا بر سؤرت
الجز . بوزنه او يعني با احتمال بود . لهذا يك نقد برده است ذكر ادله اعتبار لازم در مورد . زیرا
سؤرت ديدني صورت [۱] بدقول عقده عيت فانزله مراقة مخالف اول نقد بابه الزام مذکور
صورت طعيه لازم در . هر گاه استيانك سؤرت ، موهبت كند كند بريد با لفظ ادله هاديات اول در يك
تجزیه اول در تجزیه بر اساس كند كند به با با سؤرت اول در مه هاديات ادله يعني و طعن التوزه ، در نزاع
طوب افندك اول نقد بابه امده به يكی فهو ناصيه اوله بيدر . هر گاه بعضی سبوك كند كند به سؤرت و لفظ

[۱] بگوئیم فیصدی تر بیان نمودیم اساس مستند و « هیچ برتری سوتر از حدودی طرز » فاعله می فاعله برنجی است
نموده ایست. برهمنی است که بعضی عهد عالم کند و کند و در نهادن از او دارد و معهود تصویر دینی فرموده ایست و بر خدای
عالم تعبیر برین طبیعت تعبیری فرموده اند و در ایستاد اساس استیلا به بال نهادن کند و کند
معهودی فرموده ایست بر کسب رانقاره از عسل بعضی سدرک است از لغت عالم ایست و بونی علوم طبیعی است از ابتدا ایست. بر
استیلا سوتر از او دارد و کند و تعبیر را در معهود کسبه و معود و طبیعت لا یقید از او دارد و از این بال نهادن ایستاد بر نفس
از این معنی از عسل فکر بر عسل است و ایستاد از ترزیه قوانین طبیعی تعبیر از طبیعت عالم از لایه طبیعی معهود ایست و قانون از عسل
از این معنی آگاه از او کند و کند و عادت از لایه طبیعت حکمی بر لایه قانون معنای فرموده ایست. و بر معود عسل استیلا به بال نهادن طبیعت
نماند و بر او فرموده است مخالف معود و بر عسل قانون حکایت معهود است و طبیعت اعلامه ایست.

اولفقه ایرد کینز . علم نام مطلقه الله تبارک و تعالیٰ . سوفیائیک باطل فقط علم نام از علمیه و باطلد .
 زمان فلسفه لرزه بوسه تصویر نه وضع ایر کیده در : علوم طبیعه نزل بقیه نفقه نذرانه
 یعنی : در ؟ . علوم طبیعه نزل سائنسی نشانی ایبه قضا بای کجه قضا بای ضروریه سیدر ؛ دکلمبر ؛ بوز
 ضروریه یانه مدایز بوسه دکل ایبه ده بوسید مسدیدی کینز دکلدر . بود بر نذر علوم طبیعه ده نرغی بی انظار
 اینک دیکشف جدید ایو بر قائم نوامد دبقید دبا انقدوب معلوم کیده مکنه احتمال دیر دکلدر . بوز کجه
 بوز نه نقاب " سیدر " یعنی سینه جی و احتمالی بوزانه بخیر دکلدر . بوز کجه از سده ال کوز حال
 الایفلسوفی فائده عالیدر . دیکدر : علوم طبیعه اعتبار دیکدر ده یا هنوز ادر یعنی جهته قضا بای ضروریه
 دکل " آس توریك " در . منطقه مطلقه علمه بقیه اولانه قضا بای دکلدر دکلر باطل و افعی جهه دکلدر .
 [۱] . یعنی بوز بود دافع ادر یعنی ایجه بود دکلدر . بوز بود اولدر واجب دضروری ادر یعنی ایجه بود
 دکلدر . بنامیه بوز دکلر دکلر دبالضروریه بود اولدر لازم کیده مکنه دضروری مکنه اولدر یعنی حکم اولدر دکلدر .
 یارینی بر کجه نذر بوز با سده دکلر بر کجه به ایصال ایچی و بوز کور دکلر سیدر ده دضروری کور سیدر
 معلومدر . فائده بومالی علوم طبیعه ده ایضا ضروری ادعا بوزله سیدر از سده ضروری بر علم قبول
 اینک اعتبار دیکشفیه سده نذر حالت مطابقدر .

موافق دشرمده دیکدر " عارضه عرقی دضروری سادات دضروری و از لرزه کور سیدر
 اینک منقذه دیکدر بوز فناداندانه دضروری دکلدر . عارضه عرقی بوز اینک سوفیائیک اولدر
 دیکدر مغالطه در . بزم عارضه عارضه دکلدر بضروریه علم دضروری سیدر دکلر دکلر بوز کور سیدر
 اولدر دیکدر بزم اینک اولدر دکلدر سادات دکلدر . نه کیم کور سیدر بضروریه سیدر بضروریه
 بوز یعنی کوردر . قطعاً بزم ایریز ، بر بزم ایریز او بزم اولدر دکلر بزم دیکدر بضروریه
 دضروریه بزم متبع اولدر . ذالواض او بزم قطعاً اولدر ادر یعنی بزم دکلدر . همده اولدر بر نامیه

[۱] منطقه سیدر که مطلقه علمه ، ضروریه ده در انده اعم ، مکنه ده افعی در . بنامیه مطلقه علمه نذر ضروری دکلدر
 اولدر لازم کیده کجه کجه یعنی ده منقذه ایضا دکلدر دکلدر .

دارد. کرم اطرار طیف و عادت تغییر لری اولاد بالذات توافقند و اعتقاد اولیاء. و بویژه طواری
 توافقند ضدی اولاد مخالف و اعتقاد ده ضلوع عاده و با عاده عاده و سائر کج نامرد بزرده تغییر عاده.
 لکن توافقند عموماً مفهومی طواری مختلف اطرار و انقسام این یکی کج بر بر نیز جز و به به مفرد مخالف و اعتقاد
 مختلف اولاد مفهومی بر توافق. بر مخالف اطرار و مفهومی اولاد قریب بزرده و در لری و تمایز بر مفهومی عادت
 نشیوان بر. و بویژه ایمیه و فعل، مبد، مسخ، مستثنا، نادر، غریب، غایب عاده اما... کج مفهومی
 اطرار اولاد بلبر. ایست پیغمبر و مبد و دینه عادت غایب لری و به صورت و ادنی کج بکرینه تغییر
 این لری و عادت و تغییر و مفهومی مفهومی اولاد و فعل مبد لری و بزرده عاده مخالف و عادت اطرار و اهل
 بر عادت الیه. تصنیف بسیار و عباد مفهومی نشیوانیه توافقند اطرار و ایمیه انسان نوعی مختلف ادنی
 مخالف و اعتقاد عباد و فعل غایب نشیوانیه اب انسان نوعی دینه توافقند اطرار و ایمیه و
 و اعتقاد و به به غایب نشیوانیه که بزرده و مفهومی و قیاس عقلی اولاد استنباح اولاد مان. آنچه
 مشاهده و غیر این بلبر. نه کیم اطرار و استنباح را بهجت ایمیه کج بر قیاس عقلی اولاد و مفهومی
 ایمیه و مفهومی به حالت. مفهومی کج اطرار و اولاد و کج بر اطرار و کج بر اطرار و ایمیه
 عباد. اطرار و کج بر قیاس عقلی اولاد و کج بر اطرار و کج بر اطرار و ایمیه
 عقل و کج عباد و کج بر اطرار و کج بر اطرار و کج بر اطرار و ایمیه
 و کج بر اطرار و کج بر اطرار و کج بر اطرار و کج بر اطرار و ایمیه
 قیاس عقلی و کج بر اطرار و کج بر اطرار و کج بر اطرار و کج بر اطرار و ایمیه
 طواری و کج بر اطرار و کج بر اطرار و کج بر اطرار و کج بر اطرار و ایمیه
 استنباح از هر جهت و صورت مفهومی و کج بر اطرار و کج بر اطرار و کج بر اطرار و ایمیه
 بر کج اطرار و کج بر اطرار و کج بر اطرار و کج بر اطرار و کج بر اطرار و ایمیه
 مفهومی و کج بر اطرار و کج بر اطرار و کج بر اطرار و کج بر اطرار و کج بر اطرار و ایمیه
 مفهومی اولاد با استناد و کج بر اطرار و کج بر اطرار و کج بر اطرار و کج بر اطرار و ایمیه

برسی عدد زاننده بر هارقه اولاده علم داراده واقعاته رعایت و طبیعت عالم ظاهر اولاد یعنی کوشته
مختلف نوعان فارسی کور بر طبیعت نقیضه اصرار اید به جاسه تفالی مغرور در که بوز اختلاقی نایب محمد
اولیایه بتره ملک ال بولق نوافله طاری بر همدت و تمول قانونه راجع اولد یعنی و بر قانونه اولدرده اغذیه
متنوع و مختلف اولدرده هر یک شایسته انجمنه بر همدت و با تمول هارقه سید با سید حکمتی و بتره
نکاح عدد در بند ده لیب بود بر هارقه مخصوصه اید ظهور ایند یعنی ابی دوسته زار . لک کوه . لک لطفه
جاسه اندک حیانه تمول اید بر ظهور یعنی کور در درده کور و طور صورت تمولی سواد ظاهر فرقه اید بر . طبیعت
در ماسد نقیض اولاده اصل تمول و انقباض ممکنه در واقع طایفه . و هر تمول مسموم طبیعتی اوزر به حاجه
اجرای نایب اید به طاعت مؤزه مذک و هورنده ده زرد انیز درده صوره اولمول و انقباض سرست
درست کبی بعضی درجه زقرنده ظاهر بر طایفه اولد اید بر . دوستی زار که بو طاعت فاعل تمول قدرته
عاش پستلدر . قدرت مطلقه ده هیچ بر عجز بوند . دوستی زار که بر معاند سرور زمانه هورید
کومر اولدرده معنویه انقباض اتمی اسراف اولد یعنی و بر داننده هیچ بر تناقضه بولمار یعنی کبی عینه در ده
برده برده و دهها بولک بر مقیاسه و نوعی تصور اینکده و بود بر دانندی مشاهده و با اخبار الیکده
طبیعت انقباض نقطه انقباضه هیچ بر تناقضه بوند . و بنا بر عینه اولد یعنی میزان ایزد بر کینه ممکنه نظایر
با تمامی مقلده رکع مقلد لفظه و اصل سر جابا اید هارقه اول قدرتی حساب الماسدیه نشان اینه بر جلالته .
دوستی زار که طویله و طویله هارقه یا عینه فنی بیدار بوندی اولد از روی اید واقع فایده
صلابت فیه هارقه بر تعبیر . شبه بود که انسانند بتره اید و نظری هارقه در با بنای بوب ده خنقده
بر پایه عارفی احوال اتمی داد زده بر نایب هارقه حاصل اولاده معلوم و نوبه استقزایه و استنباطیه بی هیچ
سایر مه کسب . علم داراده مذک . زبیه مذک و ثبت شخصیت فیه و حکمتی نظایر اخبار الماسی و مقلده
مکون اولاده دینه رد استخراج و استنباطه یا بشمول ده بحر دماره اینه هارقه بر پایه بکد بوب لریسی
و الحاصل الله تعالیه یا لکن هارقه نقطه نظریه اعتماد اتمی صراط مستقیمه آری مقلده . و بوند اتمی زار
نظری هارقه در دره زبیه قانونه دسته . شمع و سراج توجیه اینکده و دست سینه . بر عین یعنی زلم الیکده در .

[illegible]

[فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ] امید یابنده آید و یقین کند. — یعنی بر صید کنده فارسی نه نه ریا یا جهم .
 [لَا قَطْعَنَ أَيْدِيكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلَافٍ ثُمَّ لَا صِلَتَكُمْ أَجْمَعِينَ] البته دالیه اندرین
 و اباندرین جای ازین کسریه بهم . صدوره در صید دالیه و البته جای نمی گردد به بهم . — فی الواقع هرگز
 ایمانی حقیقی اولابوب ده او بد کرد و موافق اوله ایدی بوتر صبیحی جزا کنده برین سزا اولور و بر نه برادرین
 احوال نایب اولر قدر و قدری منع و تقسیم اید به یلیدی . حال بولک الله و رسولنه و افزای ایمانی اولایا به
 و ایمانز لفته طولای مفعول فارسی محاربه اینه جرأت اید به بولک سمجده مقلده مؤثر اولر به جلد اولایه اولک
 ز لیبان قلبی محبة الله ابو جایا به و افزای جفا ایما به همه بولک کیده مؤمنان ، بهادران قاضی
 توفیق اینه سوره طور سوره بانفس قلمی و مقلد فی اصحاب معدون اولایه عز مدنی نسبه و تقویه اینه به سابقه
 برینجه و برین . و ایمانک جدیت و تقوی ده بر کج استخار تنبیه و تبارز اولر . ساور مقلد سحر و بران
 معدون کیم را اولر تدرینه طولای ایمانده به برید برید و هیو سببه سی بسینه سبب عمر اوله نازدی . بولک
 به سببه بی اید به برید به استقامه سیلیدی . همت الیه ، معجزه موسانک به سوا اولر فی هر سببه ده آزار
 به صورت به تنبیه و تظا هر اینه به جمیع مبداء رفاهت و محبه ده سجده رفا یا زده حقیقی بقدر اید بریده
 ساوران ایمانده مقلده هر در بر سببه نیک از اسی اید جدیت و صمیمیت قطعیه اثبات و ابراز فی اقتضا
 اینه سببه الله تعالی کنده برین همه دلمه مواجهه سنده برید به استقامه تابع طوری و موفقه فیورده فرعونک بر تدر
 دهنده و قاری سببه کلا سنان [قَالُوا] سوره برید : [إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُقْلِبُونَ] سببه بریده
 به نهایت برین دونه جلد . — بر عهد ستمنا به مختلر :

۱ — به فصل اوله اولر جلد ، سده ایست سده اوله جلد ایست سده ده . بنام عهد با سببه
 کلی محقره اولایه اولوم . اولوم اولوم اعتباریه ها سنده و نندیه اولسه ها اولاسه به جم سادید .
 اسباب مختلفه اولسه ده اولوم به محقره و سنده بزی اولومده نذر ناره به مقلد به محقره . بولک به جموده
 سنده بر نه بریدک مکنده و معناسده .

۲ — سده بزی کس ، احوال کس به سببه اولور و محقره برین همت و توانیه فاود سوزده .

بنامه بر نهاده که نور محمد سوی طریقه خود او خیزد جاده و بر بدی جانمده منت صایارند .

۲ - بز لوب ده سه صاف خاله همه وصله ، هیچ شبه برده که کرک بز و کرک سه همین

اولوب بر بزرگ همورینه داره مفر . بنامه او آوازده مکنی دربر . صفی بی مقصد ، عالم ابدی مفری

آیه .

۱ وَمَا تَنْقُحُمِنَّا إِلَّا أَنْ أَمْنًا بِآيَاتِ رَبِّنَا لَمَّا جَاءَتْهُمْ [حال برده سه بزده

بهم بر سید دکل انچه بر بزرگ آیدینه بزده مکرده زمانه ایمانه ایندیکزده طریقی انتقامه فالقیورده -

یعنی در لوب مقصد خودی فایه سینه باطی بر لوب مفری از راه ایمان قیزیده همه ، نصیب انتقامه همه

نمیدد و امانده برده ای بر بزرگ بر فاسه ، بر قیامت دکل ، انتقامه اوله همه ، تقیر و نور بر ابدی نموده انتقال

انما از ای بر بزرگ ال کوزل ، خیزد بر فضیلت اولدینی و دهر از برده دفعی ناقص بر ضرورت ایو نایب اولد

برده برادران و ایمانه سنی نموده ایمانهمی و از کیمک ده طاقزده خارج بودند یعنی مالد ، سه صر ز بر ایمانه

بر فضیلتزده ، بر مکرده لفرزده طریقی بر مدکی بزده قیزیده ، انتقامه الفه فالقیورده که بود بر بزرگ

فلسه ! مکرده زورده غلبه تقیزیده مفریزده فیلده تدر احرار ، غلبه قدره عدایده که بزده بنوده

بر بزرگ بر اندر ده مکرده کی مکرده غمنا ابدی بر لوب فانی ایو لوب مفری بزرگ افزان ایندیکزده

نایب و کندی همه ایبه حقیقی سروریکزده زمانه کسویه اصفه قیام ایو برده ، بز بزرگ مکرده ، بز بزرگ

و بر اندر ده ، بز بزرگ مفری ...

ایسته ایمانه ایو برده ، فرموده تدر بانه فارسی یک بزرگ بر عبودیت و یعنی نصیبه ایو

و ایمانه به هیچ بر سینه به مکرده ایمانه بویانج هوای در برده ، و الله نوجو برده [رَبَّنَا افْرِغْ عَلَيْنَا

صَبْرًا] بار بنایده صبر افاضه ایست - یعنی صوکی طریقه فرزند فایده همه ، بزرگ دکل ، مکرده صبرانه

کفرزده بقیه همه ، یان طریقه همه بزرگ و نصیبه برده . [وَتَوَفَّنَا مُسْلِمِينَ] و ایمانه

مسلمه اولدیده آل - ریه و ایمانه . ایمانه که جبریتی ، ایمانه که سنت و توفی اولدی استغفار

ایده اثبات ایو برده . بودند او زده بر مکرده تدر بری احرار ایندیکزده ایو برده ؟ بودده اختلاف ایو برده

بعضی ایه عباسیه : « کونک اولنده یاور ایریر ، آفرنده ستهید اولیر » دیه نقل ائیمسه . دگر بعضی
 بونزه یرک ایقیمی نصیب ایرلرکی جیند مسم دتونه قائل اولتدر . کله بجه سابه قرآنه دتونی آکر بریر .
 بوزرات ایمانده ثبات ایرک اوللکی جفریه نت بکشد و همه بولنده ستهید اولتدر . و بونک پنجوسی
 فرعونک علیه نه حقیقی محققدر . معجزه موسی بوزک ستهید اولسه ذیه مانع اولمادی دیه بر سوالده ایرار
 ایردین . زبر اسعزه موسی مفعده کی ستهه نک یعنی بونک اولمقد . معجزه نک غایبده موماند
 دموانده کی صدنی اثبات ایرد . ال ماهر ساولرک بر ایمیه اید با فضل ذیه نفس انبردی ایدر که نفی
 جبرتی دمعزه موماند بر سحر اولارینی نمائیه ائیمدر . فقط بونک بریر فرعونک مکرید ایمانده اسی ظلم
 دتیه صیه ساسی ده تری اوزر زده ابرائی تأیر دخیالی قائلارینی دیناریمه حقیقده موماند مکر دتورک ده
 دتورفت اولسه بر تائیدی بولنه بید مکنی انلا ایمک طوعی اولارینی بولنده ائیدر بیدر . نه کیم :
 [وَقَالَ الْمَلَأَمِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ] فرعونک قومده اومد . ادعیت اطلانی ده [اَلَّذِ
 مُوسَى وَقَوْمَهُ] موسی دتونی برانه همبک ؟ — یعنی ساولر داصوب کوب ده موسی دتونی اولده
 بنی اسرائیل برانه همبک که [لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ] افسه سار همبارسند [وَيَذَرَك
 وَالْهَتَكَ] و برانه همبک که اوموسی سنی و اهری ترک ائیمه ؟ دیلیر . — بولر دیرک
 فرعون موسی صبرنه کرر دتورک ائیمه بولر . معلومدر که « مدینه ذکر و معرفه افارده ده ایمینی اولتک
 عیندر . « قاعده نه نقلی افارده بولارده کی « الدلائل بوناریمه ذکر ائیمه « الدلائل السیدر .
 اومالده بریر فرعونک استاره سنده موسی مفعده . اذهذا الساحر عليم « اساره استال ایمک بریر
 « ارجه و اخاه و ارسل فی الدائن حاشین یا توك بكل ساحر عليم » دیه یرک فرعونی تجربه دتیمه سوره
 ائیمه اولده صحت ائیمه . آله سبیر که بوز فرعونک « اذهنا المکر مکرموه فی المدینه »
 دیرکینی داوزریمه برده « لاصحبکم اجمعین » نهرینی صادر دتونی و بونک بریر موسی بصیر
 ایستوب بریر بران دتونی کورنجه بوزریمه سولر دتونه سب اولر فرعونیه طولای قدر ائیمه کنه بریر توبه
 ایریمسده تری توری . دگر فرعونیه موماند بریر ائیمه اولسده ائیمه ایریر . بوللکی ایمیه ائیمه

فرمودند زاجنه رسول ابرار سوختنی تأسیه ایتمک و عقد انهارینه سب اولده اونکی قرار رینج ممکن
استقامت ایتمک ایچوره فرمودنه زیاده فرموده بولسینه کبر سبورر . و دامارینه باعه روه فرمودنی موسی
دی اسرا ایل عینه خردک و تریج ایتمک با سوبورر . « سمدی سده » دیورر : ساولر کوب ره ایتمک
اولده موسای دقونی مملکت و فساد عیقا مریه ایچوره بر اثر جفتیک ؛ قسم بوشاد بالکن اهلای عینه اولده
رها زیاده سده عیقا اولده ، مملکت مقرر کی مقیده سنی برز و مقرر . سنی و الهیگی زک ابر مقرر
موجودیت مدیهی فالر بر مقرر ، هیچ برز بر ایلمدی .

بورار . « سنی و الهیگی » دینام سنده فرمودن یستنه ایندی بر قائم مقرر در ایستنه کی بنادر
ایر . بونده دایم مقرر مقرر ایتمک و بقده ، کونسه و سار ، غاوه و طریله . حال کور فرموده
تند و فوخته بر اثر قبول ایچوره . انا ربکم الاعلی « دیورر . نومالده » و « تکت » سده عبارت ایندی
مقرر در دیک رک ، سده مقرر و فم ایندی و خلقی مانیر دینک مقرر در « معانه شمال
اولکونه دیکر . معانه برز در اساس اعتبار فرمودن کوار تابا دینه ایچ اولده مقرر ، سنی و فوخته
بویه دیرن مانیر مقرر هوالرگی ، فبالدی زک ابر مقرر ، معانه اهلای سمدی دیکر .

مواثا فرموده : [قَالَ] دیرک [سَنَقِيلُ اِبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ]
در فرمودنی نقیل ابرز [۱] و نادرین بر ابرز . [وَاِنَا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ] و هیچ شبه ایچوره
بر اوزن فوخته قاهر رز در . — یعنی اوزر ایسی کی دیر دیکر بایارز راره ایچوره . کور با فرموده
بر رسول فقره ای مفادیت از یسته سنی از اله ایتمک و عینه فوخته تب دیرک ایستنه بر . فقط و در
سایه دندر که موسی مقرر هیچ بر سوبورر . زیر اهلدار ابر کوزی بایسه ، سواره اید فرمودنی
اولده نومه ایتمک سوبورر سوبه اسنی بار ایتمک بر عیقا دیورر . موسی دیندیکی زیاده برده کور افزنی
ایچمه کندهی بونته رها بر اوزرک صورت هائمی دلفنده عیسم ابر بوبر دیورر . لکنه بونفر فرمودنی کز اتمک
[۱] نقیل ، میده میده قتل ایتمک و عید که دیکر ایچوره . اولدی طرفانه افرمه مقرر بر غا ز لانه بر دیورر . بر فوخته
نقیل نهید دایسه بره شیمه و بقای دیورر فوخته ایچوره دیرک تهله سنی فوخته ایچوره در .

فَانْتَقَمْنَا مِنْهُمْ فَأَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ • وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضْعَفُونَ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ بِمَا صَبَرُوا وَدَمَرْنَا مَا كَانَ يَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَقَوْمُهُ وَمَا كَانُوا يَعْرِشُونَ •

مال شریفی

فی الحقیقہ آل فرعون مؤثرہ نہ رہی بقیعہ و مامدات السبطہ صیدہ، اگر دیکھ کہ
 در سوزن عبرت آسند • فقط کتیرہ ایہل حدیثی زمانہ ہا، برہم مقرر دیہر و باندینہ
 بر کوزل کعبہ موسیٰ ابو صبیحہ کیدہ قسام ابو بردرد، ستم تو سدا بسہ اجمہ اللہ بانہ در
 ولکہ انہی بیہر در • دسہ بڑی بوردلک اجمہ لکیرہ انطافی بوبہ اناہہ
 دکن در برد • بڑہ قوزل آرد آری ابتد اولہ او زہ بانہ طوفانہ کوزل در، مزا
 کوزل در، قوزلہ کوزل در، فائہ کوزل در بنہ عمار اینہ بر و عیوہ مجرم بر نوم ادرہ • دقتاکہ
 مذاب او زل زینہ عیوہ، با موسیٰ! دیدہ: بزم اجمہ رجو دعایت، سلا اولہ عیوہ عرستہ، اگر بڑہ
 بر عذاب صید برہل قسم او سورہ کہ سلا قلعیا اناہہ اینہ دخی اسرائیلی سبطہ بارہ مظاہرہ کوزل برہ •
 دقتاکہ ادریشہ عیوہ برہہ ستر عذاب کتیرہ صید دہہ در حال بکند دخی بوز بر • بڑہ ابتد زنی
 تذبذب اینہ قوی داد زہ قوزلہ اجمہ قوی اجمہ کتیرہ سقام ادرہ دہ عیوہ دکنہ بوزلہ •
 داد غیر یا لایوب از مالکدہ بولناہ قوی معبود ارمذہ بر کتیرہ در ناہ غیر سترہ داری قوزلہ
 در بطلہ بنی اسرائیل اولہ او کوزل کعبہ صید اینہ لری سبیلہ تمامہ اجمہ اجمہ دہ فرعونہ ابو نوملہ
 با عیوہ و عیوہ و بولکستہ قوی بناری برہہ در •

تحت فوئی ریل کبیر۔ برونہ یا بقیہ برونہ عربی « اطرت المال و طرته بینه القوم فطارت ملا منهم سهمه = مالی
 قوم آراسته او ویردم ده لغزین سیمی او جیدی، یعنی نصیبی ابروی « دیرر . نه نیم سازنده و نه نور ابروی
 کیف ما اتفرقه طله مال « طارت « تغیری میدوزد۔ برنا سنده ده طار کبیر نک فزده او جانه نصیب
 نجفی، قسمتی، طالعی، سانی معنایه طبر۔ قوم فرعونک بخندین با فیکر اراه نقالی او زده موسی کبی اولو لغزین
 بر پیغمبر زیاده کوز رسه، با سندن بودید بهای اقبال او میسه ده او زده بونطه کندی برنی بختیار بدعاج و اتباع اید
 مسعود اولو جبهه ریده فوتشد او د او طایع اولو زده شام اینه فانیستد دانسته تغیر الیه به معنی لینه
 دوشه نصیبی بر بختیار، بر طبع قلوب اولو که بونشام، بر مس، بر حالت روحیه او زده زار الیه
 ثابت شامندیک سبی و کنی بر برونه فانیسه بر بانه طار لرده۔ برونه بختیار که منبه اولو زده به الله
 کندی برنی نصیبی اینه که سبب است کنی ممدی اولو یعنی بیم و برده موسی اید شام ایدر۔ [وَقَالُوا
 مَهْمَا تَأْتِنَا بِهِ مِنْ آيَةٍ لِّتَسْحَرَنَا بِهَا فَمَا نَخْنُكَ بِمُؤْمِنِينَ] ویدی سحر اینه مجموعه بزه لغزات
 کندی برن، لغز معجزه کندی برن بزرگ ایا نجی دهن دیرر۔ که برونه عزم لغزده دها سؤم اولو؟
 برونه او زده [فَارْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجَرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَادِعَ
 وَالْفَرَ] برونه او زده برنه طوفانه، جدر، قمل، قریب زده دفاه کوز درک۔ بهدیر به طوفانه
 طرا منده « طوفانه « فاعلی اولو یعنی، کونیوه ده اساسنده رجاء کبی مصدر اولو یعنی سوید شد در که بالافه مجموعه
 نسبه بالمصدر ریکد۔ اینه عطیه نک بیان کورده طوفانه، طوفان ایدیه لغزیه شال اولو۔ آنچه سندی صو
 و با غمور ده استغالی کوزد۔ الخ... رجاء دیکد که طوفانه لغزهای بسبب هیوه و محیط و برونه قوه منطبه
 اولو زده۔ کزده قتل عام بر طوفانه و موت جارف یعنی سویر و حی بزلت، قیرانه، صافیه، کولوم ده
 بر طوفانه۔ الخ... مجاهد و دهبه به جمه لغزده فاعله یعنی قورای طوفانه ریلد کبی نقل ایدر
 ابر الکلابه رعی « جدری « یعنی جمیع مننه لغز اید اولو فرعونده دافع اولو به طوفانه اولو یعنی سوید شد
 و اصل لغزده طوفانه سازنده مودف اولو یعنی کبی سندی با غمور و سبب معنایه محفد ریکد۔ فقط
 اکثر برونه معنایه استعمال اولو زده و بوشدیک سبی ده طوفانه بوندر۔ و برونه مجموعه برونه که طوفانک

از اول یعنی مقننه ذکر اولیای معانی را خوانده مختلف نقدر دارد اولسه و حضرت عائشه ده موت جارف
 ویه بر روایت نقل ایسه ایسه ده اکثر مغزینح ایه عباسده مردی اولایه ماد مغزده معناسی او زنده در که
 طوفانده معنای مستوری دیگر . بر نک ده بر هفت بد انقطاع یا غانه سنتی بر یا غنور و یا بنزیر
 نوره العاده بر ضیفانی اید معلومده سنولی بر سیل طوفانی اول یعنی مقننه ایکی قول مردی که بزج مقننه
 منافات یونده . بر طوفانه مصدیری خانه زری ایمنده استیدا و تخریب اعمیه و معافیه ایمنده و بلسانه بی اسلم
 ضرری طوفانمده .

جرار ، معلوم آیه جلیکه سید که بونه بسط حاصلق بر جیدر ، هیر جیدر اید . طوفانده
 صوکره بینه قوتی حاصلق میسه جیدر .

قول ، مقننه بر قیام تغییر دارد . بر عینی ، صوره تخمینه یکی حقیقه و قانار لا خاصه
 خرد جلیکه یاد رسیده که بولا و غایت کو هرک فارخه عریبه « دبا » رخی ریندر . ایچینی بینه دونه
 کوره در که بقدای بیتی تغییر اولور . بر ایکی معنی ایه عباسده مردی . ادینی ، دواب سور صفار ، یعنی
 مع عموم سیاه و کو هرک مشات و هوام که بر معنی مسه و ایه جیدر ده منقول و ادکلیدر برابر و بر و جانی مختلف
 تفسیرلر هیسه سادر . نه کیم حبیب به ثابت « جعدله » یعنی بونه بر جعدری دیه ، ابر عبیده « عناه » دینه
 بر نوع قوت و کنه دیه ، عطای فرسانی و زیاده به اسم ، قول معروف یعنی کرله دینج جیدر . قول ده قول ده بر
 دیه ذکر ائمه و ایه زیاده ده و طایفه بیه اول یعنی ده سیدر . معنی قول ، قوم فرعون با حاصلده
 و یا بنزیر و یا لایسته تسلط ایسه بر و یا مختلف بونه مشه جیدر .

صفار ، صفده جمع که قریبه دیگر . باشدینه کو که قریبه بائمه و طوفانیه طولسه .
 دم ، قول عبوره کوره ایچ جعدری مول فانه اولسه ، یز فانه آفسه . فقط زیاده به اسم کیم
 بصدور دیندر که بو ، دم عیان یعنی بورده خانامی ایدی ، الله بائینه مسلط فایندی .

بر مختلف اقوال ایمنده اکثر مغزینح هندمه بیاندی تو صورت را اید نقل اید و کلسده .
 سکن کوه کجولی کوز و زلی سنتی بر قلمت ایمنده لا یقطع یا غنور بائمه ، کیمه اؤینده حقیقه نامه ، سیل

اولیة طوسه . بوزارینه قدر موایمیده قاسندر ، آزارنده بولنامه بنی اسرائیل خانه لرینه ایه برتی اولامسه . بر
 صورت برهفته قدر مصر برکنجی اولسه . ورت وقرنده قاسندر ، بفرزه اولمه نهکده سی آتشد موسی علیه السلام
 راجعت ایدوب « رکنه رعایت ، بوبلایی بکنز دقاله برده سلطانیه ایدوب لم » دمیتر ، اوده رعایتیه ، نهکده
 برور اولسه ، فقط بوزنه موکره بنات ایدوب فیدراسه که ارافنده مئی کوردرک برضیه ، مصورکلهسه .
 بونی کورنجه « بزم کورنجه سی برصیت دقل مقزده برضیهسه » دمیتر ، ایمانه ایدوب . بنارویه ایه نقا
 هیکرکه کوزرسه ، مز وعاتری بی رک اولرینه ، نادانرینه و البه لرینه قدر عارسه ، نه موسی علیه السلام زیاد
 ایشد ، ایه نقاره بر روزگار کوزرسه ، هیکرکه لری سوروب دکنه دکنه ، باقمندر کردی فالو عارتری
 کند برینه کفایت ایدوب هیک ، « ایه ، بر فالو بزمه شیشه » دمیتر ، نه ایمانه ایدوب . بوند اوزرینه ایه نقا
 قملی سلیط ایشه ، هیکرکه ده فالو بقیه لی مکه و البه و بزمینه قدر کیده رک در برینی ایه باشد مسه ،
 شالیه اویچی دغه زیاد ایشد ، بوده باراهه رتقم اولسه ، « آرقه دمیتر ، سنج بر او ادر بنکده
 هیچ شهرت نالاری » بعده دکن طرفنده فایت کشف بر فالو هیکمسه و بائند به قورینه با غمغه بئلمسه
 اویکر لری بوبردی قورینه ایدوب طوسه ، لرحای برادر توبه و یا به مکه ال اوزانه لر قورینه هیکار و قورینه
 بوزرینه آیدرسه ، تکرار در دمی دغه اولر ده شالیه بالور ایشد ، اوده کند برینه قوتی عید ادر ده
 رعایتیه ، ایه نقالی بونی ده برانخورم سوروب دکنه دکنه برور ایشه ، لکه نه نقعه مده ایشد
 کفر سارده آیدماسد ، بوند اوزرینه ده ایه نقالی خانه کوزرسه ، ایچ هیکری ، فرموده مقبری صور خانه
 اولسه قاسه ، برسی براسا بلیند آفرنده بر بوردوم مو مویمه ایشه ایدوب خانه کسیدرسه و با شمار با
 بوزرینه خانه فیکدرسه . موکره بوزر مدتری مقنده ده مختلف ردایت دارر . از عهد هفت سواند
 سوره پنج سینه موکره نوم فرموده ایمیده اویسه فالرینی و بوسج و لرد بوند فرافنده کوسد بیکر ده ردایت
 اولوشد . فقط ایدوب هیکار دخی اظهار ایشیک دهجه سوزیه غفلت اولونامه برکه بوزر کیفیتی و مدق
 یعنی نه صورت و نه ندر بر زمانه فرافنده و قوه حکمیکه مقنده کی هیکرک مرصعی نقول اسیبیه در . این
 کیفیت دمه دار هیچ بر سارت در لالت یا بایقنیه انچه اسیال اولند مری ذکر اولونسه و بوردولدر که ،

[آیات مَفَصَّلَات] مفصل مفصل آید اول در مدح یعنی قدری آید بر روی واضح
 اول در مدح کون در ... قدری موصوفه مدحه ، اول تعالی که لال قوت و قوم فرعون که طوفانی
 نبیند و همه در حقینی اصحاب بر آن اول الله ایمان و تضرع انبیای سر از دست ایمان و دلائل از حق آید .
 اندر **[فَاسْتَكْبَرُوا]** بودند از زبانه ده شکار آید ... ایمان انبیای کبریه بریده در مدح .
[وَكَانُوا قَوْمًا مَّجْرُمِينَ] و برین بود مجرم سوره سی بر قوم آید ... او بر افشاند بر قوم که
[وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ] نیز برین بدانی **[قَالُوا يَا مُوسَى اذْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا
 عِهْدَ عِنْدَكَ لَئِنْ كَشَفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَكَ وَلَنُرْسِلَنَّ مَعَكَ بَنِي إِسْرَءِيلَ]**
 با موسی ! رجب ، سلا و در یکی عهد ... عهد بنون ... ابو یزید امیریه دعایت ، قسم از سوره که اگر زبانه بود بود
 آید از سوره مفرقه و مفرقه ایمان آید بجز دخی اسرائیلی سطر بر سطر مظهر کون در ده جزد در بر .
[فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَى آخِلِهِمْ عَاثُوا بِالْغَوَى] باز عود آید به طغیانی
 بنی بر سر نه کون در نه عذاب آید نمی ؛ **[إِذَا هُمْ يَنْكُشُونَ]** در حال عهد برین بود از سر در
 ... او کاشی آید کبی فرقه آید ... عذاب بر دیکر سه دگر برین که عاقبتی دوستی زار ، حتی فاج
 دفعه قدریه عذاب دوستی زار ، آید فرقه سوز زنده جلایا ، بمسند نه دوز زار ، بر افشاند
 بر قوم آید . **[فَانقَضْنَا مِنْهُمْ]** نهایت زده از زده استقام آورد ، یعنی نفی سلب و سلب
 بویه نفقه دوستی زار آید ده **[فَأَعْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ]** کون در نه دوز ده غرقه آید
[بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ] بود آید بری تذبذب آید بر دوز ده
 غافل بود بر زار ... بالاده بر بر ، شبه اولیه امیریه بر رده نظاره الیور زار ، بویه نیست آید
 تر کسبه آید . سحر قدرت الهی در دوز نهی که آیات الهیه با علم آید مفسد در دوز نهی و سلو ترینه
 مفسد اول در نه سحر در محراب آید به غافل متذبذب مفسد عاقبتی بر نفق زار .
 بری غرقه آید **[وَأَوْرَثْنَا الْقَوْمَ الَّذِينَ كَانُوا يُسْتَضَعُونَ مَشَارِقَ
 الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا]** و در آنکه از یکده بولنا نهی ... بخاطر نهی ...

افند بر کند در دایره مشرقیه مغربیه - یعنی شرق و غرب و شرقیه - دایره شرقیه - بالاخره
 بنی اسرائیل ، فرعون و غزه اولی بنی یاک سقند بولنا به نام و غربیه بولنا به نام اقصیه مالک اولی
 و زاعنه و مخالفه در صحره اولی دره و در صحره کجی تصرف امتدادی . [وَ تَمَّتْ کَلِمَتُ رَبِّکَ الْحَسْنٰی
 عَلٰی بَنِي اِسْرَآئِیْلَ] و بر صحره یا محمد ! بیک اولی دره سوزی بنی اسرائیل فارسی صحره سبیده نام
 اولی - سوره قصصه که می آید - « وَ زَیْدَانِ غَنِّ عَلِی الذِّیْنِ اسْتَضَعِفُوْا فِی الْاَرْضِ وَ نَجْعَلَهُمْ
 اَئِمَّةً وَ نَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِیْنَ وَ نَمُکِّنْ لَهُمْ فِی الْاَرْضِ وَ زَیْ فِرْعَوْنَ وَ هَامَانَ وَ جُنُودَهُمَا مَا کَانُوْا
 یحْذَرُوْنَ » دیه بایه اولی و مقدما سوره ی بنی اسرائیل « عَسٰی رَجِعْ اِنْ یَهْلَکْ عَدُوْکُمْ
 وَ یَسْتَخْلِفْکُمْ فِی الْاَرْضِ » دیه بیه ایبه و دایه بنی اسرائیل مقدما تماماً تمغه آیند . هم
 سوره سبیده در صحره سبیده تمغه آیند [وَ دَمَرْنَا مَا کَانَ یَصْنَعُ فِرْعَوْنُ وَ قَوْمُهُ]
 فرعون و قومش بایه صحره صحره ، صحره بنی [وَ مَا کَانُوْا یَعْرِشُوْنَ] و در صحره صحره
 کوشه بنی و بایه بنی در صحره بنی . - سیاه بنی ، صحره بنی باندیه کیه . صحره بنی
 صحره بنی همانند کوشه کجی بانی صحره بنی فرایه صحره . ایته قوم فرعون صحره صحره
 دمایه .

سوره « فَنظَرَ کَیْفَ تَعْمَلُوْنَ » در بنی اسرائیل بر صحره بایه صحره ایبه صحره ایبه
 نقیب ایبه لم : قوم فرعون بایه صحره :

وَ جَاوَزْنَا بِبَنِي اِسْرَآئِیْلَ الْبَحْرَ فَاتَوَا عَلٰی قَوْمٍ یَّعْکُفُوْنَ عَلٰی اَصْنَامِهِمْ
 قَالُوْا یَا مُوسٰی اجْعَلْ لَّنَا اِلَٰهًا کَمَا لَهُمُ اِلَٰهَةٌ قَالَ اِنَّکُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُوْنَ •
 اِنَّ هٰؤُلَآءِ مُتَبَرِّمًا هُمْ فِیْهِ وَ بَاطِلٌ مَا کَانُوْا یَعْمَلُوْنَ • قَالَ اَغْبِرَ اِلَٰهَ
 اَبْنِیْکُمْ اِلَٰهًا وَ هُوَ فَضَّلَکُمْ عَلَی الْعَالَمِیْنَ • وَ اِذْ نَجَّیْنَاکُمْ مِّنْ اِلْفِ فِرْعَوْنَ
 یَسُوْمُوْنَکُمْ سُوًی الْعَنَابِ یَقْتُلُوْنَ اِبْنَاءَکُمْ وَ یَسْتَحْیُوْنَ نِسَاءَکُمْ وَ فِیْ ذٰلِکُمْ بَلَاءٌ مِّنْ رَّبِّکُمْ عَظِیْمٌ •

آل شریف

دخی اسرائیل دزدی آلوده ، دیکه بر قوم دارد ، طریقتی کذبیه مفوض برافتم برتره
 طایر لرزی ، یاموسی! دیر : بوزک بر مویه الهی اولی کبی سده بزه باله یای . سز ، دیر :
 کرهیده حاصلک ایری رکن • جزم اولور رکزک ایچمه بولند قری دیه لکدر محکوم . دتوی یاز
 باطلر • بیج ، دیر ، به سزه اللهیه یثقه بالهی اسیم ؟ او . سز و لکدر اوسته لیردی •
 قسم دوستی آ ، سز آل فرعونیه نور مار یغیز لصلی ، سز و عذابک کونوشی بدو لرزی ،
 اوغول لریزی برینه قتل ایریور ، قانید لریزی دیر طویور لرزی ، بوزده سزه رکن طرفه عظیم استمار دار •

[فَأْتُوا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَى أَصْنَائِهِمْ] دیکه بر قوم اوغول لریزی مفوض
 برافتم برتره ملازمت ایریور لرزی : طویور بپرسته ایریور لرزی . — بر قومک طم و جزامه اولوب یغیه
 ساکنه بولند قری دخی ریف لکدر باطل مجرد معرفت رفه فریسه یعنی لکدر رفه سنه اینده لکدر سولیمسه ،
 هفت مرسامک کذبیه قتال ایریور اولدنی کتایندره اولدنیورده سولیمسه که « فأتوا » تعقیبه بودها
 موافقه . کذلک برترید حقیقه بقه و باطاسه ، اصنایه وارده بقه نمالدری اولدنیورده ذکر
 ایسه . فقط قرآن بزه سونی آلا یورک برفه ده شایاه دقت نقطه لکهای برترم و باطلهای برتر
 اولورده اوسوه علی الاطلاق تیرستلک باطل و درم و معافیه لکدر انفعال و نمالدری جلب ایره بدلیل
 بعضی جاذبه لرزی ده هائز اولاسنه و برتر بعضی منافقک اختلاط و کوره نده ایر عواءه رایت اتمه سنم
 بخا اسرائیلده ره صبر قتنه سده اولاسه ایچک بر کفرک بود بر کوره نده سببه عده کلمه برتره سنم .
 نه کیم بخا اسرائیل او قومی کوریم [قَالُوا يَا مُوسَى اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا كَانَ آلِهَةٌ] یاموسی!
 بوزک کذبیه مفوض الهی بولندنی کبی بزه مفوضره بر آله یای دیر . — یعنی ایچمزه بولندنی

اورد که بعد از آنکه بنی اسرائیل از ابد بر کفر و کفری بود. برافاری می [قَالَ اِنَّكُمْ قَوْمٌ تَجْهَلُونَ]
 که ماله سزدید : جالک ای برکن . - کهول یعنی بامه بر آریسته ملک . شود با بونوره مخصوص الاله
 اورده جانی فرجه ایله دیت برست برنورک یوزنیه امیره ملک جلاله با بقه بصح برستی طدر . [اِنَّ
 هُوَ لَا] اربوزره طایند برنورک ؛ بصح سبه برره [مَتَبَرِّمَاهُمْ فِيهِ] برنورک ایمینه برنورک ؛
 دبه ریه ایمینه روسته کردی . یارجه لایزب یقانه معلوم [وَبَاِطِلْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ]
 عبارت دبه با یفرزد برنورک با طدر . هجیر . - مفسد رده الله نقب بر اولسه به هجیر . کفر در .
 [قَالَ اَغَيْرَ اللَّهِ اَبْغَيْكُمْ كُتُوبًا] به . ریه : سزه الله فیرد به الهی است به جهم ؛ نه مکه
 [وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ] حال برده اوسد برنورک برنورک ماله تفهیل اتدی . با بقه ریه
 دیردیک نفی سزه دیرد . - برنورک الله با بقه نیم دیره بیره ؛ والله برنورک ناریه ناندورک
 ایدوب با بقه آراسته فالقیزد مالی نادره ؛ جالک ایمید [وَ] الله فرزند سوافطاری
 ارنو نیاید : [اِذْ نَجَّيْنَاكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ لَا يُؤْمِنُ بِالْإِسْلَامِ] ...

برید اولدی

وَوَاعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَمَّمْنَا هَا بَعِشْرَفَتُمْ مِيقَاتِ رَبِّهِ اَرْبَعًا
 لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَى لِاَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَاصْلِحْ وَلَا يَتَّبِعْ سَبِيلَ
 الْمُفْسِدِينَ • وَلَمَّا جَاءَ مُوسَى لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ اِنِّى اَنْظُرُ
 اِلَيْكَ قَالَ لَنْ نَرِيَّ وَلَكِنِ اَنْظُرْ اِلَى الْجَبَلِ فَاِنْ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ نَرِيَّ
 فَلَمَّا تَجَلَّى رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَى صَعِقًا فَلَمَّا اَفَاقَ قَالَ
 سُبْحَانَكَ بُنْتُ اِلَيْكَ وَاَنَا اَوَّلُ الْمُسْلِمِينَ •

مال شریفی

برده موسایه اوتو کیمیه و عد و یدک دادنی بر او نه ایله تماملارده . بوجورته ربك سيقاتی نام
 فزده کیم اولدی موسی قارده شی هارده شوج زیدی : قوسم ایمنه بطا خلف اول : اصدده چالیشده
 صفدر بولنه کیمیه • دفتاکه موسی سیقانزه کلدی و ربی اونی کلاویو توفیق یوردی ، بار بار ایدی :
 کونست بطا باقمیم سقا ، یوردو که بی فقیلاً کوره منسک و لسته ترانی ، و لکنه طانم باوه اگر پرته
 طور و سه دیل بی کوره جکسک ، و ربکه ربی طانم بر بنی یوردیخ اونی اورد او فزای یوردی ، موسی ده
 بایضیه دوشدی ، صوکره دفتاکه ایلدی سمانسک دیدی : سقا توبه اید دوشم و سه مؤنذک اویسم •

[وَوَاعَدْنَا مُوسَى ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَمَمْنَاهَا بِعَشْرِ] برده موسایه اوتو کیمیه
 و عد و یدک دادنی بر او نه اتمام ایدک [فَتَمَّ مِيقَاتِ رَبِّهِ أَرْبَعِينَ لَيْلَةً] ده ربده
 سیقاتی نام فزده کیمیه طرلی . — بوزاره سورده بقده آیتده کی اربعینده بر تفصیلی دارده . روایت
 اولدیفنه کوره موسی علیه السلام صوره آیتده بی اسر ایلر الله دشمنی همدان ایدر سه کدیریه بر نای کتیر چکنی
 و عدایسه و فرموده همدان اولجه موسی اوتوب معروف نیاز ایسه ، الله تقارده اوتوز کوره اوردوج مؤنذ سنی
 اربابسه ایدر که ذی القعدة ایدر و ذی الحجه اولجه نام فزده ابلاغ ایدر . ایدر آتلا سیکور که ایلک اوتوز
 کوره صوم سار تقیبات ایدر بر نه زیب مفروض و بر ریاضت اولسه و صوکره کی اوده کونده ده تراز اند نزل
 و کلام وقوع بوشدر . بوزنک کونده وزری ده سفیانه داخل بولن بی هالده بآلک «لَيْلَةً» یوردی
 ایدر کیمیه یاشدوسی و بار عید فزده کیمیه حسابله تمام اولسه بولنسی هکته سنی ادر بیضیه بایه ایتددر .
 برنده بالفاه سزاتاری آتلا بیدر که اهل الیه بوزر بر صبح بنی اربسی ایمیوه کیمیه ربکی زاکله
 افطاب ساعدی ایدر ایلر دولر و ماری لازمدر . تنزلات الیه کیمیه دره داغ اولدر . و بوزنه مؤنقت
 صهره ، بیل افطابده سحر بی تعجب ایدر . هفت سوانده بوجم سنده فزده صانم بوزنه بر کیمیه و اوده ایلک
 بر کوی شابه سنده دیل ارب بعضی ردایانده رمی دارد ادر بیغی اوزده بوجم سارده ساعدی ایدر ایه

موتورنده هفت موسی نقد کدام سبانی اولسه و سونجه یارشد:

[وَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ لِمِيقَاتِنَا] و ناله موسی - براری حلف براتوب - مفاخرده
 یعنی نصیبه اینتیک وقت نموده شد [وَكَلَّمَ رَبُّهُ] در بی ادنی که سید بطام اندی -
 مظهر اولاده که موسی کی بد واسطه و فقط در ارجمانه اوله کدام سیددی « و قربناه بخیا » قول الهی
 دلالت ایدر که جو کدام « بخوی » ایدی . موسی علیه السلام صلامی الهی هر چه یارشد یوروی دیه بر رایت
 دار در . بود که نوسر که الله صلامی اینده منوره صلامی اینده کی رطد . ربی ادنی بود طوفیه
 طوفی و فقط در ارجمانه که سید بطام ایدر بطن فایحه کدام الله نشه ذوقیه موسی ده شود رایت غلبه
 کردی ده [قَالَ رَبِّ ارْنِي أَنْظُرَ إِلَيْكَ] یارب . بیا نوسر طابانیم دیه . یعنی مجابی
 فالید . بیا بالذات بنده ای که دیار یک کورده نصیب ایدر دیه بالواردی [قَالَ لَنْ تَرَانِي]
 ربی . بخدی درین قضیه کورده به علبه [وَلَكِنْ أَنْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ] و کله طایفه باده [فَإِنْ اسْتَقَرَّ
 مَكَانُهُ فَسَوْفَ تَرَانِي] اگر یکنه طور در سه سه ده بخورده علبه . بوند اوزرینه [فَلَمَّا
 تَبَحَّرَ رَبُّهُ لِلْجَبَلِ] ربی طایفه بنده ای که که بر بر بختی افاضید . یعنی داننده کی بویه غفلت و قدرت
 رقل ، غفلت و فرستنده بر لحه ظهور و یار و اراده سی طایفه نقد ایدر بر بخت [جَعَلَهُ دَكَاةً]
 ادنی طر فاسه ایدر ، اوفالایوریدی - مزه ، کسائی ، غفلت فرستنده « دکا » اوزرینه نقد کور
 - درم روز ایدریدی . یعنی طایفه کیدر ، ری هر کور بخت بر دوه و یا بر صرت ، بر تیه کی اولودیدی .
 دن ، اسات و ده کی بختی اوزر اوفالامه ، اوزر اوزر اینده معناسه صدر اولوب بوند اسم
 اولامه مد کول معناسه ده کله که بوراره بویم در . ده ، ایسه هر کور بخت دوه و یا ده که کی تیه
 صرت دیکدر . بر معنای کورده طایفه صحیح فالامسه ، دیرینه کورده بوفاریس اویمه ، آسایشی کورده
 فالامه دیکدر اولور . مستدر کورده بوطایط طوینا ایدی ، فقط دیکر بوطایط اولر یعنی ده نقد ایلمسه
 « جیل زیر » و یا مدینه « اریه » دینه طایفه و یا بسویه نابور اولسه بر طایط اولر یعنی دخی سولید نشد که
 هفت مرسند اوزرنده اولر یعنی طایفه دخی فارسیه یا تیه یعنی طایفه دیکدر اولور .

مادی ربك تجلسه طاف طابا نماري ، دن يا مود را ، اردی [وخر موسى صیقا]
 موسی ده ستره با بینه دوستی - تجلی : انک از ترتیب این : برد طافك یا مودنی ، برده ستره
 با بیلید دوستی . دینك که موسی طاف طویسیه اولاد برتجلی افغانی : بر مودن اید مود . نام طافه
 برتجلی ذاتی اولد بویه دنیا معنوی اولد همدی دایته و لید زانی ، بورد لیدن مکتی برایی ، برتبه
 مرد زانده تجلیه امتناع و بالطفه بخل بویه ، مسله نموده در . بر عالم قناره اولد کورده محمول اولد ماز ،
 راد مالد بوزنه موت و قنانه منقطع اولدنی عالم بقاره ، یعنی افزوده و مود امتناع ردی اصله قنانه
 طوفی و صده .

[فَلَا آفَاقَ] دقانه موسی ایددی [قَالَ سُبْحَانَكَ] ستره سطرایی دیری -
 فانی کوزر در کورده نزهده [تَبَّتْ إِلَيْكَ] سطره اینیم - جود از کورده انیمیه
 بر دینده بوردنسه اولدم [وَأَنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ] دیه مؤمنده اولیم - بوردناره
 "لید زانی" تجلیه ایدک ایمانه ایدیه به ایم .

برندک اولد زینه منایا الله سید و قلیب و قلیفه سنی نفسیه بویه :

قَالَ يَا مُوسَى إِنِّي اصْطَفَيْتُكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَاتِي وَبِكَ لَا مَخْذُومَ لِيكَ وَكَزِمَ الشَّاكِرِينَ • وَكُنَّا لَهُ فِي الْأَلْوَابِ مِنْ كُلِّ شَيْ
 مَوْعِظَةٍ وَتَقْصِيلاً لِكُلِّ شَيْ فَخَذُّهَا بِقُوَّةٍ وَأَمْرٌ قَوْمَكَ بِأَخْذِهَا
 بِأَحْسَنِهَا سَأُوْرِيكُمْ دَارَ الْفَاسِقِينَ • سَأَصْرِفُ عَنْ آيَاتِيَ الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ
 فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كُذَّاءً لَا يُؤْمِنُوا بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ
 الرُّشْدِ لَا يَخِذُّوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الْغِيِّ يَخِذُّوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ
 بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ • وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
 وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُحْزَنُونَ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ •

مال شیفی

برپوردی که : با موسی ! عزیز اوسه به سالتو و خلاصه سنی او اندک اوزینه آفتاب
ایدم ، سکه وسط و بریکمی آل دشتی بلند در اول • داونک ایچوره الواحه لهرشیده یازده
موقفه را عطا کن تفصیل داری لهرش ، لهار ، دیک : بوزی قوت طوت ، تو مکره ارباب اوزی
ال کوز لهر طوتی ، ایریه سزه اونا سفید بر ری کوسه حکم • آندیمیه اوز اقتدا سیه جشم ،
بر یازده اومفت نقد بو بکشد که لهراتی کور سرده اونا ایمیه اینر ، رسه بونی کوسه سرده اونی
بول طوتازر راکر هایتقه بونی کور سرده اونی بول طوتازر ، ارباب : چونکه اوز اینر بونی کوزیب
اینر عارت اینر دهب اوزر عانت ارا کلد در • حال بکر اینر بونی دافره فارده جقدی کوزیب
اینر بونه امدی هدر ارا کلد ، لهره جده جقدی صرف کند محمدیج جزایر •

[وَكْتَبْنَا لَهُ فِي الْأَنْوَاحِ]

بیانیه : الواح امدی ، جهری ، لهرای مختلفه مختلف روایت داره . امدی : اوده دیایدی
دبا ایله ایری دیمسه . جهری : جهری کتیر دیک زرد دبا بیس زهره دبا قیزی باقوت ایری
باغور ارا ایله مرسند بونیه سنی بر ماسته ایری دبا باغور ایری دیمسه الخ ... فقط طوتیسی
بر بابیه جهری بر دلی بونیه . قرآن بوزر یاکلد .

[فَخَذُّهَا يَقْوَةُ]

دیک : قوتی طوت ، ای وصف طوت [وَأَمْرُ قَوْمِكَ يَأْخُذُ وَابَاحْسِنَهَا] تو مکره ارباب
ایت ال کوز لهر اقتدا سینه . — یعنی الواحه باز بوزر لهری کوزر . بر تکرار بعضی بعضینه
رها کوزل اولاند داره . سدا عفو ، قصاصه ، دایمات با ماسته رها کوزر . کذلک مغازی

بایستی بر این صفت دار به نفسی برشته گیر ، صوکنده بهیچ برینک غیرنی کورنر . بریسا میدو بعد برین
عائبد و مندر و منکات اورو . منومه برنوه برنور برید اری بر جید محصه رصده . [اهل یجزون
ایلا ما کانوا یعلمون] اینجه بای صطرو منکات کفر رنوب و منکات جراتی قدر . نه کیم :

وَ اتَّخَذَ قَوْمُ مُوسَىٰ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ خُلَاقِهِمْ عِجْلًا جَدًّا لَهُ خَوَارٌ الْمُرَوِّا
أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ سَبِيلًا اتَّخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ •
وَلَمَّا سَقَطَ فِي أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا قَالُوا الَّذِينَ لَمْ يَرْحَمْنَا رَبُّنَا وَكَفَّرْنَا
لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ • وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ بِشَمًا
خَلَقْتُمُونِي مِنْ بَعْدِي أَعَجِلْتُمْ أَمْرَ رَبِّكُمْ وَأَلْقِ الْأَوْاحَ وَاتَّخَذَ بِرَأْسِ أَخِيهِ
يَحْيَىٰ إِلَهُ قَالِ ابْنِ إِمْرَأَانَ الْقَوْمَ اسْتَضَعِفُونِي وَكَادُوا يَقْتُلُونَنِي فَلَا تُشْمِتْ
بِيَ الْأَعْدَاءَ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ • قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخِي وَادْخُلْنَا
فِي رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ • إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَيَنَالُهُمْ غَضَبٌ
مِنْ رَبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ • وَالَّذِينَ عَمِلُوا
السَّيِّئَاتِ ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَآمَنُوا أَنَّ رَبَّهُمْ مِنْ بَعْدِهَا الْغَفُورُ الرَّحِيمُ • وَلَمَّا
سَكَتَ عَنْ مُوسَىٰ الْغَضَبَ أَخَذَ الْأَوْاحَ وَفِي نُحْتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ هُمْ
لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ •

مآل شریفی

موسا که از قفسه بایه قفسی فرستاده بر طایفه بر کور به بر صغیر ایستاده ، کور بر کور

اورا از فرقه بر سوزده سوید بر مزدی ، بر بول ده کور سده مزدی ، فقط ادنی ای بریدر و عالم ایرد •

سکینا [کور می‌میرد که او به کینه برید نه بر سوز سوید و بی‌سوز نذر بر یول گسترده بی‌سوزی؟ —
 بنامیه دارد بر آسانه نه بر یو قلمی از لایه بر جسد اهلک الوهید نه صلاتی از لایه؟ هیچ شبهه نه
 از بریند برید از ریتی کور بروررد. فقط [اِتَّخَذُوْهُ] از افتاز این بر، اول طرز لرب
 فایز [وَكَانُوا ضَالِّينَ] و بریز بر سر و ظاهرید. — اشیا بر صفت غری بر نور برور
 آبان مقدمه مفتی و بی‌سوز. کوز لرب، قرآن لرب، عقیده غریب از برور، رساند بضمته مفت
 ایسوز. در صورت نقد به قلم از بروررد. مصلی بون بایار که عالم از برور و بر اید بایه
 به فزیده دهاید. [وَلَمَّا سَفِطَ فِي آيَاتِهِمْ] — بر عهد اسفاره ربانای ربانیش لربید
 شد ذات افاده اید به فزیده. بر آسانه بایه ذات اید بر یو فایز دت "سقط فی ید" به
 برید ذات ربانیت ذات افاده این یکی مقوله عهد اول فله بر یو عملی نه نه ناسبه بر معنای افاده
 ایند یکنه عهد مختلف از لایه در صورت و عهد ذکر از لایه که به بر فایز ذکر از لایه عهد

۱ — ذات اید که کور نه بر فایز ایسوز. ربانیتش ارب عهدی ایکی الدو آسانه
 ادره در صورت و بر صورت ارب عهد حاضر بونه نه ایسوز از لایه و الی سقوط نه، سقوط اولایه
 بر صورت "سقط" فعل مجهول تمثله مستر "هو" ضمیر بر مصدری اولایه سقوط اسناد لایه به ویا "فی
 ایسوز" مفعول نهی "سقط" فعل مجهول نه باب فاعل ادره عهدی الدی سقوط واقع ادری ویا الدی
 ایسوز بر مفعول مستر نه آسانه کنایه نه ایسوز.

۲ — عهد "مصلی فی ید" مکرره، در بر. و بر صورت فله واقع اولایه بر غرض و برین
 الدو اولایه که تصور اید که براده "به" متب و فله بجا بر. برید کی، سقط فی ایسوز "و دخی
 به نفسانه بجا و سقط نه باب فاعل تمثله مستر و "نم" و "راجع به" "هو" ضمیر ادری
 بر عهد اسفاره بالکنایه ربانیتیه صریح "سقط الذم فی انفسهم" که عهدیه بجهانیه در صورت و لایه
 دیکه ادری.

۳ — فزای دیکه اولایه "سقط" به تأیید ادری "فزای درستی" فزای دیکه

منا سو افاده اید بلیس . بنامیه « فارزانده ، او زینده یا نده » معنای « یثنا » رندگی
 کبی « سقط فی ابراهیم » ده « الدین قیامی در شد » دیک ارور . قیامی هم بر صورتی معنای دار
 هم ده جزای بر حرارت و حال ابرو بر . برشی اولی اعتباریم اله قیامی در شد هم متأ اولی هم ده
 اله برشی کلمه دیک اولی معنی برقیب عاقبتی همراه و زانده در شد معنی مزید اولی . دیک
 اولی ده قرآن و دارد اولی امثال اولی ده سولمت . و امیدیک نقل آیهی بودیم صاحب کتابت
 اعتبار آیهی برنجی و صیده و هاد افح و هاد بید . بنامیه مقدم نظم شود بر : و قنار الدین قیامی
 در شد [وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ ضَلُّوا] و کنیزیک صایه اولی در شد بر . [قَالُوا لَئِنْ
 لَمْ يَرْجِعْنَا رَبَّنَا وَتَغْفِرْ لَنَا لَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ] بود برید بر - که سوره طوره اولی
 او زده بر زانده ، برشی صایه معنای بر صوفیه صوره اولی . فقط برادر معنای زانده
 بنی اولی طریقه اولی صایه اولی ذکر ایسه و رجوع صایه بریک بر ایضا صایه اولی
 بود و شد - سوره :

[وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا] - اسف ، هم شد عقب هم و
 عزم معنای کلب . و برینه توره هم زده فرمود بید . آیه نیم « فَلَمَّا اسْفُونا انقمنا منهم » غفیر
 دیکر . اسف ، نفس فرمود ثانی بر کرد یا نشینده اولی حالت محضه در که او کرده بازنده
 کلبه عزم و انقامه ، مادر زده کلبه عقب و صیاحه اولی . سوره اسف موسی قومه قاری صوف
 در بر عقب ، اله فرشته ده بر عزم دیک اولی . بر آیهی هشتم برادر « اسفا » بر زنده « البقیب »
 معنای ، دیکر زنده ده « عزبا » معنای عقب اولی که اوکی ابرو در راز صوفیه عزم قولی
 در بریده معنای صایه . زیرا صایه آیت عقب او زنده ده . یعنی « غضبان اسفا » تزارده
 و صوف در بر قیامه دیکر .

همی صفت موسی صفا زده در زنده آیه صایه فرمود عزم نماز آیه صوفیه ده فرزاده عزم
 در بریده موسی عقب در شد ده عزم ، در زنده صوف قومه [قَالَ] دیکر [بِشِمَا خَلَفْتُمُونِي]

مِنْ بَعْدِي] بنده صکره بطا : قناعت از دین — من بنم بایه یعنی : نفی شرک و توحید را از من
 ابراهیم نفس مبارک اینده یکی در نزد بولک نفس سوره ابراهیم : « اجعل لنا الها کما لهم الهة » در بقیه زمانه
 در سوره یکی کور در صکره بنم بنایمده ، بنم عهدیه بنایت ابراهیم از دین سده : قناعت بایه نیز ، مقام
 قائم اولوب بر بد شکاف من ایمی لازم عهد نیز در بد من ایند نیز ها : حال بود غنقدون و طیفه سی کنده نیز
 استمداد ایند عهدیه بنایت و طیفه : [اَبْجَلْتُمْ اَمْرًا نَجْمًا] بزرگ اری ابراهیم ؟ — یعنی
 دینی دو عهدی عهد ایرب بر ابراهیم دینم ؟ با خود ده بزرگ بطا در اینده یکی قزوه کیم بقیان عهد ایند نیز
 دقت اول بنیر بر منی اینده دین ، او نوز کوه کریم بنی اولی زده ایند نیز در پیغمبر لرزه بر زمانه صکره
 بر عهد متدک در بدی بزرگی عادت از دینی کیم سده مع عهد دیند دیند سی قناعت نیز ؟ و با خود
 مع عهد بزرگ قدر و طیفه سی بنایت نیز ؛ بر بد دید [وَ اَلْقَى الْاَلْوَاَحَ] و الواحی براندی — در
 الواحی « فَاَخَذَ اَبَقُوَّةً » بر بد رسیده اید . دینمده که بر اقباطه الواحی نیز بنمده و بنار عیبه بر بد ایشی من
 اولمده انچه بر دیند ، زنج اولمده ، تفصیل کلشی . باقی فالانده « هدی و رحمة » دارمده
 کلمه قرآنه الواحی بر بد نیز دینی افاده ایرب بر بد کور دینور . اصلا بنمده که حضرت موسی اهل دین
 اولمده توحید افندلی فار بنمده . اساس سندی شدت عهد ایند ابراهیم تفصیل : عادت اولمده و عهد و حقی
 نقشه بر بنانه الواحی بر دیند بر طرف بر انچه و اولمده فار دینی شدت کذب بنمده و کذب بنمده
 بر دیند اساس توحید و نقیله ایرب بولک بر افتدال فار بنمده . اداره عرفیه عملانده سال در بد بر عادت نفور
 دارد و طیفه .

الواحی براندی [وَ اَخَذَ بِرَاسِ اَخِيهِ] در بر دیند با شنده طوتی [يَجْرَهُ اِلَيْهَا]
 کذب بنمده بنمده . — بر دیند شرف اصلا بنمده .

۱ — دیند بنمده اولمده فار دیند طریفه بر با نقیله .

۲ — قزوه شکی بر بد خلف بر انچه اولمده بنمده اولمده اولمده سول بنمده با بنمده .

۳ — قزوه سده ایر توحید ساهی ایند اید اینه اولمده دینی کور دینور .

بره فارسی برادری [قَالَ ابْنُ أُمِرٍ] او آنامد ادعی اوید - حضرت هارود
 حضرت سوادک شقی، انا بابا برادری او رفی هارود بره خطاب می آنامد هم شفقت من وانا
 مقصد و علی الخصوص موسی مقصد و هارود در هارم اولی و بره انا رفیق مؤمنه بره می شنید
 برادرینک مسیت هم شفقتی نهیم ایدک بدعتی مؤید - یعنی او بنم انا کجی مرتضی شفقتی اولی
 لازم طبعه سرکید فارده هم [اِنَّ الْقَوْمَ اسْتَضَعَفُونِي وَكَادُوا يَقْتُلُونَنِي] مَفِئَةٌ
 فرم، بنی ضعیفند برادر در یازید [فَلَا تُشِيبُ بِيَ الْأَعْدَاءَ] بنارویه دشمنی بنه
 سمات اندیزیم - یعنی با دشمنی سوزید به یک بره می یابا - شاعر:

والموت دود سمانه الامداد

نورم امدانک سمانده مفید میه - [وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ] دخی او
 ظالم کردید بر ابر صایر - یعنی به او زن کز برنده ده فلدن ده بریم - نه اصول من نه منفذ نفی
 جبهتیه ستمه اولی فرد مؤمنه بر ستمه ده حکم .. ایته هارود برادری سوادک مقب و ستمی بود
 ظریف و بیغ بر بر ستمه فارشیدود - سروده [قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخِي] یاری رید
 با رفقا ده ستمه مغفرت ایت - اولی کندی اجموعه استغفار، برادریه بای رفی معاد اوند ثابت اولی ستمه ستمه
 ناسی اولی رفی اعتزان اید اولی بر ترفی و سمات اید جبهتیه فارسی برادریه افکار ستمی تهمه اید - ناسی
 برادری اجموعه استغفار ده ار کرده طایفه اید ستمه ایتسی واجب اولی هارود ناهنر ایتسه اولی یفنده
 لمودی اوند ده استغفار محتاج اولی رفی استغفار - [وَادْخُلْنَا فِي رَحْمَتِكَ] مغفرتیه یافت
 بی محتصه، زیاده انعامه اجمعه بودند - [وَأَنْتَ أَزْهَرُ الرَّاحِمِينَ] سه ارم ارمینه
 - بنارویه نوباً امید اید که دنیا و آخرت را ده ستمه بودند -

[اِنَّ الَّذِيْنَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ] الایة [مجد اتما زاینر - خود توبه اید که می بودند
 عوکره آید چه کوسنیمه اولی قرینه سید - یعنی ساری طرفدارانی کجی مجد یابا به و برفته بی عیفا و بقیب
 دما اید برقی؛ بهیجه ستمه [سَيَأْتِيهِمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ] استقباله بودند برقیب

نفسیه صفت از افرد بر غضب یافد ابره به [وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا] میان دنیا و
 رخصه بر ذلت - برادر میسلک زلفه که بر نوبه عالمه ضربت اولیاء. واد مسکنه که کذب
 واد لاریه سال اول کلمه - بر میان ساریه شخص اوله بر ذلت ره دارد که سوره طوره و عوکی
 اوزره « لا ساس » ابتدای این نامه امتداد به منوبند. [وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ] وسته
 بر بونوبه منفرید برید جزا لایه برین - الله فارسی دیه او بر دریند فایضند مکره و صلب بریده
 غضب و ذلت در میان ایند - بنامیه بری بایند بنی اسرائیل مجبور به منفرقه ایند بیدر.

برنطه بار [وَالَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ] سببان بایاند - هر هفتایه اولیاء
 ارسه بایرره [ثُمَّ تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَآمَنُوا] مکره آفریننده توبه و بعداً ایمان ایند
 - یعنی اولیکه بونا لغزده امرا ایند بریده و بعداً توبه ایمان ایند بایاند مقتضای اولیاء
 اشتغال ایند دره شون منفره بایند [اِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا غَفُورٌ رَحِيمٌ] ربه توبه
 مکره ابته غفور رحیم - رسته یونانیه لیدی اوزره « لَنْ نَحْمِلَ اُثْرَ بَنَانٍ وَنَغْفِرَ لَنَا
 لَنَكُونَ مِنَ الْخَاسِرِينَ » دیندک جوابی ده بوندک ایند دره.

[وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَى الْغَضَبُ] و نشاء سوساده غضب سکت ایند - یعنی
 سکت برود زان اولد. برادره شونک سکت نمید بر افاده اولد بر درنده بلخ با سفاره دار که
 شری بر تصویر افاده ایر - غضب موسی اوزره شتم بر اثره بزه بوردن، افزای افسه اولی و دیار
 شته توبه ای بورد، فرمده شری شری در، اراچی باره، برادر یکی با سنده طون ملک دیه ار در و بورد
 هار دند مهم داند می ای مسه افاده سی اوزره مصر بوردی و اردن موسی [اخذَ الْاَلْوَاحَ]
 بر افزای اراچی اله ارد [وَفِي نُحْتِهَا] که الیفر الواح شونده، بایزنده [هُدًى]
 بهد بر بایره [وَرَحْمَةً] بر رحمت، فزود و ایدار اید برنت داردی - فقط در کتب
 [لِلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ] بر در امیره راهب اولد - یعنی الله امیره معبده فرزند
 بوند اوزره شری مکره توبه بر جواب ایند.

وَ اخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا مِمَّنْ ثَابِتَاتٍ فَلَمَّا اخَذْتُهُمُ الرِّجْفَةَ
 قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُم مِّن قَبْلِ وَايَايَ أَتَهْلِكُ بِمَا فَعَلَ الشُّفَهَاءُ مِنَّا
 اِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ تُضِلُّ بِهَا مَن تَشَاءُ وَتَهْدِي مَن تَشَاءُ اَنْتَ وَلِيْنَا فَاصْفِرْ لَنَا
 وَارْحَمْنَا وَاَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ • وَ اَكْتُبْ لَنَا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي
 الْآخِرَةِ اِنَّا هُنَا نَالِيكَ قَالَ عَذَابِي أُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ
 فَسَاكُنْهُمَا لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَالَّذِينَ هُم بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ • الَّذِينَ
 يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الَّذِي يَحْدُثُ لَهُمْ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ
 يَأْمُرُهُم بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحْزِمُ عَنْهُمْ
 الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ أَصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَاَلَّذِينَ أَسْوَءُ
 وَعَرَّوْهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ اُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ •

آل شیری

برده: موسی فرموده میفرماید ای موسی بنده را بکش. دشمنان برزخ او را صیقلی با ناله داد. برده
 رسید: در بره این برزخ و در حال هلاک ابرو درک شد برزخ او بجز دره او سفالند این طریقه
 هلاک او را به ملک: او در زندان فتنه: سه برتقد در برتقد فتنه برافند. در برتقد فتنه
 فتنه درک: سه برم و برم درک: از بره بره مغفرت بربر. رحمت بربر. سه که غیر العافیه درک
 • و بره و هم بر بره: بره مننه باز هم افزوده. بر سه بره از بره و بره درک • بربر درک
 مذابم. از بره در بره بره بره: بره مننه بره بره: بره بره از بره بالنامه از بره بره
 باز و هم که نور و نور در بره: هم از بره بره بره: از بره بالند. نوران

را بخندد باز بای برادر هفتاد و سه ساله ، او می پیغمبره اتباع ایرار ، او او را به سوزن اوارا بر داد و
 مکرده نهی ایر ، و نیز ، هوسه سیدی کندری ایچمه عدول ، مردار سیدی او را ز رینه عرام قیدار ،
 صد ترانه آغیر بو قدری او را ز رانه کی باغرد ، از بخاری ایندیر آناه ، اودت اولای ایله ایریه ،
 اولای قوتو تقیلم ایریه ، اولای بار دجی اولایه ، وادنگ بو تو بر بار ایندیرمه نورد تقیب ایچمه کیمسر ،
 ایسته او مراده ایریه سفاحه اوز •

(وَ اخْتَارَ مُوسَى قَوْمَهُ سَبْعِينَ رَجُلًا يَلْقَاكَ) موسی قومند بیفانز ایچمه
 بمسه آرام اختیار ایدی . ان غیر لیدر اولمه اوز . و نمسه کیشی انتخاب ایدر ده نصیبه ایندیر وقت
 نوبه ایچمه آرد کتیرد . بو بیفانز ده بونده اول کیه بیفان کلام دیندار نمسه ده کرک قرانه ایکی
 قصه ده نفل تغزیه کرک بیفان ردایه نفل بوند محو دفعه سنده مکره نوبه ایچمه دگر بیفان
 اورینجی آهلا شلیر . انجه اولنگ اوتوز ، بوند ده رهبر مکره ادکا به تمه اولمه اوز ده اوز
 کیمر ده جرابه نمسه ده رهبر مکره ایکی مجموعک نام نوبه بانغ اولایه بیفان اولسه بونجی ده محملر . که
 ابرمهک فانی اورینجی به صورت ده دگر داندک بو فانی واری دیکر . روایت اولور که الله تعالی
 حضرت موسای بنی اسرائیلده منتخب بر قائم کیم کرک کلوب محمد نصیرده اقتدار دکر به فانی اوز ده نوبه بوند
 قبولی بنان ایندیرجی امر دیر وقت دسبار نصیبه نمسه ، حضرت موسی ده بمسه آرام انتخاب ایدر .
 سو بکر ، اوز ایکی سبط لور بونده آتی کیشی سیمه ایدی ، بوابه نمسه نفل کلطه ایچمه فاسیه
 دیر ارایدی ، کله اربو سارید ، قالانده کینده اجر دارید ، طالب اوز برش قاریر ، موسی
 مبتانی نمسه کیدی ، اوز دج طوترین ، نظر دالبه لرین نظر ایدر لرین ارایدی ، بوندر طور سباب
 متوجها هفتد ، طافه باقندانه نوزده به سیم قایلارد ، موسی ده اوز براب سبط ایچمه کیدر ، ایسی
 سجد به قایانیدر ، الله تعالی موسای دیکیمی کج اردنای ایریر ، اوزده ایچمه بوندر که نوبه ایچوت
 نفلدین اولور دیر ایدی . (سوره بقره ده « اَقْلُوا انْفُسَكُمْ » باده) . به روایت اولدینده کور

سیر اجماعی مفسرین اسلام « بَیِّنَاتٍ مُّبِينَاتٍ كَرِهَتْ لَكُمْ فَقُطِعَ مِنْكُمْ بَرَكَةُ الْإِيمَانِ » در بر . و افعال که
بر نطفه « سَهَّابَتَيْنِ » اَقْلُوا الْقُلُوبَ « ارضی و بره الدرد و برسد . فقط بَیِّنَاتٍ مُّبِينَاتٍ
سند بوسه یکی نصیب آنکه بَیِّنَاتٍ مُّبِينَاتٍ . نفی از درد و برسد ارضی آید و برسد . اِنَّمَا بَرَكَةُ
بَیِّنَاتٍ مُّبِينَاتٍ كَرِهَتْ لَكُمْ فَقُطِعَ مِنْكُمْ بَرَكَةُ الْإِيمَانِ « در بر . و افعال که
بر نطفه طوری برسد . [فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ] و تارة برزی در جبهه . ارضی صفتی طوری . یعنی
— سره بفرده در زار اندیشه در — بیدرم میارید و باطنه در زار ابر بفرده با بیدرم و بیدرم
[قَالَ رَبِّ] موسی . یارب دیر : [لَوِ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمْ مِنْ قَبْلُ] و بره ابر برزی
برزد اول — برزانی . طوری بفرده . قهر این طوری . که کجی و بفرده برزی با بیدرم و اودا طوری
ارضی برزی کور کردی حاله . از زار ابر بیدرم و برزد — همدان ابر در [وَآيَاتِي] بفرده ابره
— مفسر رَدِّتْ طَبَعَهُ بَرَكَةُ الْإِيمَانِ زماه مفسر در — بوسه مفسر سابقی بیا ابر عفو و حق استجاب
در کد — یعنی بزرگوار بیدرم همدان ابره مراد این ابره اودت با بیدرم . بَیِّنَاتٍ مُّبِينَاتٍ
و بره بفرده برزی ابره سه دیرم در . از زماه لطف اینک . از زار بیدرم بزرگوار همدان ابره در ؟
سعد [أَتَهْلِكُنَّ بِمَا فَعَلَ الشُّرُكَاءُ مِنَّا] ابره دره یعنی سفاهت — همدان بیدرم . فایه بفرده
نقطه دره کندی طوری بفرده بفرده مفسر در — بیدرم ابره بزرگوار ابره بیدرم ؟ ابره بیدرم ؟
[اِنْ هِيَ إِلَّا فِتْنَتُكَ] بفرده سند فتنه در — بفرده دره دره دره دره . صرف سند بفرده
برکت و ابره در . و بره دره مفسر در . بفرده ابره بیدرم بفرده دره دره . دره بیدرم . بفرده
بفرده مفسر در [تَضِلُّ بِهَا مِنْ تَشَاءُ] سه بیدرم فتنه دره دره بفرده بفرده — کندی
طوری بفرده [وَتَهْدِي مِنْ تَشَاءُ] و بره دره دره دره . بفرده ابره بیدرم : — ابره بفرده دره
اثر دره بفرده [اَنْتَ وَلِيْنَا] سه بفرده بفرده دره : و بره . افره دره دره دره دره دره
ما بفرده ابره سند . بفرده : [فَاعْظُرْنَا] بفرده مفسر در . کندی دره دره [وَارْحَمْنَا]
و بره دره : و بفرده دره دره [وَاَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ] سه . و بره دره دره دره دره

اوله برلر ناسیه و هیچ برشی اولماز که رحمت اولماز کلامی . بئنه به کبی احتمالی ظهور اولر بئله . فقط
 برنک بولر اولر لهر شیک همه رحمته ساری اولر انتفا ایند ریکی کبی اولنه . و اما نفی رحمت اولر
 انتفا این . رحمت لهر شیه واسع اولر یعنی هاله الله اولر شکی ایندنه لهر کبی تعذیب ایند مراد ابریه فزاین
 اصابت ایندیر . اولره سنه کجه رافلر دامتصه ایدر . عذابی عینه صواب اولور . سو هاله یا بو عذابده
 ادر کجه لایحه بر رحمت دارد . و یا ادر کجه رسایا بر رحمت اولقده میقتد . عذاب استغفار کس میقتد . و یا
 رحمت الیه عمومی و لهر شیه داسد . و اول ادرده بوزنه نصیه دار اولارده هیچ برشی برید . و منی سوره نکه بانه
 کورده لیک اولره ایلیس بولر میقتد ره آرام اینسه . و انظرنی . و یا کبی بریده فزاین اسفان اولور . و ایند
 بر عموم و شکرده و جوب بولور . استقبال نفق نظر نه لهر کس مقتد . و ارم رحمت ضروری و قدر . و شت قلمه
 ایندیم اولورده اولسوره عذاب ادر صابده اولور .

برداره شفره نظرده قایم علییه :

- ۱ - اصابت عذابده استقبال صیده . اصیب . بربر یعنی هاله رحمته ماضی صیده سید . و شت
 کلشی . و بولر لیک کورده شکرده شکر رحمت بدأ . و شت عذابده وسط دیانتها اعتبار ایدر . و بیک که رحمت اولر
 عذاب . و تالیله . یعنی اولر رحمت . و مرز مقتضای ذات . و عذاب ایه مقتضای احوال مبارده .
- ۲ - عذاب شت ادر تقیه رحمتده استقبال . تقیه میسند . و ادر ادر کبی بربر عذاب
 ادر صاب ایدر . و یا مکر . و اهراله . و منی ده کجه بربر اولور .

- ۳ - " عذابی اصیب به من اشاء . " تقایده رحمته که و وسعت کلشی . عمومی در ارم
 استقبال نفق نظر نه بر نفیله دارد . استقباله تقیه شت قلمه ایند ماضیه . و منی شت اولر
 کلشی . و ده داخل ایند میقا بیلور . اولنه . و منی سم سنه ایند مکر عذابده سامه کجه بولر .
 صاب اولور . و بیک که رحمت سم سنه کجه بربر هیچ برشی بولر . لکن عذابی طارده ده اولر همه طایفه ایدر .
- ایته حضرت موسی . اکب لنا فی هذه الدینا حسنة وفي الآخرة . " لاسید قلمه ربار افز
 برهنه و منی و اهر صابناشی و بار عذاب طارده و احتمالی و منی طاب اینسه اولر نفیله بر طایفه ایدر رحمت

تبع او نفقه را بر عیب و جرم ابتداء در مبلغ ابر در ایستاده و بعد شش ماه قبول او بود و شد که :

[فَسَاكِنُهَا لِلَّذِينَ] به او یعنی ، او کسبی قلب از یکدست منتهی ابریه ، او کسبه را به یزید و عقیقه که :

[أَيُّقُونَ] هر نفقه او را ببرد ، هر روز در عقیقه را به یزید و عقیقه را به یزید و عقیقه . — ابتداء

او را به یزید و عقیقه [وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ] و زکات و یزید و عقیقه . بوقیه کرده و نوم و سبیه

هم نفقه را در . . یعنی ستمی سنگین که نفقه و زکات و کوه و یزید و عقیقه ، با او از یزید ، بخیلک

اینه ببرد [وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُوْمِنُونَ] و او را که یزید و عقیقه را به یزید و عقیقه . —

کوه و یزید و عقیقه را به یزید و عقیقه ، ستمی سنگین که نفقه و زکات و یزید و عقیقه ، امنوا شتم

کوه و یزید و عقیقه را به یزید و عقیقه ، ستمی سنگین که نفقه و زکات و یزید و عقیقه ، امنوا شتم

او کسبه را در [يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ] او را سوره ، او یزید و عقیقه را به یزید و عقیقه .

— ابریه ، کتاب نفقه را به یزید و عقیقه ، او را به یزید و عقیقه ، او را به یزید و عقیقه ، او را به یزید و عقیقه

بر یزید و عقیقه را به یزید و عقیقه ، او را به یزید و عقیقه ، او را به یزید و عقیقه ، او را به یزید و عقیقه

عاقبتی فایده ایست که به او را به یزید و عقیقه ، او را به یزید و عقیقه ، او را به یزید و عقیقه

ای ، اسم منسوبه او چ نسبت محمله :

۱ — اسم ، نسبتی که عاقل آسانند طرفه یعنی مال او را به یزید و عقیقه ، او را به یزید و عقیقه

تغیر عاقله او را به یزید و عقیقه ، او را به یزید و عقیقه ، او را به یزید و عقیقه

۲ — اسم منسوب به او را به یزید و عقیقه ، او را به یزید و عقیقه ، او را به یزید و عقیقه

مسما به کتاب به یزید و عقیقه ، او را به یزید و عقیقه ، او را به یزید و عقیقه

۳ — اسم القای منسوب ، یعنی مدلی و بکدر . و بر او چ نسبت او را به یزید و عقیقه ، او را به یزید و عقیقه

او را به یزید و عقیقه ، او را به یزید و عقیقه ، او را به یزید و عقیقه ، او را به یزید و عقیقه

او را به یزید و عقیقه ، او را به یزید و عقیقه ، او را به یزید و عقیقه ، او را به یزید و عقیقه

او را به یزید و عقیقه ، او را به یزید و عقیقه ، او را به یزید و عقیقه ، او را به یزید و عقیقه

راوند که طوفان به طوفان رسد و نه باقی باطل و نه اثبات ابریه ظاهره و بصره کمال، یعنی
 بهینه در... بر حقیقت... الرسول النبی الامی... رخصی... اریالت و نبوتی بهر ای... صاحب مجزه... درین
 رها بقیه... نه نیم تورک ساری و نفوی بونی تو بقیه آلوده شد:

باقی مجزه در نه حاجت و صفحه اثبات

مجان آینه ای، سند عملک بر بهار طاهر

[الَّذِي] ادریس، ادریاس که [يَجِدُونَهُ مَكْتُوبًا عِنْدَهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ] ^{انجیل}
 اری ادری، یعنی سند تو مکتوبه اوندک زمانه کلامیک ادریه اهل تورات و انجیل مندرجه تورات و انجیل
 باز ایسه بوله بقدر... اسم دار مسافر اوندک ادری، ادری بینه و هیز اری سند ایتمه بیک، یعنی فونه
 کایعرفون ابناءهم... سوره بقره ده پنجمی جزیک موعظه... ادر کشته شهدا، ادر حضر یعقوب
 الموت... الخ باوه... آله سیمور که جناب الله حضرت موسی میفاده و تورات... رحمة للعالمین ادران
 فاتم الانبیاء یلدریسه و طب اریسه رحمت و مینه اوندک اتمی ایموه باز بر حق و عدل ادری اری
 ادر ایمانه و اتباع توبه و زغیب ایسه ادری کجی تورات... مکرره و تورات... اول انجیل که هر کجی دخی دخی
 ادر اتمی... تورات... مسیح و انجیل، تورات و انجیل... فاتم الانبیاء و تورات... زکات و اوقاف و صدق و اوقاف
 هر و کتب اید و بخت محمد صده سده تورات و انجیل... مقید مذکور اریه ادر کتاب... حضرت مسلمان
 طب اتمی رحمت و مینه تو مکتوبه فاتم الانبیاء اتباع سایه سده ناز ادر اید بکری ادر... کتبه
 باز ای بر سر ادری... الذين اتيناهم الكتاب يتلونه حق تلاوته اولئك يؤمنون به.

ادریاس [يَأْمُرُهُمُ بِالْمَعْرُوفِ] ادری بر دخی - همه و دخی، عقل و نقل

استناد اریه مکی خبری سید که مقدمه ای اریه تقییم و خلقه تفقت - اریه مکی... [و
 يَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ] ادری در دندره - ادر اریه، صاحب ایستقامت ادری بر کفر
 - نه اریه مکی - ادر اتمی اساس بر مصلحت عالیه اینه در... ادری ادری، ادری رحمت ادری
 اسباب ادری... [وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ] ادری اریه بر تورات ادری - ادری

اوتر، آنچه اوتر که اود خدا را در... یعنی آنچه اونی است که بر توبه بود وصف اید متصف اولاد
اصحاب را بنا بر آنکه اوست با زبانی است در یک رحمت، اود بنا بر آنکه است نه قطعاً ابره جلت
دست انداز به صورت قفسه ده فدا بر ابره اولاد در... اود رحمت، اود رحمت، اود رحمت، اود رحمت، اود رحمت، اود رحمت
ایمور و کل، ابریه مع عموم انشراح و فو لنه ماسر بر اوصاف و شرائط اید بر رحمت عام اولاد اودره اودره
ایمور بازیم بقدر...

ایسته ری، ماساند اود ماسه سوره بقدره مذکور اند که تا بحقیقه متصف اولاد به جوابی ویری
نه کیم سوره انعام ده «کتب ربکم علی نفسه الرحمة لیجمعنکم الی یوم القیمة» بریوردی. ویک که
بقت محمدی در... رحمتی و سعت کل شیء «قفسه» عذابی اصیب به من اشاء، اید متصف و متصف
بر مطلقه اوست و با مکنه لا در اید. بقت محمدی در اعتبار اید وصف اتباع شرطیه واجب بر سر و علامه اری
یعنی قفسه رحمت، قفسه انداز به فضل اولاد در عموم بریت ایمور ویری، افری رحمت الیه مذکور ایمور الیه
طریقه و جوی کوسه مذکور و انداز به اید با مکنه مایه مذکور بر ربه توبه، بر رحمت عام بازیرد، تقریر بریت
ایردی. و ربه اتباع یا لکن اسما رحمتی و کل احتمال عذابی قطع اید و موجب رحمتی سلمی اری. بنا بریه
بر وصفی حائر اید اند مفسد اسما رحمتی عمومی منسلب و نیز من... بعضی ایمور اثبات عذاب گفته، دیگر
بعضی ایمور در مضمونی بر رحمت احتمال را منزه در... «قل یا عبادی الذین اسرفوا علی انفسهم لا تقصوا
من رحمة الله» در... موسی علیه السلام، بود موجب رحمتی برقی میقات توبه ده بالخامه کندی و توبی ایمور
ایسته سدی. الله تعالی ده رسول اولاد افر زما به یغیر مذکور بقدره و اودا اتباع متابع بریوردی و
عموم ایمور و عیود... ایسته قفسه ماساند من اود رغبی بر نقطه، بر شریعت رحمت و افر زما به
یغیر مذکور و عیود سدی بر فایده بری زار اولاد اید، قفسه برید ماسه و هدف انقاسیه... و
اسبواتی اید، قفسه مذکور با سده کیم «ان ربکم الله الذی خلق السموات والارض فی ستة ایام ثم
استوی علی العرش» جمعی دارد... «ان الزمان قد استدار کهیئته یوم خلق الله السموات والارض»
حدیث شریفی منقول از محمد بن اید با زما به اودا ماسه بر نجات دیریوردی دستور همان اید یک

تبیخ اید به تمام اعیان مسمیه، آنچه بر نوم مضموم شده در سعادته و سعادت و در بوسه و بوی خوشی و لذت
 مدح و نفعه شمرده. [الَّذِي] به از الله رسولیم که [لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ]
 خود سادات داریه ملک و سلطتی اندر. [لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ] حقیقتاً اله آنچه اندر. - او نه
 با شفعه نیست باطلد. هیزد [يُحْيِي وَيُمِيتُ] هم در جنب هم از در در. - همان ده
 از آن که در میان ده. در بی در میان و تولیه ده، بر آن آنچه با شفعه مسمی برتر. - بر توبه امید
 رسانند و بر می از بر نیست و عبارت ستمه از لای آنچه اندر. [فَأَمِينُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ إِنَّا إِلَهُ جَمِيعِ
 باریه الله و الله از می از لای - یعنی نوزاد از جمله مکتوب و اصحاب و انصار و باطنه و بطن
 در مدح و تقوی و بر باریه [الَّذِي يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلَامِهِ] و الله و الله بوی همه آن، صلا نه،
 تشریف، آیتان، عبارت ایمان اید - یعنی دوستی هر دو و شبهه در بوسه و بوی نام با ایمان اید با ایمان -
 بر آن ایمانند [وَاتَّبَعُوهُ] واده ایمان او بر آن [لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ] هدایت اید بر آن
 - باز ایستاده اند و در مدح و بر می طوطی طوطی طوطی طوطی طوطی طوطی طوطی طوطی طوطی طوطی
 و لای مسمی بر پیغمبر. - بنی اسرائیل و سایر اقوام رسول عام و قدر. آنچه در اصل برتر. رسول کل
 رسالت در بر می رسد و طاعت و توفیق و کلام الله عز و جل و تکیه عبارت بر ظلم و ادب و بر
 طبیعت اید به قدر و حقیقت که در بینه و شبهه برتر.

میانیه :

وَمِنْ قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٍ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ • وَقَطَعْنَا لَهُمُ اثْنَتَيْ
 عَشْرَةَ نَسَبًا طَاغُوتًا وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ إِذْ اسْتَسْقَاهُ قَوْمُهُ أَنْ أَضْرِبَ بِعَصَاكَ
 الْحَجَرَ فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتَا عَشْرَةَ عَيْنًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَشْرِبَهُمْ وَظَلَلْنَا عَلَيْهِمُ
 السَّمَاءَ وَآَنَزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَامَ وَالسَّلْوَٰى كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ • وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِن كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ • وَإِذْ قِيلَ لَهُمُ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ
 وَخُذُوا مِنْهَا زَكَاةً يَسَرَّ عَلَيْكُمْ وَفِيهَا رِزْقٌ كَثِيرٌ • وَإِذْ يَخْتَلِفُ أَعْيُنُ النَّاسِ عَلَىٰ عُرُشِ الْكَافِرِ يَسْكُنُونَ • وَإِذْ يَخْتَلِفُ أَعْيُنُ النَّاسِ عَلَىٰ عُرُشِ الْكَافِرِ يَسْكُنُونَ • وَإِذْ يَخْتَلِفُ أَعْيُنُ النَّاسِ عَلَىٰ عُرُشِ الْكَافِرِ يَسْكُنُونَ •

وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَغْفِرْ لَكُمْ خَطِيئَاتِكُمْ
 سَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ • فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا
 عَلَيْهِمْ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَظْلِمُونَ • وَسَأَلْنَاهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ
 حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ جِثَابُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعًا
 وَيَوْمَ لَا يَسْبِتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ • وَإِذْ قَالَتْ
 أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعِذَةُ
 إِلَهِكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ • فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ
 عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعِقَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ • فَلَمَّا عَتَوْا
 عَنْ مَا نُهُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قِرَدَةً خَاسِئِينَ • وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لِيَسْعَنَّ
 عَلَيْهِمُ الْيَوْمَ الْفِتْمَةُ مِنْ يَوْمِهِمْ سُوءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ
 وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ • وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَامًا مِنْهُمْ أَصْحَابُ حُونَ وَمِنْهُمْ
 دُونَ ذَلِكَ وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ وَالسَّيِّئَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ • فَخَلَفَ مِنْ
 بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرَثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَى وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا
 وَإِنْ يَأْتِيهِمْ عَرَضٌ مِثْلُ الَّذِي أَخَذُوهُ لَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا
 عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَالذَّارُ الْآخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ
 • وَالَّذِينَ يُمَتِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضِيعُ أَجْرَ الْمُصَلِّينَ •

مَآلِ سَبْتِ

ادب ، مرسالت فرموده برات ده دارد مقدار ثواب و در نطفه عدالت با ابرار •

باز در ادب ای سبت ، ادب را می آید در رسد و رسد به فرموده سبت به رسد و رسد به رسد •

• دور عصا اید طایفه « اودقت اودنه اوده ای کوز آتفه باستادی ، ناسک لغتسمی کند صوآله فی یرد
 جود ، بولونی ده اودنه لرینه کوکم لک چکک ، کند برینه قدرت هوا سید بیدر همه ده ایدرک اودنه
 رزده خدیغز نمندک نمزلرنه بیدک دیر ، بونقه برابر قلمی بزه ایدر دیکه کند لغتسمی قلم ایدر
 • اودقت اودنه دینکدی که شوشه ساکه اولک اودنه دیر دیکه بده بیدک ده « مطه ده بیدک
 دیکه ایدرک فایره کیرک که سزه حوریزن باغشده لم ، مسنده البریه زیاده سنی دیر ده بیدک • دیکه
 ایدرنه اوقلم ایدر سوزده کیش بریر ، کند برینه سویدنه باسقه بر شقه قوبدر ، قلمی عادت ایدر بریر
 رده اودنه سعاد بر عذاب صابو برک • حور اودنه اودرک عفات ، باسقه سی اولده اودرک
 ماسنه کلنی ، اودقت سینه ده بخارز ایدر لررد ، اودقت که سبت — عبارت انجوه نطیس — بایره کوز
 سفدی باخرینه آتفه آتفه کلور لررد ، سبت بایامیه سفدی کوزیه کلور لررد ، ایتنه بایره سفدی
 سید برده امتحان کلور رده • ایدرنه برات انجوه اولک ایدرک ایدرک دیاسته تی بر عذاب
 بر عذاب ایدرک بر فوم رفته ایدرک ریه کی دت اوداملد دیرک ، ریه امتحان ایدرک
 سفدت اولوه انجوه ، برده نه بیدرک بده الله قورقار صافیر • دتا که اودنه ایدرک نصحتی
 اودرک ، اودرک لکده نهی ایدرک بنانه عفات رب اوقلم ایدرک بایره سفدی سید شتی بر عذاب
 گرفتار ایدرک • دتا که اودنه اودنه ایدرک سید رده طولای قیزد بخارز ایدرک ده باسده بر ، بزه
 اودنه صوره اولک کرانه دیرک • اودقت بیک سو عهدی اهدام بو بوردی : لایه قیامت کونه
 ندر اودنه لرینه لیب اودرک عذابی یلر بیک کیم کونده بیک ، شبه بونه که بیک هیره سیر عفات
 نه شبه بونه که اودرک نفور ، هیره صیر • اودرک بر بوزنه بر هیره ایدرک یارمه لاده ،
 ایدرنه صالدرده دارد ، بر بزه لرده • اودرک ماه لغت دلاه صیبت ایدرک ایدرک
 انیک که رجوع ایدرک • دیکه اودنه لرینه بوزنه بوزنه بوزنه اودرک که کتابی میراث ایدرک ،
 نواله دینا عرضی ارتقا ایدرک ایدرک بریره « بزه سفدت اوله هیره » دیر • مقامی اودنه رده
 کند برینه بود بر شقه اونی رده ایدرک ، یا الله فارسی مقده باسقه برنی سویدیه بکثرنه را کند بر زنت

کتاب سبانی البیاضی اید؟ و ادنک ایمنه کنی درس ایریو: او تو ماریری؟ حال بکر آفت اوی اللهیه
 نور قاضی ایو: ده فیریه، حالا عقیده بقیه؟ • کتاب عایه یوز و غازی افامه ایمنه بولنک
 ایسه ادنک اجری بی صبح بر زمانه فایح ایمنه •

[وَمِنْ قَوْمِ مُوسَى أُمَّةٍ] قوم سواره بخت، جماعت ناهیه ده دارد که [يَهْدُونَ
 بِالْحَقِّ] حق التزام ابرهات ایریه - خلق ارشاد ایریه [وَيَهْدِلُونَ] و مرده حکم
 عدالت بایا ایریه - بوزن کیم ادرینو مقله مختلف داند دارد. فقط آینه ظاهر ادوات
 سوره که بوزن سلفه اجبار بی اسرائیل دارند افند ایریه عارل عظام و مرده عدلی تعقیب ایریه ربانیه
 داعیه و عوامه بوزن فایح اولیه بر سر که اخیراً فایح ادیبانی تقدیر ایریه بوزن مقلد ایریه.
 بنامه قوم سواره لیس بالاده مالرد مطایه اولانز که حق و ظالم دهر در، مختلف در، مختلف اند
 آریمند. سوره:

اول [وَقَطَعْنَاهُ اثْنَيْ عَشَرَ مَنَابِلًا] ۱۱۱: بوزن سبط ایدی
 انه آیرنده - که عدل بخت مالند بر نقیب اداره ادریو: و هبات عمومی سوله اداره
 بر نقد برابر اداره فهمیه لرزه آید بر جماعت بوزن ایریه [وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَى
 إِذْ اسْتَسْقَىٰ قَوْمَهُ] و سوا نری استفا، یعنی موسی نقدیه بوزن ریاسی ایو: و جماعت
 انیکه - و سوره بقده ده کیم «واذا استسقى موسى لقومه» بوزن دینی اوزده و سوا ده
 استفا ایریه - دت سوز می اندک: [إِنْ أَصْرَبَ بِعَصَاكَ الْخَجَرَ] وصال ابرط
 و: [فَأَنجَسَتْ مِنْهُ اثْنَيْ عَشَرَ نَبِغًا] و در و نبه فاشده ایدی بیله صدی —

۱۱۱ اسباط، سبطه می و سبطه در بر نقد اولدینه نقل: «اثنتی» و بیکه لازم کیم که ثابت اید «اثنتی»
 بر بر دلی «اما» نیز بی استند از اینده و بوزن بیکه اسباط دکل بالنامه بر است مالنده اوله اعتبار بر ایدی
 عدیه آیر بر نقد نکه سی افطای ادرنده.

در رتبه فستقیدری . نه نیم سوره بقره ده « فافجرت . بر صورت [قَدْ عَلِمَ كُلُّ انَّا مِشْرَبًا]
نوم منو صوابی مجدی ری قطیاً جری - هر سبب کذبیه مفوم بر بیچاره ، بنیت مفوم بر ری .
بد بر که رانما و صورت مفوم ده صوابی مجدی یا کذب یا غمور . رعای کانی رعل فاستد و فرب بر بیچاره ،
سعد یا معی ده لازم . اصل صوابی مجدی بر ، بود یگار ، صعد در . و بد بر که الله قرر و مانند
بر یگار آفتقه ده فار . انجرات است اولی و مانند ای بر فتنه بود و فتنه . است نوم بر سانه
نه نیم سبب و استه آری باسی و معنی زما نه صیغه بر معنی ساری ، هر بر نه معنی برده حیفانه آری بر
بیچاره . مفومی بنیته آری سید علونه دار . صیغه سبب بر رعل آری . بر نه با فتنه [وَ
نَاثَانَا عَلَيْهِمُ الْعَمَاءُ] استندیه بر لولی کوکده ده جاکش - او بر که بنده کشته طری
به کبیور . طور دفری برده فرور برور [وَ اَنْزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَ وَالسَّلَوى] او بریه
به سوری اندر سه [کُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ] نه و بر دگر رزقه اله فو کندن
بیته دیشک . - مای بر خا سانه فرتقه به نمای و دار و به دیشک به یار به بند نه ده
رسانه و هرج و مرج مانع اوله به و معنیه مفوم صندیه اخلاص ده اندر به ملک بر صورت تقسیم
رشدن است بر او ای است حال نه بر قوم اوله ده رسانده تحت یالنده بر نه به و بر صورت مفومی
عمر و فتنه در زوره فتنه آری . بر به ایله میفرود ناندیک اندر [وَ مَا ظَلَمُونَا]
بر به فارسی ظلم و ناندیک اندر بر رعل [وَلَکِنْ کَانُوا انْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ]
نه نیم فتنه ظلم آری . کذبیه باز به آری برور . - بنار به بر نه بود ده فتنه بر رعل
به آری . نه نیم :

[وَ اِذَا قِيلَ لَهُمُ اسْكُنُوا هَذِهِ الْقَرْيَةَ الْخَالِيَةَ] او برولم ! او فتنه ده زک
ر فطرات که او نه « مؤزیه ده بانه اوید » ریشک الخ ... - سوره بقره ده بر فتنه
« ادخلوا » او بر دفرول نفقه فتنه نه زکیر ایسه آری . بر او به « اسکنوا » او بر کسادات
نفقه فتنه نه زکیر ایله که معنی نفقه بر دگر به فتنه افکار در . و بنار به بر رعل آری بر فتنه .

در آیه ترکیبی غلبه آیه بر آیه دیگر است. آیت در آیه بر آیه دیگر است. آیت در آیه بر آیه دیگر است.

[فَذَلَّ الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا...]

بافتن بر سوزن به آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است.

[وَأَسْأَلُهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ]

و با آنکه بر سوزن به آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است.

بنی اسرائیل یک ای بلور. صورتی که بر سوزن به آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است.

منصفی البت «بانه» بوقه بر سوزن به آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است.

«ای» آیه بر سوزن به آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است.

و ریزد بر سوزن به آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است.

تأیید حیاتهم یوم سببهم شرعا] میزد آیه بر سوزن به آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است.

بایستی آیه بر سوزن به آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است.

عاریت سوزن به آیه بر سوزن به آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است.

سبب ده آیه بر سوزن به آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است.

کمزردی — یعنی در سوزن به آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است.

کمزردی و آیه بر سوزن به آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است.

و نماز اهالی به آیه بر سوزن به آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است.

در سوزن به آیه بر سوزن به آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است.

[كَذَلِكَ نَبِّئُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ]

نسخه آیه بر سوزن به آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است. شد آیه بر آیه دیگر است.

یوقه فقهه اصداغ عارزد اولماسه ایردی بورد بولره معدومه اولان لردی .

[وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِّنْهُمْ] — «اذ یعدون فی البیت» مجده سنه سلوون . داد قریه

الهابسک نسو دندیرده و نصیحت دیکدم مکده کی شمار اولما ررب ایلر نه کی علامتک حال و تقدری بیازر .

یعنی — داد وقت که ایلر نه برات ، بر صلا جماعتی سؤرد عید : [لَا تَعْظَلُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ

أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا] الله صداعری دیا — بویه بویه صداعری رهس بد — شنی بر عذاب

تقدیر برات ایتمسه بورد بر قومه بخیره و عطا نصیحت ایرد بورد بر سکن ؟ — یعنی اوقیه ایسی ایکی قسم

ایر ، بر نسو فاسو ، بنما دیز کرده ، بر نسو ره دینار صلا جماعتی ایردی که بوز اقلیده فاسو ، بنما دیز

سنو ایرد بورد بر صبح بر دجه سوز کیده بورد لردی ، بوزره ایکی قسم اولردی بر نسو صلا افراسمه افراسمه

اجر طاعتی ، زور قولا دیکده کیدرک و عطا نصیحت ایردی که عید قلمسه نصیحت ایتمسه دیکده

زبات بقمسه ، مأیوس اولسه ، الله بر اهالی بر بولاد عینه قرار دیرسه ، اولحق بقدیر نه طواری

نصیحه دانه کیمسه ، سکی سسه ، انقطاع و عزلتی اختیار ایتمسه ایردی . آکد شیور که بوز فاسقه نسبه

اولحق بایر نه برات دینه هک نه بر کزنی هار ایردی که ز آله بر اجتماعیندی دایر . بوز بقیه

افز قیل دیر بر نسو صلا ایسه اصلا یوس اولما بورد ، بویه ز احم و شکرانه عطا و عطا نصیحه افراسمه درام

ایر بوردی و بوز اوسوز دیکده خلق نصیحه درام ایندیکه ادما یوس و منقطع اولانه قسم بوزره « نه به

کندیزی بوشنه بورد بورد اوزره بولاسور سکن » بولدر نصیحت مقاسمه « من بورد الله الصلا که ربانستی

بر عذاب مکوم اولسه بر قومه بخیره و عطا نصیحت ایرد بورد بورد سکن » دیر افراسمه ایتمسه و بورد بوردی

نصیحه دانه کیدرک خلق بویه بویه عا دینه بر انهای ترجیح ایرشد و بورد بوردی بر قومه کفایه عموما کیدر

هکده اتم اولد بقدیری دوست نه سندی . لکه بوز بورد عطا نصیحه ، بوز قومه کفایه ره دانه کیدر بولاسور

[قَالُوا مَعذِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ] بزه ناستی دیر : بر معذرت اولمه بخیره ، بورد

بورد بر بزه عا نیر . — یعنی بزم و عطا نصیحت ایکی سیه سینه . بر سکی و بر نسو عین الله ناستی

معذرت بر بزمه ، نهی عه الله فصوص عذابه بر نزع تقصیر و تقصیر ابر منهم اولما مقدر . هکده نهی عه

هنوز بر حیات اولاد خود صواب نفس قدر بر خیزد کفایت دهد . کجایی با سر دینار هیچ بر خیزد جز در کفایت .
 و نه قدر کفایت اولاد خود اولاد خود غفلت نبرد و تقاضای ارز و امید اینک ده بر خیزد در . کرم بر حال بویله
 در ام امید نهایی بر هلاک و یا عذاب دارد یعنی محقق . فقط احوال بر مختلف در سر قدر و قدر اولاد
 غیر معلوم . نه بپرسد بگویند قدر هیچ سوز دیکه می به بر خیزد بگویند بگویند بگویند . دیکه در بگویند
 ماضی نه باشد . بگویند بگویند ماضی نه باشد بگویند ماضی نه باشد بگویند ماضی نه باشد . هر حال
 نصیحت زن نصیحت اولاد . نصیحت بگویند بگویند بگویند بگویند بگویند . فقط نصیحت در ام هیچ
 اولاد نه بر آن بگویند اولاد ماضی نه باشد بگویند بگویند بگویند بگویند . هیچ بر خیزد بگویند بگویند بگویند
 در هلاک در هلاک بگویند بگویند بگویند بگویند بگویند . هر حال بگویند بگویند بگویند بگویند
 ماضی نه باشد بگویند بگویند بگویند بگویند بگویند . نصیحت بگویند بگویند بگویند بگویند
 نه در افراشته . بگویند بگویند بگویند بگویند بگویند . نصیحت بگویند بگویند بگویند بگویند
 اهل [فَلَا تَسْأَلُوا مَا أَذْكُرُوا] و قاتل بگویند بگویند بگویند بگویند بگویند .
 هیچ بگویند بگویند بگویند بگویند بگویند . ماضی نه باشد بگویند بگویند بگویند بگویند
 الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ [كَرِهَ اللَّهُ مُشَاهِدَكُمْ إِذْ تَقُولُونَ لِلَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْنَا خُذُوا مَالَكُم مِّنَ الْمَالِ
 بِعَذَابٍ بَلِيٍّ إِنَّمَا كَانُوا أَفْقُسُونَ] ظلم بگویند بگویند بگویند بگویند بگویند . نصیحت بگویند بگویند بگویند
 بر عذاب اید . بگویند بگویند بگویند بگویند بگویند . نصیحت بگویند بگویند بگویند بگویند
 در عذاب اید . بگویند بگویند بگویند بگویند بگویند . نصیحت بگویند بگویند بگویند بگویند
 نالنی با اید . نه بگویند بگویند بگویند بگویند بگویند . [فَلَا تَعْتَوُوا عَن مَّا نَهَاكُمْ] بگویند بگویند
 اولاد بگویند بگویند بگویند بگویند بگویند . نصیحت بگویند بگویند بگویند بگویند بگویند
 قِرْدَةَ خَاسِئِينَ [بَرَدَ كَرِيمٌ أَلِيمٌ] نصیحت بگویند بگویند بگویند بگویند بگویند
 در . — بر بگویند بگویند بگویند بگویند بگویند . [فَعَلْنَا مَا كُنَّا لَمَّا بَدَأْنَا] بگویند بگویند
 و موعظه للتقین . بگویند بگویند بگویند بگویند بگویند . نصیحت بگویند بگویند بگویند بگویند

من بنی اسرائیل علی لسان داود و عیسی بن مریم . آنچه در ده بوا اشارت دارد . . . سوره مائده ده .
 « وجعل منهم القردة والخنازير ، اتینک تفسیریه بانه .

ای رسول ! او زده برقه بی صور [وَاِذَا] دارد و زده ذکر را فطاریت که [تَاَذِّنَ]
 رَبُّكَ [ربك شرفا اذن در بر بی التزام انبیه ، یعنی شرفی قطعا اجماع را بر الهیه اید که] لِيَعْلَمَنَّ
 عَلَيْهِمُ الْيَوْمَ الْيَوْمِ الْقِيَمَةَ مِنْ يَوْمِ مَهْمُ سَوَاءِ الْعَذَابِ [در روز اذوق ، از روزی قوم برساند
 از زریه بریم نباته تر . او بر یک کوزه ده جگ که بر بی من اید که کوزه نه بدیه جگ — فدا مضره
 بنی اسرائیل برساند اید و در جبهه نه . « و يستخلفكم في الارض فينظرون كيف تعملون » بود و سده اید .
 سیما به غیر اسلام نه مانده باز مکره اوست نظر تمیسه ، اودفته تر که نزلد صورت مفهومیه در تارک
 تنبیه را اهدای اید که مسامحه بر محال در سبیل رحمت الهیه پسند بر کوزه را اید و شایده
 در مغایرت و اید بنی اسرائیل قریب بودند بر بیان مریه سید با ندر نه ای آرام بود و مقرر محسوسه اید ،
 فاسد و ظالم کیم ره ده از باره بود که اگر او بر . بر نردم بود بر محال بود و غمی اید باره ، بنم
 باشم نه عذاب و جدا کیم . جگ کیم که بر غلبه فعلیه . ایسته اودفت هر تعالی بنی اسرائیل از زریه عذاب
 بدیه جگ ، او زده عذاب سوره مریه جگ و نهایت نباته تر که کوزه عذاب تطبیقه اید . جگ کیم که در تسلیم
 واجب فایده و باز مریه تحت زهره مسامحه اید بنی اسرائیل ردی عملیه نه بود بر عذاب اجماع را بر الهیه
 در آینه عموم مقصد بر عقاب اید . [اِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ] شبهه بوده که ربك محسنه
 سبیل العقابیه . — عقاب بریدی آینه در حال کیمور . نه کیم بر کوزه قدرت تحت نفوذ کوزه برید و ده
 جمعندی بر شانه ، و فندی تمیز ، سده طونه بندد قتل عام ، فندی و ذریه بنی اید ، بنای فسی ده
 در کیم که مکریم اید و او زده بر ذلت آینه فالد کینه که ایسته رباره عذاب که کوزه سوره بود . [وَ
 اِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ] عانیه نه شبهه بوده که او — سده جگ — در محال و غفور رحیم —
 توبه ایدره و سها اتباع اید بر منفذ رحمتی بی یا باز . ربك بود غفور رحیم اید بر بار او بر سبیل العقاب
 اودر فینه او زریه اید بر کوزه در [وَقَطَّعْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أُمَمًا] دادری ، اوقوم سبیل

از آنکه در کتب قدیم و کتب اربعه (الیا قضا) مایه‌های و هوانسند آورده شده است، از جمله آنکه
 شکر از گوشت شکر بکند: اوزرینه دارس و رطبی صلاص صولور، برافتن به دینی صلاص صولور، بر
 ایستادن بزرگ تنبیه اربعه از قوام شکر، فقهی کذب برینه بر نقل اید، اگر که در پرده شکر در • زنجیره
 شکر در آید بزرگ تنبیه اربعه از قوام که صرف کذب برینه قلم اید برورد • الله کیم نصابت اربعه نصابت
 بر لایه، کیم ده فصله برافتنه هزاره در شکر ایستادن • معلوم میجویم چه دانسته بر مرقعی جهنم
 ایچوه بارانده، از آنکه اید قهبری دارد که از لایه باز در دارد که از لایه کورزر دارد
 قولا قری دارد که از لایه شکر، ایستادن بزرگ بهایم کیم، حتی دهها شکر شکر، ایستادن بزرگ ارفا صلاص •
 مدبره الهیه، که کور لاسد (اسمار حنی)، از آنکه ایچوه هزاره از لایه جافون و از آنکه اسکرده صایفان
 اید مدبره برافتن، باربه از لایه بزرگ جزیانی مدبره • ین بزم غله ایستادن بزرگ برافتنه دارد
 مدبره صلاص اید در دارند اید عرات لور •

[وَإِذْ نَقَّضْنَا الْجَبَلَ فَوْقَهُمْ] - شکر: برستی شکر جذب اید که بوند بزمی
 از لایه، برستی بزرگ قریا برافتنه، صفا صلاص اید، نه کیم از کله ذریع جلوب قریا برافتنه
 رنبد، در حدیث شریفه، «علیکم بزواج الایکار فانهن انتق ارحاما و ایلب افواها و ارضی
 بالیسیر» بزرگ شکر که «بزرگ از دومی التزم اید، بزم از لایه جرد وها جاذبی و افند لایه وها بزم
 راز، که ارضی از لایه»، «دیکر»، «دیکر بر لایه»، «ورفنا فوقهم الطور»، بزرگ شکر قریا برافتنه
 شکر ده بر صفا صلاص ایستادن شکر از لایه: با صلاص اید بزم اید بزم بزم بزم بزم بزم بزم
 فافلات که صافی از صافی شکر مدبره بر دام کیم اسکرده قاری بزم [و ظنوا أنه واقع بهم] •
 و از بونی حقیقه از لایه در شکر فله ایستادن - یعنی بزرگ مدبره تقدیرده صلاص ین لایه در شکر
 از لایه بزمه صلاص اید بزمه از لایه بزمه که صلاص اید بزمه، طایغ در شکر ده بزمه از لایه بزمه
 کیم الم دافنا بزمه بر لایه صلاص اید بزمه بزمه بزمه بزمه بزمه بزمه [خذوا ما

اَتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ [سزا و بر دگیزد قوت و قوتون] - گونه ریزش کتابی جدید و کلفت و شسته
 نحو عزمید صمیم صفت قوتون و با نمود هاب و بریه کنه اندر کند و در نیز صسته بمن به رایانه بیدر کند
 قوت و مفادت اینک ، بونی قوت و در نیز با قام [و اذکروا ما فیہ] و هاب و بریه و لی مفاد
 - بر تبار کی و با نند کی او اردن و الهی و با دعد و صید - آنک ، جدید ، فاطر نیز و مقاربت
 [لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ] فالتقوة قوت و ناید کند - بود آراء و الجا اید کند بر نه اطاعت بیانی
 آئینده که بود الجا بیانه تغییر اوست - و التیله صورت و دایه شود -

اعلام نوزادان آفریده و شتی اولیفته طریقی بنی اسرائیل قبول استماع آئیند . الله تعالی ده قوری
 اندر بر نه فالر بر سه ، قبول ابر بر نه فیها بر نه بر طایف و عدله . نه کنه این ملک و نیکه . طایف و حقیقت
 کوریمه صیس و در سب مولی فاسی او نه به سجد و قایانند و بر عدله . طایف سفر طی قوت و قوت و صای کور بر نه
 اول با فالر بر سه . و بر نه بخور و بر نه سجد و ایره مکتوب زمانه بود با بارر . و بر نه مکتوبه قوت و نازا
 سجد و بر نه (سوره بقره ده و سوره شاره . و رفعا فوفه الطور . بانه) . بنی اسرائیل آئیند
 و جبر و آراء کوریمه مکتوب بر نه آئیند او نه و بر نه سفار و در بر نه آئیند بر نه مکتوبه مکتوب
 الله مکتوب و نوزاد مفادت قابل ادویه مکتوب و طریقی اطاعت و انقباض این مکتوب مکتوب که انقباض بخور او نه
 در مفاد مکتوب مکتوب و الجا سجد . سجد مکتوب او نه و لازم مکتوب و مکتوب او و ادکی اجبار الیه
 هر زمانه مکتوب بر نه مکتوب و اصل انسخه و سعادت ادکی جبر و نهدید و در سجد و مکتوبه مکتوبه انقباض
 و نازا مکتوب او در بر نه آئیند . قدرت مکتوب مکتوب اولان . فقط الله مکتوب مکتوبه مکتوبه
 او مکتوب او مکتوب سوزانده بر نه مکتوب مکتوب لازم مکتوب الله تعالی هر زمانه مکتوب مکتوب او مکتوب مکتوب
 باشد بینه قار و بر نه مکتوب . استیازانده کی جاز بینه مکتوب مکتوبه مکتوبه مکتوبه مکتوبه
 بر نه مکتوب . و در طایفه مکتوب مکتوب مکتوب مکتوب مکتوبه مکتوبه مکتوبه مکتوبه مکتوبه
 و نوزاد مکتوب مکتوب مکتوب مکتوب مکتوب مکتوب مکتوب مکتوب مکتوب مکتوب مکتوب مکتوب
 مکتوب . مکتوب مکتوب مکتوب مکتوب مکتوب مکتوب مکتوب مکتوب مکتوب مکتوب مکتوب مکتوب
 مکتوب . مکتوب مکتوب مکتوب مکتوب مکتوب مکتوب مکتوب مکتوب مکتوب مکتوب مکتوب مکتوب

دالّ شکیه ده بوند اونه زده یور وکلور . فقط دت ابریمه بوراره ده باقیه برنقه دارور .
 اصل سند انشون باند دلاّل اثباتیه و انفسیه ده بالاسند لال معرفه الله و اصل اولیه قوه و استعداد دکل
 انسانه خلقند با عقل بورلیدر ده بر دالسی ، هانسانک فطرت یونجه و فردی سید و هایت و بر بویه شهادت
 و دلائل صغیره ارا اتمیه اولسه یور بوند تقدیر بر تحمل و در عرصه اتمیه ، اونه زده آلمه بر شاهد بورنماسی
 تعبیر اولر انشراجمیه معرفه الله ، توحید ربوبیت ، حق اعتبار و اسلام سند سواره سند لال ابد کسب اولر هیه
 صرف نقد بر معرفت اولایوب کند فطرتنه رکوز بر غریزه ، شود نفس دنییه کنجی دومیه بالافزوده و
 علی الاطلاق کند بوند اولر یقینی طایفه شعور بر یاسی ابد بر ابر کند بوند معرفت بر بریده ور . شوقه که
 مقدیر نفس کجی صریح و محلی دکل ، اولر همنده مستند بر بهی فقیه که شعور صریح ابد دو یولاسی صرف دفته و یا
 بر تنبیه و اظهاره شوقند . زیرا انسانک بر بدضمانت دوسه بر ثوب ده فرزند اولر دغی بر قائم شود یعنیز اولر که
 بر دیاندر اظهار رسایه سنده اویانیر ردیار . دایته معرفه الله ده مفسر « سوا انا » شعور کجی بر بد شعور
 فطری اتمیه رکوز بر غریزه ده [۱] . بالافزوده بوشادق ارا دایفا اتمیه و تذکیر و اظهاره رعنا انکار
 و لغزده اصرار ایزر یا دهمانه قایسی عمار ایزر و یا فطری بوز دسه کند برنده بوز غریزه فالاسه اولر لال
 یعنی قول اولر یا نفلاً نفقه عمده و نقدی زیاده ایزر بر دکلور . نه بکم فرائض فیلسوفی او غریست قوت انسانه
 اوج حال گیر : ابد فطرتنه الهی ، صوره بایب الطبیعی ، صوره طبعی اولر « دیکچی زمانه اولر بونفوق افزاین
 صوره ده کند اولر فطرت بوز دسه و بوز دمنده تقدیر اتمیه اولر یقینی اتمیه که بوز دمنده بوز انسانه
 کده دمنده دکل ، باند کند که نفیر فطری کوره رسا انشورده بغیر صیه کند به نیاس اتمیه سنده . حال کجی
 زنی و نکاح ، فطرت بوز دمنده دکل ، انکاشنده ور . فطرت بوز دالسی ، فحلف مز بعد هم خلف ، و بونفوق
 بر زوریدر . سند سند معرفه الله ابد بر معرفت فطریه و انسانک بر اولر شهادت در عرصه اتمیه بر شاهد فطری
 [۱] بوراره شوقه همنه فطرت ابد مدیه که معرفه الله شعور نفقه فطرت رکوز اولر دکل نایه اتمیه نفقه رکوز
 اولر دیکدر . بنامیه بوزده صوره دایفا انکار فطرت دوسه مدیه اتمیه شکیه بوباره علم سند لالی تعبیری ده سالم کورمه
 و اولر نفقه نقد بر جمع ایدمدر .

ذرات ذریک ناماً نفسه سهرود کند بنده ذریک جیفه باشد یعنی کور دیک بوج زمانه دافع اولور.
 معرفه نمکده نام ره اودت بولور. آینه ایه افند و اسرار بوبر و شدر. بوسورنه بانغ اولیندک صغور
 نفرد بوبره دیکدر. دآینه بومضای آکلوسه بوبره ایکی دبرکندر. برسی «واشهدهم علی انفسهم»
 صبردی ذریک ارجاع اولمقل برابر ذریک دلکاس، افند. اصطفای بانغ مناسی و بربک و بوسورنه افند
 اسرار زمانی برشربک و با افند زمانه اسرار زمانی آبروب اول بشاره، افند و فتنه اسرار فتنه قدرام
 ایه برست فرزند با شلاسه و اسرار دقت اولاده بلوغ زمانه «بلی» نفرد اولسه دیه آکلوسه،
 آنجیس بر صبردی ذریک دکل بی آدم ارجاع اتمکدر که بوسورنه اینک مناسی «بی آرد صبردی صبرنده
 ذریک بنده جیفه باشد یعنی بوسورنه نفسی دوبر کندی برینه فارسی کند و نصیت و مفقده و الله
 نصت و زبیه سنه شاهد اولمقل صره ره بوجو فخر «بلی» دیه الله نصت زبیه سی قبول، برینه انقیاد و
 وراثت ربانی نفرد ایه مدینه الای و بوبری نفرد ایندیر. بوج حکم کلج بانغ اولایز، بوزدی دویان
 دوبر بر دیک اولور. برکوزل برمسار. فقط بوج زمانی بوسناق مفق و نفرد زمانی دکل، و بوبرا
 زمانی اولمقلی ره اولمقله لازم کلر. بوند اجموعه

۳- اکثر مغریه و صهار بوسناق برای، ذریک علب بریده جیفه رحم مادره دوستی اید
 با شلاسه و اولاده عطف، رفق، مقام و کسوه لم زبیه و بوبری دلفنی بنیه ابروب «ثلاثا خلقنا
 اخر» صغرتج روح نفع اولور و نشأت انسانی بکبردی زمانه «بلی» نفرد و فرمود نام اولسه اولمقلی
 دزمانه بلوغ بونفرد زمانه اجراس یعنی تکلیف و دلفنی بری زمانی بونفنی بیا برشدر. امور نفرد
 بیاد اولمقلی اولور. فرزند انسانی تحقیق، حقوقی یعنی بوسناد ابر بونفرد زمانه بشار و بونفنه
 ذریک تکلیف، بونفنه اعتبار ره و بوبر و فیه، تکلیف تو بوبر و بوند اید از مغریه جبار.
 برآنده اعتبار ابونیه و جیت بری، اولمقله جباری کوزنک بر دلفن اولور. و بوند اجموعه کوزنک اسفا
 بر جبر. و سببه الخلف به جیت اسفا فتنه فرلای غره لازم کلر. و دهنه ارت و جیت، صبح و جیت
 بونفنه قدر لینه اولاده نفردات مغر اولور. بونفنه اولایسه ذریک شخصیت انسانی و مغریه سی مغر کلر.

آنچه صلب برده ظهور نه اعتباراً بر شبهه حق و دار در. شد عزل، دیانة مکر و صدد. شود آنکه
 مقصود از این بعضی ایما را در مآلنی شود مدغمه ایمنی بن. و اشهدهم علی انفسهم. ضمیر و ذریه راجع اللفظ
 برابر باباری اولاده بنی آورده دریا صیغه ده. و هو علی احتمال و «الت بریکم» استفهام نفیر بسند او نام آید
 مفاد است در بیان و بیان در و یسید بر افطار. شرفیاری تذکیر ایتمده در. معلوم با انسانه. انسان را در
 اول کند بنی در میان که هو کرده در دیار اولور. «به به ایم» دیر. ایته بونی و به بیام، اولی اولاد و به
 به کزلی کزلی بر در بنو و انقباض و کندی فارسی اولاد سوارت ایتمده نفیر بنی مقصود آید. و انسان بنو
 قدس نفس در صحتی شاعده. آید بنی زنانه در طوفانی باشد. بنی آورده در بابانک صلیبده بر ذریه
 افند اولاد بنی لفظ ده. بنک بر صفت او بر در و انقباض او بر طاعتی و حکم بر برینه او بر بر اتراف و سوارت
 دار در بر آورده بر بنو و صیغایه نفس در دیار که عارنا کندی کرده. بنک در و صفت مستقره اولور.
 کندی صلب برده کی عانی کندی افطار. آید بر آورده او بابانک نفسده. بنک «الت بریکم» خطاب
 «بی» دیکر به باقیه بر صحت عالم بر در. و انسانه آید طوفانی بر آورده و صیغای شاعده آید. بونی شاعده
 آید به یسیر و مقدار بنک آید انقباض او بر با شاعده در مانی الی اسند یتیمه بر. شود بابار که بر آورده
 دشته ده صفتده او در و افند انسانه ذریه طو لایسید کندی فاطر لایوب. بنی نفیر بنی ابغایه سیامی بر در.
 او ذریه صلب بر در. غایه الهی او نفیه ایرد بر نفس در و در موجود بنید و سوده بانی تمسده بر اجتماع و تفق
 سو قیل هم مادر. کجده ایچیه و نه کندی میسی یوزند در. انسانه برید بر ذریه ایته. بنک ذریه سینه طاعت
 هم مادر. از زاده مقدسید بسید نرب بالندی بر مطلقه و صفت افطار نه کزلی کزلی کزلی کزلی کزلی کزلی کزلی
 سو نفیر و کسده و مکرده ده. ثم انشأناه خلقا اخر. در بنی مکرده در بانی اولاده در مکرده نفیله
 او کی نشانک غایه اولاده دیر بر نشاء کبریه و از زاده کندی در بنک غایه نفسده در دیوب کندی غایه
 بنی اتراف و دادند و هدایت در برینه سوارت و طیفه سی نفیر آید بر شخصیت انسانه اولسه «الت بریکم»
 خطاب «بی» دیکر. انسانه شعور فطری برید بر نفیر اولاده در. شود نفس نفیله و جیه سی
 نفس مر بنی بیام در مکرده سوارت و حکم انقباض ایتمده. بنام به شود نفسده تقدیر آید بنی طوفانی اعتباراً

او برلم بر فرد افتد [وَ أَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ الَّذِي] داردند - او بر زده شده - ترا بیاورد
 نفع نداده اند [أَتَيْنَاهُ آيَاتِنَا فَاتْلَحْ مِنْهَا] او را آیند بر زده شدن - عملی و بی جنبی
 دارد - او بر زده صبر میدرد [فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ] شیطان او را نفع دهنده او بر زده
 [فَكَانَ مِنَ الْغَاوِينَ] و بنا بر صبر میدرد - او را [وَلَوْ شِئْنَا لَرَفَعْنَاهُ بِهَا] و او بر زده
 هر مار او را بر آید بر زده شدن [وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ] و که او را
 بر صبر میدرد - و بنا بر ریاضت بر آید و صبر او بر زده او را بر زده صبر میدرد - و زده صبر میدرد
 سقوط آید - و بنا بر زده شدن است مطلقه صبر او بر زده - که زده بر آید و او بر زده صبر میدرد -
 بر زده صبر میدرد - و بنا بر زده شدن او را بر زده صبر میدرد - و بنا بر زده شدن او را بر زده صبر میدرد
 او را بر زده صبر میدرد - و بنا بر زده شدن او را بر زده صبر میدرد - و بنا بر زده شدن او را بر زده صبر میدرد
 علم دارد - و بنا بر زده شدن او را بر زده صبر میدرد - و بنا بر زده شدن او را بر زده صبر میدرد
 و بنا بر زده شدن او را بر زده صبر میدرد - و بنا بر زده شدن او را بر زده صبر میدرد
 قناعت حاصل آید - و بنا بر زده شدن او را بر زده صبر میدرد - و بنا بر زده شدن او را بر زده صبر میدرد
 کفر حاصل آید - و بنا بر زده شدن او را بر زده صبر میدرد - و بنا بر زده شدن او را بر زده صبر میدرد
 زاده شود - و بنا بر زده شدن او را بر زده صبر میدرد - و بنا بر زده شدن او را بر زده صبر میدرد
 علم در زده صبر میدرد - و بنا بر زده شدن او را بر زده صبر میدرد - و بنا بر زده شدن او را بر زده صبر میدرد
 کرد و بنده آید - [إِنْ تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَأْمُتْ أَوْ تَرَكْهُ يَلْهَثْ] سه او را سوخته آید و ده است
 آید - و بنا بر زده شدن او را بر زده صبر میدرد - و بنا بر زده شدن او را بر زده صبر میدرد
 صولور - و بنا بر زده شدن او را بر زده صبر میدرد - و بنا بر زده شدن او را بر زده صبر میدرد
 آید - و بنا بر زده شدن او را بر زده صبر میدرد - و بنا بر زده شدن او را بر زده صبر میدرد
 که می - سواء علیهم - اندر تمام او را بر زده صبر میدرد - [ذَلِكَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا]

اولاً نرم مجبور. [فَاَقْصِرْ اَقْصَرَ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ] باز می بردن قدری نفقات در بده
 بر در شرف. - بعد از سبب اول بعد بر نور، یعنی سه بر اعمالی نفقات باره [سَاءَ مَثَلًا]
 باره نه میرسد نظر [الْقَوْمُ الَّذِينَ] درم که [كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَاتَّقَوْهُمْ كَانُوا
 يَظْلِمُونَ] ایند عزیب ایند و نیز بر که علم بر بر روی - که بر این عزیب شود اولاً بر این
 بر میرسد عاری، بر میرسد شدنی بر در در نور، و اما نازی؛ فقط [مَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَهُوَ
 الْمُهْتَدِى وَ مَنْ يَضِلْ فَلَا وَلِيكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ] .

الفقه [وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ] قسم اوله درجه دانسته
 بر عونی در جهنم ایستاده اند - که بر بر از این که از این همه اوله منور. که عزیب بر طبقه
 و نیز بر این هیچ بر سببی نفقات باره آنرا صریحاً در باب صفت زده امسه تقیم او زده بار اوله شود
 نظری نفقات اینه صریحاً سفارشی در همه اوله صبر. الله تعالی علم از بسید بیوری که بر
 بر اینه اجتناب صریحاً در نزد زمانه نفقات بر با جمیع بعد، نظری زده کی امانی، شود و معرفت فردی همه
 بر اینه صرف اتمه بعد، اخذ فی الارض و اتباع هوایه، اوله بعد، از زمانه الله اوله در هر در جلد
 حق در همه فایده نایاب، بوزن برید او بر صفت و صفت در به جلد که اتمه صرف جهنم اوله بعد،
 الله بر این برید اوله حق، صریحاً صفت در جهنم دار حق برید او زده باره یعنی ایستاده صریحاً
 جهنم بر عزیب همه باره اوله در. بر این الله تعالی اوله در طریقه طریقه جهنم صریحاً در جهنم
 اتمه بر طریقه جهنم بر طریقه جهنم که در بنا در به کی اوله در جهنم که عزیب در اوله بر جهنم که بر این نفقات
 ایند بر آنای فقط نفقات بر این ایفای کنیز بر محمل اتمه صبر. شبه برید که بر نفقات با اینه حق برید
 او محمل با اینه اوله در که با اینه علی هدیه در. الله در به ای بر طریقه یا نفقات بر اینه بر اینه برید
 در با هیچ باره نازی و از زمانه عدم و یا محسوس کنیز صفت جهنم و اختیار در - بر اینه در عزیب
 اعتبار در - در هر طریقه اوله در. بر این در در در در. بر نفقات صرف اوله در جهنم در و قابل منافعه
 در. شبه در اوله در، او مجبور در، در رسول، لایس عملی فاعل مختار لا در در. او

بیشتر واجب بود و با اراده و نیت بر حق هیچ برتری نداشت. (سوره انفاسه « وجعلنا علی قلوبهم
 اكنة » آینه و گنجینه جزئی باشد چه دانش مفیده کی ایضا مانده باشد) . بر اراده همه محله امارتینه تفسیراً
 بر بود و دیگر که .

[لَهُ قُلُوبٌ] بزرگ قدری دارد . - کند برینه در با همه قلب در بر همه . متبادر فطرت
 ربط ایله سه رعد در . نکه [لَا يَفْقَهُونَ بِهَا] بر قدره فقه یعنی ای فهم اینتر . - نفقه
 در بر باس ، آملشی لازم همه شب رت اینتر ، آملی بجز در بر با صلا مازر . [وَهُمْ آغِينَ] آملی
 دارد . نکه [لَا يَبْصُرُونَ بِهَا] بزرگ ترده همه شبی نور زر [وَلَهُمْ آذَانٌ] نور فرود
 دارد . نکه [لَا يَسْمَعُونَ بِهَا] بزرگ استر ، ایله همه شبی ربط در در مازر - مای
 اهدی در بر یکی عقد و مرفوعه یعنی انما تفرید مازر [أُولَئِكَ كَالْأَنْعَامِ] ایله بزرگ انعام بیدر
 - کوکدنه ، آملی زنده ، نور فرود انما تفرید مازر اولایه صفای شود بر نماز . بهایم کو ساره بهیج و موت
 ابر علان در اولر . و با جو مادی و سر کرد در محضاً بر دیناره تفسیر سبانه شود . [بَلْ هُمْ
 أَضَلُّ] بد بزرگها شایع ، دهها شایع در . - هیز انعام ، فطرت و غریزه لرزه صایان ،
 سیم بد مقرر در منفعت و منفعتی سیم ، حبیب دینه کرمی به بید یکی تر . چه ایله ، بهیج بر مغربی مقرر
 غریبه نور نماز . ابروی کتر سه ده کبر و خالاز . خلقی دینه برز ، از برای بالکس ترفی به نصیب مقرر
 ناز اولایه فطرت لرزه استفاده اینتر ، اولایه بزرگ لرزه سب اولر درده عذاب ابروی کتر سه ده خلقه در در
 [وَأُولَئِكَ هُمُ الْغَافِلُونَ] ایله بزرگ در اغاندر . - نام مناسب فانی به بزرگ دیندر .
 زبانت در در سحر بیدر ، نفقه فانی شایع اولر درده مقرر در خیر اولایه ، فطرت لرزه کف
 نفقه در مازر . کند و تفرید ، نفقه نفقه در دینا فانی کج افانده کتر لرزه مقرر اولایه آبان و کتابت
 نور لرزه سله نیکه کلام مقرر اخبار و شهادت بزرگ در مازر . و هیز در ، و هیزه نانه بر سیدی بود .
 دینی بر دهم ؛ کتابی به ایله ، کلامی مقرر بر سیدی به فارسی در . شویله ای ای شویله ماسوی فزده اینتر ،
 کیمه قوی اولر فزری ، نه بر با کیمه مایا مقرر بهیج در ، کوکدنی بر سه صرا ، کتر لرزه مقرر و تفرید ، نور لرزه

[illegible]

واللهک براتنی لعلهایک بر شیک بونونه نه بیر و سکنون (بونه سونایه ضبط و تقرنی نه بیر و داره .
ایره قدرت و سلطنت عظمی ، عقیده بر نفی بوردنه دیرده می ؛ دروازه ایله عید ایاتله شمه ای
امثالنی بر در شونم دیرده می ؛ ارمالده بره ایماه اینه رکه ره موکره هائی سوزده اینا یئر . کمی که الله
صایره آرتق اونی یوله کینه جک یوتد . ادا دزی باقیه ، طیفایه ایله کور کورینه بودار لایه کور
• نه زمانه دیر آنا جهه ؛ دیر سلطان عتده صور دیر . دیک : اوندک علمی ؛ باندز جک زنده
اونی ، دقنی دشته بکلی ایتره جک انجه ادر . ادا دزی ایتره بسلکه بونه سادات داینده تمویله جک
یوه . ادره انجه بفته کده جک ، مانوسه ادره نفیله جک دایه ایستک کی صور دیر . دیک : اوندک
علمی ، انجه اللهک زنده . دیکه انشورک آتشی بیزر • دیک : به کندی کندی اللهک دیر کندی
باشه بر صفتده مالک رکلم بر صفتده . اگر به بونه غنی بیلیر ادره اهرم ده اهرمه جک بایارم دوزنک
دینده بیانه ادره ادره ، به ادره انجه ایماه ایه جک بر نوم ایوه انشورک مایه بر بیزر •

[سَنَتَدِرْجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ] اوندک بره بیله عتده برجه ادره

بایار — اندراج ، اصلده درجه درجه بیقارمه دیا ایند بیک دیک ادره بونه برجه ای ادره
کوره بر نقطه کوره نه ریجا کور کور بیزی ادره دونه فدا کنه انجه سفارده سفارده ادره که ادره
صفتده موانعه بر زنی فله ایه ، عقیده ایه ادا اوندک ایوه اهرم سور و صفتده ادره . الله تعالی
اندراج بایر سی ره مع التوالی برجه به عقیده جیزی ادره بیکه ادره بونی لطف دونه بونی بیک
کندی ایوه ای ادره بیکه زاهد ادره غدره ادره ایضا آدره سی دنایت بونه برانک میار ادره آهی
دایه فحیح بر صوره کده عذاب عقیده ادره بیکه بوان سیه بر عذاب ادره . فاله لطف ، باطن
بر ادره اعتباریه بره بیکه سیه بویور دشر . بر بایر بایر بونی ادره بیکه کل ، فادر بیکه
سیه عذاب ایوه لطف بونه بایر بونی بر قدر دوا ادره . کور دیر که بر ادره اهرمه بر اهرمه
دارد . فقط کندی متفرع داندک بر جی ادره یعنی عید بر فعل اعتباریه نرب بر لایه دمرک

برنقده سنده باشد باید بر عهد ادریفند اساس اعتباریم هر مصلحتی که در...

[أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِ مِنْ جَنَّةٍ إِنَّهُ هُوَ الَّذِي يَرْمِيهِمْ]

در ردی که صاحب دزد - یعنی زنا سازد بر او بر آنرا سه کبی نور در سبب تو نور شد فرد و بدی ای فانی نوری
در صاحبند استغفار اید هر فرد ذات محمدیه - چست نامه برستی برتر - او بر سنده در بقعه برستی
و کدر - همه دقتاره در هر فرد که عبد الاماره و اسلام بر کیم صفایه سینه میفرستد، و ریش کوبد کوبد
چا غیره، الله تعالی در عذابنده و فانی در افکار ایرک نصحت میسوزد. ایملدند برستی « بوقلمبا »
در برسه، صدام تر با غیره همه « در سینه برنده اوزرینه برایت نازد ادرسد.

[أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ] - سموات و ارض ملکوتی

سموات دارمه ملکوتی قلعه و ضبط داراره اید هرینه نیز بر بیت و سلطنت دیگر - یعنی آید برستی کذب
ایز برستی صیانت عالم [وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ] و الله صومعه اندکی در صافی برستی - و در بر دزد
اوسه - بر تره نظر اندیم در برستی؛ - با تره ده برنده و بر برستی بر ملک ادریفنی، بر تره عالمی و هر شئی قلعه
و ضبط داراره اید قدرت الله و بر برستی بر تره بر ترستی و بر تره بر تره و بر تره اید نظام بر برستی
صورت جریانی بر تاس ایند در برستی؛ از ادر ادرانه در درستی و در صیانت مجموعی صانع مجید در دلا
ایده بر برستی و شوره ترمید ادر تر نامه بر تاس بر برستی و بر تره نظر اید و بر تره اید بر بر ترستی که
بر تره نظر بر جاسه، نظر بر ترستی همه، نظر بر ترستی ترمید ادر برستی تاس اید انشا الله و جیه سی
در کعبه؛ صیانت عالم و بر برستی که هر یک در ترستی نظر در عرصه اندیکای دار بره یکی نظر در ملکوت
الله و هر صیانت و آبان ترانده نامده ادر برستی شونان بر برستی شاعر ادر برستی نه شبه؛ ادر بر برستی
بر با نما در برستی؛ [وَأَمْ لَمْ يَنْظُرُوا إِلَى مَا يَدْرُسُونَ] در برستی که (آن) سوره بر ترستی دارد؛
[عَلَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ] ادر برستی که کذب بر برستی اجدی باشد شد...
باشد بر ترستی ترمید ادر در... [فَبِأَيِّ حَدِيثٍ بَعْدَهُ يُؤْمِنُونَ] ادر تره بر تره
- بر آید و تلمذ ایند که موره - همانی سوزد ایانه میسوزد؟

اَلَمْ يَأْمُرْهُمْ اَنْ يَصْرُوهَا
اَلَمْ يَأْمُرْهُمْ اَنْ يَسْمَعُوْنَ بِهَا

اَلَمْ يَأْمُرْهُمْ اَنْ يَصْرُوهَا اَمْ لَمْ يَأْمُرْهُمْ اَنْ يَسْمَعُوْنَ بِهَا قُلْ اَدْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَتَكِيدُوْنَ
فَلَا تُنْظَرُوْنَ • اِنَّ وَلِيََّ اللّٰهُ الَّذِى نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ يَتَوَلَّى الصّٰلِحِيْنَ • وَ
الَّذِيْنَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُوْنِىْ لَا يَسْتَطِيعُوْنَ نَصْرُكُمْ وَلَا اَنْفُسُهُمْ يَنْصُرُوْنَ •
وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدٰى لَا يَسْمَعُوْا وَتَرْهَقُهُمْ ذُنُوْبُهُمْ يَنْظُرُوْنَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُوْنَ •
خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَأَعْرِضْ عَنِ الْجَاهِلِيْنَ • وَإِنَّمَا يَزْعُمُكَ مِنَ الشَّيْطَانِ
زَعْرٌ فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ • اِنَّ الَّذِيْنَ اتَّقَوْا اِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِّنَ
الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوْا فَاِذَا هُمْ مُبْصِرُوْنَ • وَاِخْوَانُهُمْ يَمُدُّوْنَهُمْ فِي الْغَيْثِ ثُمَّ
لَا يُقْصِرُوْنَ • وَاِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بَايَةٌ قَالُوْا الْوَلَا اَجَبْتُمْهَا قُلْ اِنَّمَا اَتَّبِعُ مَا يَوْحٰى
إِلَىَّ مِنْ رَبِّىْ هُنَا بَصَائِرٌ مِّنْ رَبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُوْنَ • وَاِذَا قُرِئَ
الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوْا لَهُ وَانصِتُوْا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ • وَاذْكُرْ رَبَّكَ فِى نَفْسِكَ تَضَرُّعًا
وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِيْنَ •
اِنَّ الَّذِيْنَ عِنْدَ رَبِّكَ لَا يَسْتَكْبِرُوْنَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيُسَبِّحُوْنَهُ وَلَهُ يُسْجُدُوْنَ •

تال شریفی

او اورد که منی بر مذک نفسیه بار اندی ، استی ده اندیه باید که کوکای بره ایستیه ، اولی
ایمیه و قنایه بری در انفسیه اید ، بر فقیفه بر مدح عالی اید ، بر دست بر لطف اید ، در کله اغزلایه ،
اودت ابیسی بر کند بری بنسیره الله سزید و ما ایدیر : بزه بار استی بر جوبه امایه ایدیر و بمیه
ایرید که البت شدایه تولد کردی اوردی • فقط الله کند بری بار استی بر جوبه دریمه ارگی رسی
طریقه ایدر کسی اوزر زده بر عاقیم سزید فرشته باشد بر ، الله امیه اوزر فرشته سزید که نقال •
اره ، اویج برشی بار انما بیه و کند بری بار اویج طریقه بر لایه مخلوق بر سزید فرشته ؟ • حال کرد

اذن، اذن امرادینه یته سزر، حتی کنیزینی بد فرتاره مازر • داکر سز ارنی طوغری بولم یافره همه
 ارک سزه ادیا زر، ها اذن جافر مشد یا که صامت سز علیه سز سادی کلبه • هیزم اللهیه
 باسقه طایرین سز هسی سز کی تو دره، اگر دوا سز ده صاف سز ها بری اذن جافر ده سزه اجاب
 ایسند • یا اذن برودیه جک ایا ندی و یا طوته همه اللهی و یا کوره جک کوزری و یا ایسده جک
 قول فرمی دار؟ ردی: ها بری جافر سز بکری سز صوره با ایسده دیکر طوز افی تو درک ده ایسده
 کلبه با لفظ یه کوز آیدر مایک • زیرا بنم ولیم اکتاب اندیه اللهیه و اولی طوغری و سیک
 ایر • سز اذن ما طایرین ایس نه سزه باریم ایره بیدر، نه ده کنیزینه باریمدی طوغری
 • سز اذن طوغری بولی کوز سز که جافر همه ارک سز دریا زر، داور و سز اذن سز بانوب لور دیورده
 کوزر • سه عفو بولی طوت، عز ایرات و کنیزینی بیزر ده صرف نقاد • هیزم زمانه ده شیطانیه
 برینیه سنی عید یقودیه همه ادرسه هم الله استغاده اید، او شیه سز سیکده، علم در • هیزم اللهیه
 تو قانز، کنیزینه شیطانیه بر طیف ایسده کی زمانه بر تذکر ایرر، در حال بصیرتیه عامب ادرر •
 شیطانیه افوان ایس، اذن بوزر ضلالت سور و طرر، صوره ده باقاری بر افما زر • دسه اذن آیت
 کتبه دیکر زمانه درود طوغریه ایس آ دیدر، ردی: به انجده ربیه بهانه روحی اولو سز اوله اتباع ایرم
 بدتور بوزانه ریز ده همه بصیرتور و یا به ایره جک بر نوم امجیه بر هدایت درمندر • قرآ اذن یعنی
 زمانه ده هم اذن دیکر ده موصله کرن در مته ایرر بر سز • هم ده مصلیه و انت هر ایمکده
 نفع ایر کنیزیه و مصلیه مادونی سز یکی زکرات ده غافلده اوله • زبار بند با ایسده اولو سز
 استبار ایرر، لونی لیب تسبیح ایرر، هم بالک اوله سبده ایرر •

[هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ] اوله اذن نفدر سز ده بر نفسیه

ایند — یعنی سز «شیطان مذکور» که ایرر، بوزر دیکر همه کنیزیه اولو ایرر، هر
 بیز ابتدا بر نفسیه بر ذریه اولو ده بار ایرر، هیچ بیز با ذات ایی باباسی ده بوزر ایی بنمدره •

باندیده و در سقده در که بوز سوزنیم ابر : [اَلْهَرَّارُ جُلَّ يَمْشُونَ بِهَا] ...
 بامر [قُلْ] سه در سقده در که [اَدْعُوا شُرَكَاءَكُمْ] هاید بوز سوزنیم
 جانیز [تَكِيدُونَ فَلَا تَنْظُرُونَ] سوز سقده در که هاید سوزنیم سوزنیم
 بر لفظ هلت ده دریم بیز - یعنی بجز هیچ هیتی بوز - هیز :

[اِنْ وَلِيَ اللَّهُ] در عاده بنم دیم : نامرم ، فند ملام امر - [الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ]
 اول بولنای این برنده در - سوز هیچ بری با یایه هیزد و نرسد با ولایت و نرسد بیدرس
 [وَهُوَ يَتَوَلَّى الصَّالِحِينَ] و بوز مالمه اولی صاحب در - [وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ
 دُونِهِ] سوز اندیشه با بوز در نرسد [لَا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا أَنْفُسُهُمْ
 يَنْصُرُونَ] سوز در نرسد بیدرس : در که بوزی نرسد بیدرس [وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى
 لَا يَسْمَعُوا] و سوز در نرسد - هر فردی و با هر هائی با مابیز در که بوزی در نرسد و با
 هر هقه - درت ایدرس استزر - ادرتاب [وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ] و سه در نرسد
 بانور بر نرسد [وَهُمْ لَا يَنْصُرُونَ] عاز بود از نرسد - فار سیدرس کی بوز و سوز
 با بامر در بوز - با بیدرس - کتان کی بقی مفسر به بر بیانانده ده اولی کی با نرسد اعضاء دار ادر
 ز اصاب اشد و میزد که بوزی بوز در - بوز سقده کوز سقده کی و بوز سقده بوز در - بوز سقده
 آید بوز - شایه کی بوز سقده اول هیزد اول هیزد صرف نفع ، با سقده در - ایزد در - بوز سقده
 اولیانی نرسد سقده بوز سقده سوز سقده - فقط بوزی آید اصاب بوز - بوز سقده
 سقده سقده بوز سقده عبارت در - عباد امثالکم - در اخطار ادر بوز در - اولی قسم اصاب
 نفقه نرسد بر قسم ده سقده ایزد سقده نفقه نرسد - و فی الحقیقه مجاهد ، سقده
 و سوز بوز کی « نعوهم » هم ، هم خبر در کفار عاز ادر بقی سوز سقده در که عاز اوله در -
 بوز سقده « استزر کوز زر » بوز سقده در که بوز سقده کوز زر کوز زر - بوز سقده در که بوز سقده
 در بوز سقده سقده : ایزد بوز سقده ایزد سقده بوز سقده کوز زر سقده ایزد سقده

و کلام. کجایی. ناسرینند. شایع ارسه ای کونز هرشی. لغات. لغون ویدک و کلام. جهات و فصول
و یا هر و فصول ابر شایع ارسه البشکه. طاقم کونز عاثر و ادر که عودا نده باطل و غیر کسه و نهی و ابطال
ادونسی لازم ندرانه. و منی بوزن بر منی صابریند نظاره بر مندر. کند و نقدیه نقیضی
فهرستخانه انظار ایرار.

یونان بریه بد فرانه ذکر و بیاه ایریک طریکی اوزر. طار زرده. فالمرر عارت ارسه دهانجه سبک
و هیکنه با نده سزک و لغات و ادر که پیغمبر بزرگ ارسه. دکل منی و ابطال انجوه مجاهد و پانور بر مندر.
بنادیم برینا بریه بد بوزن بر منی عاثرن نقیض و نهی نده. و کلمات مثل عاثرن بر منی با لا عرض نظاره و نهی
ندر بوزن منی ایتان ادر نه ابطال نده صکره. و امر بالعرف. بر بوزن و بوزن عاثرن و کلام و کلام
ادر بد منی طه ایتان غلط ادر. لغون مایور. ادر منی کجی لغات. و منی دکل لغون و عاثرن و کلام.
عرف. معرفت و ایتان ایر عاثرن را. ادر منی میند. و امر بالعرف. و منی ده انظار ایر که ارادنه
سکی با ارادنه ادر نهان. فله ایتان ادر نهان بر منی اولی. عودا نده معرفت بر منی و با عودا اولی و عودا
بر منی ادر نهان. ناسک فصول معرفت کبریه. و کبریه اصالی بر منی سید ادر ایر ادر.
نه نیم فرانه با نده. فاقه و سوره بقعه مذک ادر ابر ان هم معارف اصلیه و تعویضات عمومی باید نده صکره که
اگر امر. یا ایها الناس اعبدوا ربکم. فطایر ویرش. کذلک مکرر. نازل اولی سوره. و کلام و نهی
نظر اولی اساسات ایمانی قریف ایر که و بر صورت و جهات اهل ایمان به عرف شریعی عودا نده صکره که
اعطام و ادر مفصله مینه نازل اولی سوره. و ادر و ادر. مصلی با اساسات بر منی مفسر ادر. و ادر
اگر نه منی. و بر معرفت ادر نه ادر فاعله و با فاعله ادر و با نده ادر. عمومی اولی ادر نه و عودا
سوره معرفت کوره. ادر که معرفت ادر ماسیه. سوره قابل قبول اولی سوره. و دافعه. و تعویضات
سبب اولی. برایت علم ادر و شریع و سبب نقطه نظاره ادر و بعضی بر منی و کلام و تعویضات
نقد ادر و عاثرن مکرر و کلام.

بره ناسی ادر که مکرر با عاثرن ایره مینه: [و اعرض عن الجاهلین] ماهر و نهی مکرر.

او کندی در بی بین جاهدک نه سفیدنه سوز لرزه بجار لرزه نه سفیدنه سفیدنه مغایر بالمشه فالقیما .
 بتنه سطریم افندی جامع اولاده بر آیتک بر تفسیر کج اولمه اولزه ه جوامع الطاهره اولاده سحر حریف فرسوده
 رار اولمده : « افضل الفضائل ان فصل من قطعك و تعطى من حرمك و تقفوع من ظلمك = ففبذک
 ال بکسی ، سنی قطع ایدی وصل دست مردم اینه عطا و سطریم ایدی عطا بده گدر . روایت اولمده که بر آیت کبر
 نازل اولمده علیه الصلوة والسلام « کیف یارب والغضب متحقق = فاعلم یارب غضب کفره اینه » دیکته
 تر نازل اولدی :

[وَاِمَّا يَنْزَغَنَّكَ مِنَ الشَّيْطَانِ نَزْغٌ] و ساء سبطانه بر عجمیه سنی غمچینه جبه اولمده
 — یعنی سنی امر اولمده بقطعه فدا نه سوره اینه اجمیه نیز در سوره ربار بکبر بر سوره نه تریح اینه اینه بیت
 شیطان بر تریح فار سینه بر نه بهر اولمده سینه [فَاسْتَعِذْ بِاللّٰهِ] صلاه الله صنبه —
 الله فغنه بر بر کنی و عقابک سنی در سرنوب مقرر صابنه انجا ایدک کو طکره ربار بکبر کو طکره اشفا
 بت [اِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ] مقرره الله سمیع . قول استغاده کی بایر . [اِنَّ الَّذِیْنَ اتَّقَوْا]
 متقی اولمده [اِذَا مَسَّهُ طَائِفٌ مِّنَ الشَّيْطَانِ] کندی برینه شیطانیه بلیف ، جزای بار مباح
 طرزی یعنی دت [تَذَكَّرُوا] هر ماله تذکرایه . الله استغاده بی خاطر اولمده [فَاِذَا هُمْ
 مُبْصِرُونَ] و صلاه کوز لرزه ایدار . — فطاف نفقنی و شیطانیه جبه سنی کوردر ، امتاز ایدار . بر آیت
 بر الله اولاده بر فطاف باندک بتنه سرنده فطاف عالم اولمده بر تفسیر امتوا بده . [وَ اِخْوَانُهُمْ]
 شیطانیه اخوان اولمده — یعنی کندی شیطانیه فار رتبی ، اخیری اولاده انسر شیطانیه [يَمْدُوْنَهُمْ
 فِي الْغَيِّ] اولمده : اوجه شیطانیه اغواره سر ایدار [فَمَنْ لَا يَقْصِرُوْنَ] صوره ده فیه باز
 سفید کج کندی بر بی مبدزر . — بنامیه شیطانیه فایده فیه فایده ، آرازه فیه آرازه ، صاب فیه صابار ،
 غم و هلاک اولمده بر . نه کیم [وَ اِذَا هُم تَائِبِيْنَ بِآيَةٍ] سه اولمده بر آیت کتیم دیکته دت
 — بوقت راتع اولمده یعنی اولمده هیده بر فاصم اولمده یعنی زمانه اولمده شیطانیه [قَالُوا لَوْلَا
 اِجْتَبَيْنَاهَا] دینه ایدک آ : دروب طریقه بامان کوا در بر — که بر بر دیکته و بر آیت دینه بر غیره

[illegible]

بر آفرانه عالمه با سق بر فعل، جایانه قرانی دیکدمه ده با سق بفعده . قرانی عالمه، جایانه سقده
 سایانه بقرینه اولیانه بر فعل بولند یعنی ظاهره . نه بکم قرانه اوقوسه بر قرینه اولیانه عالمه، محل تقسیم اولیه بر رز
 اوقوسه بر قیامتند . فقط اوقوسه بر اوقوسه استماعی قیامت دکل، عدم استماعی قیامت اولیه . متد محامه
 قرانه قرانت ایره کتاهه کبر . بونظه برابر اوقوسه یعنی تقدیره دیکدمه ده در تواب دعه . بونظه کبی بکسر صدار
 بر چندایه . آنکه بر غرامت و بار بار بوره جایانه بر قرانه انعطاسی دیکدمه ده بر قیفه دعه در دیکدمه ده
 دقفه دیکدی ده فله ایره ملید . زیرا بر قرانت دعه ده بر سبه قرانتند ، زیرا کلام نفسی بر الدر . بنا بر استماعی
 قرانت کبی واجب و با سب دعه ده لافز جازر ، اولاده دهنی اولاده و مرتضی اندک غیر جازر . ایره
 بهال فارسینده بولنایه بسمه ، لایه اولیانه بره قوسه بر قرانه صیفه فارسینده بولونورسه کیده که اوله
 فارسی لا ابا لیلک اتمی والذی قد یکدره اونی اولاده الوب لایه اولیانه بر قرانه فارسی دقفه دبات
 اقتضاسندند .

ایسته بامم : اندوسید [وَاذْكُرْ رَبَّكَ فِي نَفْسِكَ] و تفکره بکبی ذرات [انضر عا
 وَخِيفَةً] بر تفرع صوریه در نوع خوف اید . یا لورده ده در تفرع قیادتند [وَاذْكُرْ
 الْجَهَنَّمَ مِنَ الْقَوْلِ] و جهنم را دنده بر قول اید . یعنی سرک خوفه دکنه ایسته جهنم
 قرانت و بار عا و بار سا از لافز قولیه ده مژد و بار کب بر لفظ اید متکلم اولیه ده سا نا دعه تفکره مانع
 اولیه همه بر صورت [بِالْغُدُوِّ وَالْآصَالِ] مبلور داتسهرده . بولد تفکره بکبی ذکر ایسته
 در رایت [وَلَا تَكُنْ مِنَ الْخَافِلِينَ] و غافلده اولیه . قیاس را نا اویا بجهنم دذکر ایسته داتم
 اولیه .

تفسیر نایده . روح بر بونظه بک عجیب بر معنای دارر که در جهنم تب و دهنه نفسیه بر معنای ده بکبی
 ایره در جهنم هفت شعور لحمی ده بر بونظه زده طبع اید . بر معنای مسیور که در جهنم حاصل اولیه بر اید
 بهنم بر اید و بهنم مهلا اولیه بر اید روح بر قاتم تا بکبی بقا . متد ان عاری ببال اولیه اولیه بر
 اکسی نمیلند و سبه فاما سید و بر فامعه نمیلند تا سبه افری ، صارت و با با بنفیس مهلا اولیه بر اید و بهنم بر

سبیل نازل اولیفته و غنوق بریده . بنابر صیغی بریده .

آینده — بنسبه البتہ .

و غرض — ۱۰۲۱

و غرض — ۵۰۹۶

فاصلی — ن ، ه ، ب ، ر ، ط ، ق ، د . . . من طرب قد .

انقال — نقول که بمعنی . اساساً نقل و نقل بر اصل او زمره زیاده اولاد می دیگر . نماز

در روح و سایر عبارات و اصل اولاد فرجه او زمره زیاده برسانند نماز و بنده می کجی و در اصل اجزای اولاد
توابع افراد او زمره زیاده اولاد غنیمت و نقل و بنده . بر زمره باشد بخاری و صفت غنیمت و فضل او در
سوره سوره اید که بر سوره سوره برید و بر سوره سوره اید که بر سوره سوره اید که بر سوره سوره اید که
تألیف و بنده که بر سوره سوره اید که بر سوره سوره اید که بر سوره سوره اید که بر سوره سوره اید که
بدقتان معنی و سوره سوره اید که بر سوره سوره اید که بر سوره سوره اید که بر سوره سوره اید که

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْإِنْقَالِ قُلِ الْإِنْقَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولُ فَأَتَقُوا اللَّهَ وَاصْلَحُوا ذَاتَ
بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ • إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا
ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَّتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ
• الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ • أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا
لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ • كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ
بِالْحَقِّ وَإِنْ فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَ آرَهُونَ • يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا تَبَيَّنَ لَكُمُ الْكَيْفُ
لِإِسَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَحْظُرُونَ • وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ أَحَدَى الطَّائِفِينَ أَنَّهُ لَكُمْ
وَتَوَدُّونَ أَنَّ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكَةِ تَكُونُ لَكُمْ وَيُرِيدُ اللَّهُ أَن يُخَوِّضَ الْكُفَّارَ فِي مَلَأَ

دَابَّ الْكَافِرِينَ • لِيُحَقِّقَ الْحَقَّ وَيُطْلِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ •

مال شریفی

ما غنمتم من أنفسكم صوره برور ، دی که غنمتم من نفسی الله ویرنه عمار ، اوندی اجموده سز رقصه
 سؤمندنه از الله ویرنه ده بر بکزند آرازد دوزخ لیک ، الله ویرنه اطاعت این • که رقصه
 اجموده از سؤمندنه الله آگیدنی زمانه یوره طرودیه برور ویرنه توکل ایدر • اوکمه رک نمازی دیت
 قیدر و کذبیه رز زده قبولی سیدره انقاره برور ، ایسته حق سؤمند اوز ، اوزره بر بکند یاسته
 در جلد دار ، بر بکند ویرنه کریم دار • نکلر : ربك سنی همه اوزینه اوکده عیفاورد و سؤمندنه
 بر سزایه ایسته یور لرد • بنیه ایتکه مفه بنطه ساخته ایدر لرد ، صاخر کوره کوره نولوم سوز دینور
 • دادوت الله سزه ایکی مائنه ده بری و عیار یور د که سز اولسوه ، سزایه اوز داید یور بکند سوز
 اولسوه سز اولسوه ، حال بود الله ، کما بنده حق ابقاره اید و طازرن آتدنی کسوم دیلور د • که حق
 طایقیسه و باطلی ابطال اینسه ، دارسیه مجرایسته رسیه •

[يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْاَنْفَالِ] رسول ما انفالده ، غنمتمده سؤال ایدر لرد ، انفالی سؤال
 یور دایوب عده انفال یور دلی کوستر که اصل انفالی صور برور ، غنیمت ایسته یور دیک اولایوب انفالک
 اعطانی سؤال ایدر لرد دیک اولایفه اشارتد که بوجهت جواب ایدره توضع ایدر مکرر ، صوره بکند سوره
 اعراف نهائینه بر تعلق مسیده عبودیه ترتیب ایدره تراتد بر سؤال اشارت معناسنی ده ایتد ایدر کذبت
 نفقت اولونهمه اقتضایده • جواباً :

[قُلِ الْاَنْفَالُ لِلّٰهِ وَالرَّسُولِ] دی که انفال ، الله ویرنه لکدر • یعنی انفال مفقه حکم
 ویرنه الله مخصوصده ، بوزنه کجده رای یوتد ، الله فضل ایدر سز رسول الله اونی اویر بنیغ راجع ایدر •

بنامه [فَاتَّقُوا اللَّهَ] الله تقا بیز - الله فتنه بدار همه عا در در حاقینوب نور دیز [وَأَصْلِحُوا ذَاتَ بَيْنِكُمْ] واز از دکی ایضافن صدع آیز - اخلاف و منافق بی موجب
 مایز و در دیز ربی بای بهک امیز [وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ] الله و رسولن اطاعت ده
 آیز [إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ] اگر مؤمنه بیز - برید بایار یز - زیرا [إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ
 الَّذِينَ] مؤمنه انز در که [إِذَا دُكِرَ اللَّهُ] الله آید یعنی زما - یعنی مجود « الله »
 اسم جدی سیدنی ، صفاتیه صبح بحث اولو نفسیه و انالندیه هیچ یکی کونستیم بیزیه بالذ « الله »
 دیندی زما [وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ] بود و اربار - غیری امید رحمت و نور محبت مضافه بر صلا
 رفعت مخافتی استیلا - [وَإِذَا تَلَّيْتُمْ عَلَيْهَا آيَاتِهِ] واز در لرینه اندک آید تداوت
 آیز دت [زَادَتْهُمْ إِيمَانًا] ایمانی آیز - اسباب و دلایل علم و عمل آیز و ایمان تحقیقی آیز
 ابر - بقیه و انشای زما - [وَعَلَى رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ] و آنجه برینه توکل و اعتماد ابر -
 - باقیه و ط - آنجه الله تعالی بر ابر - [الَّذِينَ] از در [يُحْمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا
 رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ] در - [أُولَئِكَ] بسته بوز - بر صفت بر منفاد از بر فرض ؟
 [هُوَ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا] مفا مؤمنه بوز - - موقوفه بر سه دیه آنجه بوز و دین -
 زیرا هم تبد و هم فالبد و ابر مؤمن - [لَهُمْ دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ] بوز امیز و بر و
 عنده بوند بوند در بر [وَمَغْفِرَةٌ] و بوند برفت [وَرِزْقٌ كَرِيمٌ]
 و کریم بر زما - عدد و سنی ترکیز - من و مناسی و در و بدی و بوزان خیر محبت دلا به نعمت
 - و در - که ایمان و عمل و ابر و بوز - احوال و غنائم دینیه بوز و فارسیسته قاله النعمه و کریم
 انقال و زانده عبارت - بنامیه انقال مکنی صدرا که اول امر و شرفی بهد لازم خبر که انقال
 بود و جاتی ، بر مغفرت ، بر زما کریمی انقال انیمد شطیه وادند از دینه زما - زما برفت اولو از زما
 صد خط ایلی و غنیمت قدریه صایلا زما بر اسدر و کریم فالامیه - بوز قائم ، انقال دقل بود و بال
 اولو فیالی - بر مال ، بر انقال بسده سده کی و غنیمت نه بزه - بدیدید ؟

یا مگر [کَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ] بود حال اولیه که بعل سنی بنا نموده
 بود سبیل میفراشد - یعنی نه کیم بیک سنی، سینه ده کی خانه کرده بود و سوره انبیاء فرود می افتد از این بی زما
 سوره و مفسر بسبب میفراشد [وَإِنْ فَرِيقًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَارِهُونَ] او سرده ده به بود مؤمنان قسمی
 مؤمنه که میزدند - عرب از زاده بود و ضعیفه و دلایر - بود امیر ایله عقیقه اینک از یاقی یا میزدند
 نموده از لایه عاقبتی یا میزدند به کار وانه کی بود - ریه صبی کوزل میفراست به بود میزدند، عرب این میزدند
 [يُجَادِلُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا بَيَّنَّ] موقت بیه اندک - عرب از مفسر انکه کوفه صوره مفسر
 مجاز را میزدند [كَأَنَّمَا يُلَاقُونَ إِلَى الْمَوْتِ وَهُمْ يَحْزَنُونَ] حاتم کوزل کوزه کوزه اولوم سوره
 اولوم میزدند - با طبعاً عرب و قتاله قوی میزدند و با عرب امیر عاقبتی میزدند بود امیر ایله سوری
 وادج میزدند وادج میزدند به عبارت بر میزدند وادج میزدند به عبارت بر میزدند به عبارت بر میزدند
 فوسه کوز میزدند [وَإِذْ يَعِدُّكَ اللَّهُ إِحْدَى الصَّائِفِينَ إِنَّمَا لَكُمْ] دارند نماید از این که
 الله سزه ایله طائفه که بر میزدند ویه ویه میزدند [وَتَوَدُّونَ أَنْ غَيْرَ ذَاتِ الشَّوْكِةِ تَكُونَ
 لَكُمْ] سزایه از زاده میزدند ویک که شوقی از طایفه سزه - برای طائفه که بر میزدند به عبارت
 عمر به عامه و عمر به عامه و عمر به عامه و عمر به عامه و عمر به عامه و عمر به عامه و عمر به عامه
 فریسه کردانی ایله، مفسر میزدند بر میزدند و در میزدند و در میزدند و در میزدند و در میزدند و در میزدند
 لفظ حرکت با آنکه بر میزدند از این که در میزدند و در میزدند و در میزدند و در میزدند و در میزدند
 ایله میزدند - حال بر میزدند و در میزدند و در میزدند و در میزدند و در میزدند و در میزدند
 بر طائفه، بیک کشیدند به فریسه اردوی "بر" (۱) طوفان میزدند، از میزه میزدند نازل اولسه میزدند
 یا محمد، الله تعالی سزه ایله طائفه که بر میزدند و در میزدند، یا محمد یا محمد، یعنی یا کرد و یا فریسه اردوی "بر" میزدند
 از این که رسول الله یزداد میزدند و در میزدند و در میزدند و در میزدند و در میزدند و در میزدند
 کلید میزدند - بنا میزدند میزدند، اردوی میزدند، اردوی میزدند، اردوی میزدند، اردوی میزدند، اردوی میزدند

۵- و ان تعقب ارجاها . بر کافارشی رسول الله در سعادترتبه بتفصیل موصوفی . مکره شود جمله
 اعماره کلام بویوردی : کردانه دکن کثرت کثرت کثرت . ابو محمد ایست کثیر . دیدی . نه . « یا رسول الله
 ۶- و ان باه . دشمنی بر او . دیدی . رسول اکرم مدینه شدی . ابو محمد عمر رضی الله عنهما فالقید . کوزل سوز
 سوزید . مکره . مسدود . عباد . رضی الله عنه فالقید . دیدی : یا رسول الله اگر باه . اجرائیت . والله عهدیه
 کینه انصار در بر آرام آرد کثرت فالان . « مکره مقدار به عمر و رضی الله عنه دیدی . « یا رسول الله الله تعالی
 ۷- از اینجه اجرائیت . نه طرفی از دایره که به فعاله منتظر باران . بزنی استیلا حضرت مسابه
 ریح و کج . اذ هانت وربك فقاتلوا انا ههنا قاعدون . « و بجز دکنه دیدی که سه ریکه کثرت ایستاد و نه
 عربی این بزرگ معجزه . دهیره نیز بر کوزل بولندنی مدینه عربی این . « بولند از زین رسول الله کولوب
 « با سوزیدک ناس بویابی را بریه هائیکه فرزند در . بویوردی و ناسد در ارد انصار اید . از بر انصار
 عقبه ره بیست اینقدری زمانه . « سه بزم دبار نیز . اصل از بجز قدر . زنت کثرت بری نیز . بزده طریق وقت
 زنت بزم در مد . اولاد و عیال از مدینه این بزم کج سوزده مدینه این . « دیدی تقدیم شدی و اصل مدینه
 کور . رسول اکرم . انصار : « بزائمه مدینه اینجه هجوم ایست بر دشمنه فارشی مدینه در مدینه این . « کج
 بر ایست بولند در اعمالی حساب ایست کج اید . مسدود از قلوب . « یا رسول الله : غالباً بزد را در بویوردی
 دید . « اجماع اینک . سنی تقدیم اید و بزده کثرت کثرت مکره در لینه شهادت اینک و بر بابیه سقا طاعت
 از زده عمر و دیدی . یا مدینه یا رسول الله : از زده بویوردی در اجرائیت . سنی مکره ایست کوزل زان ابو دعد
 قسم ایست که سه بزه شود کوزل کوزل طاعت بزه برابر طاعت و اینجه در بر آرام خلف این و بزمه
 دشمنه فارشی کثرت کثرت کثرت کثرت . بزعبیه و ثبات . « چایشمه مکره مکره صداقت سفار زده .
 او مکره در الله تعالی بزده سنی قریب العینه ایست مدینه کثرت کثرت . یا مدینه بروت بزی الله بر کثرت .
 مکره بوسه زده رسول الله فرخ و انشا بولند . مکره ده بویوردی که « هادی بویوردی الله بر کثرت .
 سزه بزمه ایست که الله با ایکی طائفه بزمه بزمه بویوردی . علم الله به صانع کثرت بزمه بزمه
 بزمه با بزمه . « ایست عربیه نه اینجه انفال مسدود از زین بر اینجه جریایه ایست بولند افطار از زین
 بویوردی :

نه و الله انی طائفه در غیر صبیحه برنج و عدا بریور که نه شولست طانی ارزد و بریور دکن [و
 یُریدُ اللهُ الایة] حال بود که ما نیز معنی افعال ایندی و طافزار که کوئی کسمی اراده بریور دی. —
 یعنی نه طانی و در صبح که سرف کوهی که سید از دایر که الله جل جلاله مقدره بود که ایند که صبح
 اعدا نه طافزار و طریفه معنی اعدا نه سفا که در سفا که در دایره بریور دی که بریور نه طانی اراده از
 الله حکم دایره که سید که نه طریفه که بریور که بریور که سفا که در دایره که سفا که در دایره که
 لازم که الله تعالی بر افعال معنی طریفه طریفه طریفه که سفا که در دایره که سفا که در دایره که
 دایره بریور که سفا که در دایره که سفا که در دایره که سفا که در دایره که سفا که در دایره که
 در سفا که سفا که در دایره که سفا که در دایره که سفا که در دایره که سفا که در دایره که
 سفا که در دایره که سفا که در دایره که سفا که در دایره که سفا که در دایره که سفا که در دایره که
 لِحَقِّ الْحَقِّ وَيُضِلُّ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ] در بریور که سفا که در دایره که سفا که در دایره که
 سفا که در دایره که سفا که در دایره که سفا که در دایره که سفا که در دایره که سفا که در دایره که
 سفا که در دایره که سفا که در دایره که سفا که در دایره که سفا که در دایره که سفا که در دایره که

در نو قایم ، فاعل لایک در نو قایم ،

إِذْ تَسْتَغِيثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَنِّي مُمِدُّكُمْ بِالْفِ مِّنَ الْمَلَكِ
 مُرْدِفِينَ • وَمَا جَعَلَهُ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ وَلِتَطْمَئِنَّ بِهِ قُلُوبُكُمْ وَمَا النَّصْرُ
 إِلَّا مِنْ عِندِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ • إِذْ يُغَشِّيكُمُ النُّعَاسَ أَمَنَةً مِنْهُ وَيُنَزِّلُ
 عَلَيْكُمْ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً لِّيُطَهِّرَ بِهِ وَيُذْهِبَ عَنْكُمْ رِجْسَ الشَّيْطَانِ وَلِيَرْبِطَ
 عَلَى قُلُوبِكُمْ وَيُثَبِّتَ بِهِ الْأَقْدَامَ • إِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَأِ أَنِ امْكُمُ
 فَنَبِّئُوا الَّذِينَ آمَنُوا سَالُوا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ
 وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ • ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَمَنْ يُشَاقِقِ اللَّهَ

[اِذْ يُوحِي رَبُّكَ إِلَى الْمَلَأِكَةِ] اردفت که - یا محمد! - ربه سؤا کند بر سوره
 رحی برپور د ، [اِنِّیْ مَعَكُمْ] به سوره باریم - یعنی عوده و غنائم ، امداد و نصیحت
 برآورد د . [فَتَبَتُوا الَّذِينَ آمَنُوا] بنامیه ایمانیه ایزد و نبوت ایزد - امانت بخایر و یاری
 بنات ایزدیزد . [سَأَلْنِي فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّغْبَ] بائینه به فرادار از من سببینه
 فرمود و سوره بهم ، از نامه [فَأَضْرِبُوا فَوْقَ الْأَغْنَابِ] همان دور در روز بوی برینده اوسته
 [وَأَضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ] دور در از از - یا یغذیه قدر - صورتی [ذَلِكَ
 بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ] بودند سبی ، فرمود از از الله در سوره شقامه یاریر ، ضد کینه
 از ازیر [وَمَنْ يَشَاقِقِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ] هر کیم ره الله در سوره
 شقامه ایزد به شبه بریده که الله شدیه العقاب .

[ذَلِكُمْ] ایته او از از کردیزد یا از بریدر . [فَذُوقُوا] بنامیه برنی طارین .
 بودند یاریر [وَأَنَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابَ النَّارِ] طازره بر دانه عذاب کشته - که برده آفرنده .
 بودند بریدر .

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُيِّمُوا الَّذِينَ كَفَرُوا زَحْفًا فَلَا تُولُوهُمْ الْأَدْبَارَ •
 وَمَنْ يُولِهِمْ يُؤْمِدْ دُبْرَهُ إِلَّا مُخْرِقًا لِقَالٍ أَوْ تَحِيْزًا إِلَى فِتْنَةٍ فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ
 مِنَ اللَّهِ وَمَا وَیْهُ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ •

مَالِ شَیْفِی

ای او برنده ایمانیه ایزد! از و حالند طازره عاز یغذوت از از از از از در نیک •
 هر کیم بوی برکند از از - در نوب عازیمه ایمیه بر لا نمند ریاد بر طانیه . مرفع الکره مالدی سنا از از -

آوردنی روز سه محققه الله به بر غنقه دگسه اورو - روار هفتی بر جهنده . اوابه زکوتو عافیه .

[يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا] ادبانه اينرا : ادرمنده جمانی [إِذَا الْقِيَمَةُ الَّذِينَ كَفَرُوا
زَحْفًا] هازره زحف مانده است عذيقه دت - یعنی سزده هیره ادرده سور دایر سورنوب
کدخد مفریه نمانده نارسیده سینه زما [فَلَا تُولُوهُمْ الْأَدْبَارَ] ادره آرد زود هیر برین
- سکه تر - دیارها از ادرترو زیاده سرب هیر سوره هیره بریند ترو زیاده بریند و درنوب فاصو برین
در حال وضعت اربا طرند . زیرا [وَمَنْ يُولِهِمْ يُؤْمِنُ دُبْرَهُ] کدیم ادره ادره یغین
درسه [إِنَّمَا تُنْحِرَ بِالْقِتَالِ] آنچه نزال هیره بانه هیره رک - یعنی دشمنی رهایی دور سوره هیره
کردن کبی بر هیره مفریه [أَوْ تُخَيِّرَ إِلَى فِتْنَةٍ] ربا بر طایفه فیلک و ادراره افند مفریه
صوبه - سدا رهاسم بر دگسه بر کونه حال بر سه ویا بر رده بر سازه طرند ادره ادره ادره ادره
درنده مادی [فَقَدْ بَاءَ بِغَضَبٍ مِنَ اللَّهِ] محققه الله به بر غنقه دگسه اورو . [وَمَا أُولَئِكَ
بِجَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ] - ادرسه اید فانه فدایه راز صوره کدخد ادره «الان
خفف الله عنكم» برینی بر مفریه مفریه .

مقیقت حال ادره بالاره بیانه ادره ادره ادره

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ
رَمَى وَلِئَلَّيْكَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءٌ حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ • ذَلِكَ كَذِبٌ
وَأَنَّ اللَّهَ مُوهِنُ كَيْدِ الْكَافِرِينَ • إِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ
وَإِنْ تَنْتَهُوا فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ تَعُودُوا نَعُدْ وَلَنْ تُغْنِي عَنْكُمْ فِئَتُكُمْ شَيْئًا
وَلَوْ كَثُرَتْ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ •

آل شیعہ

مکررہ اور سزاواردہ دین و کلمہ اوری اللہ اولدوری ، آئینہ وقت رہ سہ آثارک
 و کلمہ اللہ آندی ، قسم رہ مؤمنہ کوزل بر اسمائہ لبرندہ ایموہ ، حقیقت اللہ سمیدہ ، علمیدہ ●
 برقی کردین ، بردہ لزلہ نبی اللہ ضعیف دوستورس دار ● فتح ایسہ یورسز (ای
 لازلر) ایسہ مزہ فتح ، واکر واکر سز مقلزده رها فیدلی اولور ، بومہ روز نہ باشد سز کن
 بزده باشد سز ، اودت آلرین ہووہ ده اولسہ مزہ ذرہ قدر خارہ ویرن ، هیزم اللہ مؤمنده برابر ●

[فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ] ایود اور سز سز قتل اینم دین - اود مقول دوستہ و انقالی مرفوع
 اولدہ مشہد سز قتل سز دوستہ دیر [وَلَكِنْ اللَّهُ قَتَلَهُمْ] و کلمہ اور اللہ قتل ایود - مزہ
 اردنفت ویرد ، اوز لر بہ سوزہ تسلط الید و تبدیہ قوتو دوستورده صوریل اور اولدور
 روایت الونور کہ قریبہ اردوسی عقیقہ یحییٰ علی الصداقہ السلام دیندی کہ « ایسہ قریبہ ، غزور
 و افتخار اید کرد ، سولگی تذب ایدور ل ، اللهم ، بلا عریکی سندہ ایسزم » دیکہ جبریل علیہ السلام
 « بر قبضہ طویله آل اوزہ ات » دیر ، و فتاک قریبہ طر سز دیر ، رسول اللہ بر اودہ عاقیل آری ، یوزرینہ
 طوفی آری و « سألت الوہوہ » بویوردی ، کوز چ سفول اولارده بر سز قالماری ، بنار صوبہ بوز دلیر ،
 مؤمنده اگر لرینہ بندی ، اولدور دیر و اسد ایدور لرد ، مکررہ و فتاک ویر بندی ، جلیدیر ،
 اصحاب ایسزم « سول کسم ، سول اسد ایسزم » دیر نفاخر ایز اولدی ، بوأت بوک اوزرینہ نازل ادر
 بنی سز افتخار ایدور سز سز ای بلایسز کہ اور کندی قوت سز سز کل اللہ اولدور دی [و
 هَارَمِيَتْ اِذَا رَمِيَتْ] آئینہ وقت رہ سہ آثارن با محمد - بر ری ، برانفت صورین
 بر صوبہ بایریندہ وقت دکنده اصابت و تأثیر ایدر ، ایسز کوز لرینہ بانا نشی سہ آثارک ، اوی صوبیندہ

نَبِيٍّ مَّهِلَسِي سَيِّدِي [وَلَكِنَّ اللَّهَ رَحِيمٌ] وَلَكِنَّ اللَّهَ أَعَزُّ - زَبْرًا أَتَى رُبِّي وَرَبِّي
 لَعَنَ غَايَةَ اِبْرَهْمَ وَدَسْمَنِي بَوَزْدِي سَدِّ سَنَةِ جَنَدِي وَدَسْمَنِي اَلْهَرَاةَ اَوْدَر - اَكْرَمِيكَ دَر اِيْشِكْ
 مَقِيْقَتِي مَدْفَعِي اِبْرَهْمَ بِهَيْكْ اَوْدَر - بَوَزْدِي فَرْدِي دَسْمَنِي بِرِيْتِه اِيْنِه بِرَقِيْلِيكَ دِيَا دَمَارِيْهَ عَايِلِيْهَ
 بِاَرْدِيكَ دِيَا كُوْزِيْهَ بَانَاهَ بِرَقِيْلِيكَ مَقِيْقِي اَوْدَر - دَاوَزْمَارِيْهَ رَهْمَنِيْهَ بِهَيْكْ بِرَقِيْلِيكَ اَصَابَتِ اِيْمَنِيكَ لَازِمِ كَعْبِيْهَ
 فَقَدْ سَرَنَ نَقِيْنْدَه كِي قِيْلِيكَ نَبِيْهَ كِي بِاَبْلَاكَ - اِيْتِه اَوْقِيْلِيكَ اَوْرَمِيْهَ غَايِرِيْهَ فَارِسِيْ وَضَمِيْنِيْ
 نَبِيْهَ فَارِزِيْهَ اَلْهَرَاةَ فَارِسِيْ وَضَمِيْنِيْ اَوْدَر دَلَامَا دَرْزَه بِرَقِيْلِيكَ اَسْتَمَدَر - بَانَاهِيْ غَايِرِيْهَ بِهَيْلِيْهَ
 مَقِيْقَتِه كَزَبَرِيْهَ بِهَيْكْ بِرَقِيْلِيكَ نَفَاغَرِيْهَ بُوْدَر - بَوَزْدِي بَوَزْدِي بَايَا اَوْدَر فَقِيْدِي اَلْهَرَاةَ - بَوَزْدِي
 دَسْمَنِي دَهْر اَسْتَدِلَانِه دِيَا بِرَقْمَا دَرْزَمَنِيْ عَايِلِيْهَ فَرْدِي دَسْمَنِيْ - بَوَزْدِي دَسْمَنِيْ دِيَا اَنْمَارِيْهَ اَقْلِيْ
 دَرْزَمَنِيْ مَدْفَعِيْهَ فَرْدِي نَابِيْهَ مَقِيْقَتِي اِيْثَا دَرْزَمَنِيْ مَقِيْقَتِي دَسْمَنِيْ مَرْضُوْعِيْهَ - اَوْدَر دَهْ مَقُوْل
 دَغَايِيْ اَرَمِيْ دَرْمِيْ بُوْدَر دَقْلِيْ دَرْزَمَنِيْ مَدْفَعِيْهَ اَلْهَرَاةَ دَقْلِيْ دَقْلِيْ مَقِيْقَتِيهَ فَعْدِيْ دَرْزَمَنِيْ
 مَالِكِ بَرَاةَ دَاكِرِ بَوَزْدِي اَسْبَابِ دَعْوَايِ مَدْفَعِيْهَ اَرَبَاطِيْ دَسْمَنِيْ مَدْفَعِيْهَ اَوْدَر نَمَتِ عِلْمِ دَسْمَنِيْ
 [وَلِيْلِي الْمُوْمِنِيْنَ مِنْهُ بَلَاءٌ حَسَنٌ] دَاةَ مَرْزَمَنِيْهَ فَرْدِي كُوْزِيْهَ بِرَقْمِيْهَ - كُوْزِيْهَ بِرَقْمِيْهَ
 بِرَقْمِيْهَ فَرْدِي - دَرْمِيْهَ اَبْرَهْمَ كِه بَوَزْدِي اِيْدَر [اِنَّ اللَّهَ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ] سَبْهَ رَهْمَنِيْهَ بِرَقْمِيْهَ
 - دَعَايِيْهَ دَرْزَمَنِيْهَ كِيْزِيْ اَبْرَهْمَ سَدِيْزِيْهَ سَوِيْزِيْهَ اَبْسِيْزِيْهَ فَرْدِيهَ دَرْزَمَنِيْهَ فَرْدِيهَ
 فَرْدِيهَ دَرْزَمَنِيْهَ دَرْزَمَنِيْهَ اَوْدَر دَرْزَمَنِيْهَ [ذَلِكُمْ] كُوْزِيْهَ بِرَقْمِيْهَ اَبْسِيْهَ بِرَقْمِيْهَ [اَوَّاَنَ اللَّهُ مُوْهِنٌ
 كَيْدَ الْكَافِرِيْنَ] دَقْلِيْهَ اَلْهَرَاةَ فَرْدِيهَ مَدْفَعِيْهَ - مَرْزَمَنِيْهَ دَسْمَنِيْهَ - مَرْزَمَنِيْهَ دَسْمَنِيْهَ - مَرْزَمَنِيْهَ
 اَبْلَاكِيْهَ - اَوْدَر ! [اِنْ تَسْتَغْنَوْا] فَرْدِيهَ اَبْسِيْهَ بِرَقْمِيْهَ [فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ]
 اَبْسِيْهَ رَهْمَنِيْهَ - فَرْدِيهَ اَبْسِيْهَ بِرَقْمِيْهَ فَرْدِيهَ اَبْسِيْهَ بِرَقْمِيْهَ اَبْسِيْهَ بِرَقْمِيْهَ اَبْسِيْهَ بِرَقْمِيْهَ
 رَايَتِ اَلْمُوْمِنِيْنَ كِه مَرْزَمَنِيْهَ اَبْسِيْهَ بِرَقْمِيْهَ اَبْسِيْهَ بِرَقْمِيْهَ اَبْسِيْهَ بِرَقْمِيْهَ اَبْسِيْهَ بِرَقْمِيْهَ
 دَاةَ اَلْقَسْبِيْهَ دَاةَ اَلْمَرْزَمَنِيْهَ = بَا اَلْهَرَاةَ اَبْسِيْهَ بِرَقْمِيْهَ دَاةَ اَلْمَرْزَمَنِيْهَ دَاةَ اَلْمَرْزَمَنِيْهَ
 كَرِيْمِيْهَ نَمَتِ اِيْتِ " دِيْهَ دَايْمِيْهَ اَلْهَرَاةَ فَرْدِيهَ اَبْسِيْهَ بِرَقْمِيْهَ - نَبِيْهَ سَابَاهَ دَسْمَنِيْهَ بِهَيْكْ فَعْدِيْ اَلْمُوْمِنِيْهَ دَقْلِيْ

[وَلَا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَانْتُمْ تَسْمَعُونَ] را بسبب طور نفی حاله اذنیه اولادک برکنده
 میدیدید [وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ] دادید رد کجی اولادک که [قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ
 لَا يَسْمَعُونَ] ایستد دیدیده حال ایستد - ریدید ایستد دیدید ادعا برر ، فقط عقید برکنده
 اَصْلًا ز ، اَصْلًا بر بر طور اجرائی ز ، مانع هیچ ایستد کجی اولادک - ز بر کجی اولادک ز
 [اِنْ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ] برده رابرک - بر بر کنده ده بر کنده هافه حیوانات - کنده
 ال شریر ، ال کونسی [الصُّلْبُكُمُ] اصغیر در بر کنده - او قولا فی وارکنه
 عقل در بایانه ، دلی اولاد که عقل سوید به صاف در بر کنده - [الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ] در عقیدت ز
 عقل نقیض ایستد - قولا بر کنده ، دلی بر کنده ، عقل بر کنده بر حال ال اشاعله حیوانات سفیه نیک الیه - وار
 فقط عقیده بر کنده ، برده حیوانات سفیه در رهائش و عبیه شد اولاد حیوانات مایل که بر کنده
 صورت ز بر کنده در اب شریر در - بیدار بر بر کنده در بر کنده اولاد بر کنده اولاد - اولاد ایستد
 اولاد قولا شمای اولاد ، اصلند صاف اولاد نفی در بر کنده اولاد - هرگز سوزی سوزی اولاد بر کنده
 رابسته کنده صورت ز که کنده باقی سوز بر کنده - سوز که در نفی بر کنده فتنی دارد - کریم
 هر صافی به حاسه در بر کنده بر عقل بر کنده در بر کنده - فقط دلی بر کنده در بر کنده اولاد - شد
 سوزی اولاد و کنده دلی بر کنده در کنده اولاد بر کنده فتنی بر کنده ایستد کنده اولاد - بر کنده
 سوز و نفی فتنی بر کنده فتنی در کنده دلی در کنده - بر کنده صاف در بر کنده بر کنده در کنده
 در صاف در بر کنده بر کنده بر کنده سوز و اَصْلًا سوزی و سوزی بر کنده سوزی و بر کنده بر کنده
 و اصل سوزی بر کنده - فقط صاف در بر کنده بر کنده بر کنده بر کنده بر کنده بر کنده
 قابل - سوزی کنده در بر کنده فتنی بر کنده بر کنده لازم کنده - کنده قولا فی وار عقل در بر کنده
 ایستد ، دلی وار عقل سوید ایستد ، عقل وار عقل نقیض ایستد ، ایستد ایستد ، بر کنده
 صاف ، بر بر کنده ، بر بر کنده بر کنده ، بر کنده فتنی و نفس اولاد که کنده بر کنده
 در بر کنده فتنی بر کنده بر کنده بر کنده بر کنده بر کنده بر کنده اولاد اولاد

و هاتج اول بیلر . بوندک ایمور بود بر صیبه برایه سبانه دریمده ایمور فروردنمه ، راقبه عموری
 برلورنمه دارن ده نی منج ایتد و کیده برنا نزن صیبه فرمه لغای اولاده بر وقیفه در . ایمور بر وقیفه
 بر وقیفه ایفا اینده هر دو مورنه هیسو فروردنور . هیچ بر دالر یارب کئی ده لندکی مورنه ایسه هیسو
 رهاب اولور . فقط دنت ایرلک لازم هیکد کئی ده لندک فالغانی منج ایرلم دریکه هرج و مرج ایسه
 سوانه نی بو یارب کینک ده دریمده ده سبیت و بریمه . اول فرمه لغای نده ایفاسی دریمده ایرلک
 فرمه عیبه کئی ابر ایره جده فایورایه و معنی کئی « امة یأمرؤن بالمعروف و ینهون عن المنکر » بونمه
 نابا هر سو کنده نفسی محاسبه ایتد ، ثالثاً برایه عموریه عقلت ایتد راقبه عموریه دنت و انتقام
 و صیه اخلاصه ایرلک و بر مورنه فرقه امام ده فروردنمه لازمدر . برایه هر مورنه کنده نفسی
 اده در سولی ایمور اطاعت و اجابتی التزام دفته و اتع اولاده ایمور کنده و مجامعه اهتمام ایر فقلند ایتد
 ایلمنه متوقفدر . بونده آکلا سبیکه فرقه امامه اصل یالکز جری ایفای ایره فاللور جزای روح عیبه
 فروردنایوب اولدک ایفایه سبانه و یرده فاندور فقلند بیک ده جزایه . صول نفسی نه بر جایوب ده
 مروره اولدک یلکر کهنه « معذرة الی ربکم » در لوبنه عذره معذره اولوردر . بیایه اولدک و با فاندور
 ایمور بر لوب اویره مجادرت اینده هر نه طولای و بناره اول صیبت عامده و ااره سونده فایع فاللور
 محفد برلورنور . آفرته یایوب اولوردر ده و بناره محنت هیکدر و بوزر هیکدر ، سب اولور عقوقتی
 تشیه ایر . بوندک ایمور فته و محنت فاللورده بشفه صیبت ایتد فته ایمور ادر بر فته ده فروردنور .
 [وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ] و بیلکده اده کفره بر لغایه . ففاندور فته
 یالکز فاللور بشفه فاللورده اویره محطدی ، مجادرتی ده اسبدا ایر . ایمور بر فرد بود بیلوردر
 « انقرا » اریغ بلوغ ایره رسولک فته اصلا بر مورنه بولند بیتی اهدایک و هاتج اولاده ایمور
 [وَادْكُرُوا إِذْ] داورتی ده فایر لایکده [أَنْتُمْ قَلِيلٌ مِّنْ] سوندر .
 غایت آذرین [مُتَضَعُونَ فِي الْأَرْضِ] برده از بیلک بینه خوریندر . مراضی
 زینده دیار سدریمده اوردننده مقدریندر [تَخَافُونَ أَنْ يَخطفَكُمُ النَّاسُ]

نامک نزد عیار بویا نه لایبورد سنده نور قبول رکن . - افرانده کی غلوه برتر نظر مفسر با قبولی
 است دایسه برتری [قَاوُیْکُمْ] سقا بنا الله ، نزد پشیرد - مدینه فقر دایه ایدوب
 است دایسه و برود [وَآیْدَکُمْ بِنَصْرِہِ] و نزد نصرته نایب ایدوب - انصار مفاخری
 مداندک اساری در بر غلزد نور غلزد برود افکار غلزد برود [وَرَزَقْکُمْ مِنَ الطَّیِّبَاتِ]
 مدول غلزد در نزد مرزوده ایدوب - غلزد نصیب ایدوب ، و اهل اولاد و ذلت عالیه بر غلزد و غلزد
 میانه لیدوب [لَعَلَّکُمْ تَشْکُرُونَ] که شد ایدوب - بر غلزد با دایوب شد غلزد ادا
 ایدوب .

اولاده :

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخُونُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَتَخُونُوا أَمَانَاتِكُمْ
 وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ • وَاعْلَمُوا أَنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ فِتْنَةٌ وَأَنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ
 أَجْرٌ عَظِيمٌ • يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَتَّقُوا اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ
 عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ •

مال شریفی

ای ایدوب ایمان ایدوب ! الله در سوره مہات ایمان ایدوب که بدید ایمان ایدوب . مہات ایمان ایدوب • دای
 بیلدک مال ایدوب دارلار ایدوب برقت دایه عبارت ، الله بیلدک ایدوب فطیم اجر دارد • ادا ایمان ایدوب !
 الله نور و نور ایدوب ، بر فغانه دیر ، و نور دایه سیانگی ایدوب ، سون بویه مفسر دایه ایدوب ، الله ، عظیم
 نظر صاحب •

بر فرقه با یار . - سزه بر فاره مخفی بر . ماری ، معنوی او در بر فرقه دامن از نموده اید . لیکن الله
 اخبث من الطیب . در لونه فاره دامنده معنی نامقدسه ، اولی گوئد . تمیزی نموده اید ، سزی
 فاره در فرقه اید .

فرقه ، فرقه دامنده در یک از دینی کی صباح معانه در یک . نه کیم "ب افقر انصی
 طبع الفراه " در لکه " شوی با بر فاره در بر م صباح از لونه بر " و یکدر . بر معنی در یک از لونه
 سزی فاهت لیده یار لایه فاره در کی بر فرقه دامن اید یار لایه یار لایه . صفت داندی بر لونه
 آناه یار . [وَ يَكْفُرُ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ] دستان سزی داندی فاره در ، ایجه اورز .
 - سید سزی دانه کیم بر سزی [وَ يَغْفِرُ لَكُمْ] سزه مغفرت اید . - آفرنده
 تهریزه مغفرت اید . [وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ] دانه یک بر یک فاره دانه
 ماهید . - مفید سزی با دینی کی دانه یار .

الله معنی : بر یک از دینی با نامه مثال اید اصلا به معنی با کیم !

وَإِذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ
 وَيَمْكُرُ اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَاكِرِينَ • وَإِذْ أَنْتَ عَلَىٰ آلِ نَارٍ قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا
 لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَذَا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ • وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنْ
 كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حِجَابًا مِنَ السَّمَاءِ أَوْ آتِنَا بِعَذَابٍ
 آلِيمٍ • وَمَا كَانَ لِلَّهِ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانَ لِلَّهِ مُعَذِّبُهُمْ
 وَهُمْ يَسْتَعْجِلُونَ • وَمَا لَهُمْ لَا يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ وَهُمْ يَصُدُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
 وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنْ أَوْلِيَائِهِ إِلَّا الَّذِينَ اتَّقَوْا وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ
 • وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءً وَتَصْدِيَةً فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ
 تَكْفُرُونَ • إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَيْفَقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ

فَيَنْفِقُونَهَا ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً ثُمَّ يُغْلَبُونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ
يُحْشَرُونَ • لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَجْعَلَ الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ
فَيَرْكُمُهُ جَمِيعًا فَيَجْعَلَهُ فِي جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ • قُلِ لِلَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ
يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَا قَدْ سَلَفَ وَإِنْ يَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ •

ما آں سریفی

[illegible]

استند و تفسیر ایشان فائز الی محمد و آنکه اونی بعد سبند •

[وَإِذْ] سه دره اونی فائز الی [يَمْكُرُ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا] هانی از فرس
مدره در درون [لِيُتَبَوَّكَ] سنی طوب با ندر در [أَوْ يُقْتَلُوكَ] و با سنی - صی -
- قدا ندر [أَوْ يُخْرِجُوكَ] و با سنی - مکره - هفاز در دایمیه سور فز زبایر در
- هجوت مدره مدره کی و صفت براید .

عمومیه و فیه و فیه جریانی سوزن فز ایستد در : انصار اسلام طوب رسول الله صفت
ایستد فز سوزن فز وقت ندان در سوزن . دار الذره فز ایستد سوزن از زه مذاره و کاره
ایستد ایستد اجتماع ایستد . با اختیار سوزن در ایستد در « به ندر در ، اجتماع ایستد ، فز
بر لونه ایستد در ، فز فز سوزن بر زای و زین بولان و کس در « و به زای ایستد کبدر ، مذاره به
با سوزن در . ابو الفز « بنم رایم ، دید : اونی با ندر ، برادر ایستد سوزن و سوزن فز
فایز ، ایستد بر زه لیک فایز ، ادر در ایستد ایستد ، فز ایستد : « اختیار :
« فز ایستد دید : فز سوزن سوزن فز ایستد ، ایستد فز ایستد ، فز ایستد به علامه
« بنم رایم ، دید : اونی بر زه به فز ، ادر ایستد فز ایستد ، فز ایستد : آنکه فز ایستد
بایسته سوزن فز ایستد ، فز ایستد ، فز ایستد ، دید : کبدر ایستد
فز ایستد و ادر فز ایستد ، فز ایستد : « به ادر ایستد به فز : فز
فز ایستد بر زه فز ایستد و بر فز ایستد ، فز ایستد و فز ایستد فز ایستد .
بنی ایستد به فز ایستد ایستد و سوزن فز ایستد و بر فز : « بوند ادر ایستد :
« بر فز ایستد ، دید : فز ایستد و بر فز ایستد . و حال ایستد فز ایستد فز ایستد
و هجوت ایستد کبدر . سوزن فز ایستد و سوزن فز ایستد فز ایستد فز ایستد فز ایستد
فز ایستد ، فز ایستد فز ایستد فز ایستد ، فز ایستد فز ایستد فز ایستد ، فقط فز ایستد

کوردید . بهت و هیت ایمنه ایقتو ته بر قالدیر .

اوز ایدر مکر ایچویردی [وَتُكْرُونَ] و مکر ایچویردی . نغبه [وَتُكْرُونَ]
 الله مکر ایچویردی . — اوز مکرده بامیدویردی . صکره مکرری با سدرینه لیدیر . نه نیم اوز مکرری
 بولسا مکر ایچویردی . اوز مکرده بامیدویردی . فقط بوز مکرری عقیق بامیدویردی .
 صکرته قاضیه ایچویردی . صکره مکرده بامیدویردی . مکرده مکرری بامیدویردی .
 بنام مکر ایچویردی . مکر مکرری کوردیر . اوت الله مکر مکر ایچویردی [وَتُكْرُونَ]
 فقط الله خیر الماکرین . اول مکرری بامیدویردی . اوت مکر مکرری بامیدویردی .
 ایدویردی . اوت مکرده مکر مکرری بامیدویردی . بونک ایچویردی . مکر مکرری بامیدویردی .
 الماکرین . فضلای مکر مکرری بامیدویردی . اوت مکر مکرری بامیدویردی .
 قطع ایچویردی . اعتبار مکرری بامیدویردی . مکر مکرری بامیدویردی .
 اعتبار مکرری بامیدویردی . مکر مکرری بامیدویردی .
 تقای و بونک مکر مکرری بامیدویردی . مکر مکرری بامیدویردی .
 اعتبار مکرری بامیدویردی . بونک مکر مکرری بامیدویردی .
 وَتُكْرُونَ . سوره آل عمران . فیه عباد کلمه « وَتُكْرُونَ » .
 مکرری بامیدویردی . بونک مکر مکرری بامیدویردی .

او مکرری بامیدویردی . بونک مکر مکرری بامیدویردی .
 یعنی « لَوَإِن لَّا هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى جِبِلٍّ لَّيْتَهُ خَاشِعًا مُّتَصَدِّعًا » . مکر مکرری بامیدویردی .
 مکر مکرری بامیدویردی . بونک مکر مکرری بامیدویردی .
 مکر مکرری بامیدویردی . بونک مکر مکرری بامیدویردی .
 مکر مکرری بامیدویردی . بونک مکر مکرری بامیدویردی .
 مکر مکرری بامیدویردی . بونک مکر مکرری بامیدویردی .

کلمه نه لرده اوغراسیبر سویری سیر ، سویری ریرده درلودر وکرده ، سورنقدره ، نوز و فایضیر
عصر کید اوزن فغانده بخرده یعنی سوزن سویری صبر ، فقط زانده یکنی سویری سیر و اوزکی
کدر یکنده درلاستقده یکنه یکنه یا یا مار بر .

[وَإِذْ] داردی که - اده زر [قَالُوا اللَّهُمَّ] یا الله دیر [إِنْ كَانَ هَذَا
هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ] آر بوزانه سنه فرنده اده یه - اده دیر کی کلام نزلایه
[فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حَجَارَةً مِنَ السَّمَاءِ] باشیزه کوره طاسه یکنه [أَوْ آتِنَا بِعَذَابٍ آلِيمٍ]
دبانه دیر بده بالیم کنه - ایله ایله ایندوانه و استخفاف ادرک بوبه دیریه اده اده زر
کفر زده کی عمار و عمار و نهام بوزنه اده دیر دیرینک ماضی درسته . روایت اوله یکنه کوره بوزانه
نفس سویری سیر . « ان هذا الا ساطیر الاولین » دیر کی زمانه رسول الله « ویک الله کلام الله = واه
سط ادهام » بوزنه اده بوز سویری سیر « افرانه حقیقه اده نزل اده کلام یه باشیزه کوره
طاسه یکنه دبانه دیر دیر بالیم بدهاب دیریه » دیرک سوزنه فرنی افرایمک و نهام
و استخفاف بوبه محمودنه باله ابله ایته سه و بوسه درسته ادر فرود عذاب اعتراف و طلب ایسه
دیرروده بوز نصیب ایسه بوز بوز لرده . اده اده اده نه یکنه یکنه ویرد ؟

[وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ فِيهِمْ] مال بوز - بالیم - سه اوزنه ایته
ایته اده اوزنه نصیب ایه ایه ایه - سه اوزنه ایته عینه عینه ایه - سه بوزنه یکنه
عذاب ایه ایه بوز [وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ] داردی استغفار
ایدرکده دیا ایه بکرکده اده اوزنه نصیب ایزد - یعنی سه ایته یکنه حقیقه بوز استغفار
ایته عود تفرده دیا ایته استغفار ایزد ایمانه کندن و یا کده بکرکده ایزد ایزد کورین
فایده یکنه بدهاب استغفار دیر زده . نه نیم صحیح بر قوس بفرور ایته یکنه آیه ایه عذاب استغفار
نصیب اولونه سه - ایله ایته سه کورن فرور ایزد ایزد کورنه با شد یعنی زمانه ظلم و عیاض
شاید کلام اده اده فتنه کده فتنه ایزد و عیاض ایته کی کورن ایته فتنه ایزد ایزد ایزد

برای اعتبار این برخی جایزه شده و یا آنکه نوب او بنامه کجی که همانی بر مفسد له الود من الملهه الود -
 وایت اولویند که بوزار کله و فاربه ، آنچه صایحه الالطون شور ، بیک افراشته و در لایق
 و این صایحه حالوب الود و دردی ، و بوج عبارت ابریزد بیه حاله اویند و یا ایزد و یا ایزد
 القسند و دردی . بده رسول الله بیت شریفه کلوب عبارت اینک ، نمازینامه و قرآن او نموده بینه ری
 زمانه آنرا ببرد آنچه بایافته ایرد کبیر و یا کنیز ری ده ب نماز قلیور و در عایه بورد سه کجی کوشه
 نمایشه و کور و کور بایار ، مفسد مانع اولور ، و بونی ده کنیز ری ب عبارت صایار لود ، بیت الی نفس
 همه و لایق اولور . و بوج حال ایزد سجد مصلط اولوب او را و الله عبارت ایزد جمله اولاده اصل صلی
 مقید مننه بنام ایزد بزرگ ، جلالک ، غاصدک ، کافران سوا احوال ایزد ، ناری دارد که
 الله از خدایا ایزد سبیه .

ما دام که حالت بود که زار [فَذُوقُوا الْعَذَابَ] او حاله بوزد بوج از عذاب عذاب
 [بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ] هرگز سزا کفر و کفر ایزد . - استغفار ایزد بیز .

[إِنَّ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ] - برایت بر مهادی
 ایزد مالدی صرف ایزد ، از جمله هر د بیزد ایزد و در کسک مالدی اطعام ایزد ایزد فریسه زینتی مقصد
 نازل اولسه و از نه مکرده احمد و ساره کجی و در ده کی مرینان و ساجنی اصلا نشد . یعنی هر حاله کفرده
 ایزد ایزد ، الله بولنده ، الله مقصد نه ایزد ایزد مالدی صرف ایزد بیزد [فَسَيُنفِقُونَهَا]
 بوزد بیزد و صرف ایزد بیزد [ثُمَّ تَكُونُ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً] مکرده او مالدی بیزد بیزد
 اولجه - بوزد نفق ایزد ، هر ایزد اولسه بوزد نفق ایزد بیزد ، ابواه ! ایزد بیزد .

[ثُمَّ يُغْلَبُونَ] مکرده و مغلوب اوله مقصد - ایزد اول « الرب سجال » مکرده و مغلوب
 الله غالب اولور و الله الی نهایت صورت نفیه ده مقصد مغلوب اوله مقصد [وَالَّذِينَ كَفَرُوا
 إِلَىٰ جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ] و کفر ایزد صرف جهنم سوره ایزد بیزد که [لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ
 مِنَ الطَّيِّبِ] الله فبیتی طیبه ایزد سبیه . - مقصد مکرده اولاده فرق مکرده اولوه ، ایزد

فی دینیه . یعنی غنیمت قیده افسرد .

[اَعْلَوْا] دینیه - یعنی متفلسف و عریانند از دین . معلومند از سوره [اَتْمَا
 غَنَمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ] از غنیمت غنیمت نه سیده از کورس از سوره - در سوره برائیه در باب اول بر سوره
 سوره نکه باشند بیا از غنیمت از دین . اول امره . « الانفال » از غنیمت [فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ]
 ضعیف : بشده بد صفت الله امیر : [وَلِلرَّسُولِ] و غیر امیر [وَلِذِي الْقُرْبَى]
 واره و زانی از [وَالْيَتَامَى] و نیمه [وَالْمَسَاكِينَ] دستگیر [وَأَبْنِ السَّبِيلِ]
 و برده فایده بر لیدر امیر : اول ضعیف الله امیر : برده بشده سید از یوب و سوز از زانیه
 بشه تقسیم از غنیمت افسرد . یعنی الله غنیمت بر سالی رسول الله . در بخاره سوره در صفت و تخصیص
 امریه . « الانفال » و الرسول « هَذَا نَفْسِي بَرَد » اول امره انفال و غنیمت ضعیف الله امیر .
 و بنابر ضعیف غنیمت از الله امانت . حکم الهی : کوره . والله ضعیف امیر : منافع عامه بر صفت از غنیمت افسرد .
 فقط حکم الهی سوز . از غنیمت و بر مکتوب اهل سوز از غنیمت کبی منافع مفروضه کز دین و ده محمد امیر .
 انیمه غنیمت بشده بر دین الله امیر : از آن و دلالت عامه از بر وجه مروج و صاف عامه بر صفت از غنیمت امریه .
 غنیمت ضعیف باقی فالایه بشده در دین کلمه اولی و ده سوز . از غنیمت برائیه . سوز غنیمت از بر دین
 مقدری باشند : تقسیم واجب از کوره . و با صفت بر دین و بر دین تقسیم اول و با صفت نه الله امیر
 زک از دین . هر که صاحب صوره . هفتده و بر دین کبی نفوذ و مشار . در . بر وجه از دین کند و اعتبار از
 برائیه از دین کبی رسول الله و نازده صوره از دین ضعیف سالی ده مجتهد ضعیف . و بر هفتده تفصیلی
 نفقه عاقل . و برائیه بر دین و با بر دین بر دین کوره صوره بی قنقاع غنیمت سوز نازل از دین
 هفتده ایی و دین و دین .

[اِنْ كُنْتُمْ اٰمَنُمْ بِاللّٰهِ وَمَا اَنْزَلْنَا عَلٰی عَبْدِنَا يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّقِي
 الْجَمْعَانِ] اگر شما را ایی هفتده - سلام و نفا - و بر دین کوره - از غنیمت کوری - یعنی
 صوره باطله از دین بر کوری کوره این بر دین سیده - و می و سلام و نفا - ایامه ایی هفتده هفتده

[illegible]

[وَاذْكُرْ كَوْمَهُمْ اِذَا اتَّقَوْهُ فِيْ اَعْيُنِكَ قَالًا] وادقت ندوتی اینکند

صده ده از نزد کوزه بزرده منزه از کوسه بجز - کوزه بزند بدید بپوردد . بپنجرب رو با سنی رو بنگارده

نفسیده ایدن نزد خورنده سالم بپوردد . شبح اید بپوردد ، صکرده ده از نزد کوزه بزرده بود بپوردد . حتی

ایده سود رضایه منزه کنه «نفسیده ندر کوزه بپوردد» ؟ «دمیده اوده» «بوز ندر کوزه بپوردد» «بپوردد»

[وَيُقَالُ كَوْمَهُمْ فِيْ اَعْيُنِهِمْ] منده ده از نزد کوزه بزرده یک از البوردد . - نه نیم اید بپوردد

«مرد اصحابی» «آله جنود» = برده و بیسی «دمیده» . بر نفوذ فتاکه بریده ده اول جراتی از بپوردد ،

مرد و صابغ نقد غیر مستقیم بر صورت و قنار میانه بریده اید که در میانه بریده و ندره صکرده کوزه بزرده

مؤنذی بریده بریده بریده ، هر فالنوریده اید . سوره آل عمران ده کوزه بزرده «یرونه»

مثله رأی العین . کوزه کوزه بزرده یک اید مستقیم یعنی اید بوز اوده اید ندره ذاتی اید یک کوزه

کوزه بپوردد و بر صورت اید بپوردد ، بپوردد بریده بپوردد . و فیکه متغایر نقدی و صکرده از بزرده

جریایه اید درم العار ، نقد فیکه بزرده هریده ندرده اول یعنی قنار بپوردد بر متغایر متولات بود ندره یک

نقد ذات الیه یک کوزه بزرده آبان فیکه بزرده . انه نقا مؤنذی بالکذ عاتقی و حقیقی نمین کوزه بزرده کوزه

باز بپوردد . و ندره اید ظاهر و نفوذ اید غرض و نفوذ بپوردد بپوردد و بپوردد بپوردد

کوزه آن کوزه بپوردد که [لَيَقْضِيَّ اللَّهُ اٰخِرَ اَكَانَ مَفْعُولًا] اوند میفاده اید قطعاً ابقایه

- یعنی مفعول و نقاسید اید بپوردد بپوردد صورت قطعیه ده میانه بپوردد بپوردد بپوردد نام بپوردد واقع بپوردد

بپوردد از بپوردد بپوردد بالا اید بپوردد یعنی اسدی اعزاز و نقار و ندره اید بپوردد بپوردد بپوردد بپوردد

بپوردد اید سونی اید بپوردد بپوردد بپوردد بپوردد بپوردد بپوردد بپوردد بپوردد بپوردد بپوردد

بپوردد بپوردد بپوردد بپوردد بپوردد بپوردد بپوردد بپوردد بپوردد بپوردد بپوردد

بپوردد بپوردد بپوردد بپوردد بپوردد بپوردد بپوردد بپوردد بپوردد بپوردد بپوردد

بپوردد بپوردد بپوردد بپوردد بپوردد بپوردد بپوردد بپوردد بپوردد بپوردد بپوردد

بپوردد بپوردد بپوردد بپوردد بپوردد بپوردد بپوردد بپوردد بپوردد بپوردد بپوردد

بپوردد بپوردد بپوردد بپوردد بپوردد بپوردد بپوردد بپوردد بپوردد بپوردد بپوردد

عزایسه ارکنده مکنده اده دایانه .

بوند بجه :

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ • وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَنَازَعُوا فَتَفْشَلُوا وَتَذْهَبَ
رِيحُكُمْ وَاصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ • وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا
مِنْ دِيَارِهِمْ بِكُمْ غَارًا وَّيُرَاءُ النَّاسَ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ
مُحِيطٌ •

مال شریفی

او ارجوه ایمانه ایریز : بر دشمنه کورسید قارشد بر بند دت بانه ابرک والای هیره ذکر
ایدیله که ندم ابره بده کند • نعم الله ورسوله المائنه ابره ایمان و بر بیزه زاعده ایمان
هوکره ایمانه قورقور دت و دوتنه ابره کبر و صبر ای ابرک هیره الله صبر ابره بر ابره •
اخر کبر ای ابرک که دیا ریزه ایمان هانه دانه کورسید ایمانه هیره الله بولنده فیه ایریز
مال کور الله بجه عملدی هیره ایمانه الله •

[إِذَا لَقِيتُمْ فِئَةً] محارب به صباغه هانه بیزه دت - یعنی کارزاردی معلوم دیا
نه اولدیجه مجهول به صباغه صبر و ضبطنه قارشد بر بند زمانه کرک زحف هانه ابره و کرک اولایسه
کرک سوره از ابره کرک هیره [فَاثْبُتُوا] صباغه بانه ایریز - لا متحرک القال او متحيز الفئه
بوز هیره بیزه [وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا] والای هیره ذکر ابریزه - هیره کبره

پیمانی ، ساز روی فریاد و فغانه ، قویافتد و خرد عذاب و فزاید اداری .
 او خرد و فردی ، ادب با و نماز و عاقبت سال اولمه از سره :

وَإِذْ زَيَّنَّ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ
 وَإِنِّي جَارٌ لَّكُمْ فَلَمَّا تَرَأَتِ الْفِئَتَانِ نَكَصَ عَلَى عَقَبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيٌّ مِّنْكُمْ إِنِّي أَرَى
 مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ • إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ
 فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ غَرَّ هَوَاهُمْ دِينُهُمْ وَمَن يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ •
 وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأَذْ بَارَهُمْ
 وَذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ • ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَمٍ لِلْعَبِيدِ •

مال شریفی

داد رفت که سبطه کند برین عملی تزییه ایسه ده دیندی ؛ بو کوه انفرادی سزایه فایده
 بیره ، به ده سزایه طهریم ، فقط ایکی طرف فارسی کوردی کوردی آردینه در نو دیری ده به ، دیر ؛
 سزایه قلیبا بریم ، به سزایه کوره به محبت سید کورد بوسم ، به الله سزایه قلیا بریم ، ادب با الله
 عقاب بیره سزایه • او سزایه منافق و عیبه بر سزایه بولند سزایه دیر درون ؛ « سزایه دین
 اندازد » مال کورد لکیم الله توکل ایره شبه بیره که الله بر عیبه ، حکیم • بده کورد سید
 ملکد جانری آید که اولف ایزک بولند رازنه لرینه دوره دوره ، عادیله بازم ! دیرک ؛
 بانفسیه سزایه • برایت سزایه کندی الدین تقدیم ایندی بولند سزایه الله قویله طهارت دیرینه •

[وَإِذْ زَيَّنَّ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ وَقَالَ] دوسوه اردنی که سبطه از سره —

از مغرور شدن - با یقینی که برین سوسن بر لب دیشود که [لَا غَالِبَ لَكُمْ الْيَوْمَ مِنَ النَّاسِ]
 و ای جبار کیم [به سزای مجبور شبهه سازد و طبع آینه بگویم او ناسد سزه غالب و جبار بود . -
 یعنی اربطه ، او را در می ، غرور و نقابست روح فحشی کند بر زده و با قمار سینه نمک ایدرک از زده
 بر قور و خبی بالی از لایوب کو قلدینه بر افسه و خیالدرینه ایدر کور و نشود که بر قدر ، بر حاضر بود ، بر قوت
 و بر کوی از زده آینه قار سوزینه محمد و صحابی و علی کیم دور باز ، و صمدینه ایدر ابراهیم انجمنه ایدر که اگر از زوت
 و صمدینه که زینه نایح اولور ، آردینه در سراسر بر خیال کند بر زده آیدیم همه ، او را بار بار زده بولیم همه ، صمدینه
 از زده قور ناره همه .

[فَلَا تَرَأَى الْفِتَانِ] و فساد این جماعت کور و سیر - یعنی عرب و کور سوب و یار سینه باشد
 سوزند ، الی قورن مؤمنه اسراف و مفسدک نهی آید باشد یعنی کوریم [نَكْصَرُ عَلَى عَقِيْدَةٍ]
 سینه قییمه قییمه در زور در [وَقَالَ إِنِّي بِرَبِّي مُنْكَدٌ] و به ریدی : سزده بریم -
 سزده هیچ بر زده بریم ، باشد که صمدینه ابراهیم [إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ] و صمدینه به سز
 کوریم مبدل سز کور در بریم [إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ] مبدل به الله در فراریم - مبدل فراریم -
 فراریم . اینک عاقبتی یک و نیم ، مکنز ایمانه فراریم . بریم ریدرک اربطه و خیال
 اینک تمام جبار نقطه سزه از زده بری ایدر و میگوید . نه قدر شبانه دقت که جلدی که جلدیم
 بر انتوب سوسن بر سوب ده فالتقدیری بوزرینه دور و دور و بوزرینه ایدر کسب با سوسن : آند زده با سز اولای
 طاعت خیال برینه آفراننده در صمدینه در دها باشد نفخنده آینه بر زده نهی کور زده بر زده
 سزده و صمدینه آیدر به و آگسینه صمدینه و صمدینه سزیم آینه صمدینه کور سزیم کور و صمدینه
 کوریم . نه مییم ، نه قور نازک [وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ] الله سزیم صمدینه .

[إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ] اودت سزیم و صمدینه
 صمدینه بولند - صمدینه ایدر صمدینه اولایوب صمدینه بر نزع شبهه و با سز در فاسد اولایوب - و بر زده
 [غَرَّاهُ] و صمدینه سزیم و صمدینه سزیم - یعنی مؤمنی و صمدینه آندر ، غرور و لایوب

رینا در روز آفرین تو جبارید و حال بود که کفر زده طرلابی عالم آفرینده طمانینه با بقعه برسی مشاهده امتن .
 در بنای و جسمانیات منتهی محبت طرلابی اودقت مفارقت آئنده بر آید بقعه بر اوزان استوارده اود برالم
 و صحت در بار که با نازده بانا و بر با بیسته قدری لولوزده مردم اولاده او کند و عذاب آرد زده
 او طمانینه آید و آینه بقعه و حزن زده ده بر منوال اوزده کیدر .
 بوزن بودی :

كَذَابِ الْفِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَأَخَذَهُمُ
 اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ • ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا
 نِعْمَةً أَنْفُسَهَا عَلَى قَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا أُمُورًا بِأَنفُسِهِمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ •

مآل شریفی

طبق آله فرعون و اوزده ایدر کیدر کج ایدر آیدر طمانینه الله کیدر
 کنا صریح طرلابی آیدر ، چونکه الله هود و تونی و عقاب یکد کیدر • بر آیدر ، برگرد
 الله بر قوم انعام آیدر نفی ، اوزر فسد زده کی سبی کیدر بر نجه بر ندر کیدر برسد و کیدر ، برده
 آیدر بیدر •

[ذَلِكَ] بو - یعنی بر عارند بود اسی ، بوزن با ندر کله عقاب بود برسد
 زب آیدر [بِأَنَّ اللَّهَ] توانید سیدر در آیدر [لَمْ يَكُ مُغَيِّرًا نِعْمَةً أَنْفُسَهَا عَلَى قَوْمٍ]
 بر قوم - بر هیأت ایتامیدر - انعام آیدر نفی کیدر برسد . [حَتَّى يُغَيِّرُوا أُمُورًا بِأَنفُسِهِمْ]
 تا اوزر فسد زده کی کیدر بر نجه بر ندر - یعنی اوزر فسد زده تا اوزر فسد زده اوله و سیدر اوله

نفسی ابر کندی صد مریه سید اربوب کندی مریه فلم اتمه فرید اید .

في الرافع :

إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ • الَّذِينَ
عَاهَدَتْ مِنْهُمْ ثُمَّ يَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مِرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ • فَاِمَّا تَأْتِيَنَّكَ
تُفَقُّهُهُمْ فِي الْحَرْبِ فَتَرِدْ بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ • وَاِمَّا تَخَافَنَّ
مِنْ قَوْمٍ خِيَانَةً فَانْذِرْهُمْ عَلَى سَوَاءٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ • وَلَا يَخْشَى
الَّذِينَ كَفَرُوا سَبْقُوا اِنَّهُمْ لَا يُخْشَوْنَ • وَاَعِدْ لَهُم مَّا اسْتَطَعْتُمْ
مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِنْ دُونِهِمْ
لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ ۚ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَيْءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يُوَفَّ إِلَيْكُمْ
وَأَنْتُمْ لَا تُظْلَمُونَ • وَإِنْ جَحَدُوا بِالسَّيْلِ فَاجْعَلْهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ
الْعَلِيمُ • وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنْ حَسِبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي آيَدُكَ بِضُرِّهِ
وَبِالْمُؤْمِنِينَ • وَالْفَبِّ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلْفَ بَيْنَ
قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ •

مَال شَرِيفِي

بوت اود بر لندك الله عمنده ان سريس سول كيردرد كه كذا نمند در ده امانه كه در
ارند كه كند برينه معاينه الشك در ده صورده هر دنه سده هر دنه نفقه ابر در ده صبح بكنز در • اودك
ايموده اودك نه زمانه حربه با نالارده كند بر بد آرند لرزه كبردار كوت كرك كه عبت ابر در • هر هانك
بر قوس در ده بر غنات انيسه ابر در ده اول ابر در ده انبات) عهد لري نفقه اينه بگك دود دوز كند برينه بليد

میزد الله خاندی سوز • دارکف اینر اصدقه اتم سینه که ابری نیتند • چون از عافان اقامان
 • سزد از خره فارسی کوجذک نیکی لغزونه و چهار ایمیو سله نه آفرده حاضر لویه باید • از کله صم الله
 دشمنی قررتو نرسک هم سزک دشمنی • هم ده از زده باشه دبر لری که از وی سز بلز سز • الله باید •
 داسه بولنده لغز و لغز و بر سر کن اجد سزه ناماً اوده نیز • هیچ ده زیاده اتم سز • و اگر ستمه
 بانا شیره سدره ارکا باناسه دالده منوعی اول • چون ایشیه بیده آنچه اورد • و اگر سزا فدر با ایمیو
 ایند سز سلا شیه جله الله • اودر سز لغز و سز سز تا پیر بر بورد • و سز سز آراسی
 تالیف ایدی • یوشه بر بوزنه نه داره سز سز اید به از سز سز تالیف اید اید سزک و سز الله
 از سز سز تالیف بورد • چون اود بر عزیز •

[الَّذِينَ عَاهَدْتَ مِنْهُمْ] از کذ بزنه معاهده اید [ثُمَّ يَنْقُضُونَ] ^{ویرود}
 عَهْدَهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ مَوْرده لغزنده لغزنده معاهده وده عهد و نقضه اید [وَهُمْ
 لَا يَتَّقُونَ] واید که بوز عافانازر • هیچ یر داسه عهد و نقضه اید و عهد بوز سز شاعنده
 از لوب عافانده سزده رعد • بر بوزر • بولر بر دایر • اگر جزای اید اید • صافند اید
 عهد بوز مانده نه فنا بر علم نفس از سز و نوز و اتماره • و لغز و اتمت بوز و فایر سز نه نه سزانی بوزنی
 صواب • باز از سز بولند رود • رسول الله بنی فزیه اید بر معاهده یا میس • عیسنده معاهده اید بر بولر
 بنی رسول الله عیسنده بوز بر عادت و عافانده بوز بوز بولند • بولر اید بر بولر سز سز سز عافان
 ایند و اذ نوزده عافانده رید • مکره بر معاهده رها باید • اذ ده لغز و لغزنده بوزر
 رسیده کعب به سز جنب مکره کیدی • سز در اتفاقه عافانده • بر اید سبب زدی بوز اید •
 میانه نفس بوز بر فزیه عبداللار اذ نوز و اذ نوز •

[فَإِذَا تَقَفَّيْتُمْ فِي الْحَرْبِ] اید بوز • بوزنده سز اید • عرب • فطی
 بانا لار • [فَتَرَدُّهُمْ مِنْ خَلْفِهِمْ] بوزر از زده کیدی و اتمت رها یاب • یعنی بوز

اولیه بتجربیات که آرد لرزه و نقصه عهد اید جهك اولان عهد بود مقدمه قویسوه فاجئیه از انقضیه
 [لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ] مأمورند که گریه بکوی تذکر اید بر - عقلا نیز - او لرزه بگذرد و عبرت آید
 عهد و نقصه عهد فالتی از نماز -

[وَإِنَّمَا تَخَافَنَ مِنْ قُوَّةٍ يَخِائَنُ] برده بر فرموده بر جنات و نوعند فقیه قورقار
 - یعنی معاهده بایسته اولدیفک و دهائی بر نردک نقصه عهد اید مکی صیایر - دلائی رانار آنده صورت
 آکلار و برود جناتند قورقار [فَأَنذِرْهُمْ عَلَىٰ سَوَاءٍ] طوفی و دوز بر برده آیه
 اولد و لرزه بند اید بر - - عهد بری بر لرزه طوفی آیه بر بر اولد لرزه قبل لا توب اید -
 بند ، لغت بر شئی قادر بر آید بر بند که سرده ده بر دلت معاهده تاریخی قطع مناسب
 و اعدایه اید بر - یعنی اید قورقار بر جنات ، عدالت و دلیلی کرور بر اعدایه نقیده عهد
 حکمت کید آرزو مناسب قطع اید بیک اعتدال و استقامت داره سنه آیه کید برینه رسا اخبار ایت
 بر صورت عهد حکمت لای طرفه رسا عا اسیر معلوم اولد و ده ارکا کرده و کت اید برده و عهد رسا باقی
 فرجه اید بر که بر بر اخبار و اعدایه بایسته طوفی و دوز بر صورت قطع ده و بر کید بر برده و صافه
 باشد - زیرا [إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْخَائِنِينَ] محضه که الله فائدی سرز - اوزن بایر بکی
 رسا معاهده کرور برده کید بر نقصه عهد فالتی بر فائدی اید بکی استقامت اوزر - بند و اعدایه
 و بر کید بر برده بر جنات اولد و بند بر سرده و صافه لازم طبر -

[وَلَا يُحِبُّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَبْقُوا] دار بر کید اید اولد و سرده کید برینه
 اید - یعنی فاجیه قورقار اولد و سرده اید لرزه و کید برینه با فالتی - فله اید بر بند [إِنَّهُمْ
 لَا يُعْجِزُونَ] هر حاله اید اید اید - نه الله نه سنی - نه اید لرزه و غایله همه
 اصل عدل و حق بر اید - بنا بر عهد بایسته یعنی زمانه اید اید نقصه عهد قرار و برده اولد
 کید برینه رها اولد مافد لایسته ، اید کید ، جنات برده جزا سنه فاجیه قورقار اولد و سرده اید بر بند
 سرده اید بند و اعدایه منقصه بر بر - و ها اولد دار اید بر کید برینه و کید برینه و کید بر بند -

فَتَذَكَّرُوهُمْ بآيَاتِهِ - نَبِّئِهِمْ نَارًا - لَا تَحْسِبَنَّ الَّذِينَ يَفْرُغُونَ مِنْ دِينِهِمْ أَنَّهُمْ يُفْرِغُونَ مِنْ دِينِهِمْ - سُوْرَةُ مَائِدَةِ -
 «فَمَا نَقِضَهُمْ مِيثَاقَهُمْ... فَأَعَفَّ عَنْهُمْ وَاصْفَحَ إِنَّ اللَّهَ يَحِبُّ الْمُحْسِنِينَ» آیه بامه - خاندن بیایه
 میبندیدند جزای کند بری بود و بر لبه - اوند ایوبه برزی بایوب کوزه نرک اید بنزایت [وَ
 آعِدُوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ] داد مؤند؛ لیکن اوند ایوبه
 هر هائی بر توره و باغی آنزده کوچن بدین امداد اید - یعنی عرب ایوبه قوتند سب اید ایوبه
 نه استقامتند بر توره کوچن بدین مافزایدند، هر زمانه بر رده اید ایوبه کجالت و مافزایدند بر توره
 [تَرْهَبُونَ بِهِ] بر امداد بر مافزایدند [عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ] اید و نرک رنند از لا
 اید رنند - اوند کوزری [وَآخِرِينَ مِنْ دُونِهِمْ] داد و نرک رنند و هر اید بر نرک
 [لَا تَقْلُوبُهُمْ] اوند رنند [اللَّهُ يُعَلِّمُهُمْ] میندی دیار و اید و نرک رنند
 اید بیدر - بر توره برزی اید اید، بر توره رنند، بر توره رنند، یعنی کوچن بدین توره بر اید ایوبه
 بر حاله نرک مافزایدند [وَمَا تُفْقَوْنَ شَيْءٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ] داد بولنده هر توره رنند اید
 [يُؤْفَى إِلَيْكُمْ] رده کوزر اید اید اید، [وَأَنْتُمْ لَا تَقْلُمُونَ] و نرک رنند اید اید
 - عمدت ضایع اید، هر حاله نرک اید اید، نرک رنند رنند، تقصیر مودر بر اید اید
 «اتَّكَلَهَا وَلَمْ تَنْظَمْ مِنْ شَيْءٍ»

[وَإِنْ جَحَحُوا لِّلْسَلَامِ] رار اید - اوند دیا اید اید - سالت مودر اید
 [فَأَجْحَحْ لَهَا] سدره اید اید - نرک اید اید، عرب کوزر سدره - نرک رنند رنند؛

السلام نأخذ منها ما رقت به

والرب يلفيك من انفا سلا جزع

«مع رسالت، بوزنه راضی اید اید اید، عرب اید انفا سدره سلا جزع یه» اوند ایوبه بر سالت
 فارسینده سدره سالت اید [وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ] والد تود اول - رار و سالت اید اید
 کیزی بر مودر بایار بر توره [إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ] هر حاله هر شی اید اید اید اید -

فارسی کلین . رحیم که درین فصل خبر از جانی بگوید .

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ • يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضَ
 الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ
 وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ
 • أَلَنْ خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ ضَعْفًا فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ
 مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا مِائَتِينَ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ
 وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ • مَا كَانَ لِنَبِيِّ أَنْ يَكُونَ لَهُ آسَرَى حَتَّى يَتَّخِذَ فِي الْأَرْضِ
 تَرْبِيعًا وَلَا تَرْضَى الْأَرْضُ وَاللَّهُ يَهْدِي الْأُمَّةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ • لَوْ لَا كُتِبَ
 مِنَ اللَّهِ سَبَقٌ لَكُمْ فَمَا اخَذْتُمْ عَذَابَ عَظِيمٍ • فَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ
 حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ •

فصل ششم

ای او پیغمبر ! بنشین که خدا از تو گدازه میبرد . • ای او پیغمبر ! مؤمنان را مجاهد تشویق کن
 اگر سزده صبر آید و جنگ بر روی کسی از کورس ایکی بوز و غلبه آید و اگر سزده بوز کسی از کورس او کورس آید و
 بیکنه غلبه آید ، چون از هر جایی و جایی ای از آن ایست فتنه بر تو در . • سزده ای سزده بوز
 فتنه شد و بدید که سزده بر ضعف دار ، سزده سزده صبر آید و جنگ بوز کسی از کورس ایکی بوز و غلبه
 آید و الله صبر آید و در . • هیچ بر پیغمبر ایچیه از غلبه با صمد فخر آید و ایچیه در غلبه
 من دنیا عرض آید بویست ، الله ایچیه از غلبه آید و ایچیه و الله عز و جل رحیم . • اگر الله
 بر بازی ایچیه اولای آید از غلبه آید و ایچیه بر بازی بر غلبه آید و ایچیه آید . • اگر الله

اِنَّكَ تَكْفُرُ غَنِيْمَةً مِّمَّا دَارَ لَكَ مِنْ يَدِهِ وَاللّٰهُ قَوْرٌ دَنَكْ هُوَ اللهُ عَفْوٌ وَرَحِيْمٌ •

[يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ] ادنی، سَنَدُ صَبَدُ

بِرَكِّ اللّٰهِ . سَلَا اِتِّبَاعِ اِیْمِهٖ مُؤْمِنُو دَر بَار . — بَرَنده اِیْیَ مَنَی مَحْمُود : رِیْسِ ، اَللّٰهُ سَلَا دَاوَرِهٖ یَتَر . اَیْیَیْسِ سَلَا اَللّٰهُ دَاوَرِیْتَر . بَارَعِیْهٖ بَاتَقَهٗ بِشِیْءِ اَنْزِیْسَهٗ اِیْمُوبِ اَللّٰهُ صَبِیْهٖ رَهٗ دَقِیْقَهٗ كَزَهٗ یَقْدِرُ بِكَ اَللّٰهُ . بَرَايَتِكَ مَكْرَهٗ اَدَنُو زَاوِی اَرْكَلَهٗ دَاوَنَی فَاوَرِیْدَهٗ مَوْرَهٗ قَرَقَنَی اَدَلَرَهٗ مَهْدَتِ عَرَكِ اَسْلَامِی اَدَنَی بَهٗ نَاوَزَلِ اَللّٰهُ رَحْمَتِیْ سَوِیْسَهٗ اِیْمِهٖ رَهٗ اَنْزِیْدَهٗ بَیَانَهٗ كَوْرَهٗ . بَرَدَهٗ فَتَاوَرِیْدَهٗ اَوَّلِ بَیْدَاوَرَهٗ نَاوَزَلِ اَللّٰهُ .

[يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ] ادنی اَرَمِ مُؤْمِنُو دَر مَنَی فَتَاوَرِیْدَهٗ مَحْمُودِیْتِ

— اِیْمِهٖ تَعْلِیْمِ دَرَبِیْهِ دَر زَعِیْبِ دَرَبِیْهِ اِیْمِ . بَرَدَاوَرَهٗ بَاوَاوَرَهٗ كِهٖ زَعِیْبِ دَبَانِ اَنْزِیْدَهٗ كِی اَمَلُو دَنَكْ بِرَقِیْبِیْهِ دَر تَقْیِیْدِ دَاوَرِی . سَوَدَكْ : [اِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَابِرُونَ] اَكْرَزِدَهٗ بِرَبِیْ صَبَاوَرِی اَدَلَرَهٗ [يَغْلِبُوا مِائَتِينَ] اِیْیَ بَرَندهٗ غَنَیْمَهٗ اِیْمِهٖ . [وَ اِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا اَلْفًا مِّنَ الَّذِیْنَ كَفَرُوا] دَاوَرِی مُؤْمِنُو دَر بَرَندهٗ — صَبَاوَرِی — اَدَلَرَهٗ مَظَرِیْدَهٗ بِرَبِیْهِ غَنَیْمَهٗ اِیْمِهٖ . — بَارَعِیْهٖ بَرَندهٗ مَنَی دَسْمَهٗ فَاوَرِیْسَهٗ صَبَدِیْبَانِ اِیْمِهٖ . بَرَندهٗ دَوَبِیْهِ رِیْزَمِ دَاوَاوَرِیْمِ عَرَبِ دَصَبَهٗ اَلِیْسِیْهٗ ، مِیَالِیْسِیْهٗ ، لَهْدَتِ اَلِیْهٖ اِیْمَنَارِ اِیْمِهٖ مَجَاهِدِ اِیْمِهٖ . دَعَاوَرِیْسَهٗ مَكْطِیْفِیْتِ یَرَنَدَهٗ . دَصَبِیْبَانِ اَدَلَرِیْ غَنَیْمَهٗ مَحْمُودِیْتِ دَاوَرِی . بَرَندهٗ بَرَدِیْ فَرَهٗ عَمَدِیْ اَفَاوَرِی اِیْمِهٖ مَنَی بَرَندهٗ . بَرَعِیْسِ ، زَاوَاوَرَهٗ اَمَسَاوَرَهٗ اِیْمِهٖ بِرَقْیِیْدَهٗ . یَعْنِیْ بَرَندهٗ سَاوَرَهٗ یَدِیْ دَاوِیْ یَزِیْ كِی اِیْمِهٖ جَمَاعَتِیْ قَبِیْلَهٗ مَحْمُودِیْتِ اَدَلَرِی . هُوَ عَالِدِ قَبِیْلَهٗ عِیْنِیْ سَبَدِیْ جَرِیَانِیْ اَصْلًا مَقْدَرِی . اِیْیَیْسِ ، بَرَايَتِ اَسْلَامِی كِی تَشْهِیْدَاتِ مَكْرِهٖ دَنَكْ اِیْمِهٖ اَزَاوَاوَرِی اَسَاوَرِی . رِیْیَكِ اَدَلَرِی كِهٖ اِیْمَاهٖ بِرَبِیْیِیْ ، مَظَرِیْ فَاوَرِی اَدِیْ فَاوَرِی مَقْدَرِی بَرَندهٗ . دَوَبِیْ قَوْتِ سَاوَرَهٗ فَرَدِیْ رَهٗ دَاوَنِیْ یَدِیْ سَبَدِیْ . دَاوَاوَرِی اِیْمِهٖ اِیْمِهٖ بَارَزِ اِیْمِهٖ .

[ذَلِكَ] بَرَدِیْ : بَرَندهٗ [اِنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُوْنَ] هُوَ اَدَلَرِی ، اَدِیْ بِرَقْیِیْدَهٗ رَهٗ

فَقْدَرِی بَرَندهٗ . — مَبْدَاوَرِی اَصْلًا زَر . اَللّٰهُ دَاوَرِی جَاهِدِی . عَرَبِیْ مُؤْمِنُو دَر كِی اِهٖ فَاوَاوَرِی اِیْمِهٖ اَللّٰهُ .

تا پنج اسلح بازنه اے برک ادره سکنه دباردها زبانه سه غمبه سنی کونته نه بنه مالد کونته . دال الله فکرت الله
ایمانه ، عافه لوه و صبه کوره مودود . عربک بنجه سنه کافه :

[مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يُفْجِرَ فِي الْأَرْضِ] بهم بر سینه امیره ارفده انجانه
ای بنجه برتر اسیردی ادره ددغدی دکر . — انجانه ، امدنه فالینسه دیک ادره نمه دتخانه فایند
دیکر . نقت ره دتخانه لازمی ادره اعتبارید . فداوی رضی دبا جرجی اغیزلاسه بری « برنده فیدانه
ایزد » سفانه « انجانه الرمه ادره » دیکر . مکره برصاده افند ادره دتخانه اسالی فروری
ایده الی . دور ادره ادره دینه کنسه بر صورت و جرجی دار ادره فیدانه امیره جلال قوه صبه دره فقیه
مغلوب انجه رضی انجانه تغییر ادره . بنا بر این معنی سوارور . بهم بر سینه امیره برنده بنی ادره کفر
داسدی عزیز اید . هکله فقه فقیه ادره هر فتنه اسیر استقامتی نایمه دبا برنی و بره
اے دکنده ایچ قید بر فروری قطع ایدر . تر اسیردی بولورسی . یعنی مکره اسیر مکره استقلال ایچ فروری
درود بر حرکت دکر . انجانه حاصل ادره مکره درک اسیر ادره شروع ادره بایر . حتی اذا التفتوهم
فتدوا الوثاق فاما من بعد و اما فاء . سوره محمده باب .

ادب یا مکره [تَرْيِدُ وَنَ عَرْضَ الدُّنْيَا] نه دنیا عرضی راد ابر برکت — ایمنده انجانه اول
اسیر مکره بافانر . ادره فدر سینه استقلال ایدر . مغلوب ایچ بر دنیا مالی ادره مکره کبی دیوی بر مکره کوزه برور .
[وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ] الله ابره افزادی راد ابرور . کفر مکره ادره دیک عزت بر طاسی دیکر
افزادین سلاست ادره دبا برنی ثواب سلاست افزادی براد ادره کز ابرور . نه حاله انجانه اول اسیر
ایسته بند اے تعالیه ادره ابرینه . یعنی ضامنه مخالفت ایسته ادرور . [وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ]
حال بکره الله بر عزیز ، حکیم . — امر و ادره سه مخالفت ادره مکره مکره لیدر . ادره مکره بر مکره
دارد . بوند امیره ادره نام بر انجانه حاصل ادره اسیر ادره ایسته نه از افزاد امیره نه مکره دایلم دکر .

[لَوْلَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ] الله به کتاب سوره نه سده ادره ایدر — اجتهاد ره بر طاسی
مغلوب دبا ادره عذاب ادره دبا صراحت نه ایسته ادره مکره مکره ایچ مکره کبی بر حکم الی شروع

بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِثَاقٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ • وَالَّذِينَ كَفَرُوا بِعَهْدِهِمْ أُولَئَاءُ
بَعْضُ الَّذِينَ لَا تَفْعَلُونَ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ • وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا
وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آوَوْا وَانصَرَوْا أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
وَرِزْقٌ كَرِيمٌ • وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَعْدِ وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا مَعَكُمْ
قَالُوا لَكَ مِنْكُمْ وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَى بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ
يَكِلُ شَيْئًا عَلَىٰ سَبِيلِهِ •

تال شریفی

او پیغمبر، الیگزاده کی اسیر کرده دی که: اگر سزای خود بیزده بر منید بیدرسه سزه مزد در آسانده
و لها غیر پس دیر. و کتا هر یزد مغفرت بر یورد. الله مغفرت. رحیم. • اگر سزا فبات اینده اینتر
از نر تاسبند که بوزنه اول الله فبات اینتر دره قدرایم ربه اسلامه دیرد. الله علیم. رحیم. • او
کیمه رکه ایمانه ایندی و مهاجره اولدی و مالدریم ماخرید الله بولنده مجاهده ایمید و ادر کیمه رکه بار بیدر لیر
و بار دیم قوشیدر ایسته بوز بر برینده و لیدر بر. ایمانه ایرد. ره لهرت اینده بنزایه لهرت بوزنه سزه
ایمیه اوخره و لایست نامه برسی بوند. بونقه بایه اگر دینه بار دیم ایسته لرسه بار دیم ایسته ده او دیر
بور مجید. انجمله سزه آرا لرنه و سازه بولنامه بر قوم عبیده دکن. الله مملد بزی کوزه بوند. • لایز بولنامه
کیمه برینده و لیدر بر. بود با ایمانه سز بر بوزنه بر فتنه و بولون رضاد اولور. • ادر کیمه رکه ایمانه ایرد
لهرت ایندی و الله بولنده جهاده کیمید. و ادر کیمه رکه ایوار ایندی. بار دیم قوشیدر. ایسته بوزنه عفا
مؤمندر. بوزنه بر مغفرت و کریم بر رزده دار. • ادر کیمه رکه مکره ده ایمانه ایندی و لهرت ایرد
سزه بایه مجاهده یا یر. بوزنه سزده. برده ارحام صابردن الله کتا بنده بر بیدر لها بائنده
شبهه بویه که الله لهرشی بیدر.

[قُلْ لِمَنْ فِي آيِدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرَى] - برادر اسیر کرده که قدی المومنین
 مسدود نموده است از او خبر - جمله عمومی او را بنده شده بودند - فقط ابیه عباس مفسر تریه ریخته
 کرده سبب نزول بیرون مفسر عباس رضایه عنها اوله - سوره که:
 بر کوفی عباس ده اسیر داشت و برابرند بحر اوقیه ده آنکه دارد - که بر اوقیه و نه در هم
 و مجموع سز بوز در هم دیگر - بوز عمده اقسام اجمیره عیفا رندی و کندی بر ده قریه اردو سز
 طعانی نقیضه ایه ده کسبه بری اید - فقط اوقت کذبیه فکر ده اسیر اید - بودند از زبیه عباس رندی که
 "به اسم ایدم - فقط با آراه اید" - عیفا الصداة السلام ده بر بورد که "در بیک طرفی ابیه الله
 ابریکه دیر - بلکه ظاهر اید مفسر ده اید" - عباس کند نقیضه ایدوب ریدی که "بوند از زبیه رسول الله
 اوانقی با اماره اجمعه سوچم اما بر بورد" - مفسر ده اسفانه اجمیره ائوب عیفا رندی شوا غایب
 بوند با سز بفر - اکی برادر زاده هم نقیضه به ابی طالب و نوز به عارند که فزیری ده با تکلیف ایزد
 بوه فارسی عباس "یا محمد" بنی قریشه در جزیه ملک به عارده با نوز "دیری" رسول الله "طعانی" بر بوردی:
 مکه ده عیفا رندی زوجه ام القیصه نسیم اید بیکه و اید که با سز نه نصیب عو ملک بیسم - تا به عارده
 ادورس بوا سز و عبداللہ و نقیضه در بیکه آنکه زده ده "عباس" نه بیابورده "دیری"
 یغیر "بریم جنبه دیری" بر بوردی - عباس "شمارت اسیرم که سید قساص و لاله الا الله در دسه
 اوند عیفا و رسول الله" و الله بوه الله با سز کسبه طعانی اوله سز - به اونی کجه فارا کشفه نسیم نسیم اسم
 علم الله به سز بنو کده شبهه ابر بوردیم - محمد مادام که بونی جنبه در بیک بنار عیفا شهم فالاد "دیری"
 برست مکره ده عباس - بوانیکه ماله اشارت - دیری که "الله با اوانتوزن برینه و عیفا رندی دیری
 محمد یزی کوردم دار - الا شاهی یزیدی یکده مضایر با بوردیم هم با زیزی ده در بوی که نقیضه مکه نیک
 بنو الموانی در بر راسیه هم - بوند بر بورد به رید نقیضه شفر اولورم -

[أُولَئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ] بوز، بر لاجریه اوانفار یکدیگرند و بر بر -

بنسبت رتبه دلائی دارد. بر بزرگ داشتن اولور. زبیدی رویت نسبت ایدر. [وَالَّذِينَ آمَنُوا
 وَلَمْ يَهَاجِرُوا] ایام ایدر ده مهاجرت نکرده اولور. هنوز داره عرب قابینده بولنا مؤمنده.
 ای [مَالِكُمْ مِنْ وَلَا يَهِيْكُمْ مِنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ يَهَاجِرُوا] مهاجرتی دایع اولمخیزند من از من دلائی
 نامه پشند بوند. ایتمده مهاجرت نکرده [وَإِنْ اسْتَنْصَرُواكَ فِي الدِّينِ] عاقلانه مؤمنده
 دینه نصرت ایدر [فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ] باریم ایتمده ده از رتبه دایمده. [إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ
 بَيْنَكَ وَبَيْنَهُمْ مِّثَاقٌ] مکرر سطر از رتبه بولنا به قوم عبیه اولور. نه بر ایدر قوم
 فارسی مؤمنده باریم ایدر نفقه عهد ایتمده مابین اولور. نصرت ایدر [وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ]
 در. [وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ] از رتبه بعضی بعضی دایمده. سطر ده
 صند ده دایمده بران دظالمات جریایمده. بنامیه مؤمنده عودت ری بوند. ولور با
 اولور مؤمنده دلائی و دلائی جریایمده. بر ده مکرر لفظ ده دلائی و دلائی اولور.
 اختلاف ریه و اختلاف دار آبسی ده مانده. [إِلَّا تَعْلَمُوهُ] آری بری بایمانه کن. بر رتبه
 دلائی و نصرت ایدر سرباه اولور اساس دارنده تعبیه و تفریه ایدر اجرا ایدر ده فارم قاریشیه
 ایدر کن [تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ] بر رتبه عظیم رفته و بویوک بر باد اولور.
 که گشتی تقدیر ایدر مکرر. بر بیانانه مؤمنده. مهاجرتی دایمده. غیر مهاجرتی تقسیم اولورنده
 دایمده کی عودت ایدر صند اساسی کوسه لکره مکرر. بر رتبه ایمانه کی رتبه کالدی تقبیه صند. بر بویوک
 [وَالَّذِينَ آمَنُوا] از رتبه ایمانه ایدر [وَهَاجِرُوا] مهاجرت ایدر. یعنی نورانی، مبهیدی
 افر بارنی، دار و دیارنی برانوب و نکرده مبهیدر [وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ] دایمده بر رتبه
 ایدر. الله دایمده از رتبه ایمانه مبهیدر مبهیدر و صبر و تحمل ایدر مبهیدر نفدی انعام
 ایدر مضمون سابقه بایمده. [وَالَّذِينَ آمَنُوا] از رتبه ایمانه ایدر. رسول الله و مهاجرتی
 کنده ایمانه دایمده و بر رتبه مکرر. مکرر مبهیدر ایدر اسطوره ایدر. بر رتبه دایمده. [وَنَصَرُوا]
 و نصرت ایدر. از رتبه برای اولور دشمنیه فارسی لفظ مبهیدر باریم ایدر. انصار اولور. [أُولَئِكَ]

ایسته بوز - بر هاجریه دارفا - [هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا] آنچه بوز در که حقا مؤمنند در - بوز در که

ایمیزی سوره نکه باشند در به یاد اولند فی اول در به ایفای مقتضایه محققه ایسته حقیقه ایرد بر بند در -

[لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ] بوز ایمیزی که تاسد بر مغفرت و کریم بر رزق در در - بوز در که

نه سوتی دار نه سوتی - فقط بر - اولئك هم المؤمنون حقا، نصیحتی مظهره و بوز بر وجود اولان در مغفرت و رزق

نصه ایمیزی - بوز بر هوز فرموده ایمیه دار عربیه هوز ایمیزی در افاضه - هوز [وَالَّذِينَ آمَنُوا

مِنْ بَعْدٍ] بعد مابقی سوز هوز در سوره [وَهَاجِرُوا] ایمیه ایرد هوز ایمیز [وَجَاهِدُوا مَعَكَ]

مهاجرت ایرد سوز برابر مجاهده ایمیز [فَأُولَئِكَ] ایمیز بوز : بوز صفت مغفرت اولان در [مِنْكُمْ]

سوز در - سوز معصوم و سوز معصوم «ناقصه با صانه» در در - اولوا الارحام بعضهم

اولی بعضهم فی کتاب الله] معصا بوز در سوره زوری الارحام کتاب الله، یعنی مکتب میراثه بوز در اولان در -

- ایمیزی در در - دلور زوری الارحام در سوره، یعنی بر فادیه فرموده سید قرانی بوز در سوره، سوز فادیه در که قرانی

بر بوز ایمیه جانب سوز در اولدی فی کبی مجرا فوت دینه و خلف ایرد در اولان در - یعنی مهاجریه ایرد ایمیزی در هوز

اولان در هوز ایمیه تورات بوز در سوره جاری اولدی هوز، سوز ایمیزی در افاضه اولان در - وایسته

هوز اولی ایرد سوز در کی هوز تر جسته بطایفه فرود بود - هوز ثابته بر در سوره و بابوایتی در اولان در سوز در

دینیز اولان ایمیه ده اصمعی هوز در سوز در -

[إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ] سوز بوز در ایمیه علمیه - بوز ایمیه بوز در ایمیه

بری در اولان ایمیه سوز علمیه و علمیه، بوز در سوز در علمیه بوز ایمیه علمیه ده -

بوز ایمیه ایمیه سوز علمیه و علمیه

ایستو بوز سوز در سوز در - دال سوز در اولان سوز در - زوری هوز در طقوز فی سوز سوز

سوره درایت اولی باشد که سوره نوحیه در فتح ایرد ، غناب به اسید وال ایرد ، ایرتی طغوز نوحیه
 رسول اکرم صلی الله علیه وسلم بگویند عورتی که حضرت ابوبکر صدیق رضی الله عنه موسوم بود ایند نصب ابوب کوثر
 و کتبه مکتوبه بر سوره برائ نازل اولی . بنام عیبه بوفی موسوم مجده اهالی قرائت اینک او زده آرد سوره
 حضرت عیبه رضی الله عنه را ایرد کند تا کسی مضایقه بخیزد رک کوثر دوی ، ابوبکر کوثر بریزد و بگوید
 « لا یؤدی عنی الا رجل منی » بگوید دوی که بگوید در رک عمده و صله منقلبه بر بنی بنی باقیه از بنام و در آرد
 بر آرد باقیه سی و هفت سوره تا در این ، عربک عرف و تاری بود . « دیگر . و تا که حضرت عی یا نسلای
 حضرت ابوبکر تا که بوزن الامه سی استند و بوزن رسول الله دوه سده سی و بیست و دوی ، انعامه ایرد
 حضرت علی « امیری دیا ناموسیک » بیه صورتی « ناموس » دیر ، بوزن دیر . و تا که زویه اولی اولی
 ابوبکر فطیله ایرد و تا سه سده سی و سوری ، علی ده بوم بخرد و عجمه عقبه یا نسلای فاطمه « باباها
 الناس » به سده رسول الله رسولیم دیر ، نه ایم دیر ، او تون و یا قومه آیت قرائت ایندی ، مکتوبه
 دیر که : سوره ابورادندم . بوسه ده مکتوبه بویقه مشرک یا نسلای عجمه ، بنی عربیه طوان اتمه جلد ،
 و نفس مکتوبه باقیه سی و هفت کیمیه جلد ، و سده عجمه و تمام ایرد جلد .

آیدی — بوزن او تون .

کاملی — ۹۶۷۹

حضری — ۸۷۰۸۷

فصلی — نه ، م ، ل ، ر ، ب و غیره : لام ، قیس ، با ، القوب ، راد ،

بقای فاعل ، نه م اساس . « نهم لرب » .

اسدی — برائت ، توبه ، القشقه ، البعده ، المشده ، المنزیه ، القفیه ،

السیه ، الحازه ، المنطله ، الدرهم و سوره الغاب . زیرا بوزن مکتوبه بریزد و مکتوبه توبه

دارد . نفاذ مکتوبه بریزد ، منافقین را برین فاسده ایرد ، او فایه بریزد ، تزیل ، بر باد آید .

بوزن طریقه ده سده ، تنیس ایرد ، او زریزه هشتم یا نسلای حضرت عیبه رضی الله عنه بریزد که : « بوزن

سوره نوره شیه از سوره حقیقه و الله دو فرموده یکم بر افشاری «دعیه».

برده بر سوره یی اجماع نقل شده دیگر از زنده زنده اندر برده بر خصوصیت دارد که اولند و سببه اولامید. بره با شیم ایی حکمت بیایه ایست. برسی آزاره او زنده است بر فاعل زول بر فاعل برابر
 بودند سوره انفال بحسب الفی قونی بر فاعل و یا طری بر فاعل ایی نفسی ده و یا سالی فاعله نازل اولمه انباریم
 بر اولمخ نمازی کجی اولوب ایستند بر سوره عدایه بر اولمخ ترشایه و سبب بر فاعل سوره. او در جوده که
 روانه کوره اصحابا بجهنده بر برایستی بر سوره فیه ایستند. فقط اتم ایندیک کزق اتم بر سوره نده
 برده بالا بر هیوه سمدراسترا بر سوره مستقل اولمخ ایی اصلا تیفی کجی سوزده ده انفال و دارد که بر اولم
 بودند سوره انفال و در باله لعلای بر سوره ده اولمخ سوره سوره. موهامه بجهنده سکوت ایی بیایه ضرورت
 اولمخ سوره اول سوره می مستقر بر سوره اولمخ بیایه. سوره اولمخ آزارنده مناسب تر بر سوره بر
 دخی موهامه اولمخ بر ذکر اولمخ حکمت. سمدنیک زک ایی سبب اعلی ده. در باله لعلای انفال
 اندر فنی تقدیرده فراینده انفال و بر ایی فریکه سمدنیک و فقط بر ایی بر ایی اولمخ زمان
 با سنده دخی اولمخ لعلای بر سوره ایستند اولمخ کجی سمدنیک سمدنیک سمدنیک اولمخ انفال و بر ایی
 بودند اولمخ سمدنیک نازل اولمخ سنده سنده. در بند اولمخ سنده سنده اولمخ لازم طری. حضرت عبده
 روید که بر او سمدنیک بر ایی سنده سنده سوال اولمخ زمان «بسم الله الرحمن الرحیم بر امان»
 بر سوره ایی سبف و بند موهامه بر نازل اولمخ دعیه. سفایه یه عینه بر صفای اصلا تیفی «ولا تقولوا
 لمن اتى اليكم السلام و استؤمنوا قول الیهی موهامه ناکب ایی اصلا تیفی. یعنی سمدنیک
 زنی امانه مانع بر لعلای در سوندن سوره «رحمه رحیم» موهامه رحمت الیه یی موهامه بر سوره انفال و در سوره
 و سبب رحمت اولمخ اسم الله یار و سنده در دیک اولمخ سمدنیک فاعل رحمت و زنی امانه مانع و سبب اولمخ
 تبیه ایی. نه الحقیقه سنده ایی ناس اولمخ نه نقد نه ده موهامه بر سوره نده اولمخ سمدنیک نه تر لعلای
 نه یاز یازمانه نه ده اولمخ سنده موهامه لعلای اولمخ اولمخ بر سوره. موهامه بر سوره رحمت نفسی ایی ساره
 «بسم الله بر الله سده الله» دیکه و یی ایی بر یی موهامه در در. اولمخ بر سبب اولمخ. موهامه سمدنیک

صبر بر صلت « بر آیه مهدیه » ایسه الله قطع عبادت دیگر . بر آیه ایسه ایمنه سقا قند .
 ثانیاً بر مذکر فالمرزیه الله اسمیک برك و نیمه ، الله قطع عبادت را . در یک کبی بر معنی بنادر ایسه که بر کف
 اوله ایمنه سبیه یوندر . بنامیکه بر سورده مذکر اوله سبیه نازل اولماسه دیار ایلماسه اولریکی کبی اولقوسنی رقی
 قاری مجوز رقد . رقی بر تحقیق تقرأ نازده بود بر سره ، دانی اوله تفرق فامسه بودله جفنده ناز ناسد اوله
 لازم صبر . آنچه بود کندر بالکد سورده مذکر اوله در . اجزاسنه کلیمه دگر سورده در اجزاسنه کلامی اتمانه
 فرقی فالمرزیه . نه الواقع نعلی ده بریدر . شد آفرینه « لقد جاء ک رسول الخ » ربه اولقوسنی
 زماره سبیه نزل ایله . فمدحه بر سورده مذکر مرقد بر اولیا قوم سر ناسی اولریمنه سبیه مذکر نام ضد اوله
 قطع عبادت ایله باستانه ربه بود بر دیو که :

بَرَاءَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ • فَيَحْضُوا فِي الْأَرْضِ
 أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ مُحْضِي الْكَافِرِينَ • وَ
 إِذْ أُنْزِلَ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ وَ
 رَسُولُهُ فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَ
 بَشِّرِ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابٍ أَلِيمٍ • إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوكُمْ
 شَيْئًا وَلَمْ يُظَاهِرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا فَأَتُوا إِلَهُكُمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مَدِينِهِمْ إِنَّ اللَّهَ
 مُحِيطٌ بِالْمُفْقِينَ • فَإِذَا أَنْزَلَ الْأَمْرَ الْحَرَامَ فَأَقْلُوا الشُّرَكَاءَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ
 وَخَذُواهُمْ وَأَخْصَرُوهُمْ وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ
 وَآتُوا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ • وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ
 اسْتَجَارَكَ فَأَجْرُهُ حَتَّىٰ يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ ثُمَّ أَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ •

مَا أَشْهِدُ

اصل مقصود ادلاعه ادره . نه کیم ابریکر رازی برقی ایضاح ابراهیم قرآنیه دیکر « برات ،
 قطع موالاة دار نقاع عصمت و زوال امانه » . فخرالیه رازی ده تفسیریه دیکر « برات
 معنای انقطاع عصمت » . برت مه فداه ابر ابراده « دینیکر بنیز ده عصمت ، انقطاع ایدی ،
 آرزو عداقه قالداری دیکر » اه . وایسته بور اده برات هرهای برکراحت نقیصه ده سلامت
 و بیا عداصلینی مقصود اولقد برابر کزای معناد حقوقی و سیاسی ابر مفهوم دول اصطلاحیه :
 « حال عرب حدیثی انفسا ایدیه قطع مناسبت » دیکر . دبر صورتی سورده مذک ایدیه ای بر اولیایان
 وادیه صورتی بوند اسباب موجب سید عمومه اعلامه و ایضا مید . متوجه که :

[بَرَاءَةٌ] بر برات — یعنی برادر احمیتی و مطامه بر قطع مناسبت و انقطاع عصمت ، بر
 اولیایان سورده . [مِنْ اللَّهِ وَرَسُولِهِ] که اده ورسولنده [اِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ]
 ارمعا هده یا بر یغز مرقده — وصول بولیده .

کور ویدیکر برات « ندانه ندانه مکتوب » دنیامی کبی بر نامه اسلوبیه دره . فقط بور اده
 هائی بر مکتوب و یا تحریر و کف منتظم بر بنیج رسمیکه و با مفهوم ادبیات سیاسی ده اولمه ادره برت
 بر اولیایان سورده نامه سند برتیه ارطیه لازم سید بنیج بر نمونه تحریری وارده . بونده اوله بنیجده مایه
 ثانیاً رسول و واسطه ارسال ، ثالثاً رسول الیه و حبیبی ، رابعاً عداقه دارانه نماینده کله ایدیه رک ثانی
 و حبیب و عینی نامه ایجه و مؤثر بر صورتیه تعریف و اراده اولونودیرسه و آخرتمشده که بر بنیجده بسی
 مشرک و سمنزه سوجه عهده دره . دیکر اولور که سمنزه عهده سوجه انیمه اولونودیرسه اساساً بر عداقه و مناسبت
 اولمه یغزیه بودیه قطع مناسبت اجباریه لزوم یغزیه . انجمله سمنزه عهده بایه طرفی مرقده فارسی طرفیه
 طرفی نقیصه عهده انکسویه ابتدا برتیه عهده ایدیه بودیه بر قطع مناسبت اجباریه ایدیه لازمه مکتبه . هود اسباب
 ایضاح اولمه هفتی ادره اله و رسولی ادره دره بریدر . معلوم که معاهده عهده مکتبه دیکر . عهده
 مطامه عهده مناسبت و حق عهده ره اصل معنای عیسیه ابر توفیق اولنامه عهده دره . اله نوری اله جامع عیسیه
 اله عیسیه . و سمانده بایه هفتی عیسیه ده بودر . مرقده ایدیه مشرک اولمه لری عیسیتیه نقل ادره بریدر عهده ایدیه

مناسک . . . حدیث شریفی موصیفاً باشد . . . اول روزی بر دو مسجد
 بعضی خصوصیت نذر آبی تفسیر شده به الکتی و هوها نسید . . . چونکه بالفعل رسول الله بر لونهاس
 در سحر استراحت ایراد بیست . . . عریضه طواف و نسائی بعضی عبارات شریک لغوی از ادب بیست و نهم
 بر آنکه درها نام نموده اند به بر لونهاس اعتبار به نقصان خیالی دهد . . . دار عماره اندک بود و ضعیفی
 رسول الله جنبه بر مظهر اولاسته در . . . شبهه بود که بر توبه بر نذر تحقیق اعتبار به اول و اکبر مظهر اول
 . . . رسول الله مجید . . . و « هذا يوم الحج الاکبر » حدیث شریفی در روزه ظاهر . . . بر نکره بار آید
 بآنکه . . . رسول نفرد ظاهر دهد . . . زیرا همه الوداعه بر اعمدند کند پس در مکتب نموده نامی واقع اند . . .
 آینه مرفوع تحت آیه اعمدند کند پس . . . بوند ایضاً تفسیر طبر . . . آیه سیدین بوم الحج الاکبر ابرار
 رسول الله . . . آینه کی و معنی در پیوسته اند که . . . ای کتب همه الوداع سنه . . . و یعنی نقل آینه که
 صوره و مکتب که بر معنی آینه . . . از آنکه همه تحفه بوم الحج الاکبر و هو علم . . . رسول الله « کتب بر اضماره
 نماجد . . . ا . . . بنا بر میه آینه کی . . . آیه مفرود . . . ای کبره مظهر اول بود . . . رسول نفی بالاولیه دال
 آیه در بونی براده بآنکه . . . رسول نفرد آینه طرود دهد . . . شواهد کلام بوم مسئله . . . بوم .
 وقت مناسبه در طریقه و بنا بر میه بوم الحج رفت . . . در یک ادب بیست و نه آینه ظاهر بود وقت مجید
 بر کوه اولاسید . . . لهم بر کوه که در آن عایده امیر به بعد اعتبار آیه بیست . . . حال کرد بآنکه بر مئی .
 او هر مئی در در مئی مضاره نذر . . . حج اکبر کونی در یک . . . آیه رفتی و یکده رفت بر مئی افاده این . . . بر آیه
 سنه . . . آیه مکتب و اوله عرفه در منا کونند زناینه قدر ایام حج مجموع مکتب اول بر بیست و نه کیم
 بعضی مفسرین در بوله فانی اولست . . . آیه عطیه تفسیر شده دین که اهدایت تظاهریه کوه . . . هفت علی بر آینه
 عرفه کونی هفت ای کبر عطیه مکتبه آینه ایست . . . مکتبه در ناسد هفت اشته دینی کورسه
 با برام کونی در تعقیب اشته . . . هفت ای کبر . . . او کوه اوله در دها سار بر هاتم ذراتی ادعا عاده
 اوله اندر کوه رسد . . . بوندره ذل الجان و سار اسوانه عربده برایش تعقیب ایدستدر . . . در بوله نذر
 سفینه به عینه نکر و یعنی کبی بر کونند بنو ایام حج شمس اولی تر به آیه بود . . . ا . . . مجاهد در حج اکبر کونی

بونه سنا کونز و شکر ذی الجواز و مطلق و مجنونه بولند فخری صده ده ایمدند « بونه ده مکره
 شکر مسندله به ابرج ایتمه مکرده « دیر نه ایند بر یخچه مکره اولاده اجتماع زمانه برید « دیریک
 مکرده « الفیقه ابره کیده رضی الله عنیه کندیسه ده مکرده « رسول الله صلی الله علیه وسلم علی بی
 برادر شکره کونز دکی زمانه به ده علی اید بر ابروم ، نه اید بر ابروم ، حتی سسم فیصلی و ستر ابر
 اولوند « بونه ده مکره بر شکر ج ایتمه جک دیتی بر عیاله طواف اید به جک دیتنه ایتمه مکره
 کیده جک ، لکیم ده رسول الله اید آراسته بر مکره دیتنه ایتمه اید دارد « ورنه ای کیده مکره
 الله شکرده برید ، رسول ده « دیر « فقط بویا نه دیتنه ایتمه اولاده بر کیده ایتمه اید لازم
 کلید کر « بریم الح الکبر « ده ان فخر اولاده مسنده بوند دیتنه ایتمه بر کیده ایتمه « بونه
 طواف بر کیده مکره بر یخچه بونی دیتنه ایتمه کل ایام مکره بر یوم مکره اولاده کونز مکره ده بونه
 ج اکبر نعید ده ایتمه مکره ایتمه مکره اولاده « و بر صورت بوند ج اکبر ان بوند بر کونی دیتنه
 اولاده مکره « بویا به با عرفه و با ایلام بایرام کونی اولاده مکره « الح عرفه « حدیث شریفه باقیه
 بوند عرفه ده عبارت کی کور دیتنه « و بر حدیث بناه بعضی بوند عرفه کونی اولاده مکره قال اولاده مکره
 نقل اید رجه کور « مکره عمر ، ایه زید ، ابو حنیفه ، عمار ، ایه سب بر مکره « لکه
 سوره بقره ده رضی الله عنیه اولاده مکره « الح عرفه « ایسی عرفه به بینه مکره ج مکره ایسی
 عرفه ده ایسی انقضا ایتمه و اکره ج ، تمام ایلان « ج ایتمه بایرام کونی تمام اولاده مکره ، طواف ، عرفه
 بر و تملیه ، انقار مکره اکثر بر بایرام کونی تمام اید برید « و فی الواقع عمیه الصلاة والسلام علیه ^{الوداع}
 بوم مکره مکره لرح یا نه طرد بر « لکنا بوم الح الکبر « بر بر یخچه ده روایت اید « بر سببه
 مکره مکره ج اکبر کونز بایرام کونی اولاده مکره « ابو موسی الاشعری ، ایه ای اونی ، مکره به
 ایه جبر ، مکره ، شعی ، زهری ، ایه زید ، سدد بر مکره «

فملا مکره سوره ندر اولی مکره قاری مکره لرح انقضا بر اشته عم الاطرافه بونی
 دوند مکره و مکره ایتمه اید ایتمه ایتمه ایتمه « وایه « اذان من الله ورسوله الخ » ده

فکره اعمده را اعمداً در موردی اجمال و نامشخصی ثبت ابرمحقق تأکید و در وجه آنی اسباب و نتائجی ابراهیم
 ایدیه بر بیان نام در . باشد که بر آلت « الی الزیة » دیر لغوی و اصل اولیة او در . بولسانه مطلع بر آلت .
 بر آلتی ای « بری من المشرکین » دیر « مه » ابرمداً نفسه بالفکر تحققة باشد مه بر آلت . و در آلت
 بر آلت متعلق شد . اعمداً متعلق ای که کار کرد مؤنه عموم فقد . و بالادری که در آلت ^{تلقین} ^{افلا}
 او در . حضرت علی بر اعمداً مأمور ایسه . عرفانه اعتباراً منا کوثر بندک زیاده قدر اوست وقت عهد
 بر اعمداً و طیفه سی با ایسه و بر آلت در آن ای مهت ایچود . بار ام کوفی بعداً اشد . بود عهد سور بند
 باقی و جنبه را ایچود بر بند . بر قطع مناسب او بنما نوی . بر آلت اعتباراً در اسباب بر وجه سیل موفج بر اعمداً
 بیان نامی محمود . مؤید که :

ای ناسر فیکون معلوم الرسول الله ، مشهوره قطعاً برید . رسول در [فَإِنْ تَبُذُّوا]
 بار عمده توبه ایچود [فَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ] بر وزن امیره مبرور . [وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ] و اگر بوز
 مبرور بوزن - توبه در وزن نظر ایچود و با اسلاسه و عهد و نازده بوزن مبرور و امرا بر سر کن .
 [فَأَعْلُوا أَنْكُمْ غَيْرَ مُعْجِزِي اللَّهِ] ای بید که در الله عاقل بر آلت سازند - مزایده
 فایده بر آلت سازند [وَيَشِرُّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَذَابِ الْيَمِّ] و با محمد . ابرمداً بر آلت
 بر عذاب ایچود - نفقه عهد ایچود بر وجه بالادری آیه زیاده مهت درید [إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ
 مِنَ الْمُشْرِكِينَ] اینه در مشهوره سوزده که معاهده بایچود [ثُمَّ لَمْ يَنْقُصُوا كُفْرَانًا] صورده
 هیچ برشی آید برید - معاهده بر طرفیه هیچ برید عاقل اید برید . سوزده طرفیه طرفیه هیچ برید
 بایامد فردی [وَلَمْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ أَحَدًا] سوزده فارشی هیچ بر کعبه بر مفاصلت ده
 بایامد برید - نه کعبه رسول الله عهد برید و اصل اولیة غزایه بری بکرب نه کعبه کی بالذات و در پشت
 بوزن سلاخ ابرمداً بری کی طرف برید بر ضرر ده بر آلت برید [فَأَتَمُّوا إِلَيْهِمْ عَهْدَهُمْ إِلَىٰ مُدَّتِهِمْ]
 بوزن در طرفیه نه عهد بری انعام ایچود - یعنی بوزنی او نفقه عهد ایچود فارشید بایچود ، از آن کی درت
 ای سرت کعبه عهد و بر قالیسما بایچود ، بوزن از آن کی معاهده ایچود بوزن برید بوزن عهد بری غایبانه

اذا ابرئین [اِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ] مؤثر الله ، سفیدی بگفته در ... حقوق عهده رعایت
نقود عهد سند ... دلور مشك اولو عهد به رعایت ابره و فاطمه ابره به فداری مساوی طوخته نقوایه
مناقصه .

روایت اولی بگفته کوره رسول الله ابره که آراسته « بیت شریفه کبیری فی ابره مد و شریفه
کبیره افاده ابره » ابره بر عهد عام ، بره فزانه ، مدی و ساره کبی قبائل مفهومی بگفته کوره بر
مدت سفینه داخلنده مفهومی معااهده و داری . و فاکه مفهومی بگفته برون غنا سینه سفیدی و سنا فکد مختلف
ایرب بر طاقم ارجیف با بینه فالسید ، ابره و ده مشك ده مدلی نقفه ایته با سنا دیر . ابره که سوله
تو که عورتنه اکثری نقفه عهد ایتمه بر لو بزر گردن ، برون اوزرینه بالاده نقل ابره کبی و جمله بوسره
نازل ابره ، عهد لی کبیری بینه ابره اید . آنچه بی ضمه و بی کثافه کبی کبی بر قسم قبل عهد لیغ
بوز سدری . ایته بینه عامه مکره بر آیت معااهدات مفهومی به فاس اید بر برون برون عهد لیغ رعایت
ایتر معااهده لیغ مفهومی کوره در برون نهائنه قدر استنا ابره ، اوزر بقضا یا یا رجه
رون نهائنه قدر عهد لیغ انهای ابره برون . بر فابره ذکر اولی بینه اوزره مفهومی عینه
اعلانده در دخی ماره اولاده « هر عهد معااهده عهد و انعام اوله همه » نقده بی برابری . و در بانه که
انفکس اوله ده بی کثافه ده بر عهد در فونز ای مدی فالسید ، اوزره انعام ایدری دیک که بر برون
فنامنده جزیره العربیه صاحب عهد به هم بر مشك فالنامه اولیوری .

بوز معلوم اوزرینه مکره [فَاِذَا أَشْهُرُ الْحُرُمِ] اید و مرام ابره بینه
— بر مرام آید . منها اربعة حرم . « یسئلونک عن الشهر الحرام قال فیه » هر آنچه هر سه مهر
اولاده اشهر حرم ، یعنی ذی القعدة ، ذی الحجه ، محرم ، رجب ایدری دیک اولایوب « فسیحوا فی الارض
اربعة اشهر » ابره و بر بینه درت ای مهله که برون بوم محرم محرم نهائنه قدر ای کوفی مهر ابره
ایره به بنایس غایب . فقط بر اعمده نقده یعنی مکره در . بر برون نه سوده اخلاصه که عهد
ایره هر صافی بر ای اشهر حرم اوله . یعنی بالاده ذکر انانه درت ای مدی فرانده نقل و نقفه مرامدر .

یعنی مهلت مذکوره میگذرد مکرر استیاده ایراد کند بینه امام و در برابر اولاد، یعنی توفیق
 امام بر طهارت [فاجره] سده اوله امام در [حَتَّى يَسْمَعَ كَلَامَ اللَّهِ] تا که آیه صریح
 و قطعیه - قرآنی در لایق حق استنبه، در متن خود، سند دعوت اینک دین حق و حقیقت
 مطهر اوله امامی الهه استنبه، زیرا اصولاً ایمان بر دین، نه دینی طریقه، روایت اوله که حضرت
 علی مرتضی در آرام کرد، بر اینک انقضا شده مکرر شایسته بر کتب کلام الهی و بعد از ایمان
 دین را که بر حاکم ایمان محمد صلی الله علیه و آله و سلم در کتب و آثار، چون امام علی و ائمه
 بر بر و بر، «وان احد من الشریکین استجارک فاجره الخ». حضرت عیسی بر سوزی ظاهر آیه مخالف
 کبی کور و نور، زیرا آیه دیگر حاکم ذکر ایدر سه، بآنکه «حتى یسمع کلام الله» بر بر و بر، چون
 ایمان دین است که حاکم برادر هر هائی بر حاکم دین و دین منصف است، زیرا علیه السلام
 کلام اوله که دین منصف است بر ایمان کلام الله متقدّم اوله علی العموم در لایق حق و بعد از
 شبهه لایق صورت بر جواب الهی در کلام الهی سماء محقق، فقط دقت اوله که مخالف بود.
 حاکم بود و تحفیه لازم ده بود، زیرا آیه استیاده بر مطلق، «حتى یسمع کلام الله» قید
 «فاجره» به منقذ، برای ثبوت استیاده ایراد که استیاده ایراد هر هائی بر منقذ ده بود و بر، فقط
 امام در این کلام الهی استیاده و بعد از حکمت و غایب استیاده ایراد امام در بر، استیاده استیاده
 بر غایب ایراد حاکم بر ایمان استیاده ایراد امام در بر واجب اوله، فقط مطهر صورت ده و بر حاکم
 منقذ استیاده ایراد امام در بر واجب اوله، ایمان حال کور، با جائز و باری واجب اوله بر،
 بنا بر این بر آیه با تسلیم متن استیاده اوله:

۱- امام در بر که: بر لایق، بعد از انقضا اینک ایمان بر دین منصف و سالت در لایق
 بیاید و امام حجت طلبنده بر لایق بر دین الهی و حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم بیاید و اقامه حجت او بر دین
 واجب اوله، و بر دین بر طریقه بر لایق زمانه بر لایق بیاید و حجت اقامه بر دین و لایق نفس
 جائز اوله، زیرا الله تعالی بر دین بالا بر دین منصف مکرر بود، «حتى یسمع

کلام الله « امام و پيشی ارايمند . بوسه داده دلالت ابر که هر کيم بزده احوال به ستم به سبک نفی
قلب و التماس ابر به نفی اوز ريزه واجب اولور .

۴ - فقهار ميشد و رک : بر عربی را اسلام داخل اولور و بر سر کندی و مالی غنیمت اولور . آنچه
امید اسلام ابر سلام الله استماع اینه کبی بر غرضه شعی اجمیر و با تجارت اجمیر مستاجر اولور و یعنی استماع
ابر و اماره روه داخل اولور و بر صبیله و با بگونه امانه بید داخل اولور و بزرگ اندر و به بشه اماره
اولر یقینه مخالفه واجب اولور . هر هائی برسی را اسلام بر ایمیله کیده به ایمیله امانه . برسی
را اسلام کی مالی اماره اجمیر کیده . در مالک ده امانی بر غرضه مالک امانی اولور .

مصل اولور . او فصدله امانه ریه [ثُمَّ أَبْلَغَهُ مَأْمَنَهُ] مکره ده ادنی مأمنه ابداع اید

استماع اینه کیده مکره امانه اینه به جانی مالی نفقه ده مکره اولور و ادنی امانه بر اولاده مکره ، و غنه
بشیر . بنا بر عیبه مستانده نفقه برست دور در دلی ده باز دهد . [ذَلِكَ] بر : بر امانه اید
اری [بِأَنَّهُمْ قَوُّوْا لَا يَعْلَمُوْنَ] مکره برست که بوز بوز برست برست . امانه را اسلام موقت
و امانی بلزر و حق بر عرب برست و هر فصدله جاهل برست برست . بنا بر عیبه امانه لازم که حق برست
بصیح مندر و قالاسیه .

بر اسلام اینه کیده مکره بر اینه حکمت و بیان کلام :

بر امانه اولور و به معاصر فارسی برید امانه برات و قطع مناسب و نفقه عیبه و بنا بر عیبه برست

بر بخار و رید اولور و کبی برست و به اولور و به . هر کیم :

كَيْفَ يَكُوْنُ لِلشُّرَكَائِ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُوْلِهِ اِلَّا الَّذِيْنَ عَاهَدُوْا
عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا اسْتَقَامُوا لَهُمْ فَاسْتَقِيْمُوا لَهُمْ اِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِيْنَ •
كَيْفَ وَاِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا يَرْقُبُوْا فِيْكُمْ اِلَّا وِلَا ذِمَّةً يُرْضُوْنَكُمْ
بِفَوَاهِهِمْ وَتَاْبِيْ قُلُوْبِهِمْ وَاَكْثَرُهُمْ فَاسِقُوْنَ • اِشْتَرَوْا بِآيَاتِ اللَّهِ ثَمَنًا

قَلِيلًا فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ • لَا يَرْقُبُونَ فِي مُؤْمِنٍ
إِلَّا وِلَايَتَهُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُعْتَدُونَ • فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا
الزَّكَاةَ فَإِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَتَفْصِيلُ الْآيَاتِ لِيَعْلَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا
أَيُّمَانَهُمْ مِنَ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعْنُوا فِي دِينِكُمْ فَقَالُوا إِنَّتُمْ الْكَافِرُ الْبَاطِلُ
لَا أَيْمَانَ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَنْتَهُونَ •

مآل شریفی

اگر مشرک الله باشد ، رسول باشد ، بر عهد و پل او بیدار ؟ ایمنه محرابم باشد ، معااهده
با یغریز دار که بوزن ، طوفی طور ، رفته سزده ، از ده طوفی بر بند ، الله فیما تدر صابنند الله سوره
• اوت رسول او بیدار ، سزده بر طوفی بوزن مقداره ، نه بر دست کوزه تیر ، نه بر میه ، آغیز لریه
سزده خوشنور ایمنه میا بیدار ، صبر دایه ابا ، ایر طور در ، ذاتا اگر بی انفاقه حقیقه فاسق •
الهدی آیدنی بر تمه صابن سزده ، الله بولند صغ ایمنه ، حقیقت بوزن ، فاسق با عیقه در • بر تومه
مقداره ، نه بر میه کوزه تیر ، نه بر دست ، بوزن او بر بخا دزر • بر سزده بوزن اگر توبه ایدر ، نماز و صیاد
زلف و بر سر دینه ، فار در بتریز او نور ، بد جلد بر ترم ایمنه ، نه آیدنی رها تفصیل ایدر •
دار در دگر و عهد و صبر ، بیدنی بوزن در بند ، لغز نه فال فار سر ، اوتز او بولند صابن او بولند
میزم از زلف بیدنی بوزن ، او در داز کیر •

[کَيْفَ لِلشِّرْكِ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ رَسُولِهِ] اگر مشرک ، یعنی عهد بر
رعایت ایمنه بیدار ایمنه ، الله عند زده ، رسول عند زده ، بر عهد و پل بوزن ؛ — بود استقامت زلف بیدنی
عهد می نالید ؛ [إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ] ایمنه محرابم باشد ، معااهده

بایزیز مستنا - یعنی بوزن ایمده که در عهدی اول از بر لیه بیدر ، اولدک ایموره بالاده استنا ایسه
مقدومه « فَاَتَمُوا إِلَهُهُمُ الی مدتهم » بوردلشد . بنارمیه [فَاَسْتَقَامُوا لَكُمْ
فَاَسْتَقِيمُوا لَهُمْ] بوزن نه استقامت ایندکری مرتبه سزده از نه مستقیم اولدک - یعنی استنا
در حق اتمام اری مطهره دهر . حالای کوزه نیک ، عهد بزرده طور دفرود مرتبه سزده اولدک عهد بزرده
طوردلک . سابع دکر برینک بایزیز کبی مرنک ختاند اولدک بوزن نه بوزن ده عهدی قالات ، بوزنه اگر
ختم مرتبه نه استقامته دوام ایریه سزده ده مکنه نه . دفاوه دوام انیزه ایجاب ایریه . جوده
[اِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ] الله مکنه مقتدی سه در .

کرر دیورکه بوزن صوم ایو بوزن بیه کیه استنا ایندک فاعلامه بوزن جمیع باییشد . در نقطه او
مستنا اولدک از ماده ماضی بوزن استنا اولدک بوزن کسترشد . زیرا اولدک استنا لغزیه جریایه ایه جات
اولاده بر مفهوم کلی اوزنه در . بوزنه اولدک سبب نزدی اولدک تفسیقیه .

عجا بر کجرام یانده معاهده بایانز کیدرد ؟ قریبه دیافزاه دیناسه ایه ده بر اعلایه
طوری دکر . زیرا قریبه دفرام بوزن نه نزولنده بر سه اول فتح مکرده اسلامه راضی اولسه بوزن نفی
جمله بوزنه معاهده مکر یانده صابیده بوزن استنا اولدک مراد از اولیه معنی اثبات اولونشد . بوزنه ایموره
بنی کثانه دبی ضمه دینشد . فقط اکلا سبب دیورکه بنی کثانه نیک ده هیس دکر . بر مفهوم ده الی وضع
روایت ، طبری دانه کوره ایه اسحاق روایت . دینشد که بوزن حمیه کوفی رسول الله ایز قریبه
بیتده عقد ایلیه معاهده ده معیه مرتبه مخاینه نه . قریبه حمیه راضی اولسه بر بنانه بنی کثانه کیه
بر معاهده بی قریبه سه معهود میاید - یعنی سه معلوم قریبه مکرید - کوردیه بنود دیریه باشه لرد نفقه
اتیم شدرد . بنارمیه بنی کثانه نفقه عهد ایمه بوزن ایمیه « فَاَسْتَقَامُوا لَكُمْ الایة » مرنک نه نفقه نه
اتمام عهد اولدک . سه عاده سه غایت دینشد . زیرا بر صورتده معاهده نیک اصلی حمیه
معاهده سید . حمیه مرنک جوارزه اولمه اعتبار بر کجرام یانده بوزن دسه و بوزن معاهده نیک
الصیت مفهومه سه دفرته و بوزن نفقه ایندک یلک بوزن بر جرم اولدک نه ده اشارت اولونشد . بریدار دینیه

إِلَّا ، اسانده گشتند و یا یا را قلمه معانده مأخوذ اول در وجه فایاد ، عینه ، عهد ، قربت
مشاربه کلمه . عبارتی « اِنْ » معرب اول در وجه اله و بجز اول یعنی ده سودمند .

ذات ، حفظ و حمایتی لازم قلمه و ضایع ایلمی زنی ایجاب ایه لغوی برار مفید و عذر را
نقد و ضمایه دیگر که نقضی موجب ذم اول در . برونه مأخوذ اول در وجه شریکاً بر کفله و عینه ایجاب
و استجاب اول ایلمی وصفه اطلاله ایه دیگر که عذر و بر لانه نفس ویده و تعریف اول در . بقیه آفران تحف کلمه
یا خور بری نشکر ایه وصفه نیز یعنی همه در حقیقت اعلی و کلمه . اولی لغوی معانی بر برج به دست .
اینگی شریک معانی ایه ذمده در . سوره اعرافه « السَّابِقُ بَرِّكُمُ الْقَوَالِی » اینه باب . بالقوه
ذات . بوجه فخر و ایه یعنی موهبت انسانه که تو عید و معرفت همه قاجانی بد اید . بالفعل ذات
بره مستنداً بالفعل یا پیدا به تقدیر ثابت و قائم اول در . آیت سلب کلی او زده دارد اول یعنی نفرا افقوی
ضایک معانی اول در سوره ال ذم ذات نامی در بریده هیچ به شی طایف از و کلمه . یعنی بر وقت
بهر در سوره برونه عذر رینه غنائی سز که مقتزده نه الی ، نه میزند ، نه فایندی ، نه و عذر و زندی
طایف از ، نه فخر و بار اینه کن به طایف از . ال کلمه ال یا لانه مقدس صفت و در و کلمه عذر به نماز
سز قیام ، در و کلمه یا یا لر . به نماز برونه بر معانی سز ایکی ده خلاصه کنند . نه الی ، نه بزی
هیچ به همه و عذر کنده تزل . سز کنده مقتزده کلمه ، کنده برونه سز مقتزده کنه تزل .

[یُرْضَوْنَكَ بِأَقْوَاهِمِ] آفرینند سز احوال ایه لر — و فایاد لغت ، در سلفه
اسلامیه بحث ایه لر ، ایه و طاعتیه دم دور در . فایاد همه ایه لر میزند یا یا لر . خدای
ظهور ایه لر به اعلی برونه سز زنده اعتقاد و نقل ایه لر . کلمه برونه برونه با کلمه و عذر یا یا لر .
[وَتَأْتِي قُلُوبُهُمْ] حال برونه مبتدی ایه لر . — آفرینند که سز که کلمه و طایفه طایفه
فردی و معانی به لافیه مبارزه . نماز در کلمه مراغه در . [وَاکْثَرُهُمْ فَاسِقُونَ]
و برونه اکثری فاسق در . — طاعت و عذر و عقیقه بالاندر سز در در . برشم فاینده اول یعنی کبی
فخر و فایینه همه ، نامرسته لقمه عینه هیچ نه بر عقیقه همانند ری زده بر مردن انسانه ری ، مرد کلمه

نال شریفی

یا اولم بر قومه محارب اینم میکند که بمبندی بوزدیر و پیغمبری بمقاریای خود دیر، هم ده
ایک اول من هرقه او را با شد دیر، بوقه او خورده خود بوی میکند؛ اگر بگویند که دها اول الله
خود نمایی کند • محارب ایک او را که الله از الکریله کند بری منذب قیاسیه، رسای انسیه،
نفسیه می از از لرینه فقط بوی رسو و مؤمه بر قومک بر کهرینه صو سیرسیه • و نمیدزده کی فنی
کیرسیه، هم الله دیر دیکه توبه ده نصیب ایدر، الله علیمه حکیمه • بوقه من فله ایند بکرمی که
ما کند بر ایند بکند ده الله ایمیدزده بحالده ایتری والیده، رسولنده و مؤمذده یا خدا هو قولده
بر برده طو ترنیا می هیچ برده بیایوب کوریه ملک؛ حال بگویم الله بویه مملد بزه هیند در •

[أَلَا تَقَاتِلُونَ قَوْمًا سَرِبَ بِقَوْمِهِ قَاتِلَ بَايَازِ يَسْذَرُ] [نَكْتُوا آيْمَانَهُمْ بِمَنْدِي
بِرِزْدِيرِ] [وَهَمُوا بِاخْرَاجِ الرَّسُولِ] و پیغمبری بمقاریایه ایسه دیر • او پیغمبر که ایمیدزده
بر بند قهر «وما كان الله ليعذبهم وانت فيهم» منقوی او را ده الله او را می تعذیب ایتمه جلدی، و نشدی را السلام
اوله جلدی، کلمه او را بر دیر بر پیغمبر و نشد زده بر لونا سنی ایسه دیر، او می مقاریایه و نشدی اسلام
فارسی دار عرب یا میه نشد زده بر بندیر، بری او لا کند ده ایسه دیر، صورت واقع اولدی، سوره انفالده
«واذ يَكْرَبُكَ الَّذِينَ كَفَرُوا» بانه • صوره مدینه ده مقاریایه ایسه دیر، یهود ایدر ده استکان ایدر اعراب
و نم لرینه سبت ایسه دیر، برده اعرابک دیر بر سفا سید: مدینه ده اول و صوره پیغمبر بخارند و فرود
و نشد سوره انیمه می ایسه دیر، کریمه یا یا مایر، فقط او را ایسه دیر [وَهُمْ يَدْعُونَكَ إِلَى أَنْتَ] [وَهُمْ يَدْعُونَكَ إِلَى أَنْتَ] [وَهُمْ يَدْعُونَكَ إِلَى أَنْتَ]
دفعه او را من هاستاد دیر — من سلفه فارسی عرب و صفی آیه ده ایله او را که قتال ناقبانه او را دیر.
— ایته رسول الله او را ده کتاب سیه ایدر جلدی، بسمه دانته ایدر و غفر نصیحت و ذکر حقیقت ایسه دیر، بحالده

تحدی و دعوت اید . او را بوزن عافین قایلید ، بر لسانی سفیر رسانه جویدید . پیغمبری و مسلمانان و قتله
خالقین . به صورتی و ظننی را در عرب ، کذب و بی خبری بایا به مسلمانان آرا روزه ابتداء و حال عربی امدان
ایده او را اولی . بود بر عهد و صلای این نتیجه نموده ابتداء بدیده عزم قتال او را با شد وید . کاروان
کثیر دگره موکرمه محمد و معتبره کیری استیصال و بدیده بدیده بایم در دین وید . مغلوب اولید
فقط بدیده حیدر به نزد حال صلح ناسس ایدید ، نتوانا عرب و حال عرب در ام ایدید ، نهایت کعبه حرام
هزاره ، حیدر به آرزو در کوره به صلح و فقر ایدید ، بونی بوزان ایدید بمادیده او را در دین واقع ایدید
به جوئی دانه اسلام کیری . کبوم بدیده عفو عمومی نظر ایدید . بکره ده جنبه محاسبه سبب بدیده
ایده بخاوند او را در ، او را در فرزند اولی ، نهایت به نقد طویدید ، بونی سفری رسید ایدید خارجی
راغی اشتغال کشیده بولید . باز می بگویند در برابر ایدید قتال و بونی باغی او را در . نقضه حیدر ،
افراج رسول سودای ، بدو موجب بر اقبال ، سوادج سیده طبری باغی باشد به سبب اولی مال و بونی
حیدر کذب بوزان اجتماع ایدید اولی به قوم از قتال ایدید بید ؛ [اَلْخَشَوْنَهُ] بوزان قوی می کند ؛
که ایدید به بید ، از تیره بوزان قتال بایا مانده نور قاطعه باقیه او را در ؛ [فَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَوْهُ]
آرا بدیده الله نور قاتله دها ایدید . — چون الله ، از بدیده بوزان او را در ، از نفعت به بونی
بایا مانده . حال بکره اولی ایدید بوزان به مخالفت ایدید او را در قتال از ایدید نقدیده باشد به بونی
عذاب و عقاب الیه بوزان او را در ، به باغی نور نار باز . [إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ] اگر از
مؤمنان بوزان بوزان . — ایمان بایک الله نور قاتل ایمان ایدید . و بینه ایمان او را در بوزان عرب
ایمی افضا ایدید . او را در .

[قَاتِلُوهُمْ] او را در قتال ایدید : عرب کذبند [يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ بِأَذْيِكُمْ]

الله بوزان او را در عقاب قلیبه . — و بیک ایدید مانده ، بقدر ، بوزان ، ایدید بوزان .

جانه و بالذیضایات ویدید . [وَنُحْزِیْهِمْ] و او را در زید و بونی . [وَنُضْرِكُمْ عَلَيْهِمْ]

و بونی بمو کذب بوزان او را در بونی و غالب ایدید . [وَكَيْفَ صُدُّوا وَقَوْمٌ مُؤْمِنِينَ]

حقیقی بر منسوب شده و در ... بر نفست و غایب شده و مفاد به جهت و فیه که غلبه سید ملک بر صورت
 استغالی مطلوب اولیاء ... زیرا بعضی فقر را اولیاء که درها بر برون در در آید و بعضی تشفی صدر را اولیاء که
 درها بر برون غلبه ترجیح آید ... البته اولیاء دشمنی تغذیه و تزیین کجی ایکسب در واسطه و نماینده هر یک
 مقدار را از ان غلبه کجی ایکسب فائده میسرند و هم رکن بر نامه و مقام هر یک رکنی نشاء آید به غایب نقش
 و فضا ایما به غایب مقصود و در که غرضه عرب بر بند از زین در آمده آید ... آنگاه نقشه ترتیب ذکر کرده
 بر صفای بر ایما و یکدیگر ... بر اعمده بر آنت و بوقیال ارادی بر سه حکمت و فائده اند اما بعد مدافعه دارد ...
 بر اراده مثال و بر خیزد حرکت ابروی صورت و آه تعالی بزرگ تحقیق و عدل ... برده بر توبه بزرگ
 مادر است و هیأت مجرور سه معادل بنای رها دارد که بر ناریه « اللهم ینتهون » و به تفصیل بر
 از زره عرب و غایب الفایه اولیاء که نوزده یاسی لازم که و عرب عبارت گفته هاله قریبانه اصل حکمت آید
 اور ... آنگاه اجماع بر بند بایستد و در بر بند سبکی رکن مستقر بر عهد سنانقه ما بر یلیو که
 (و یتوب الله علی من یشاء) والله، کجور دیر به توبه نصیب آید ... - او نیست در به مقامه
 ذکر اندیشه به فائده اند که معصوم سب اولیاء به باقیه بزرگ معصوم نهایت به توبه آورده معصوم را اولیاء که
 بر توبه اند ایکسب نوزده ستمی اولیاء ... بر نوزده اولیاء که نوزده از نوزده عرب و به آهستی و بایه معصوم فزنی
 کور که اجماع به ستم اولیاء و بنار معصوم که معصوم توبه آید ایما به اسلام رجوع آید بر نوزده ... نه کیم
 فتح که بر بند یک بار به ستمی و بر ... بری و نوزده بر بند بر عرب معصوم از نوزده ده یک بر بند بر توبه بر بند
 دارد ... اینک بر توبه آید و حسب البشیر صادر اولیاء که نوزده توبه کار اولیاء نیز نوزده سب اولیاء که بر بند
 مفصیه و جود ایما به اجماع ... اولیاء، بر اراده ای بر آینه حسب البشیر که جود دارند و آید بر نوزده
 اقدام آینه کرد صورت ... بر عمل کنیز ایما به اولیاء که نوزده توبه آورده ... تا اینجا، لغت و فقه معصوم اند
 بر برون ایما ... و فقه تراستی شاهد ایکسب به هر یک و شکرانی بولندری جنوب و نوزده توبه به داعی اولیاء
 ثالثاً، لغت و فقه و تأمل به معصوم و عدالت اموالک فکریه، تزیین به سب اولیاء ... حال بود لکنی حرام بود
 به سوره انیمه معصوم اولیاء سال و جاهل معصوم طریق به ایما به معصوم که بر دست، مضایقه و ایما به

باعث اولیده جکی بر حاتم فنا سید و نه توبه بر راحی اولور . رابعاً ، نفس بر بند دنیا و دنیا دار
 متنه بی بر صبی دارد . بونی بعضی احوالده « الناس علی صراطی مانع » در لجه حریت و مسوئیت دها
 زیاده نشه ایر . بره فارسی افسانه دنیا تا پیری آجیلر واه نقالی ده اولدغ غیری راد بو یور ورسه
 اوز ساه نفس ، میل ایندیکی اولر بنا لدرینک نه قدر حقیر دایمیش ، بوسه شکر اولدیغی عیبه یقیقه آکلار .
 وادوقت دنیا کو زنده کو یورور ، دنیا یقینت وریه اولمیشی سید سوز ، بوره نفسک دنیا ده انقباضه
 سب اولور . برصق سوره صوره سلیمانیه علیه السلامه « هب لنا کالاینبغی لاحد من ^{نفسه} »
 بطا بنده صورتی بر کیمه یک کیمه جک بر ملک بانیشد « دما سنج نفیسه نه کی و جوهده بر سید . یعنی جک
 معلومده صورتی نفسک ملک دنیا ایدر استغالی قائلان . سطرک ، دودنک ان بو یورکی اولده بو یور جک
 دودنک معلول مالنده بالمشاهده آکلر که معلوم دنیا بر صبح در بنالندیزی ، سهریزی بوسه دانه سوزر .
 بر آکلر سیه اولر نه یقین ، دنیا ده بوزن جویرر . دانه ارم کیم بر خیمت و بریز اولور . بوزن طیبیه الله
 توجه ایر . ایسته وریک صورت جریانه و مفاصده نه نقلاً اخلاصه عمومی و مفهومی اولر نه ای دنیا کو زنده
 بر حاتم نتایجی دارد . اولدغ ارا ایندیکی حریاسه بر وجه شروع ذکر اولنامه سه منفعت معلومده سب ،
 بوزده بر صورتی طرفینک وجه مختلفه ده توبه سه سانه و باعث اولور . فقط اولور و سوز که بوزنه نک
 همدار کیم اولور ده دکل اولدغ ریح کیمیه نصیب اولر یعنی بالافاده آکلر کیمیه . چو که بعضی کیمیه لره کف
 و مصیبت ، طبیعت عالی الهیه بوزنه که بوزنه دار لقمه نه دستده منته اولان ، دوزه لرنه نه کیم بعضی
 کیمیه لره ده عیبت نظریه و یا منته ای ایمانه و تقوی طبیعت اولور . نه خزاره نه سزاره بوزن دلازلر .
 کذلک بعضی کیمیه لره واردر که اخلاصه اولر نه ده مفاصده نک دستده زیاده صسته نایری بوزنه . مکرر
 اقبال و دودنک توجهی در دنیا تا پیرینک آجیلر سی « و اولی الله الرزق لعباده لغوا فی الارض »
 « ان الانسان لیطغی ان راء استغنی » در لجه انسانی از غفده سب اولور . یعنی طغیانه ایله
 فرغوشدیرر ، بوزنه بوزنه دنیا رالدرر ، ستوانه سوز کیمیه ، بر میوزنی مقننه غرورنی آرتیرر ، حق
 اولر نه تیرر ، الله بولنده کیمیه ، حریاب فنا ایچنده بوزنار .

والتفكر كالطفوانة تهمله شبه على

حب الرضاع وانه تفضله يفتهم

دست در دلتك ربابي آلوده ، صیقلی آلوده نكند ، ربابه بيقرب الله ترجمه انچه سبب ارسى
 اه نعالانك بالخاصه خبر راز ايشه ادرينى كبره مفوسد . دانشك اموالند كه بر افستادنك
 اسى ده مجرد اهل شسته عاود . بوند ايموه توبه هاتى اور بر روى اهل شسته قتاله زيبايند بركه
 " على من يشاء " بيه نقيبه بربر ولس . [وَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ] واهه عليم هابم . —
 لغتجى ربابيقتى بيسر ، لغتجى ولسارد بربر بجه بجه هاتى ولساحتى زفته ايد . اكثر يا بركه زيبى
 هبلرده ضمير ايد انكفا اولونايوب ده اسم هبلرده نفع ايسى زيبه مرات ولفاى مشب ايموز . يعنى
 او فطنت و هبلرده يا بابه ادايه اه تقا بوقسال ارسى علم و هلمند دريسر . بنا ريمه بواور كلال زب
 واطعتر اهر ايرى صورته بر هلمندك فاره روى نموده ايد هبلرده و بوند دهايم هلمندى بوند بفسخ
 شبه ايرى مى و ارسى بمالفتده صوك درجه هبلر اولونايوب .

مؤندى بود هبلر ز غيبه صوكه عربيه فاجينارى توبخ و هلمند زنده برده فالحاهه جلال
 اينرك عند ارسىه نمايد و اصفاف ادرينى نفهيم ايد زياره ز غيب ايموه بوير يلسوكه ؛
 [اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تُتْرَكُوا] برفه سرفه ايند بزمى كه هلمند بانه هلمند ؛ —
 چهار ايد اير اولونايوب هبلر ، سزد تريب و نقيبه ايد هبلر انموزه تابع طر تريب هبلر ، بوند بفره عال ادره
 كفته زك ادره هلمند ؛ [وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَلَمْ يَتَّخِذُوا
 مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَا رَسُولِهِ وَلَا الْمُؤْمِنِينَ وَلِجَّةً] ده الله ايميداره بمالعه ايند و الله
 رسولنه ، مؤند رى بايقه صوفور هبلر بر سر داسه طومبا يندى يعنى بيمه سه اول هبلر ؛ — بود مخلص
 بمالعه ده وجود ، فزه ريمت ، توب درجه و بر سه بوند هبلر ادرى ؛ نصيرات ! [وَ اللَّهُ خَبِيرٌ
 بِمَا تَعْمَلُونَ] حال بركه الله نصيرك بونه عمد بركه هبلر . — بنا ريمه عايساه اير عايساف
 بمالعه اير غير بمالعه ، الله رسولنه و مؤند رى بايقه صوفور هبلر بر بزم نه بر ديه هبلر بمانه

طوبایا به قصد ابر بوندی بایا به شافندی و بعد بیک با یه قریه الله بهیسی داد کور و
در حلالی نفیسه انی برب با تصویر سی نه کلمه ؟

آینه بر سر طوک ناسبه بولونه لایه بهی بر هندی ، بهی بر زندی ، اخلاقی ، دینی بهی
بهیستد بوقیدر ؟ سمدی بهی بر ز کج و مراد امریه مذت انیسه و حال از هیوه انیسه و کلمه
داد حاله بولونه بر وجه رات و قطع ناسب لایه اولور می ؟ کجی بعضی سبه رفاه طریقه و با ابرار ابر

مَا كَانَ لِلشُّرَكَائِ أَنْ يَغْمُرُوا مَسَاجِدَ اللَّهِ شَاعِدِينَ عَلَى أَنْفُسِهِمْ بِالْكَفْرِ
أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي النَّارِ هُمْ خَالِدُونَ • إِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ مَنْ
أَمَّنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَلَمْ يَحْشَ إِلَى اللَّهِ فَعَسَى
أُولَئِكَ أَنْ يَكُونُوا مِنَ الْمُهْتَدِينَ • أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
كَمَنْ أَمَّنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَجَاهَدَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ وَاللَّهُ لَئِيمٌ
الْفُتُورِ الظَّالِمِينَ • الَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ
وَأَنْفُسِهِمْ أَكْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَائِزُونَ • يُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ
بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَرِضْوَانٍ وَجَنَّاتٍ لَهُمْ فِيهَا نَعِيمٌ مُقِيمٌ • خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا إِنَّ اللَّهَ
عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ •

مال شریفی

رشد و هدايته فارسی کند کفریه کنه بری شاهد اولوب مورد در کله الله مسجد بری معمر
انبارد قابی رطوبه ، اوزک همدانه بتو یایه قریه بعد و آنسه انیسه اوزر بخند در • الله
مسجد بری آنجه الله و اخذت کونه انیانه ، نازه روانه ایبه ، زلفی در به و الله به شافندی قریه

قیوم اندر بر . برون ایچو کز زرر اعمده کفر ابرک بر الله مسجد و اعمار انی لری کند لری ایچو ایستاد لر
 و صمیمتد با یما دفر و دنیا عیبه هجراً بر هجری کوریه هجری بر شی با میله اولدنی کج عینی زمانه بر اعمار کج
 الله مسجد لرینک ماریت و منوقینه بر تحریب ایدم لری دار بر عین اضمناً بر منور . («والذین اتخذوا
 مسجداً منهم ذکراً و کفراً الآية») . مسجد عمارتی ایکی معنای طبر . برسی بناسی و تجریدی ، برسی ده
 زیارده . دایمده بولسروب عبارت ایدلر . نه کیم بیت شریفی زیارت مخصوصه «عمره» دینلر . و مسجد ده
 عیوه کیده دایمده عیوه دورانه کیده ده «عمار ساجد» نفیر اولور . کذلک کیمده کیمده عیوه
 درام اینیکی زمانه «فزانک مسجد فزان» دیرلر . بر صورتی بر مسجد معموری بر ایکی عیوه کیمده اولور .
 برسی عمارت ایدلر که بناسی ، تقیبات ، نقاشی ، مغررانی ، توریاتی و بوزن ادا نه منظمه عیوه .
 بر سجاد ده عمارت منسوبید که ایچده اعمده عبارت ، ذکر ، نه برسیه علوم کج طامات و نقاشی ادا نه
 و بوزن ادا نه منظمه عیوه کجانی و مسجدی موضوع لرینک عیوه کیمده عیوه ایچو ادا نه اولور . بر سجاد عیوه دنیا
 ادا نه منظمه لقیرو دیر ادا نه موضوع لرینک عیوه کیمده عیوه ایچو ادا نه عیوه کیمده عیوه ایچو ادا نه
 بر بابره شراعت شریفه نه قدر شایان دیر . سر اکریم صلی الله علیه و آله و آله کیمده : مسجد ده
 لقیرو عیوه بر ، هیوانک ادا نه بیکی کج . «عیوه الصلوة و السلام کیمده عیوه کیمده . «ایچو
 بر بوزن ده : ارضه و نم بیوتم ، اولرم مسجد ده . و بوزن ده بنم زیار عیوه ده ادا نه عیوه ادا نه .
 ایچو نه بر طوطو ادا نه کیمده عیوه کیمده : ایچو کیمده عیوه کیمده عیوه کیمده عیوه کیمده عیوه کیمده
 نه ادا نه اکریم ایدلر زیارت اولسانه ادا نه بر عیوه . «دیر بر عیوه کیمده : «لکیم مسجد الفت ایدلر
 الله تعالی ادا نه الفت ایدلر . «دیر بر عیوه : «بر ادا نه مسجد اعتبار ایدلر کور دیر ادا نه کیمده ادا نه
 شهادت ایدلر . «انور عیوه عیوه ده و دیر که . «لکیم بر مسجد ده بر فدی بر بوزن ده ادا نه
 ادا نه عیوه درام اینیکی عیوه کیمده عیوه کیمده ادا نه عیوه استغفار ایدلر . «ایچو مسجد لر لقیرو
 بر عیوه ایچو ادا نه عیوه کیمده عیوه کیمده عیوه کیمده عیوه کیمده عیوه کیمده عیوه کیمده
 بر عیوه کیمده عیوه کیمده عیوه کیمده عیوه کیمده عیوه کیمده عیوه کیمده عیوه کیمده

ساجده اعمال - اینم لرینک هر اینی رقل و جوری نفید - . یعنی اوزون اعمالری اعمال رکدر - .

[اِنَّمَا يَعْمُرُ مَسَاجِدَ اللَّهِ] الله سجدری - اوزر رکدر - انجوه سوزن اعمالی ایدر -
 مَنْ اٰمَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ] الله و افرت کونه ایمانه ایدر - سجده ایمنه الله سجده و عبارت
 ایدر که مخصوص مرفوع ریدر ادرینده الله ایمانی ادریندن الله عبارت ایمیه بر بنا و تفصیل ایزری و یا
 بریدر بنانک الله ایمیه اعمالی عبادت دار ادریندن - هوره الله عبارت ایدر استغفار ^{فانه} ک
 بالافز و قیاسه کور و رکدر - برینک ایمیه افزه ایمانی ادریندن الله عبارت ایزر - اینم بخوره نه مسجد
 بایار - زده سجدری عبارت رکدر ایدر - فرست برینک با سجدری ببقار و با مسجد کده میفارد و برینک
 بایار - بنامیه الله سجدری عبادت به باله اهدید هور ایزر - برینک اعمال ایمیه ادر الله و افزه
 ایمیه رکدر - فقط برینک فانی رکدر - برینک باب [وَاَقَامَ الصَّلٰوةَ] و نماز و اقامه ایدر -
 برده رکدر - زده سجدری بناسنده مفسود اعلی نماز قیامده - نماز و جوبی اعتداف اینم بنامیه
 لزونی هر اینم هر کبی نماز قیامده سجدری معنای فراب ادرینه سبب ایدر - معنیه نماز قیامده
 فانی رکدر - برینک باب [وَاَتَى الزَّكٰوةَ] و زکاتی ویریه - برده رکدر - مسجد اعمالی مال و زکات
 برتوقی دارد - : فرمه ادرله زکات برینک ویریه ، فقار ساینک کوزه تمیزدن مسجد بناسید استغفار
 ایزر ایدر مفسود ادرینک کبی مسجد کیدوب فقار ساینک کوزه زکات ویریه ده سجدری مفسود
 ایدر برینک برینک دارد - انجوه برینک فانی رکدر - برینک باب [وَلَمْ يَخْشَ اِلَّا اللَّهَ] الله
 باستغنده قور قیامده کبر - کریم انسانه برینک کورده قور قیامده قور قیامده الله
 قور قیامده ده هیچ قور قیامده رکدر - فقط الله ادرینک برینک کیزیدک ایمیه الله قور قیامده باقیهم
 بر قور قیامده صایا یایه ، هر کمالی برینک قیامده باستغنده رضای الله قیامده زیمه اینم ایدر و هر کمال
 ایدر الله مقید کندی هفتی قیامده اینم زکات الله قیامده کورده قور قیامده کندی
 هفتی قیامده الله هفتی اختیار ایدر - هفتی باقیمه ایمیه سوزنک برینک کورنده و با قیامده
 قیامده قور قیامده هفتی ایدر و زکات و قرب و قیامده و سار هورده قیامده قیامده قیامده هفتی ایدر

مختلف و فرقر. اندیشه بر تفارصه ایندگی نهاده اند و تر قوسند فاشینده دیگر برنی تار آله همه غیب
 و ایمانه صاحبی اولاده و بر صورتی بر درت فضیلتی جامع بر ناسه ذات لازم که اولاد مسجد و اعمار
 ایدیه بلیسه. یوسف زکرا و ناسه اوج غفلت بر نوب ده اسلامک و ایمانه توحید و حقیقت و کالی ربک
 اولاده بر نوب و ایمانه. بر افند و جدا بر نوب ناسه مسجد و سموریتی اراده ایدیه زکرا. کونده بر نوب
 بر کافز و با فاعلک و معنی علی العاده بر حراتک تهریننده نور و کندی ایدیه مسجد و بقوه زکرا
 بیه دوستی بلیسه. ماده و معنی ناسه زکرا. هتک مرتبه صیانت ایدیه به و بر صیانتی اراده ایدیه حلیه
 ایمانه کاس ایدیه عالی قاناده مسجد و ناسه زکرا و ناسه زکرا و ناسه زکرا و ناسه زکرا. اولاد محوره
 [فَعَسَىٰ أُولَٰئِكَ] ابته بر نوب - بر درت فضیلت صید بر جامع اولاده جماعت [أَن يَكُونُوا مِنَ
 الْمُهْتَدِينَ] الهادی بلیسه. مراد بر نوب ایدیه زکرا و ناسه زکرا. یعنی طوفانیه طوفانیه سعادت ایدیه
 حبه ناسه اولاد همه اولاد بر نوب جماعت ایدیه بلیسه. بر نوب بر نوب طوفانیه حکم فاعلی و
 افریا فاعلک. «عی» در. آفریه زکرا و ناسه زکرا. ایدیه.

[أَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ] عهد سفالنی مسجد و اعمار
 - یعنی کعبه و فضا هادی. تجرید و تزین بر نوب زکرا و ناسه زکرا [كُنْ أَمِنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ
 الْآخِرِ وَجَاهِدْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ] الله و ناسه زکرا و ناسه زکرا و ناسه زکرا و ناسه زکرا؛
 بر نوب بایر یعنی عمل بر نوب زکرا؟ - ایمانه و جهاد و ناسه زکرا و ناسه زکرا. فضیلت و علور و
 ایمانه و جهاد و ناسه زکرا؟ ایمانی از نوب ایدیه و ناسه زکرا و ناسه زکرا و ناسه زکرا و ناسه زکرا
 قطع نظر از ناسه زکرا و ناسه زکرا و ناسه زکرا و ناسه زکرا و ناسه زکرا و ناسه زکرا و ناسه زکرا
 الله و ناسه زکرا و ناسه زکرا و ناسه زکرا و ناسه زکرا و ناسه زکرا و ناسه زکرا و ناسه زکرا
 [لَا يَسْتَوُونَ عِنْدَ اللَّهِ] بر ناسه زکرا و ناسه زکرا و ناسه زکرا و ناسه زکرا و ناسه زکرا و ناسه زکرا و ناسه زکرا
 انفا کیدی اندره ایمانه زکرا و ناسه زکرا و ناسه زکرا و ناسه زکرا و ناسه زکرا و ناسه زکرا و ناسه زکرا
 مو و بر ناسه زکرا و ناسه زکرا و ناسه زکرا و ناسه زکرا و ناسه زکرا و ناسه زکرا و ناسه زکرا

عاملری نیز - بنا بر عمیه بزمی افقند ، محمد و اصحابی می ؟ « دیشد ، اندر ده » است « جوابی دریند . برده
 حضرت علی ، حضرت عباس رضوانه عنهما ، اسلامند و مکره « عموم جمع است اینست ، رسول الله النمامه الیه کن »
 دیشد ، ادره « چه بجز این افضل بر حاله و کمالی هم ؟ بیت الدای زیارت اینست و مکره بر یورم و مسجد حرامی
 اعمار این یورم « دیشد جواب و دیشد ، مکره بر آید نازل اولسه ، حضرت عباس « ادره کور و یورم که
 لوقاله سقا میزدی زک ابره حکم « دیشد ، رسول الله و سقا میزد و درام اینست . هرگز نزل و ها
 غیرین دارد « یورمه . صحیح مسلم و روایت اندر و ده نمامه به پیش رضوانه عنده دیشد که « رسول الله
 منبری یا نند ابرم ، بر آرام « به مهاجی اسفار اینست م ده مکره هیچ بر عمل اینست مسم و راه اینست « دیشد
 دیگر بری ده « به مسجد حرامی اینست م ده مکره بر عمل یا یا مسم و راه اینست « دیشد ، دیگر بری ده
 فی سبیل الله عباد نزل سر و دگر نکرده افقند « دیشد ، بر بر جمع کونی ابره ، دیشد عمر رضوانه عنده
 بوز و مومیلک رسول الله مندی یا نند مسکن و فاله بر مایه و لکنه نماز کزی قدرتیه مکره بر افقند
 اینست بکرم سدی رسول الله استفتا ابره هم « دیشد ، بعد و مکره داند لردد ، انه نقالی ده بر آتی
 انزال یورم « اه .

سمد بر یورم نوز و درج نیک و طاعت و تقیاتی شود و توفیق ایدیشد یورم و یورم :
 [یُسَبِّحُوهُ رَبَّکُمْ] اندر رب اوله الله کند بری سوئی تسبیح اید : [بِرَحْمَةٍ مِنْهُ]
 طرفه بر رحمتی - الی نوز و العاده بانعام [وَرِضْوَانٍ] و بر رضوانه - هم رضی هم رضی عاده
 مکره عزتیه بولند بر مکره بر رضای اکبر [وَجَنَّاتٍ] دگر و دگر مکره [لَهُمْ فِيهَا
 نَعِيمٌ مُّقِيمٌ] اندر اجمیره اجمیره توکنز ، دائمی برغت و عزت دار . هم نامل ؛ [خَالِدِينَ فِيهَا
 أَبَدًا] اوختیار بر بوز و مکره فاله ، ابریا فاله اندر ده - نه نکرده فنا دار ، نوز و مکره
 زوال [اِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ] زیرا الله ، شبه یورم که آنجه اندک عکرده بوز و مکره
 دارد . - ستاهم مکره نامتاهی دارد بر مکره مقابله کی عملد و یا بوز و دنیا ابر و بوز و
 بانده ملک کور مکره فاله . دینار و باقیه نکرده بکده مکره لوهانی بر ابر و اندک فساد بوز و نکرده بکده

در هیچ برهه ای از زمانه که ، اهل عتق و آزادی را برده و بنده عمریه میفازد ، از دردهای صوره و فساد
استیفا ندارد . « و انما توفون اجورکم یوم القيمة » . و از این مجموعه برنده و فایده کی عمل
فراوانی در راه به آید .
بدین ترتیب این مجموعه :

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا آبَاءَكُمْ وَأَخْوَانَكُمْ أَوْلِيَاءَ إِنِ
اسْتَحَبُّوا الْكُفْرَ عَلَى الْإِيمَانِ وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ مِنْكُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ •
قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَأَخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ
وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِينُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ
مِنْ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ • لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ كَثِيرَةٍ وَيَوْمَ حُنَيْنٍ إِذْ
أَعْيَجَلَكُمْ كُرْهُكُمْ فَلَمْ تَغْنَمْ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاقَتْ عَلَيْكُمْ الْأَرْضُ
بِمَا رَحِبْتُمْ وَلَيْسَ مُدِيرِينَ • ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ
وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ • ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ
مَنْ بَعْدَ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ •

مال شریفی

ای در پیوند ایمان به این : بابا لرین و احمد لرین از ابناء قاری کفری هستند و بر سره ادبی
اولیا را تمام از ائمه بیک ، من در حدیثی که در دل طایفه همه از در فساد و فتنه و فساد
آوردی : بابا لرین ، احمد لرین ، قاری لرین ، فیهیمد ، قیلدز ، الیزه قیلدز ، کساره

را بزرگ مخالف بولند بفسد شایان اجتماع اولیه عینه . بوند ایچیه بمصالح اعظم زانیه ذکر اینی
 اوزره مؤمنان فتنه در نمیدانند ایچیه بونکه اراد لوند در . چون منافقان فراره نولی ایدور
 و بولوند نوری زمانه آرام و تقسیم کوسه جویدر دادزه ولایت و فرخنده اظهار ایدور ایدور . الله تعالی
 برآید و کی اری مؤمنان منافقان فرقه عملات قیاسه و بیدر با میماند نفسه قلم و بنا بر مفسد
 ستمه اول یعنی غیر در ستمه . آنچه ستمی ره اوزر نامه لازم کلمه بونکه برابر کار اوله بابایه آنایه
 احسانی و معون اید معانی و حق ارامیه . نه بکم سوره لقمانه که مکی اوزره . « و وصی الانسان
 بوالديه » . « و ان جاهداك على ان تشرك بالله لعلم فذوقنهما » الی - و صاحبها
 فی الدین معروف « چور ستمه . کذلک سوره سوره « و اعبدوا » و لا تشركوا به شیئا و بالوالدین
 احسانا » الایه ، سوره انفاسه « قل تعالوا الی ما حررکم علیکم ان لا تشركوا به شیئا
 و بالوالدین احسانا » بانه . اینک سوره ربانی ره سرافنده ایدر بی زمانه اکل و سلویدر برابر بیفاریه
 « احببت ان ترکوا » اینده کی « ولم یخذوا من دون الله ولا رسوله ولا المؤمنین ولیجة » بیدنک
 بر نرضی دارد در همانی ره باقیه طریقه اوله « ثم یتوب الله من بعد ذلك » اینده کوسه در مجله .
 [قُلْ اِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَاَبْنَاؤُكُمْ وَاِخْوَانُكُمْ وَاَزْوَاجُكُمْ
 وَعَشِيرَتُكُمْ] آری ، بابا بریز داد غولدیز و زر بریز ، زر بریز و سبیز - معاریت
 ایندیز : برابر با ساریند ایچیه ارباب سلفانند [وَاَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا] و نازانیند
 [وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَادَهَا] دسارنده نرفنا بفتد تجارت [وَمَسَاكِنُ تَرْضَوْنَهَا] رضوننده
 کسبه سکنند - ایدر نه بکسه ارباب فاعله آرزونده بولند بفتد ادر ، نرفانند ، کوشند ، با غمیز ، ایدر
 ارباب - یعنی بونیزه بونیز ، عاقل و ذرات ، اموال و تجارت ، دهنده و کسند و مهور و دانت و سوزش و آسند
 با سیمه افتد و مواله سبب اوله شیردر . در یک بونیزه آیه به بهجانی دارد . هرچند سوزش و کسب با آرزو
 ارفولدره ، زر و جودره ، فیهبیم و نرباده و همسدر میرد آیدر . اوزر سوزش و نرفانی فیهبیم مالدرد و اوزر در .
 بخانری طور درود . راحت دوشد و با نای مانع اولور و بونیزه بونیزه سید دکر . و اندک ایچیه کیف تا انچه

ایسته دی ، صفوانه لغوز مکرره ایدی ، سماء اولمه ایمیوه ایکی ای صحت ایسته سدی « عصبانی با محمد ! »
 دیر صورتی . « غایه اماره اولوچه بته یغف اولورسه اوره نعل سطرطه عایت ایسته بوسم » بوردی ، اوره
 « ادرایسه باس بویه » دیر رک ادریون زره ویردی . نونق به عارت به عبد القلوب رفی بود و جهاد و جهوز زرا^{مه}
 اماره ایدی . هالی رسول اکرم تر اکنی انعام ادری « دلل » نامنده کی بیاضه سنه زکالاً داده ایکی بیک
 و بعضی رایتده کوره . بکه یازدها نفعه مسکرم مددیه میلوب جنبه منوجراً وقت بویوردی . بوسکره ادری بیک
 مکده نفعه حاضر برلناه اصحاب ، متبایسی و مکملدیده بیک اسلام داخل اولسه طغفادیدی و برابرلنده کلاه
 ندره و شرک داردی که بری . صفوانه به ایسه ایدی . بالافره النساء سبرلک اتی بیک ندره ادری روایان صمیمه
 ابو ثابت بولنده یغنه نبار بولاسلام ادری سنک عمره و سنک بجومعنه نفعه اولار رفی اقلد سبوسره ره لوفاده
 مسکرم ادری ندره بایه نری و نفعه اولر نری محار پرره کور دلم رک بکشت دفرته و ماکلیدی و بومل
 مسکرم فوشنه کتسه ، بولنده بابا رفی کورده نکرده . هنی رهال سبکمنده بسی کرسنه به سولانه انفراد
 دینکده . « بولنده اصدا از نفعه یغلوب اولان » دیمه و بوسون رسول الله ابی کلمه سدی . بونی رسول الله
 سولاسه ادری رفی هفتده کی قول ضعیفه . کرم بوسون غلبه کی بکر کتنده کورده نفعه سنه اوزانه ره
 کتنده بر اعتماد بسله مک « وما النصیر من عند الله » ادری رفی خال الامره کی بفرده و تصورده ره خالی
 خال بوردی . آینه افطای بر بوردی رفی اوزره سکویه ندره به بویه موافقه نال اولر نری نفعه رفی
 بولنده ندره مدیره اولاسه بولنا مسکرم اسلام بکره و به کبر راکه کتند و فنی موضوع بک انجلی ادری
 مطلوب اولاره اضمح و امیاد ایستاب اولیه همه به زقول اولور دی ، ایه نغالی ره بونی منصور و نفعه
 قنداره نجه کندی ادری رفی بیک بیک ایمیوه بولنده اینه ارماسه دیمه به بولنده بوزی کوسدی
 رفی الحقیقه نلنده دکل کتنده کوره نلکده فوادی ایدک اوکجه ادری اسلامه عجب بانشانم ، عارنا بریلانده
 دافه اولدی . بنی شایم قیدسی ادری بیک مک مسکرم خالده به دلبه فرمانده استع بکده ادری ادری ادری
 بنی شایم ادری بکده و به مکرده . دکنه آجیاستی . بونی کورده مکملدیده غنائم فوادی لا ابابا سکیه و ب
 کیدیر که اوله جنبه دار بونی فوشه ، بوسوردر کیزلنده اولاره داده نفعه . لاری برلناه هوازه مسکرم

برده بره او بدستنی بر کعبه مدینه معروضه اولو بر بنه او بره بر بوز دلوب قایم شد رد که بر بوز غوغه بود که اردوبه
 سبب ایوب بر سه و بر غیر سکه بر قدر ایزدی و ایمانی ضعیف اولاده بکی مسخره بر غیر غنچه افکاری بوز رفتن
 بر او بر بوز غوغه اولندی که رزاده رسول اکرم بر قایم اصحابه بایکند فالیوب رفتی . او به یکی بدید عسکر
 رجعت مجبور فال رفتی او به صاعنا خزینه فارسی بالکند فخر عالم فتورین ، تراشید کید بوردی ، بتوید عزم واقعه
 جماعت و بسانک بکانه تنالی و اعجاز بونک بهای بی مثالی اولاده الهی بهیما بر او دلنی بود و کشید بک
 محمد لرینه و حق بتوید کفر بسانک او زینیه اوز نه کید یوب سور و یور . « انا النبی لا کذب انا ابن عبد المطلب »
 دیور دی ، سور که کفانا جیور ، اوز مراد ایندی که طروب بکد یور دی . روایت اولدیغنه کوره بو حال او نه سور که
 واقع اولندی . بالکند محمود سی عباس ، محمود زاده سی ابوسفیان به عبد المطلب و ادعی جعفر ، علی به ابی طالب
 ربیع به هارث ، فضل به عباس ، اسامه به زید ، امیه به عبید کرامیه امیه امیه امیه ، اهل بیت به بزرگ ابوبکر
 و عمر رضوانه عنهم معینه صیفو فال شدی . رسول اکرم بالکند بسانک دلنی دشمن طوغری سورده که ابوسفیان
 را بیده کید یور دی ، محمود سی حضرت عباس فرستیه ، امیر و کیم سیه دید و دلک و زیکتی فتور دی .
 [قَدْ اَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ] سورده الله رسوله و مؤمنه سکینتی
 قلبه سکونت دیر به منتی ایندی [وَ اَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا] و کور بر یقین عسکر ایندی
 که بوز سوادد . انچه عسکر اینک سه یک دیاسکند یک دیاسکند بیج اولدیغنی مقصده اوج روایت
 دارد . و قول چهارم کوره بوزک زدی مؤمنه قلبیه فواطمه القاصد تقویه و تأیید و سزادت
 قلبیه القاصد عبایری (سورده انفال باره) . اوقت فخر عالم ، صاع جناحی طروب طوری و حضرت
 سسی غایت بونک اولدیغنه اره « ان انصار » اصحاب : « و به باغیر منی تکلیف ایدر » او ده ز الیوب
 « ای عقیقه ده بیست ابره انصار » و ان کیمه رضوانه الله و دوزخک اوز ره سوز دیر به اصحاب ، اصحاب کیمه
 ای اصحاب سورده بقدره دیدیم یا غیر دی و زار توالی ایدی ، هر اینه اصحاب کرام ، بسید بسید « دیدیم بقدره
 انصار و دوزخ و رسول اکرم بانه قوس سوره میر ، اوز نامه رسول الله حیوانه ایدی « به او پیغمبرم بالاده بود
 به او عبد المطلب و پیغمبرم » « انا ابنی لا کذب انا ابن عبد المطلب » بویور دی و اللههم انزل نصرت . دیدیم

الله تعالی بپسندیدن بنای اید، سعادتمند بنویسد رسول الله با رسم ایدی، او بوزن غنیمت و عسل در حال
در در نوب طویله زنی، سعادتمند او بر سر عسل طویله بنویسد که آنرا قریباً بنویسد فو شوی در روی. بوضوح
مؤمنان همی نگرار رسول ارمی باشد بر واد خون و عجبانی آنرا کمال سیست و سناقه جلد کبریه بر
ادوت رسول الله با قوب «حمی الولیس» فردیه بنویسد «بو بوردی و برده بر آودید طویله آنرا کوب مشط طویله
آندی «انهم مو اورب محمد» ویدی و مپیقة مندم اولشردی.

ایستاده ادوت ده مؤمنه بریده نشت آیند [وَعَذَابُ الَّذِينَ كَفَرُوا] و ملازری نغیب
ایرد - مقول در سید، یک آهی با نزهت از غار بر، مالدی انقسام از نوزده با شقه غیبت و عیدنی از نوزده
سار اولور مقصدیه سامه عرب کتیر دقرو اولور مالدی سید براندر. [وَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ]
بوده ملازری جزا سید. [ثُمَّ يَتُوبُ اللَّهُ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ] مودره ای اندک از نوزده
در بر نوزده نغیب ایر. - یسری در عربیه نوزده نوزده مالدی به عین نغیب ایر بر ایستاده و سار ده
بر قیامیه نغیب ایر کی اسلام مودره نغیب. [وَاللَّهُ غَفُورٌ] و الله غفور در. - اوزن کسره کی
کفر و عیدنی مودره نغیب ایر. [وَحَيْثُ] حیدر. - اوزن حیدر و مالدی دایر.

رسول ارم غنییه و ارمیده آناه سید درک و اموال متاعه «همدان» ده مالدی ایستاده بر ایستاده
اوزینه وقت ایستاده ایر. اوزن کسره قدر سوره طائف مالدی ایستاده بر ایستاده مودره
ارکله در یسری آتی یک نفوس سید، درت یک دوه، یکسره زیاده انعام و درت یک اوزن قدر اولور یسری سوزینه
بر هیوه آتیه دگرسه نفور طویله نغیب ایر. اوزن ده سیدری قورنا سید هیوه راجعت دفع اولور دیه اوزن کسره
امحال و تانی بو بوردی کتیرد، کسره کسره نغیب سوزن بو بوردی. بعدد کسره نغیب ایستاده و نغیب ایستاده
کتدی، رسول الله اسلام اوزن ده بیست ایستاده و «یار رسول الله سه نغیب فیرسی» ال فیر فارید، بزم
الصعدین و اولور بر سید ایری و مالدی آندی «دیه یک مالدی یک و سید ایستاده کسره برده و دمار ایستاده
بر لندیر، رسول الله بانه کسره کسره بوردی، سوزن ال فیرسی ال طرغ سید، کتیرد کسره دیز، سوزن
ایستاده بر یی ایستاده ایرین. با ذره کسره کسره و فاد بیزری و یا فاد مالدی کسره. بوزن اوزینه بزم و سید

مسجد بهیج رشتی دنگ طرغناز . بنام محمد رسول الله مسلمیه قطاباً فالقد . الله محمد و ساره صوره
 سوه قطبه لی ابرار بویوردی . « بوز توبه لاسلمیه اولورده بزه کوریلر . بزه لندجری ذریکری خاندن
 ابر سالدی جسته بخند برافزود . مسجد بهیج رشتی دنگ طرغیه جقدنی سوزدیر . بنام محمد و ساره الله
 برسی وارده . رشتی هوشداریه نه اصل . بوشه بزه . دیرسیه دوزیمزه . فرمه اولور . البزه رشتی
 کچمه اولور بینه دیره لم . « بر لاسلمیه رشتی هسی . راضی یز نسلم ابدک . « دیرلر . عیاله صوفی السلام
 « بیه بزه بکده ایمکده راضی اولیانه وارده . عرفانزه ارایکده بونی بزه رفیع ابرسندر . « بویوردی .
 بعده عرفانده . « راضی اولرلر . « بیه رفیع و عرصه میرب . دوتوبه اولور صوفی اولور دیرلر . انجوه
 صفوانه به ایله . دوشمه هاسن قالمسه اولورده برناریه ردایلم مسدر .

طرغینده روایند برآینده بر بختیات رحمة اشارت بویوردلر . فقط کور و لورده بوزاره
 سابلنده کی کبی ماضی صیفه سی رک . ثم یثوب الله . بیه صفارح صیفه سی ابرار بویوردلر . بنام محمد و ساره
 سوتی برسنه اولور صیفه و قلم سندر رک بوزره برده بالا اولورده اولانه برات و چهارک علی المصفر
 فاهراً رحمت و امهات مخالف کبی قلمه ایدر بیه رک اولورده . « لاتخذوا ابائکم و اخوانکم » ابدنزه کی قطع ولایت
 رحمت تطیفندیک بافتا تنفسه برلندنی آنا . رحمتی استقباله سندر اولور یعنی برکات حکم و صالحی بیانه
 عاودر . و هاسن صوفی سوزر :

اوپر ایمانه فارسی کفرده سه رده آبار و اخوانزه قطع ولایت و الله یولنده ازباده و تعلقاته قطع
 در سندر فارسی برکرده ایدر بیه برات و چهارک ایدر بیه غایت سندی و حقیقتده رحمت و امهات غایر بیه مخالف
 قلمه ایدر بیک . صیفه و قلم سندر اولور یعنی کبی برکات نتیجه سندر . « بیه و کیمه کیمه رده توبه لندجری اولورده و بیه
 بختیات صفات رحمت قلمه ایدر بیه . بیه قلمه از اولورده بیه .

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عِلْمِهِمْ
 هَذَا وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيكُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ شَاءَ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ حَكِيمٌ •

قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ •
وَقَالَتِ الْيَهُودُ غُرِبَ ابْنُ اللَّهِ وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ يُضَاهِيُونَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قَالَتْهُمْ نَحْنُ اللَّهُ أَنَّى يُؤْفَكُونَ •
اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ • يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا
نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَهًا أَنْ يُسْخَطَ نُورُهُ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ • هُوَ الَّذِي
أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظَاهِرَهُ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ •

مَآلِ شَرِیفی

[illegible]

بیسر - بنامعیه :

[فَلَا يَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَامِهِمْ هَذَا] بر سه ده مکره مسجد حرام بافتد نمایند -
 یعنی برآمدن و داخل شدن استوفی و غیره بنحی سه مکره و در مکره اول مسجد حرام بافتد سفیده ممنوع و سه مکره بر
 سفید اجرائه مأمورین بافتد نمایند . کعبه کبریا در مکره سفیده بر قدمت و صحنه صاحب الحرمه سوره
 طوره سه مکره بافتد نمایند ، حرم مدینه را فتنه بیکرید نمایند . بر اطلال و نفاذ هیچ بر سبب و فتنه در حق
 سیاحت ، سفارت و یا به محاکمه امیوه ده حرم را فتنه سرتولامدی اقتضایه . در فتنه و فتنه داران نه
 بیاقتد ، بنامعیه بر سه مکره کبریا در مقدار اول از فتنه کی نقال غسوه ، هرگز بیدار - مازده اول
 بیکرید نمایند . فقط آنچه در عبارتیه بعد از بعضی مفروض در صحنه امیوه ده داخل حرم و در سبب از
 و نفاذی آنکه کبریه بیکرید ده مکره بیکرید ؟ امام ثلاث مکرری میسر که در مسجد حرام کبریه
 طاز و فتنه مکرره . الله . لکن سینه ده رسول الله مسجد سارنده نقیب و بخانه بصائر و بنور بیکرید
 رود و در فتنه نفاذ مسجد حرام یا مکرره و فتنه بعضی اموال ده از ده و بیکرید بیکرید . در آنکه
 مسجد حرام مکرره و کبریا مکرره امامت دلاله طوره و اولیه مکرری قیاس ده جای مکرره . بر جهت رها زبانه
 بالاده کی « ماکان للمشركین از یوم و امساجد الله شاهدین علی انفسهم بالکفر » آنکه مکرره بیکرید .
 حال بیکرید او را ده ده مکرره اولیه مکرره مکرره و فتنه مکرره که بعضی سرتولامدی از فتنه و فتنه مانع اولان .
 امام شافعی مکرری ده میسر که کفای بالخاصه مسجد حرام سه مکرره اولان . بوند امیوه مکرره شافعی امام کبریه
 اولان ده مکرره بیکرید مکرره امامت مکرره اولان استماع ائمتی و بیکرید کبریه حرم و فتنه اولان
 فتنه لانه فتنه فتنه و فتنه ایسی و اولان و فتنه اولان مکرره کبریه ایسی لازم مکرره مکرره .
 امام عظیم ابو حنیفه مکرره مکرره مکرره ایس بیکرید مکرره و مکرره ده مکرره . مسجد حرام بافتد نمایند
 دیکر مکرره بیکرید و مکرره . زیرا مسجد حرام نقیب ، اولان مفروض اولان افعال عبارت از مکرره و اولان مکرره
 اولان مکرره و مکرره . نه کبریا بالاده . نفاذ بیکرید اولان . بر مکرره بنحی سه مکرره ده بیکرید مکرره مکرره ایس
 اعمده اند مکرره « بر سه ده مکرره مکرره ایس مکرره » و بیکرید مکرره مکرره مکرره مکرره

جهت بر منوعیت. یعنی حج اجموعه مردم را خفته گیرند، بکند، وفات، و زلزله و سایر احوال و افعال
بایمانیه اصلاح نماید. این طریقت. او سه راه مقرر کرده حج اجموعه مؤمنان مخصوصه. و اصول اسلام از راه
جریانیه ابراهیمیه. و سوره مبارکه ساجده و عجمیه با عدا مخصوصات و مفاسد کجی و خوراک از راه در بر و بیرون
نقید و امتیاز این طریقت.

سوره بر منوعیت، حالت انفجار و منافی و خفیه و کینه مانع و کینه؛ سوره مسجد حرام
بابت استغفار منع این طریقت عجمیه کسب نموده از راه بر هواییه قلب و افعال ابراهیمیه و کسب انقطاع ایزدیه؟
در بر و بیرون جهان و حتی بر توبه و عتابه خدای ایزدیه؛ کعبه بر جهنم داده «قیام الناس» کعبه؟ با افسوس
باشیم میستند و رسم عجم بر کشته باغی بولنامه بود «دارد عید زدی ز ع» «خلق من ذرت عیسی»
بر حاتم سواد و از راه فاطمه و کعبه و طریقت بر منوع سواد و ابراهیمیه و طریقت.

[وَأِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً] و اگر نگرانی و احتیاج به فرزندان [فَسَوْفَ يُعْطِيَكُمْ اللَّهُ
مِنْ فَضْلِهِ] ابراهیمیه و نفع دهنده سوره زکریا و علقه [إِنْ شَاءَ] اله سوره؛ یعنی در راه
فی الحقیقه او سه راه اعتباراً بر ذریه اتمه باشد سوره طه و سوره العنکبوت و سوره سماء و سوره
مکه یا سبزه زیاد و اسباب معیت سوره ابراهیمیه، سوره زکریا و سوره قمر و سوره انفجار و سوره طه
اندر انظار و افکار و ادب و ایمان که بر توبه و برزخ الهیه و از راه اجرائیه و از راه کفیه و عذر
بر و عذر اله سوره ای و نفع دهنده کعبه؛ اولاد بزرگ اسیران الهیه و عجمیه و کینه، ثانیا کفر و کفر و کفر
وقت اجموعه بر افشاندن سواد و طایفه لازم کعبه عجمیه و کینه سوره [إِنْ أَلَّفَتْ بَيْنَ يَدَيْهِ اللَّهُ
أَمْوَازَ بَيْنَ يَدَيْهِ] حاکمیه. منقوره و عجمیه و کینه سوره. و از راه اجموعه سوره
علم و کینه و عجمیه از راه بر ایزدیه و از راه طریقت.

[قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ] سوره برزخ؛ او سه راه
داد و عذر کعبه ابراهیمیه - او سه راه سوره ابراهیمیه و عجمیه و کینه سوره، و بنا بر این
کعبه برزخ ابراهیمیه کعبه ابراهیمیه و عجمیه و کینه سوره سوره اولاد برزخیه الهیه و برزخ [و]

لَا يُخْرِتُ مَوْنًا مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ) و الله در سر لفظ تحریم ای که کنی تحریم بودن - و الله را میبخشاند،
 الهی که کتابند، بپذیرد سقند و حق کند برینک این معنی از عاقله کرد کتابد و بپذیرد مکنده و حق ثابت
 در معلوم اولاد سیدک و حق طایمان، مرام، عدل، محترم الهی اولاد رسوله بپذیرد این معنی که بپذیرد
 نبی الهی که اولاد نبی صانع کرد و بخاند از پدر [وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ] و بعد نبی ربه از نذر
 - ربه داری و الله ربه دینی ربه، صمدیت ربه در - ربه طایفه در، اطاعت و تسلیمت کونند و ربه
 سید و الله ربه دینی طایفه، حق تسلیم اولاد، هر دینی اولاد ربه بود و الله، اطاعت و مقاصد مقربیه بی ربه
 در بابت که انهم مقاصد ربه بپذیرد هر طایفه، هر ربه یقین اعتقاد و اطاعت از ربه حقوقی طایفه و اطاعت
 از اطاعت ربه و اجراء عدل است ایضا، معبود ربه اولاد الله تعالی نه دانسته، نه صفاتند، نه در انفس
 و اطاعتند اول راف هیچ بر شریک و نظیر طایفه، فالو و مخلوق هر شریک حق در ربه و ادلا کونند
 ایضا معنای ربه بر ربه در بابتی عقیده بر بابت و اسلام ربه - حق شما ربه ربه، حق
 مختص اولاد فالو بر ربه دینی و ربانی ربه - فالو مختص ربه دینی اولاد اسلام بر ربه ایمن، شرع ربه
 از عمل قبول ایمن، بنار عمی ربه طایفه، حق تقدیر عالم اولاد دینی که ربه ربه در، و بندیه طایفه ربه
 عقیده بر بابت و اطاعت ربه، ربه نامنه بر ربه عقیده، فالو و بخاند با ایمان ربه بر ربه و تعجب و با ربه
 و مقوله از ادیان با ربه دین کلامی بر اخلاص تقدیر.

شایان ذکر که آئینه «ربه الحقه» هر دینی بود و الله. بواسطه هر ربه «ربه الحقه» بپذیرد
 و الله فرموده. هر دینی عنوانی، هر دین که واصلیتی کونند بر هر دینی ربه اولاد اسلام و صفای
 بر لسان هر ربه است که اسان و اطاعت مقاصد مقربیه بی ربه در بابت که اطاعت مقاصد طایفه مقوله الله
 مقوله و منافع عامه مذمبی و صفای و مقوله عبارت از الهی اما نانی اولاد ربه هر ربه و حق هر شریک ربه
 و با عملیه بر قائم مقوله بر ربه یعنی بیایه از مقوله طایفه و مقوله تقدیر اعتقاد و ایمان مقوله مقوله
 در عقیده تعصب و تبذیر اصولی امر و عدم آیه اطاعت مقوله حقیه با لسانه بر تبذیر. - هر
 «ان الدین عند الله الاسلام» هر چه واجب الوجود اولاد ربه تعالی کونند ربه، اسلامه عبارتند.

بود سوره نینر اولش . روایت اولش یعنی اوز . ه سوره اکر مدح معنویه اخبار بهر دره ماله به سبب کلمش
 درونی سوره سدری « ان الله فقیر و نحن اغنیاء » دیده به فخاص به ناز و را ناسنده کی ما خاند سوره سدری
 آری به منقول . بونی دها سیدی ره سوره سدری . بوند سبی بهر ، نوران ای عملی زک اتمه ، پیغمبری
 قنر با شکر ، نورانی بدیه الماسه ، کبی اولسه اولور دلسه ، کبی ره اولوشه ، انه نقاشی سدری سیمه
 نهایت نوران و نابوت رفیع اولمشه ، بالاخره عزیز علیه السلام بوزنه اولورده مکره الله تفرع و نبات
 اتمه ، نوران مدح عقلی کذبیه امساره اولورده کتب با شنده بنی اسرائیل مکسه ، نورانی از برده اسلا اتمه
 وابسته اولوش « بهر با شته در بر اولان ، محقره بر الاله اولمشی » دیندر و نصاری اندک « سیم ایه الله » سوزینه برانی
 آتمه . برایت نازل اولش یعنی زما ره بهر دیر « بز بود بر سبی سوره سدری ، بوند اصلی یوشه » دیده به
 اعراضه دانله ره بوند ماکر در . و فقط بهر سوره اولسوه اولورنده اسلا مدح عرب نه کله سدری بوند
 بر نایزی اولسه که مکره کی بهر میرده به سوز اتمه اولمشه . سوره عاوه همی دهره بهر سوز بهر
 بهر زما « عزیز ایه الله » دیر . [وَقَالَتِ النَّصَارَى الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ] نصاری ره سیم الله
 دیر . اساساً بونی سوره سدری بهر سوز ایه ره مکره ره انگریزی بود سوره اولور و همی سوره سدری
 قنویه نه سدری بوند بونی سوره اولورده سوزینه اولمشه بهر امانت اولورده سوزینه کی اولمش
 در صیانه اینر اولور .

[ذَلِكَ] او - بهر و نصاری اندک او - اولور سوز [قَوْلُهُمْ يَا قَوْمِ اهْبِطُوا]
 آغیز لری سوز لری . - یعنی برادره با شته لری فرزند اسلا اولمشه سبی رحل صرف آغیز لری سوز
 اولورده سوز در . فقط بهر سوز که حقیقته سدری بهر سوز اتمه اولمشه اولمشه اولمشه
 بر لاف ، هیاک مسی کی نور در بر کرر توفیق لری بهر سوز اتمه اولمشه اولمشه اولمشه
 لاندیه با شته بر سبی دهر . اولورده بونی بهر سوز اتمه اولمشه اولمشه اولمشه
 درونی سوره سدری [يٰصَاحِبِئِثْنَوْنَ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ] بوند اول کفر اینر سوزینه بوند لری
 - بوند اول ذری کیه سدری « سوره الله سدری » دیده کفر اینر لری بهر و نصاری اندک بر اولمش

بود بر اینی اوزده . هر ذکر بزرگتری میبینید در . عالم ، عالم ارحمه میبینید بهیچ بسند دگر آنچه عقد
 رسیده ، آیات عقد مکتوبه . حتی معنی برین و صلب ، آیه مه مندا لید . کلمه رسیده شانی بازان کندید دگر
 در لولی اولاد مفردلات و ایضا . حتی باطل ، باطلی همه باینه جایستند ایست بهیست علمیه در دگر و بر غرض
 علم معلومی ، معلوم معینی ، همه تقاضا کند که بوقی دارا افاضتی میبینید افاضت ، الهام اریه افاضت و
 بر وظیفه همه بولند بینه . و علم همه و ششلی در یک اولد بینه . سببه بوقه . الهامیه قطع نظر و در علم اریه
 ال جزئی بر رفع حکم صدیقی فایده ، حتی بر ذره . مذکور کند بیکد زده معنی تبدیل ایه بهر جمله بر اراده و
 تسلیم ایست الهامیه بشفقت بر همه ربوبیت در یکد . مه در دگر . با نماز ایستد . سبطانده ، فایده
 نمودار . فرموده ، بر ذره ، او مانده فایده نفس به شریک و الهامیه نفس بکف و فایده ایست علمیه هر عبوریده
 فضل بر قیامت در یکد . شد فضا ب صوابی ، معنی نا معنی آید به همه علم عقد ایجابی اریه به قدری
 الهامیه شکی بهیست معلومی اولاد کبلی فتواری دارا دگر برین ترویج ایستد و گویا اوزده الهامیه حرام
 قید یعنی حلال ، حلال بیدینی حرام یا یا بهر جمله ، حکم معنی تغییر و تحریف ایه بهر جمله به همه و صدیق
 بولند بیدر سبب کبی نفس و خداوند شود طور سوره الهامیه اریه مخالف اولد یعنی فایده اولاد فضا اریه بهر افاضتی
 بموجب ایستد ، و الحاصل الله نه بر عبور بهیچ و در شوقه و دگر ، الهامیه اریه ایستد ایستد ایستد و غیر
 او به بر شریک و کف و یکد . و الهامیه بر اقرب با شرف اریه فایده که معنی التماس فایده بود و فضا بود و ایستد
 و احباب و در همان رب و بر سبب بهر یک کبی فوئد ، دافع اعطام فایستد . الهامیه اریه فایده فایده
 مفید فایستد و یا یا اریه لا یعنی فایستد و فایستد و فایستد و فایستد . بزرگ اریه بهیچ
 و بر دگر کبی فایستد و فایستد اولد فایستد ، و فایستد و فایستد و فایستد و فایستد و فایستد و فایستد
 کتاب ال صریح فایستد بهر کبسته بهر جمله در جوده تأویس و تحریف اولد بهر جمله ، فایستد ، او و دگر ،
 و بینه حرام و حلال ، همه و فایستد سالی ایستد بینه شرف فایستد و فایستد ، الهامیه اریه فایستد و فایستد
 حتی بهیست و بهیست آنا فایستد و یا یا اریه الهامیه اولد و بر دگر فایستد و فایستد و فایستد و فایستد و فایستد
 معنی اولد یعنی اریه و فایستد ایه بهر جمله فایستد و فایستد و فایستد و فایستد و فایستد و فایستد

اینکه ، حدیث شریف در بوند اصفی مرتبه در منافق تفسیر آمده در . نصاری و صنف یحسانت
 بود بر امتیاز و عاقلند سه در ده ارباب آتماذ ایرادند « قیل یقال یزیم » بقصد اولسه و صورت و برنده
 تکه بدیر دستمده اند ایتمده (سوره مائده : یافه) ، در بالا فرده بر امتیاز بر بیت صنف یحسانت یزیر لا شکر
 کیمند . بود بر یافتمده بر دستمزدی را خوار ازین عاقله . سلفه کی مودر در قطع نکرده . علم الموم
 نصاری از شیخ اولسه بر شکر و در در که بنده بر شکر کردن اسمی تفسیر ایراد . شود که :

[وَالْمَسِيحُ بْنُ مَرْيَمَ] بسم به ربمورد . بر آتماذ انیز ، نصاری و صنف
 بر برینه طوخته و در در لایق « بسم » الله و انقلید . « در برینه یافتمده برده » ربیع از غنی بسم به .
 در برینه طوخته بر برینه . در که بود او عیونل بر عقیده او مسود ، در برینه طوخته ، بر افلاک انیز ، بر برینه طوخته
 طوخته بر [وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا إِلَهًا وَاحِدًا] حد بود موقت و نمده بر تکه از عبارت
 و عبودیت انکه مأمور ایراد [لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ] از برینه یافتمده از برینه . از برینه طوخته ، بود
 و نصاری ، امبار ، یحسانی ، مقرر بر بدید و الله که بریند اولسه سید یافتمده ، انچه الله مقرر نموده
 و بالکند از عبارت ایند ابرار از نمند . بسم عیونل سید یافتمده « ان اعبدوا الله واتقوه » و من
 یشرک بالله فقد حرم الله علیه الجنة وما أویه النار ، بود برینه طوخته ، در برینه طوخته و برینه طوخته .

مائده در نصاری و صنف به ، بر برینه طوخته از برینه طوخته از برینه طوخته ، الله یافتمده بر آتماذ
 انیز ، الله و الله برینه طوخته (سُبْحَانَ عَمَّا يُشْرِكُونَ) زاهت سبانه سید تزیه از که از
 انزالند . یعنی از برینه طوخته برینه طوخته ، بالفصل شکر برینه طوخته ، الله شکر برینه طوخته ، الله تعالی
 سید الوصی ای که در ضمنی در که صبیح بود بر شکر سبانه از برینه طوخته زاهت از برینه طوخته . ذات سبانی
 بسم که تزیه سبانه از که کندی از برینه طوخته ، عیونل از برینه طوخته تزیه برینه طوخته الله تعالی از
 برینه طوخته . بود الله و از برینه طوخته از برینه طوخته از برینه طوخته ، ایمان بر برینه طوخته :

[يُرِيدُونَ أَنْ يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَهِهِمْ] الله تزیه از برینه طوخته از برینه طوخته .
 الله تزیه ، الله تزیه تزیه تزیه . مأمور بر برینه طوخته از برینه طوخته از برینه طوخته .

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ
 أَمْوَالَ النَّاسِ بِالْبَاطِلِ وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ
 وَالْفِضَّةَ وَلَا يَتَّقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبِئْسَ لَهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ • يَوْمَ يُخْمَلُ
 عَلَيْهِمْ فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا
 مَا كُنْتُمْ لَا تَفْقَهُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ •

تال شیرینی

ای اوسته ایمانداران! خبر از آن کثیری از اعیان و رهبانان که با مال دنیا کفایت
 بر ر و الله بولند و چو در راه، اتونی، کوشی غریبه طیب ده اونی الله بولند و صرف اتم بیدار به ایسته
 اونی الیم به عذاب ابر و ده • ارنو که بوزن اونی و جهنم آتند و نیز در بر میده که درینک اونی
 صبر و بوزن و اندوه همه : ایسته بودیه زن و نقد از اونی و در بر طیفه غریز، هاید و فاریده عالم
 در بر و طیفه و دین •

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ كَثِيرًا مِنَ الْأَحْبَارِ وَالرُّهْبَانِ لَيَأْكُلُونَ أَمْوَالَ النَّاسِ
 بِالْبَاطِلِ [باطل به صورت] ناسد اونی بر دوز و بیورر • بونده به سبب و یا هفت
 سبب و غیره و نقد و مطلق مال دنیا، یار و ری اونی، هفت نقد و بیورر، زود و طوبی و یور
 [وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ] و الله بولند و منع اونی و بر • اونی و در باطل انتفاع
 غرض و مطلق کندی و تعبید و تحریف اینده و طوطی اصطلاح اونی و در بر اسوده، طوطی و نقد و دیان و ات

و انجیل و سفر مسکند و منج ایچور . بر صورت خلقه فسا بر نمونه اولور . کوبایا راجه ایچور و حق لوبه ایچور
 یاره اولور سیک چهاره سی بولنه بیلیر . منی صوره و حق فسا نوزی بیو کسیدر یله بیلیر ، کنا قدری عفو اولور
 بنارعبه حرام ، مدول طایفه رجه و هیچ کنا قدری عیسویه کنا بایوب بایوب یاره فایز انالی ، فزیه رینمالی
 بر قدری و بر بیلور . **وَالَّذِينَ يَكْتُمُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ** [و اولور
 انوره و کومنی کنا بایور - طوبیایوب صیم صیقی مانند در . تیغیز ایچور ، انوره و کومنی حق
 انانفک منافی نفقه نقره عانت خلقی داسه بار در یعنی نسه اولور و عباد الله حق ایچور
 صون اولوب ناول ایچور ، نهم ره . « دولة بین الاغنیاء » بالذ زخمیدر جتده رطل ، عموم فتمه جتده
 ناول ایچور و ما جندک ایچور ، لایحه و عمومی فتمونه ، سیدین فقیفه تقیم و زجیم اولور و ده صوره
 صون ایچور اولور یعنی مالده بر طایفه طوئار ، بوزر طوئار ، بیدانه ناولیه جتده ، کون کوم ره
 کون فزیه رره ، صند نوره و باله صافی بریده کیزر ره بیغوب صیم صیقی مانند در . **[وَلَا**
يُنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ] [و بوزی ایه بولنده صون ایچور . - الله ایچور حق و بر بیلور ، الله
 بولنده منج ایچور مالدری صون ایچور سود طوئوریه نقوری ، یعنی سکی ریاسد نر انوره و باکوکی
 بیل طوئوریه صون ایچور بولنده صون ایچور بوزر اوزر ناری مالده ایچور نقوری
 حق تقید و ابطال ایزد بونمی ؟ هر کیم اولور رسد کون ادا عباد و عبادانه و اوزر اریانه عباد
 اولور و کرسه ناولیه و بر بیلور نقوری مانند سیدر رسد . **[فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ]**
 اینه بوزر ایچور عذاب ایزد عذاب - با کوم - بوعذاب **[يَوْمَ يُخْرِجُنَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ]**
 اولور و اوزر - اولور ، کوسد - اوزر رسد و ایزد صیم جهنم آتشد نیز بر بیلور .
[فَتَكُونُ بِهَا جَاهُكُمْ وَجَنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ] [بوزر اینه و بایور و بیلور
 راعده صیم **[هَذَا مَا كُنْتُمْ لَا تُفْسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ]** [اینه بوزر
 بر بیلور ایچور صون و بر بیلور ، فارغ با نالم مانند طریقه اینه رینه ملک .

سید بوزی و طوئوریه اصلا ف « قاتلو الذین لایؤمنون بالله ال... » ایزی عباد زماه یا ایلیم ره

اولاً تعیبه ارفاق اجمیہ تقدیم زمانہ مسئلہ فی نفیج رتبت ابتدا سہلہ اجمیہ کورہ ہر زمانہ
و انقادہ اجمیہ یا ایسی از دینی تقدیم صدر نہ پیر یا پیر کہ :

إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ فَلَا تَظْلِمُوا فِيهِنَّ أَنْفُسَكُمْ
وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ •
إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا يُحْلِلُونَ مَا حُرِّمَ عَلَيْهِمْ عَامًا
لِيُؤْخِذُوا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ فَيُحِلُّوا مَا حَرَّمَ اللَّهُ زَيْنَ لِهَؤُلَاءِ أَعْمَالِهِمْ وَاللَّهُ
لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ •

مال شریفی

طوریست آنکه **عاصی الله** یا نه او را بپای آید ، کو طری ، ری فله انیه یکی کونی الله یا نه ؛
 بوزرده دردی حرام اولاندر ، بواسته الله یا نه ، الله طوری دیندر ، اولانده بوزرده بوزرده
 ظلم انیمیک ره سحر سحره طافه عرب انیمیک کی سحره اولانده طافه عرب ایمیک رسید که الله تو
 برابر • ادنی (دینیه سبوسه ادنی) انجه کفره بر فضل الله که اولانده طافه طافه سبوسه ، ادنی
 بریل عدل بریل ره حرام اعتبار ایدر که الله حرام قید بخت عاصیست اوید و سحرده الله حرام بریل
 عدل قسیند ، بر صورت کو تو عملدی کنیزیه سحره نوب کو زل کو سحره ، الله ره طافه طافه عبارت بر قوی
 حق نصایت انیم •

[إِنْ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ] الله عز وجل - يعني الله هكذا فسبب البرك عند محققه

[اثنا عشر شهرا] اوده ایی آید . که سونک بوند اوده و یاس ، فرضیات و اعتباراتی که
 [فی کتاب الله يوم خلق السموات والارض] ادهک شومارات وارضی غنیه ایندی کوره
 کتابنده - اوده باز باده الله باز بسنده ، همه تقوینده - سدر و حرور . لهم [منها أربعة
 حرم] بوزرند - حرام رت - رت وستی آید ، بوزرند بیدیه مصیبتک امی ، طاعتک تواب
 دکر برنده دهاستی و دهاستنی اوده مسید اوده آید و زیاده تعلیم دامت نام ایسی لازم قصه و
 « یستلونک عن الشهر الحرام قتال فيه فلقان فيه کبر » بوبور دلاسه کتم آید که تعبیر معروفیه « اوهی
 سدر برزد » در . عمیه الصلوة و السلام حجة الوداعه ایام شریعه اوده سنده ساره اوده بوزر دینی فیه سنه
 برورت ایی باده اوده بوزر بوزر : « الا ان الزمان قد استدار کهیئته يوم خلق الله السموات والارض
 اثنا عشر شهرا منها اربعة حرم ثلاث متواليات ذوالقعدة وذوالحجة والحرم ورجب مضر الذی
 بین جمادی و شعبان = ایته زمانه حقیقه اه تقارینک سمادات وارضی غنیه ایندی کونئی لعیانی کوبورده
 کیردی : سنه اوده ایی آید : بوزرند وری وری که اوهی بری آرینج ذوالقعدة ، ذوالحج ، حرم ، برده
 جمادی اوده شعبان آسند که رجب » یعنی زمانه کی هفت نفق قاعدی ، اوده نفق که بری بولدی ،
 استوائ نفق اوده ایی برده کیردی . ذوالحج ، ذوالحج اوده ، حج حقیقه ذوالحج ده بایدی . هرکه
 کیمه سنه قدر نسو جمادی اوده رجب اوده ایی نفق رجبی سنه ده بد حج ذوالقعدة ده بایدی ذوالحج
 عایدی . سدی بوهفت نفق قاعدی دهی بونه نفق نفق ده زمانه ایی برده کیردی .

[ذلک الذین القیتهم] بوزر دینه قیم - نسو دلی بود اینجه طوخی دینه ، رأب دینه ،
 شرع قدیم . اوده بایدی ورت دینه دیا السبک اوده نسلی عایدی دلی ، بوحایی ، براساده اینجه اهلیم .
 اسدایده طوخی لازم اولایه مستقیم حساب . هرکه بوقیتی بوزر اعتباری اوده قائم اولایه فرضی دیا القوس
 ایموه حلقه دلی و عدالتی ظاهر اولایه تقوید مستند به حساب دلی ، سکر دله صیانت عالم کیمو عنده بایدی
 اجرامک هم ورتد کندی نفق اوده اوده حلقه زبایه شوب و ساد بایدی یعنی « فحوائط النیل »
 نفق کیمو قمر اوده نفق نفق اوده حلقه زمانه قیاسیه براسواد دیر لری کوره باطله صواب

تحریرات جاری از بعضی بر عالمی یا آتیه است تعارضات تقدیر و تعویلاً ثابت و اگر کونه بری نظام رسیدن نفس
جاری و هر کس بجهت قهر و عدل و برود قدر ظاهر و سهو ادله و فحش حق تعالی و آیه و در هر کس
بر مبادی. ثانیا بآید در رت ایک عرضی اینه در بری قائم بر دیده و شریعت. تا ابراهیم و اسماعیل علیهما السلام
زمانه بری در بر بول و رانته تسک و رعایت ابره هستند. جاهلیه ده بد است در هر تعظیم ابر و در تعظیم
جده منزه از هر چه بآید و قتاله صاف بر روی. می بر آرم. با بسند و یا قاره سند فائده است که
نقصه این. کون سوز بد سوزی. نسبی و یکدیگر تغییراتی اهدات آید هر زمانه قدر بر صورت بر ریاست
در آب قدیم اینه جاری آید. برلی بر زده. زمانی زمانه عبارت و طاعت بر صورت ینه جاری از همه و حج. زلیخه
با ایه ایجاب آید.

[فَلَا تَقْضُوا فِيمَنْ أَنْفُسُكُمْ] بنام عیبه بآید بر نفس بجزه علم آید. اولاد بر در صاف
آید حق تعالی که نزد آید آید. الله نفس آید بی قدری تغییر و تغییر آید. نسبی آید بری بری بری
اعتبارات آید و امری عدل. عدلی و امر با همه حق تعالی بر لونا آید. شد زلیخه کرم. کرم صفا و نور
بر زلیخه و خیر آید علم آید. ثانیا آید ای ایک صیده ده مراد. حق تعالی و هر صافی
بصفت آید بجزه علم آید. با مفهوم بر مسم آید. بسببه صاف. بونظ آید [وَقَاتِلُوا
الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً] سر قدر منزه. لانه قتال آید بر زلیخه
آید لانه قتال آید. یعنی بالاده بیاه اولی نفسی آید. هائی شمه. اولی بر زلیخه صبی
جهت بر زلیخه قتالی التزام و اعتبار آید هر کس زلیخه فارسی بویه مؤمنند صید بر اولی بر طریقه
مبار آید. اگر برآمده شود با بر آید بری. بر این و هر کس معانی الله بجهت واجب اولی بر
منوعی معانی رگ. عرضی معانی بجهت فی سبب قتال و خیر بیک معانی در. حق اولی قتال
حق زمانه و هر آیه و امر و بنام بیده مراد و هر زلیخه و امر. قتال فی یک. اولی بیده بیده ده
و امر عدل و اینها به در دست بر زلیخه و هر کس قتال و تجاوز به جای بیده علی العموم سر قدر فارسی فی سبب
قتال آید معینه بر زمانه و هر آید صید و هر. بولنه زمانه و هر صافی آید. اجماع و اقتضای آید اولی بر امری

فرصه اولاده . زکی و یا ایمان آیه و تفسیر جائز اولیایه بر ما معتبره . بوند زک و نا فیه زده بد
 بویون تهنه و تفسیره فلم واردر . زیرا « والفتة اکبر من القتل » در . فلمه نور و تفسیره محترم
 آیه و تفسیره زک بالعس عیه مرتدر . هائی شد مردم حقیقه محترم آیدر . هائی بر تفسیره
 بزرگ مرتی افضل ایتم یک بویون کنه . تفسیره فلمه . فقط شد بزرگ مرتی افضل آیدر .
 بوقاریه آله شریفی ادره . بزرگه ایکی در نور : برسمی هم مرتی هائیم . هائی آیه اولوریه اولوریه
 فرصت بولوریه فرصه ایتمه . الله نورینی سوند و رتک جاسیمه و بقیه صیه جائز بایوب محفوظه و تفسیره
 بخاوند ایتمه . هیکیندر . بوزوب شرفی خارجیه کیدر . عرب شرفی کبی برسمی ده واردر کاسک
 اعتبار شد مردم هائیم . برآورده قتالک مرتی فاعلدر . فقط الهمد ارایه کبی هیکل هائیم
 الهمد آیری کند یکنه کینه بردر . مرتی بر آیه ریکرینه انار . حرام بر آیه بخاوند آیدر دره صول
 عدل بر آیه اولک برینه انار ایتمه قلیسدر . بزرگه ادرری کبی فرصت بولوریه حرام آیدر و برسمی
 دین . شد مؤمنه عرفانه ایتمه بیه فرصه ایوب در غرضه هیکیندر . بزرگه میدانه بر تفسیره و تفسیره
 ال زیاده محفوظ اولی لازم کلمه حرام آیرک مرتی نامه بونوه و تفسیره یا مال آیدر نه . مرتی
 هتک مرتی و سید اتخاوند آیدر نه فرصت در یک آیه تفسیره یک بویون فلمه . نه نیم بر تفسیره اولوریه
 سوره بقره ده « ولا تلقوا بایدیکم الی التهلكة » بولسیدی . بولوریه ده بوردت آید مرتی هیکل
 کبی سواستعمال آیدر یک بویون تفسیره منافی اولاده سزک و جایزه عذر و لغو ایتم و تفسیره
 مرتی فی سبیل الله چهارک ممنوعی مناسباتی اولوریه دار چهارک فلمه ایقتساب ایتمه ایمانه و
 اقتضایه در تفسیره و ضعیفه ربوب اولوب هائی آیه اولوریه اولوریه اولوریه اولوریه ایمانه
 کوره هیزمانه باید بر عینی بیانه ایچیه هم بر زمانه و طایفه ایتمه اولوریه اولوریه اولوریه « وقاتلوا
 المشرکین کانت کما یقاتلونکم کافه » بولوریه بر صورت بر آید مناسبتی فقط اولوریه بیانی
 شویر بر سوال تفسیره جواب مناسنده ده « قاتلوا الذین لایؤمنون بالله الی » اریخی وقت بایلم؟
 جواب : الهمد و تفسیره تفسیره ایتمه یک . مرتی عیایت و فلمه ایقتساب ایتمه شریف هائی آیه اولوریه

اجماع ایندکی وقت بلا غیر و بالافقاره یابند . بنا برجه چهارم علماند که در کروی کبی بودند آنرا بشمار
 شد و نام نسیزه به اسمی که حق ایندکی تحریم قتال سفای نسوزند . هرگز اجماعی در بابیه و حجابیه
 و بیایدیه حق قتال را ندارد و هرگز در زمانه و ماسد . « قال فیہ کبر » و در ادست مکرر قتالیه .
 (سوره بقره یابیه) و سیداه چهار ادلایه قتال ایسه هرگز یابیه حق و مرتد اجماعی ادلایه الی بر روی
 بر طاعت . « حیث تقفتموه » . « حیث وجدتموه » هر دو هم ، طایفه نعیم اناره ایندکی کبی بویست
 زمانه اهلانی اراستند . در بوند اجماعی بر راز که « اربعة حرم » در راز سوره نکه باشند کبی « فاذا
 انسح الا شهر الحرم » ، « فسیجوا فی الارض اربعة اشهر » ایندکه کی درت ای رعد . بر وجه بالا فطیله
 نبویه به بیاید ارسانه درت آید . انچه طایفه منقول در کون حرمه و در کون اشدر حرمه و دشمن نوصیه
 ابروب سفاتیه با سید رجب غنا اهل رعد . بر راز تحریم قتال هلمی نسخ ایدند . اه . کریم مرت بر تونه
 و هر صید نسوز ایدیه بوب رطله مرت قتال سفاسه نفی ایدیه یک از رورس « منها اربعة حرم ذلك الذین
 القیم » و به اشدر مرت مرتی تقدیر بوج رطای برک برانند کبی فله ایدیه بلیه . برک با زده فلو تظلموا
 فیهن انفسکم ، نه بوند سفای بر ورام آید و به ایة قتال استمداد ایند موریه کذبیه و فلم اتمیدند
 و به از رنجی ده فله ایدند . به اسمیه ده سفاد ادلایه سفادت غزده لرینه نقل ابروسنی طوفری ایسه ده
 از حرمه ادلایه نفس فلهم رطل فلهی نفیق اجماعی با ایسی لازم همه چهاره نقل از رورس رعد . و فائرا
 اریه سناقتند . فلم نفس بالنامه مصیبت قتال فقط نقل زده سلا فله ایدیه موریه طوفری برک
 سترسفی در بیک لازم کبی : « بر ورام آید و به چهاری زک و یا نا غیر ایدیه کذبیه قتال سدوده
 برانند موریه نفس کذبیه فلم اتمیدند . بالفصل تعرفه کبریه بر رکنه فایسی برانند زک اتمیدند و به
 نفسی قتل سدوده برانند سفاسی برانند نفی کبی ورام ، صلال ، مقومه و مفاسات طایفاییه و فرصت بر رنجی
 زمانه مقومه ایدیه هلمی معلوم برسانه همه رکنند بوند تعرفه سیدیه و رکنده رنجی عصبه معنی دارد . بر
 صورت آید و تقریم همه ایدیه رکنند تثبیت و اشدر مرت مرتی تقدیر ادلایه فله حرمه و مرتد نفقاس
 و ریه قید سفاسی نفور فلهم صدک در بر اجتناب معنوی آتیه فله ایدیه و بوند اشدر و رکن

منوعی مفاسد اخلاسیه در بعضی بومیه و مرتکب اخلاسیه نور و غیره لازم ، بونک ده
 وظیفه چهارده عایت قائم ادرین بنای عمیه از چهارک حرام و یا عدل آرد مقید ادرین بنای مطلقه
 تنهین اولوب بوردن شد که :

« وَقَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً كَمَا يُقَاتِلُونَكُمْ كَافَّةً » بوردن بایند [وَأَعْلَوْا أَنْ اللَّهَ
 مَعَ الْمُتَّقِينَ] و بیدرگاه محضه تنهید بایند . . . لغرضه بوردن . بنای عمیه بایند
 حرب و قتال ده و محضه آزار ، ادریک ضایع و سوزنور ، مقید و امری عدل طایفه ، سزا اخلاسیه
 کبفی و کتبه ، محضه نقد ، معصیت ، امانت ندره صافیه ، وظیفه نزد الهی بلیه ، ادریک
 ادریک توفیقاً بیدر برده محبت و وفایه ادریک آید ، مقید نور و نور سزا ادریک لغرضه سزا کب تنهید
 بار اوله بپند و معرفت و نظریه آید بپندره سببه افریند .

[إِنَّمَا النَّسَبُ] ادریک - نسبی دینه ادریک ، یعنی ای کریمه ای [زِیَادَة
 فِي الْكُفْرِ] کفوره بر زیاده ندره باسفه بریک دهر . . . نسبی کلمه ای ، لغوی ، عرفی ، شرعی
 ادریک ادریک ادریک نقد و ندره سفاری طایفه . . . اوله اصل لغوی نسبی کلمه . و هم صفت ادریک .
 اول امر . . . ناسباً ، فعلیه مصدر « نَسَبَ نَسَبًا » عید که اساسی مفاسد تأخیر اتمک
 کبر و برافنده دیکه . . . نَسَبُ « ما تنسخ من ایه او تنسأها » زائده تأساها « نوزدها » بیکه .
 بیکه و دیکه به دیکه اولاد ، نسبه « اسمی ده بومیه و دیکه افریند . . . یعنی احواله تأخیر برتزیه
 ادریک ادریک ادریک دیکه تأخیر بالزمانی و بالزمانی بونور . . . سزا اهری تأخیر برتزیه . برسنه
 برای زیاده ای دیکه سنه بی برای تأخیر آید . . . برای تأخیر سنه بی برتزیه ادریک بیکه . بونور ادریک ناسباً
 مصدری ده بپند تزیه مفاسد مستند و یا تزیه مرتب ادریک نوزدها بیکه ده نام مراد فی اولاد
 اساسی تأخیر . . . و بونور تزیه بر لغاری ادریک بیکه . سزا معنی سنه اهری کرم ای صفر ، صفر ای
 کرم فرموده ادریک بر تأخیر و تقیم بایلد سنه نه ادریک ای فایده برای تزیه اهری سنه ادریک بیکه .
 بونور بپند که بیکه ، معنی مرئیه و سزا بیکه و معنی اساس اولاد ای قطعی سزا معنی تأخیر مفاسد ادریک

والاصل عرفه معناه مصدر و این النبی برید ای گیریندک و یک ادله بر تأخیر مفعول که
عربیه جریانه ایده شکی برینک ماضی کل بر نوع مفعولی دیگر . بوند عربیه کی شکند به باشد دیگر
شکلی ده مکنده . اگر کسی برنی از عداوت دارد . فقط در نسبت بر کسی اوست لازم قدر . چون
نسی ابرک عدد ده و سه نیک مقدار ده صحیح بر تزیید و یا تفتیش با بیماریا ده محرم صفر . صفر محرم . یعنی
بایرام ، بایرامی رمضان یا میوه کبی محرم بر تقدیم و تأخیر صورتی ده مکنده . حال بزرگ بزرگ کسی نوزده . یا
اوله همه معنای شمی فقط نوزده راه ادله بر نقطه یست که هر دو تفسیر به نسبت اساس معنای تزیید
مفعول اولایوب تأخیر و یک اول یعنی با نامه افطار ایستد .

بود عهد نسبت بر معنی معنای عینی آخر شکرده صورتی کدلم انجینه ،

بالا ده کی ایضا عاقله رخی آخر شکر یعنی اوزده . النبی . برده تأخیر اولیایه آید کنه الله
ایستد بر سده که اصل لغت ده کی قال یعنی مفعول معنایه یا نوزده . بر نایده کی تفسیر ده ده شباه
اول یعنی و عهد عربیه بر معنایه النبی صفر یا میوه محرم اولیور دی . که محرم صفر تأخیر اولیایه طه
بر تزیید آید ده تأخیر ایستد بزرگ بزرگ و بنا بر معنی اصل لغت نوزده بزرگ هیست . نسی . یعنی «منسود»
و یک صحیح اولیور دی . فقط بزرگ تأخیر اولیایه بالذات کل محرم تأخیر دو بوسیله تأیید بالواسطه
اول یعنی عرفه «النبی» تأخیر و بر ابرک تأخیر به سبب واسطه اتماز اولیایه آید اسم اولیایه که
بود محرم ای . رها ایستد محرم اصل محرم عبارت کل ده بر سه اولیایه ای اولیور ده صفر ایستد صایوب
محرم صفر . صحیح اولیور دی ... گیریندک و دیگر سه صایب ایستد محرم صایب ایستد و بر منوال
اوزده بر تزیید آید طوله ده ده بر معنی نوزده ذی الحجه محرم . اولیایه نوزده ده ده بر تزیید بر تزیید
محرم اصل محرم کنده آید . بر آید سه نوزده ده بر بزرگ اولیور اوزده اصل اعتبار ایستد غیر محرم سه نوزده
قریه آید سه نوزده اولیایه بالغ اولیایه کوزنی [۱] . بایه صایب الایوب نسی و تأخیر ایستد بر آید بالغ
اول یعنی سه ده ده ایستد سه نوزده شکل بر آید دیگر که بر حساب اولیایه اعتبار ایستد سه ده ، ایستد بر صایب

[۱] که جاییه عربیه برنی ایستد سه نوزده ایستد کوزنی .

محرم نشی اوله . تا غیر ایلسه بولور . محرم نشی حساباً النوب قضا ایلرکی سنه ده بونا غیر ایلسه
 نشی ایلسه بولور . بوندی ایچره نغسه به بوشی آیینی بر محرم بر صفر دیک کوسه رکه محرمه راد اصل
 دیا اینیاد محرم دیک اولرینی کج صفر ده راد ده صفر افیدر که بر صفر مایید یعنی سنه صفر محرم ایچ
 صفر اولوردی دیک بوندی ایچوز که نامورده بر معنی ایلرشی اسنی . «النشی شدات نوره الجاهیه» دیک توف
 ایتد . بر هونر بیک قولنج عرغه نسیک بر معنای اولنک ده ساید . برنجی معناده ده کار یاره
 ناه با خود انار موردر . بوزر دیک شتق «النشی» ایکی فعل یعنی نال اولورده نشی حساب و نغسه
 باشی ایلده ایه نساچی بر عنوان اولورده ده رخ استعمال ایلر که ناسی دیکد . کریم بر معنی مشهور
 حتی اکثریت بونی ضعیف میگرد .

ایته جاهیه عربزه سفار اولده «النشی» ایکی صریح بومسارده شتک اولورده
 قریب بولور . و برایت بوزرده تعرییه درجه درجه استادی محض اولورده یعنی ابطال الیه رادیه
 معلوم اوصاف ایدتیق ایلر ابطال ایلر که بوزر دلاشته شتک مع الاطراف تحريم و تغیر ایدیک
 بر نشی معنای تعریف معلوم اولسه و بر تکه یالک عربی جالیه نیک عرفی اولورده صورت کفر و سنه کی نشی
 دیک یعنی شتک اولما مقدر بر اینی معنی و معنای شتک بولناک فساد رخ عیبه سید کفر اولد یعنی آملی شتک .
 دایتک ماقبله و بعدیه نقلاً ما سیه لای نسبیک بر معنای شعیبی اولورده در که بورارده اید یعنی ایسی
 لازم کلمه معنی بور . بوره آیتیه بوزر و فوید آملی شتک بولورده . عرف عربیه کی نسبیک ذکر اولما
 ایلر معنای شعیبی اولورده اولورده شتک ثابت و بعدیه معنی اولورده معنای . بر معنی «ایتک و شتی در
 بر آیه تا غیر ایتک یعنی اولورده اعتقاد ایلر دیک توف ایلر . بوزر دوزیر نفقاه عرور .
 ایتک سیه و ساید مائله نقلاً بونی سوز توف ایلر اعتقاد ایلر . ایلر تحريم ایدیک لوصافی بولر
 ممدل قیامه مقصدیه وقت تا غیره حتی اول مقصدیه بایله قیاماتی بر تا غیره دیا تزییه . اعلیام شعیبه نیک شتک
 اولورده بانزات فعل کشف اولر یعنی معنای شعیبه ایلر اولر معنای ممدل . عرغه رکه ایکی معنی ده
 اولورده . آیته الک فالق اولورده معنی ممدل معنای . زیرا ایلر که کفر اولورده نشی . نشی ایچمه کی دیا نسبی

وقت اینک لازم حکم که بواسطه ده بانگ عرب مخصوص اولاده نسبت دهنی مع الموم نسبت بر وقت
دارد. چون اوقات شریعه و اساس اولاده سنه قریه حسابی برین فقه و با آنکه هر صافی بر سنه اعتبار برین
تقدیر ده او سنه یقیناً قریه آخر هر سنه بر مقدار زمره ابره جای جهته بر سنه کوه مقیاسه تابع اولاده اوقات
دسترس ده میام و حج کبی او مقیاسه تابع اولاده امور و ادارات. بمبار خور و عورتون اوقات شریعه محقق
اولد قریه آخر ده هر سنه قسماً اولوه اغراض ایر. و بنابر عینه سنه عدل صایبلا بر آد ایشی سنه در قسماً اولوه
وام صایبلا تناقضی هر حاله واقع اولور. مثلاً بود در مقدار این دفعی بر لیزری. بار آمدی اساساً حسب
سنه قریه حسابی قریه آخر. مخصوص اینکه بر فرد سنه ستمیه بر محوی اینده قریه زمانه استبداد بر قریه اولاده قریه آی
بر سنه نام بر قریه اولاده ایشی سنه بر محوی. مطامعه بسه ادره کوه اولوه نمیشد. و لعل بر فای سنه صوره بهر حال
تمام نمیشد. «بر سنه عدل و بر سنه وام قیدار» توفیق ایشی بر اینی مالک ایشی در صارت. با مفهوم
«یحلونه علما و یحرمونه علما» بیانی بر اینی «بر سنه عدل و بر سنه ده وام قیدار» معانی در وفاده
ایره بلیکه بر صورت ده بر سنه ایشی سنه اولوه لازم حکمیه مکنده بر محول و هاز باره ترفع ایر. بنابر عینه
بورار بالخاصه عرب بر سنه نسبی یا یوب بر سنه یا یا قریه و «بر سنه صف عدل» بر سنه صف در...
دید بود در وقت تناقضی هر سنه اعدا اینده قریه آخر استبداد بر اینی سنه کوه ماستی نشوایره الیه بارز و وقت
اولد حکم شریعه عداوت را اولایا به در اوقات عارفه و صوره جزیه سنه به تجربه و نتیج اولد ده بهر حال
در مدد و سار ده کسب نه کی وصف دفعی سال بر صورت کیه ده تقسیم و تقویر اولوشد. بنابر عینه نسبت
یعنی بر وقت تأخیر اینه دفع کفر و عدل اولوب اولد ایشی آخر موه اجمیره ال اول وقت اولوشی لازم حکم وصف
بود. و بر اینی آخر موه اجمیره عربی نسبی نفس یا یعنی در تفسیر اینه ترفقه لازم ده بر در. او جهت
آینه مقصود نه خارج ز دائه بیسنه نه. بر توجیت اولد قریه صوره یعنی بر اینی بر سنه عدل، بر سنه وام
یا یا اندک کفر، بر عدل، بر تأخیر اینه اولد قریه بر بریده. بنابر عینه بسه بر در لقاله نسبی یا اینه بالنسبه
بسیف و غیر مقصود بر کفریه عبارت ده در مدد اولور دی. فقط بر سار ده بر نقطه قائلان بر برینه مرتب اینه غرضه
واسطه اولوه اجمیره و هاکوئی و سار بر شکل و صورت ده باید در غایت افضلا بر کفر متزایه عانی آید.

ایرلسه کلبا سبوتد ریلسه اوله اوج سنه اوله ایکی بایلیسه . برسنه سی ناما انکار . استعمال قیاسیه
اولور . و آیر انجه اوله اوجی (یعنی اولور دخی) سنه ده برلرینه دونوشی ایرلییه ایدک عرتنه انجه
اوله عیایت ایریر بیلیر و عیاییه یلیج برزه کرم ج ایرلییه ایکی ولی ایسه اولان . فقط اینده انکار اولور
عینی بر ایدک نام نسبی لافق ایکی سنه ده بر بایلیسه کرمی بیه سنه ده برسنه بایلیسه نام برنی نکر بر نکر
یکرمی رت سنه اولکسر ونشی ایرلسه اولور کرم بر بوییم باجور لور . اگر نام بر ای ناخیزی ایکی سنه رتور
بایلیسه عینی نجه رتور رتور سنه ده وقوع بولسه نام برسنه نده سبوتد ریلیه سی رتور رتور برسنه
اولور . سدا بهر و قدرانی نکر برلیر اوج سنه ده نام بر ای کسبد ارتوز اتی سنه سیه ده و رتور برلیر
ارتوز اوج سنه سیه ده نام برسنه نکر عیالیر . هینده بر دور فرانسه بر ایدک ناخیزیه اعتبار اولور
باکنز صدرله تقییه ایرلسه و مکلرله آینه رده باشقورینه برلیسه و کیفیت ساره بر ناخیز و رتور
عبارت قالمایوب نسبی کد وضع اینده یی عرتنه افتقار و عیایت اوله تقییه و تفصیل اینده یی عرتنه انکار
و استعمال اولسه و بالنتیه برسنه نده عرتنور ده یلیج اوج ایرلیر بوییم بونوره بونوره زک و سیاه ایرلسه
سبوتد ریلسه بونور . و دور بر تر اینه کیم بومال تر ایدر . و بومال تر ساد ایزک رتور اوله بونوره
کرماتنک استعمالی اعتبار عالیه کتبیلسه اولور کرماتنک بونور نه بوییم بر فضل و نکر زیاده کفر اولرینی
نقور اولسور .

دین کرماتنک بایلیسه اوله سبوتد نقور اولور اوله سبوتد نقور اولور اوله سبوتد نقور اولور
وقت نفوسنده استعمال ایرلیر کرماتنک سنی بونور . باکنز بر عینی عیال ایدک بر کفر اوله هینده برلرینه
سرایت اینده برلیر باکنز بر ایدک و بار و نده ناخیز و عیال عرتنور سنی صاحبیه برسنه عیال سبوتد . فقط
کفر تنزیه اوله سنی رتور بر کفر سبوتد اوله سبوتد . بر و نده ناخیز و عیال عرتنور سبوتد سبوتد
طریقده سبوتد صورت عرتنور اوله سنی ایسه نه سبوتد اولور سبوتد اولور بر کفر عیال قالمان .
سبوتد اولرینی عیال و ایدک تنزیه سبوتد بر عیال کفر . زیاده فی الکفر . بونی تقییه ایرلیر
بر کفر ایدک قالمان . لور عیالده کفر ایدک اولور . و بونور کفر سبوتد و ایدک صاحب ایرلیر

عمران بمویه فرقی او بسته و نیزی رشک او را بپند و قوه اعتدالیه سیاره او بسته و زیاده او دور.

برضد او فضلاء صدفائی نه در پیدایند؛ [زین لفظ سوء اعمالیه]

عملدینک کونوسی کنیزیه تزییه ایردند. - مزیه، هوسه بی کونستیمند: او را بمویه آرایه

عمره رعایت برده سی آتند. دیند وقت حالوب الیه و متدنی عمید و فخریه فلم انبی رنباره برار

برزیت، بردایت نفی ایرد. کفری دیری کونبی فوشتدیز نقیر و نسیه ایرد. [و الله لا یهدی

القوم الکافرین] و الله لا یرزق رفته هدایت این - علی العموم کفریه کفریه کفریه کفریه

سجده یز، نسای پایار و دوزخ آرایه رده اساساً الله دافنه ابزاری برده لا یرزق و دوزخ او

و اضداد ابر کفریه زیاده کئی کنیزیه مزیه کونستند و بنا بر عمده کفریه کفریه فضلاء فیضیه بود و آرایه

دغری بود حقیقه مازر.

برنسی مسند سنی و با الفصوص عربی جلیه مذکور نسبتی بر موقری ایجه تصور ایرد و موقری جلیه

بر بابیه نفسیه رده دار و دلاسه و دایتد و نرفیق و آیتد "یحلوته عاماً و یحرمونه عاماً لیواطئوا عدما حرم

الله فیحلوا ما حرم الله" مضمونک و نقضای موقری داره سده زیت ایستد و در نیز موقری بودلی بودایه درج

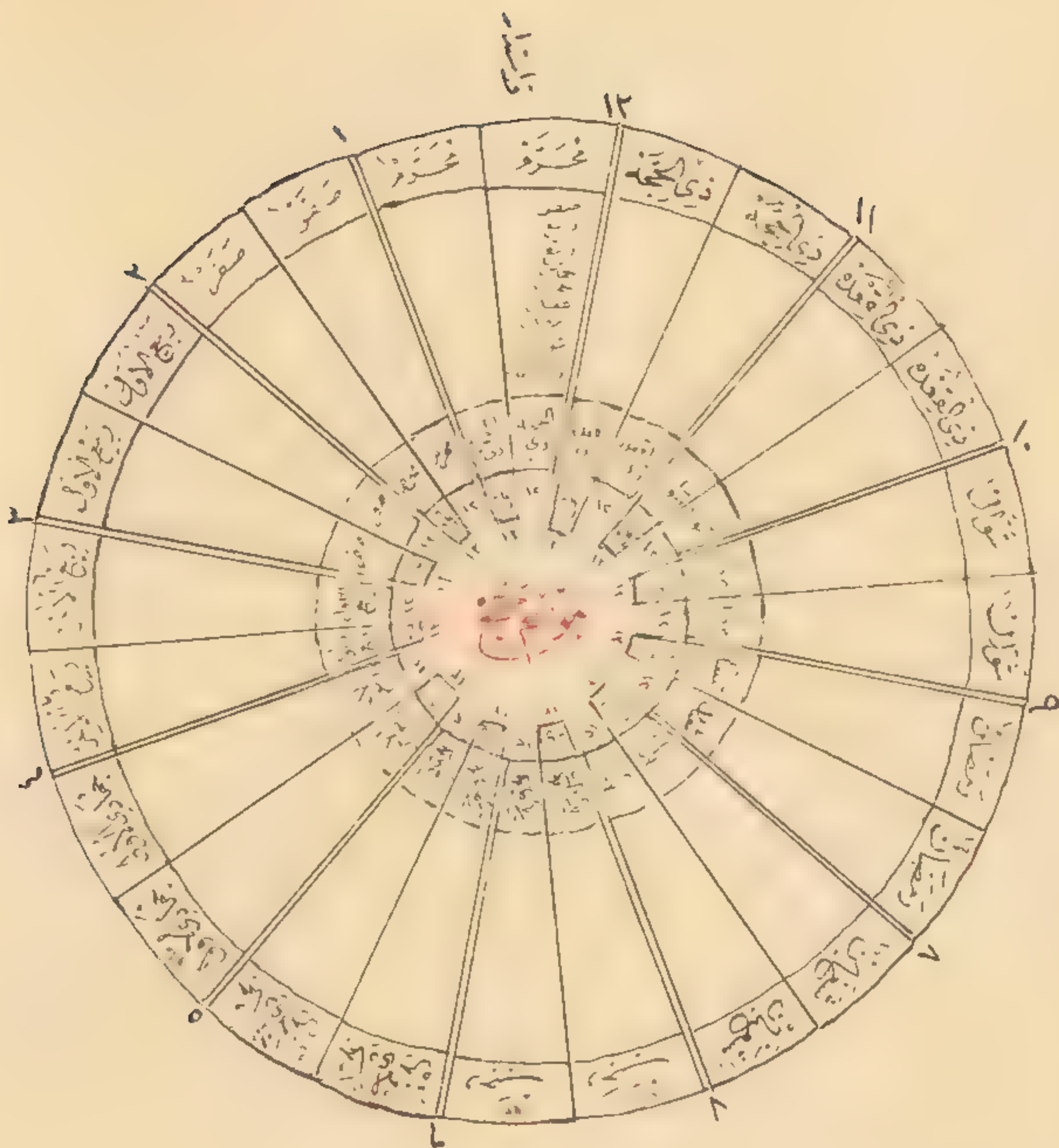
ایر یوز که بوزده عرب جلیه رده بر دور نسبه عامه حسابات قولایه استخراج اولنه بیلد. بر بول داره ادایه

نسبه عربی بسده سده برنسی سنی ایرد بکری دین سده رده ایستد سده سده سده سده سده سده سده سده سده

ایری اساساً عدیه لری کونستد که ادیه ادج و قدر ادیه ادج ایله نسبی سده لری، ادیه ای قمری رده ادیه ای ایله قضا

سده لری. ایستد کئی داره رده ادیه سده رده ذی الحجه یا یلیوب حج ایریه حج و نسبی زمعه ایرد و سده نسبی

ایرید و کونستد. موز که:

نسب لبريد رما ذررك المداي اذير اليه :

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَعَّلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّمَا قُلْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ
 رَضِيتُمْ بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا مِنَ الْآخِرَةِ فَمَا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا قَلِيلٌ •
 إِلَّا تَتَّقُوا يُعَذِّبْكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا وَيَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا
 وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ • إِلَّا تَضُرُّوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللَّهُ إِذَا أَخْرَجَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا
 ثَانِيَ اثْنَيْنِ إِذْ هُمَا فِي الْغَارِ إِذْ يَقُولُ لِصَاحِبِهِ لَا تَخْرُجْ إِنَّ اللَّهَ مَعَنَا فَانْزِلِ اللَّهُ سَكِينَتَهُ
 عَلَيْهِ وَأَيَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ كَلِمَةَ الَّذِينَ كَفَرُوا السُّفْلَى وَكَلِمَةُ اللَّهِ هِيَ الْعُلْيَا

وَاللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ • انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ
وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ •

مَالِ شَرِيف

او از بزرگواران ایمان دارند ! نه اولاد و نه سوار و نه پیاده و نه پیادگان و نه سواران
بر سر آفرینش کعبه دنیا صیانت راضی دارند ؛ فقط او دنیا میباید زد و آفرینش بماند و همه بداند که
اگر خود را در سفر ببرد این است که او را از این عالم بر عذاب ابدی نجات دهد و در بزم با شرف و شرف کند و در راه
زنده و عذاب ابدی نماند ، الله هر چه خواهد کرد • اگر از او با مردم این سخن بگوید که آ الله او را
با مردم ایندی ؛ او گفت ایندی او را ببقای دنیا و سره بپسندید و ایندی ، ایسوی غار و در ایندی ، که اولاد آفرینش
« محزون اولاد میزند الله به خود بار و پیوری ، در گه الله او را در ایندی سبقتی ایندی او را در گه کریم
او را در راه نایب بر پیوری ده او را بپاید که او گفت ایندی که کلمه ای از آیه ایندی ، الله که کلمه ای از
برکت او ، او را با ، الله بر عذاب ماکند • سر زدن سببار و در آفرینش او را در سفر او را
و مال دین را با خود میزند الله بر سر و چهار ایندی ، اگر بپسندد ایندی که بزرگ پیوری میزند •

لَا يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا ۚ اِنْ اَبَاءَهُمْ اَوْ بَنُوهُمْ اَوْ اَزْوَاجُهُمْ اَوْ اَمْوَالُهُمْ اَوْ اَنْفُسُهُمْ اَوْ اَنْفُسُهُمْ اَوْ اَنْفُسُهُمْ اَوْ اَنْفُسُهُمْ
اِذَا قِيلَ لَكُمْ اَنْفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ اِنَّا قُلْتُمْ اِلَى الْاَرْضِ ۚ اِنْ اَبَاءَهُمْ اَوْ بَنُوهُمْ اَوْ اَزْوَاجُهُمْ اَوْ اَمْوَالُهُمْ اَوْ اَنْفُسُهُمْ
« الله بر سر و نفس او را در » در پیوری - سفر ببرد او را در پیوری - زمانه بره طوری ناقص ایندی • -
به بر او را در راه نایب بر پیوری ، یعنی دنیا در دست خود است و در آفرینش او را در راه نایب بر پیوری
با خود سفری که راه کوثر ایندی ، که در پیوری ، بره به پیوری نایب بر پیوری •

در آیت اول و بیست و نهم بر مال ، هر چند که فقر و غنی یکی بود سفر یکی از ایندی زمانه واقع اولاد

اوزه ماه صیفیه و طائف کار برزید یکی عورت ایلسه بولور بوردی . دقت ایسه باز صیغانه یک شتی بر سر بی
 دیک طار بر قحط زمانی ایدی . بونقله باره مدینه ملک بیه لر یئشمسه ، کوکلرد کوزه لاشتمدی ، هوکره سانه
 اوزاره ، دشمنه کشتی ایدی ، روم عسکری اوزرینه کیریمکلی . بناریمیه دیک فرالرد معقار اولایه عافیه
 هیومه زیاده بر عافیه احتیاج واریدی . بوی اسبابیه طولای بوسفر بیک نامه کراهه کلمه د بواردی
 « جیه عرت » نسیمه ایتمدی . بویله هیومه مشقوت ایمینه تجرین ایدیه بینه یاره و سوار و محبوبی بکرمیه
 کسبلک برار دیو رسد ایه بیک متوجها حرکت بویورسه ، بر دی قبائل و مؤمنان دیو بوند و بر هیومه مشقوت
 مختلف ایتمک قائلدی .

بر سورة برائتک اسباب نزولنده بر هیومنی استوبتوک سفد آسانده واقع اولسه اولیفته برائتده
 اعتبار اول سفده ایچیه دیالکتیکی دروغ کلمه احوال غیر مرفیه بی بیار و تنقید و فی مابعد اوکی احوالک کررینه
 تمخیر اید عومسی بر توبه کاریمه سؤقتک تراییمه بایستدند . بناریمیه برارده اعتبار " برائت مضمونی ایمینه
 توبه مضمونه کیریمورن دایک اول فی سبیل ایه سفد بیک ارینه فارسی غیر طار امانده خطاب ایلور بایستدنی
 کور بیز . بر خطاباندک سنی ایتمی نقیب ایتمی نه قدر سفیدار . بوز نزولده سنی ایتمده مقدم
 ایتمه ترقیمده مؤخر اید بویور وکی کوسز که بر خطاب اول کوسید ده زیاده مستفید کیده متوجهد .
 نف ، اصل نفده مباح برارده طولای بریده بریده فیرلابوب هیفقه . اولیک دیک اولایه
 نفورده بر معنارند . نفقه نفور مجرد فایوب قرین لویه ایمیه منفی بر حرکت . استعمال اید یکی حاله
 نف دشمنه فارسی غز " ایمیه فیرلابوب هیفقه استعمال ایدیم . و بویله هیفقه طویلانه جماعه " نفیر "
 کعبه بنده " نف " دیندر . امادک ناسی چهاره دعوت و تحریک انجمنه ده " استغفار " نفیر اولوز که
 سازن کیمیک اصطلاحده " سفد بیک ارد " فرنگده ده " بر بولیند اسیمیه " یعنی منفی برینه امانته
 اطلو ایدیم . بر استغفار مایموسی دیا فلهوسی اولور . عومینه نفیر عام نفیر و سائرده نفورده .
 « انقروا فی سبیل الله » اردی مظهر اولی نفی ایمیه ایکی مودته ده بایستد . دیک که فی سبیل ایه استغفار و فروع
 بولیمه صورت کوره د حال اهابت فرغده . برارده بطاقت کوسز بولیمه کیم ایدیم . البته بولیمه مؤمنان

صیغه دافع اولسه ره اید ، فقط بر حق نشید ایستادن لازم صله بهیات اجتماعیه ره بعضی دینیه اغیر الی
 کلام بطائی معانی استقام اید بهیاتی ، سفر بر کلام و فیه استقام اید بهیاتی و بهیاتی مجموعه
 صله سنده حرکتیه کیرد فالسه سبب اولد بهیاتی ، بوند ره ضرر و ضرر عار اولد بهیاتی سید عمره خطایا
 جور و سدره :

نه اغیر الیز [اَرْضِيتُمْ بِالْحَيٰوةِ الدُّنْيَا] بهیاتی ، از الیه هیاتیه ایضی اولدیز ؛
 [فَمَا مَتَاعُ الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ اِلَّا قَلِيلٌ] فقط هیات دنیا تهی افزنده —
 افزنده بانه — بک آن ، بک مقید بهیاتی باقیه نه در ؛ [اِلَّا تَنْفِرُوا] اگر نفر اولد لازمه کن
 — یعنی فی سبده سفر بر کلام و در پیغمه قرشور طریقه لازمه کن [يُعَذِّبُكُمْ عَذَابًا اَلِيمًا] اوزد
 بک ایضی به عذاب اولد تعذیب اید . — اوسیلله الله باشد الیم بهیاتی کنده ، افرشته در پیغمه دنیا
 هیاتیه قیلمه ، سفات ، محروبت کج بک ایضی سیدله البذر ره آید ، سوز و هلاک اید . [وَ
 يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ] و باقیه بر فرد استبدال اید . — سوز و قیلمه سوز و باقیه بر قوم و بر .
 ار بری اوزد انفازا اید بر [وَلَا تَنْصُرُوهُ شَيْئًا] و سزارط — پیغمه — بهیاتی بهیاتی باقیه
 [وَ اَللّٰهُ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ] الله عیال و سوز و باقیه بر .

[اِلَّا تَنْصُرُوهُ] اگر سزارط — پیغمه کنه نفیر و کنه ره طعانی بهیاتی بهیاتی — نفیرت
 ایزنه کن — الله اید [فَقَدْ نَصَرَهُ اللّٰهُ] زیرا بر بهیاتی که الله اونی سوز و قیلمه ، نفیرته
 نفیر اید — هم باقیه نه در طار بهیاتی : [اِذَا خَرَجَهُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا] طار اونی
 میفار و فرد — مکرده بهیاتی سبب اولد فرد — وقت [ثَانِيًا] ایزنه بهیاتی اید [اِذَا
 هُمَا فِي الْغَارِ] ایضی ارمافه ره بر سوز و قیلمه ره — که مکرده صانع و فنده بهیاتی سافره
 بر سازه بهیاتی ترک بهیاتی بهیاتی ره . سوز و انفاذه « وَاذْ يَمْكُرُ بِكَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِيَتَّخِذُوْا
 اَوْ يَتَّخِذُوْكَ اَوْ يَخْرُجُوْكَ » ایزنه باقیه . [اِذْ يَقُوْلُ لِصَاحِبِهِ لَا تَحْزَنْ اِنَّ اللّٰهَ مَعَنَا] افرشته که
 افرشته — ادر بیک صلاهی ابو بکر صدیق — « مکرده اولد هیاتیه الله بهیاتی بهیاتی بهیاتی . » بهیاتی بهیاتی .

دعوت اینده کردی - سفلو شدی - ایمان در ایمانی ، ابرار ال سفید که دارند [و کَلِمَةُ اللَّهِ]
 هاد بر الیه که می : تو می . لا اله الا الله [هِيَ الْعَلِيَا] اور انجمن عبا - ال اعدا ،
 ال بركه که [وَاللَّهُ عَزَّ وَجَلَّ حَكِيمٌ] والله عز و جلیه . - بکین ، با ایمان ، اوند
 اور ایمان ، هکله فارسی کائن ، نور درین نور ایمان ، ندر ایندی نور ایمان ، اسباب او کار عمل ایمان
 هاکد . دهم و ندر بر ابیه هکله . اوند عز و جلیه با سفلو برین بار دینه محتاج اولقده ندر هکله .
 دینه ندرت داند و کلمه ال اجمیره نفیر و مهار در ابیه هم اوند نور او در زده بر همه عزتی ، هم اوند
 سنان و صالحی تأسیه ابیه مقفنا و هکله . اوند اجمیره ندر سبوان سفلو اوند دیندی کند مقفند
 [انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا] مفنا و ثقلا نور و ثوب طریدنیز - کر یکنی ، کر انجمن هکله
 اولور کر اوند . بنی کر نوراد طسبه کر زور ، کین و امتبار ، بار واری ، ایستد و شوق
 نفیر و زنیه ، یاره و سوار ، سببار و یکهی نه هکله اولور در سور از هیره استقامتی هکله اولور
 نفیر و زنیه [وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ] ده مالدیز نفیر و زنیه
 مهار ایدیز . - هم مالد ، هم نفقا مجهر اولور ایسیدر . یکن مالد مجهر اولور مالد ، یکن نفقا
 مجهر اولور نفیر و زنیه بیدیکته مهار نیسه [ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ] بو - بونف و مهار -
 ندر اجمیره خیر . [إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ] اگر میدید ایدیز - یعنی هیزی بهک ملکدی
 هکله ایس کر بو بریدر . بوند مقفندر هکله اونی بیدر ، اجرا ایدیز .
 بوئیدر هکله اولور مهارک علم شوق و بر علم اساسی ده حقیقت هکله علم اولور نفی استار
 دارر . بنا بریمه سفلو ابر مهارک بناسی علم ابر مهارر . بوند اساسی ده فارص رکنده اولور نفق
 جلاله و سفلو آنه فارسی مهارر که بولا " جلاله " نسید اولورند . نفیر طریده سورده بر اوند
 ابلک نازل اولور ای " انفر و اخف فاو ثقلا " در ریم ایکی روایت مذکور ، مجاهد در ده بر اوند
 ابلک نازل اولور " لقد نصرکم الله فی مواضع کثیرة " در که نفیر الیه تعریف و بونف غزای اجمیره زنیه
 اولورند . ریم مقفندر . نه بر سورده ده هم هکله اولور " لیس علی الضعفاء ولا علی المرضى " ده مکرره " و ما

المؤمنون ليفروا كافة « آیتیه باوه .

ابوبکر بمقام اعظم قرآنه ذکر آیتیه کی از زره جهاد بالمال آیهی صورت اولور . پس مالین
عربیه کندیسه لازم اوله همه حیوانه ، سلاح ، آلات و ادرات ، ارزانه و آیه کی لوازم و مالیه عربیه
صرف اینه ، پس دینار بمالده و دوزخ بمهرزانه صرف اینه . بالنفس چهارایسه در لور در لور . از جمله
بالذات تبارک و تعالی ، اعظم و رفیع چهارایه بیایه تقسیم واه تقالانده اولیایه کی ثواب و عقیبتی ذکر
و تقسیم اینه ، سوختی و اردن و نماندنی اداره اینه ، دستخ اموال و عقیبتی و آسبکی کدیمی فیه و
نه عربی شعله و قوت و تحریک ایدم قبل عربیه مقتده بجهت عربی و عربی اندر زه مسخری اول و اصله ارشاد
ایده هیک رای سیدینی برنده الله اجمیر استقامت اینه (۱) و الحاصل مسینه قوت و دستمه و صیه و یرده جلوه
نقل و قول بالنفس چهارایه معدودور . الله . و بنار عیه اوایکی و جهده بود و عور و مال صرف اینه و مال
چهارده دافله . بر باب و الله اجمیر صرف چهارایه بوزی با یا با اینه اولانفسه عقیبتی ، کندی
قراسی و امرالی مقتده کی نمایان و امتزاجانه فارسی بر بمالده بی استقامت ایده . بود و نفس فیه و شری
حقیقی سلفت و عقیبتی بجمیه نمین ایده بیه سینه ، بود و فیه امرالی بیه سینه متوقفور .

سفر بک اریه فارسی شائق ایریزه صورت عمومی و تکریر و بر آیت نفیر عام اری بویه شویله
تبیین ایدر کرده و مکره مختلف و قریبتی بطر انتقاد و هندی الیه اولانزک و نا شندی بیایه و منافق
خنده و نفار بخی تشبیه و سور مقتدی تصویر ساخته رسول الله توحیه خطاب و تبلیغ ثواب ایدر بویله

لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَا تَبَعُوكَ وَلَكِنْ بَعَدَتْ عَلَيْهِمُ
الشُّقَّةُ وَسَخِيفُونَ بِاللَّهِ لَوْ اسْتَطَعْنَا لَخَرَجْنَا مَعَكُمْ يُهْلِكُونَ أَنْفُسَهُمْ

(۱) نه کیم علیه الصلاه والسلام « بدر » و آیتیه زیاده باب به الله رفیقه عنه « یار سولاه ! بر رای آیتیه
بر رای بونه بر وجهی ؟ دیر صورتی « رای آیتیه » بودور دی . بوند اوز دینر حباب « او دایسه بده صورتی اوز دینر
ایزکری و اونی آیتیه که انا کزده و من فرغده کی تو بودی تو بود ایزکری یعنی تحت تدبیر و بوند یاکزه دئی ایدر بوم « دیمه
سولاه و ایدر یا مینه .

وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ • عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لَمْ آذِنْتَ لَهُمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ الَّذِينَ
صَدَقُوا وَتَعْلَمَ الْكَاذِبِينَ • لَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
أَنْ يُجَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ • إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ
الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَارْتَابَتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فِي رَيْبِهِمْ
يَتَرَدَّدُونَ • وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ
فَتَبَطَّهَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ • لَوْ خَرَجُوا فِيكُمْ مَا زَادُواكُمْ إِلَّا
خَبَالًا وَلَا أَوْضَعُوا خِلَالَكُمْ يَبْغُونَكُمُ الْفِتْنَةَ وَفِيكُمْ سَمَاعُونَ لَهُمْ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ •

مآل شریفی

او، بر پایه عقیمت داده بر سفر اوله ایدی مطلقاً از گره دور کردی، کلمه دستگیری ساده کنه برینه
از اوله کردی، بونقه برابر اگر استقامت اوله ایدی البته میفارومه دیه بایسته بمیه ایه بمقد، نفسی صلا
سور و طه بمقد، الله یسور که نه بر او اثر فقیلاً بالاعماله • الله سنده عفو ایدی یا، سوره زمره او زمره
ازمه در دگره بمقد و دل که طرغی سو بدیند سنج بمیه ایه و بالاعماله یلمسه ؟ • الله و افرات کونه
ایمانی بمقد و مالدیه، جانزید مجاهد ایه بمقد و طرغی سنده استندانه ایدر که الله و افرات کونه اینا مال
و بمقد و استکلیله ده استکلیله ایمنه و مالقایه طوره در • اگر چهاره بمقد و دیر بر روی البته
از دلخ امجوره مافزومه کور در کردی، کلمه داد اناری الله ایسته مری ده او اثری البقره و اوله در
اوله از اوله برابر دیندی • اگر ایمکند ده میمنسه اوله دردی بوز غوغومه انکله بایسته بر فاره لری اوله
در سز فتنه یا او غوغومه مقصدیه آرا ریزه مالدیه بمقد و ایمکند ده ده او اثری دیکه بمقد و ایدی، الله
اوله لری بیدر •

بامم [لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا] اگر او در موت اولند نزدی هفت —
 بایشه بر طهیر و مسند بر سزاوارد [لَا تَتَّبِعُوا] هر حاله بیسی آرد که در سزاواردی — او
 خالان فالان، تلف ایزارد، ایه فیکای اجمیره و کله ده هر حاله طهیر اجمیره دعوت اجات ایزارد.
 آرد که طهیردی [وَلَكِنْ بَعْدَتْ عَلَيْهِمُ الشُّقَّةُ] دله سقه — یعنی او شقی او زردنه
 او زرد ایزارد — او قالان او بجز مملی ایه طهیر، مرفقی استغفار ایزارد، احتمال دیر بر بد زمت
 و محالده ایزارد ایزارد یک بر یک ایزارد یا نماز، او زرد ساقه رفیع ایزارد دینانده ال نونی بر دله
 رومار درین فارسی کدرب کوس دیره یک چهار ایزارد کبی بر ایزارد، بود بر نفیست و نجاست او بر یک
 آید و صند نه بعد ایزارد. او زرد اجمیره طاعت ایزارد، کدرب فالید [وَسَيُحْلِفُونَ بِاللَّهِ
 لَوِ اسْتَطَعْنَا خُرُوجَنَا مَعَكُمْ] قسم بایشه بوز، او قالان « بالله استغاثن ایزارد
 هر حاله سز طهیر بار میفارد » دیر بمیه ایزارد هکد — بر عهد نمیده بر هیزارد، و بزرگ سفینت
 مرفقیست نیتونه جلی بر بیزارد. یعنی سز او زن استغفار ایزارد بر شقی سز دله بایشه و نقتا
 کدرب سز او زرد ایزارد بر بد اعتقاد ایزارد و حیا دله الله بمیه ایزارد هکد. [اِنْ هَلِكُوتَ
 اَنْفُسُهُمْ] کدرب فی صدک ایزارد هکد. — دیر ایا لایر بمیه ایزارد کدرب فی صدک سور دله مکر.
 نه بیم حیه الصدقه اسلام ریزد که « الیمن الفاجرة تدع الی ارباب الوقع = بالایر بمیه ایزارد
 ایزارد ایزارد. » ایزارد یعنی : بمیه ایزارد کدرب فی صدک ایزارد هکد، یعنی کدرب فی خوف ایزارد
 نه ایزارد بمیه ایزارد هکد. او یعنی یعنی ایزارد : جانی ایزارد هکد، جانی نه ایزارد بر ایزارد « دیر ایزارد
 دیر ایزارد هکد [وَاللّٰهُ يَعْلَمُ اَنْتُمْ لَكَ اَیُّوْن] الله ایزارد بیزد : هکد دله بوز صورت قطع
 کدرب — کدرب استغاثن ایزارد ایزارد بار میفارد دله « شقی سی مضمونه کدرب بوند ضمنده » کدرب
 دیر استغاثن بوند « دیر ایزارد بولانه استغاثن مضمونه کدرب بوند اولاده » دیر ایزارد
 طوای میفارد « دیر ایزارد شکیست سببه بالانیزارد. هکد هکد ایزارد سیه استغاثن
 کدرب استغاثن دیزارد، و دیر ایزارد هکد — بر هکد بولایت بالانیزارد دلاله ایزارد بر استغاثن

کعبه نبوک سفزه بره فریضه داره . ایچی رسول الله سولینه کی بوسطگی و صورت سولینه
 باشه بنگله ناب نیاسار لیا به ایچم لکی آهلا مقدره . ایدر که دیرر و عفو و عفو و سولینه از ایدر فری
 عاله رسول الله عفو مطلقه بستر ایچم سولره . دیک که او ، برکناه سولینه دقل هو تعالونک هلا کبریا
 اکنده بر لطفه سولینه فارغ اولمه سفاسه بر سن اقسام در لغات و تعلیم سولینی ایدر سولره . ایچی
 عموم اندک مسوئلتی تریج رسوله تریجی تریج ایچم رسول الله بر نفقه ایدر ره دخی استه نمونه استال بقدره .
 در دخیسه ده ایدر که کلام اولمه « یا ایها الذین جاها الکفار والمنافقین واغلف علیهم » امریه مقدره
 ایدر . منافقه عاله بر نشیدر که اصل سیه کلام ده بودر . « عفا الله عنک » فطانی بالنامه بر مقدره
 ایدر بر دخی آن ایدر سوانک ایدرینه بر فاعله اولمه ایدر ده وار داند که عفو مطلقه ایدر ده :

یا محمد ، الله تعالی سنده ما تقدم و ما تأخر ذنبی عفا بندی ، قلب سالتی بر مجده ایدر دایه جده
 اولمه بر نمونه سیه عفو و کدری سنده سیدر ، استقلات عفو مطلقه ایدر به بر مریک شانت ز نوب
 سنده ایدر و فضل را عفا بندی ایدر یکی تسبیح ایدر . عفو ایدر ، تسبیح ، فضل و زیاده جوده سفاسه عفو
 اولمه مقدره و مطلوب ایدر ده ایچی سنده عفو در . سه ایدر مقدره و بریده عفو مطلقه سیدر .

نقطه [لِمَ أَذِنْتُ لَهُمْ] بنیوه ایدر ده ایدر دیرر برک ؟ — اوستانه ایدر ده سیه
 ایدر دیرر که سارعت ایدر ده ، یعنی مقضای حکمت ، حکم شریعت ایدر ده ایدر ده ده موجب دیرر سیه
 مربوط بولماس « ربه ایدر ده و نفرین سیه سوط الرسی » در . رسول کریم اولمه ده بونی اولی و فضل
 صدر یله تقبیه ایدر ده . بود ایچمه نه سیه ایدر ده در حال ایدر ده دیرر برک [حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكِ الَّذِينَ
 صَدَقُوا] ده طوری سیه اولمه — سذرت هیزده صادره ایدر ده صدره ایدر ، ایدر ده ایدر ده
 ایدر ده اولمه قول بر درنده باشه بر دلیل سیه ایدر — سیه ایدر ده [وَتَعْلَمُ الْكَاذِبِينَ] و
 دیرر ایچمه صدره ایدر ده — ثانی ایدر ده ؟ — یعنی اوستانه ایدر ده ایچمه سذرت ایدر ده
 صادره اولمه دارد ، بالایچدره . غایه حکمت ایدر صادره طوری طوری ایدر ده سیه ایدر ده و موجب ایدر ده
 استحقاقه کدره . سلاله ایدر ده اولمه بالنامه دخی دارد اولمه سیه سیه ایدر ده مصلحت و لازمه ایدر ده

بر برون ترابر دربر . یعنی مؤمنان چهارده استند ایم سرور انکار نند . راسه نقالی عمرم تقید
 و با افسوس بوزی تراب جزین ابو قطف ابره جکر . بنار علی ایانک مای عدم استند . مؤمنه اولایه ایمانی
 هیتبده استند این .

[إِنَّمَا يَسْتَأْذِنُكَ الَّذِينَ] سائمه سوز عمره استند ابرر که [لَا يُؤْمِنُونَ
 بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ] نه الله ایمانیر نه آفره . بعنای ایمانه رید استرا اوزره ایمانیر
 [وَأَرْكَبَتْ قُلُوبُهُمْ] تقیدی رب مؤمنه . سکه دینه روه ریه نفوز اینه عارشد [هُمْ
 فِي دِيَارِهِمْ يَتَرَدَّدُونَ] اتره برز باز تری رب ایمینه نرد ایدر طور در . سکه دینه رت
 نور تولد . بوتوبه موجود تری رب ایمینه اولر ده نفی دایان آسده تمید ، سر کرده ، سبه دینه سبه نفوز
 نوسقریه عالقانیه ، بودار لایه طور در . حتی ربید نه بد زور ایدر ، ایمانه کفزه ، کفزه ایمانه مکیده
 طور در ، بر کویر کورد ایمانه باناش ، بر سفت کورد کفزه در لایه . بومور تر لایه ایمانه نفوز کیدر
 چهارده صیغه اجموده اینه اینر ، در کبه دوزل کوی فالمره اجموده معذرت ایدر در ده استند ایدر .

ایسته چهارده استند مؤمنان دکل ، بود ستر ، سبه لی ایمان لایه عاریدر . او حاله استند
 نفی عینه کف دستک اولر لازم کز سه ده مؤمنه صدور غلظت عادت ، فالمره ایمانه صادق مکینه
 منافی و معذرت اعماسده کز با صغانی تقویه ایدر عید بر سبه دینی نشکی ایدر . بنار عینه فالمره مؤمنه لایه
 بر کبه چهارده اعتدال استند اینه بی زمانه صدق اصالتی دایانی دلایه صدق فالمره سبه ارفقه
 حکم ایدر رب برای آیت و عادت موجب ایمانه دینی مرنوع ، سوزی فالمره منافی ، صدق سبه لی ، کز بی
 عه دلی محمل و الماصل ایمانه محتاج بر رموی اولر ده جنبه بر موالد ائمده لازم طبردی .

برایتدره فقره رموی و زجیم بنات و اصول فقره استند لایه انصار صد و زجیم با مشد
 استی تعلیم و تقیه ایدر نایات و سبه بسیار در . بد نقاره برای آیت قر استند انک بر کف و
 استند ایدر مکله ایمان لغنه حکم ایدر لازم کله حکمی انار ایدر یور قله ایدر بیدر . فقط وقت
 ایدر ایدر اولر یعنی تبیه ایدر . زرا ایدر ایدر استند ایدر بیانده صدق و تبیه ایدر عید اولر

[illegible]

مصدق فاعله به دفع تکلیف از عاقلی ادعای کرده باشد چه بر دین باشد چه ایمان ادعای کرده صدق نبوده ایمان.
 مفسد فاعلی بر تفسی که از محله ادعای کرده. از ما استنداد این بزرگ بجهت تفسیری ایمان است. سکه
 و زردی عارت این بجهت یا لایحه بر وجه ایمان تعلل و امتناع ایمان بر طاعت یا با تمسک بر لذت نفسی بودن
 بر وجه و مفسد و مؤسسه صادره معارضه ایمانیه مکتبی. بر وجه تفسیق بر زور و تفسیق ایمان تقدیم
 یا لا یجوز فی صورت امتناع از روی ده ایمان بر روی که بوده کفر و کذب برینه حکم ایمانیه کافی ادلاسه ^{تفسیر} ایمان
 آنچه در کتب مؤسسه صادره طائیفه جمعه، شبهه کی که بر ادعای تفسیری آمده بودی «عاصم فخری» دریه امتناع
 و استنداد ایمان بر روی، حال بزرگ:

[وَلَوْ ارَادُوا الْخُرُوجَ لَا عُدُوَّالَهُ عُدَّةٌ] میفرموده اینست بر روی تو عاقله انداخته ایم
 بر مفسد مفسد بر روی - عاصم فخری لازم تفسیری و مالتی عداوتی. ما را که هیچ عاصم فخری با میسر
 دین که سفره میفرموده، جهاد ایمان بر روی. دین که اساس امتیاز بر چهارک و هجده اینست بر روی.
 رایت اولیفته کرده بر صورت امتناع و استنداد این بر عداوت به ابی به سلول و امثالی که ایشان را اختیار
 ایمان.

سند بر بیانات الهیه و رسول الهیه بر زور و از روی عداوت مفسد فاعله مخالف به مفسد ایمانیه
 بر فاعله حاصل از بجهت مکتبه بر تفسیری دفع ایمانیه مکتبی، ادعای باطله مکتبه دین، فاعله مفسد مفسد و فاعله
 دفع بر جماعت این بزرگ اولی تفسیر به فضل ادعای مفسد فاعله مکتبه بر فاعله اولی تفسیری استناد و رسول الهی
 تسلیم ایمانیه با سند از ابو اذخر احوال لایحه بر روی ایمانیه ادعای بر روی بر روی:

[وَلَكِنْ كَرِهَ اللَّهُ انْبِعَاثَهُمْ] و گفته اند از بزرگ گفته به فاعله بر روی ایمانیه
 [فَقَبَلَهُمْ] که بر روی ایمانیه - که بر روی که بر روی، فاعله بر روی ایمانیه ادعای بر روی ایمانیه
 این توفیق و رسانید [وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ] و ادعای از روی ایمانیه بر روی ایمانیه
 - که بر روی فاعله بر روی، فاعله بر روی، فاعله بر روی، فاعله بر روی، فاعله بر روی، فاعله بر روی
 القاعدیه بر روی. ادعای ایمانیه مفسد ایمانیه بر روی و ادعای از روی ایمانیه مفسد ایمانیه بر روی.

تَسُوهُهُمْ وَإِنْ تُصِيبَكَ مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرًا مِنْ قَبْلٍ وَنَسُوا
وَهُمْ فَرِحُونَ • قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ
فَلْتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ • قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَا إِلَّا إِحْدَى الْحُسْنَيْنِ
وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِهِ أَوْ بِأَيْدِينَا
فَتَرَبَّصُوا إِنَّا مَعَكُمْ مُتَرَبِّصُونَ • قُلْ أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَنْ يَقْبَلَ
مِنْكُمْ كُمْ إِنَّكُمْ كُنْتُمْ قَوْمًا فَاسِقِينَ • وَمَا مَنَعَهُمْ أَنْ يَقْبَلُوا مِنْهُ
نَفَقَاتِهِمْ إِلَّا أَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ إِلَّا وَهُمْ
كُسَالَى وَلَا يَنْفِقُونَ إِلَّا وَمِنْ كَارِهِونَ • فَلَا تُغْنِكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا
أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَرْهَقَ
أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ •

مال شریفی

فی الحقیقه بزرگ فتنه بی دهن اول عیضه سینه در دست در لایحه میر در نهان ازین
عینه هر ، برینه قدری در دهن اول عیضه سینه • ایچندنه « آماه بلا از در در ، با شمی در دره عیضه
دینه دره دار ، بیجه اول که در دره اول کندی در دست در دهن اول عیضه سینه •
سطا بر کوزی در دست اول کندی در دهن اول عیضه سینه • ایچندنه « آماه بلا از در در ، با شمی در دره عیضه
سینه در دره دار ، بیجه اول که در دره اول کندی در دست در دهن اول عیضه سینه •
در دهن اول کندی در دست در دهن اول عیضه سینه • ایچندنه « آماه بلا از در در ، با شمی در دره عیضه
کوزی در دست در دهن اول کندی در دست در دهن اول عیضه سینه • ایچندنه « آماه بلا از در در ، با شمی در دره عیضه
ایچندنه « آماه بلا از در در ، با شمی در دره عیضه سینه • ایچندنه « آماه بلا از در در ، با شمی در دره عیضه

ایمیه جلد ، چو دست فاسد بر قوم ادرین • کسب نده نفقه لرین بقول الوفا نه مانع اولاده ده
 صرف شود : چو دست بر خدایه در سوله کفر اندیز و نماز و انجود او نه ارسته کلید لر ، و بر کفر بخارده
 انجود ایسته به رک و بر یور لر • صافیه ادرین نه مالری ، نه اولاد لری سخی ایمره نذیرد سیه ، اوله
 بر سخی رک ، انجود الله ادری دنیا هبانه بر نزله تعذیب انجود سخی و جهنم نده کار ادری حاله چو سخی
 مراد بر یور •

[لَقَدْ ابْتَغُوا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ] علم الله بوزن اول ده فتنه سوزانده بر لعل
 سخی و تفرقه در سوزنک ، اردو بر زانوا ایستد بر • روایت اوله فتنه کوره بکره
 رسول الله بنوک سفری ایچیه چو فتنه «سینه الوداع» نام نیده ده اردو سخی نور شدی ، عبدالله به ای
 عسکری کدی ، اوله السده «زی جوده» نام موقعه قوزی ، از بر عسکر کدی ، و فتا در رسول الله کت
 بو بوری ، عبدالله به ای کیری فالاده الوداع بیا نده مختلف اندی فالری که بو بیا نده عبدالله به
 و رفاته به نذیر به نابوت رفی ایبه ای کبی غلما سنانقیده ایبر • ایبه ایله بی خون به فزیر ایبر ایله عسکر
 بنی قینقاع ایبر سواختی وارری ، عبدالله به ای مقدما احد دقت سنده ده فتنه چو سنانقیده شدی
 اسوره آل عمرانده اذمت ملائکتان به باعه •

[وَقَلْبُوا لَكَ الْأُمُورَ] و مقده چانم ایند میرد بر • چو بر یرده نه اولری
 [حَتَّى جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَارِهُونَ] نهایت ادرین که هنر به غماحه
 کدی و الله ادری ظاهر ادری [وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ ائْذَنْ لِي وَلَا تَنْفِتْنِي] ادر بر یور
 «بلا ازنه و بی فتنه در سوزن» دیرری • یعنی ازنه و بر سنان ده کیم به حکم باری ازنه و برده بی
 کناحه صوفی ، یا خود کیدرم عاظم یسایه ادره به ، بنم محو به سب اولاده ازنه و بر دیک ایسته یورری بعضی
 راننده کوره «جوده قیس» نامده کی حاضر «افشار بید» به نازیده و شکو مند ، بنار عبیه
 «بنات اصف» یعنی صافیه درم نذر لر بی بدو صوفی و کده مالک بار درم ایبه هم ده بی برامه •

ایم موصیحه و قیقه عبوریه اندام ایدر سید . الله نه تر توکل و اعتماد اولورسه اور هزار یاره منه سایه
 و ستمده . و اندر یاقه توکل و اعتماد ایدر مصلح ، نوت آتساب اولورسه هیچ بر مریع یوتد . « لاجول
 ولا قوة الا بالله العلی العظیم » در . کافر بوق بیله و کفری ایمورسه بر انسا ایمورسه سایه اعتماد نوت
 نفعده ایبرر . « اریز الیز انور » دیر یغور و لایزر . و بر صورته کفری بر امر اولورسه الیقه
 بر همه الیه ایست . بر سزک و سازه ایدر بنار و شفا و نفا و صایه کیدر . حال کوله الی عزلی عقی اولور
 یکجه ادر الی ایدر که مفاستار انیمیه بر نفس فایند کند کند به سایه اعتماد هیچ شکی یوتد . ^{بالطبیعه} او بر سایه
 عبارت . بر سزک و لایزر که کافر نوت کند به کوره نرسه کوره نرسه کوره نرسه کوره نرسه کوره نرسه
 اولورسه بر سزک و نفعه اعتمادی صایه ایبر . نفعه هیچ بر شیه کحل انیمیه الله توکل و اعتماد ایدر حقیقی نرسه
 اولورسنده بر سزک اولورسه ایمورسه کول ایدر بند مفسور امرینه کیدر . نفعه سونی اولورسنده لازم کیدر که
 توکل ، تفویضه و قیقه کحل ، تفویضه امرور . بر هیوتروایه بر سزک نفعه ایدر توکل و قیقه کجی زعم
 ایبرر . یعنی قیقه عبوری الیه هو الی ایدر ایدر کد کد بر سزک کورده ایستدر . صاند نورد و قیقه سزک انور و قیقه
 نماز اولور و زلات ، جلا و الخ ... کجی و قیقه الیه تعالی اولور ایدر باید بریه حقیقه ره اولور امر
 و هو الی سید بالذات یا یوریه حکمه کجی بنی اسرائیل حضرت مسایه دیر کفری و مجده . اذهب انت و ربک فقا
 انا ههنا قاعدون . دیمک ایستدر . بر ایله الله توکل و اعتماد کحل ، امر الی حقیقه عدم اعتمادر . کفرور
 « ولا یغفرکم الله الغرور » بر یوریه یعنی اولور ره غرور سیفانک غرور بر . ای بیلهی که توکل و قیقه
 امر و اعتماد ایدر مصلح و قیقه در . نه کیم بر الله باز یسی ، بر آیدک تنفسه اولور یعنی جواب نوبه ترخیص بر یوریه :
 [قُلْ هَلْ تَرَبُّوْنَ بِنَا اِلَّا اَحَدٌ الْحُسَیْنِ] رو کد سزک به اولوریه مننه
 بر سزک یاقه سنی کد سزک . یعنی بنیم مفسر ده بکده بکده عاقبت ، کد بر عاقبت کد کورلی اولور
 ایکی کورلی عاقبت بر سزک : یا حضرت و یا سزک یاقه سنی کد . بر عاقبت یا قیقه نفعه ،
 غایزه اولور مصلح یا شیه : سزک مصلح اولور یعنی ماله مصلحت دیر فایند نفعه و به اصابت ایدر دیر
 سه دیر کد سزک ده امیر و نوب بر بند کد ، صاند کد کد کجی هر زانده الی کورلی عاقبت . سن

کُفَالِی] دنا را که در آنجه نه ساری نبودند [وَلَا يَنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَارِهُونَ]
 و انفاق می یازد آنجه خوشدنا یا خوشدنا یا کرهتد - یعنی : الله در سر نه قبا کفرد و صدقه انفاق
 نه فتنه و تراز ، نه زکند و عفا ، اینا نماز قری مجتهد عارنا نماز بوسنه برکت ، انفاق بر جرم - بر غلام -
 و ایند قدره برتری نمیا ایمان و کوه خوشفید سوه سوه الله بجه و کل بر غمره محض و اید طاهر و صلحه
 رعایت بجه با بار در بدند بجه انفاق بر طب و الزام واقع و لفظیه طوعاً و نسیاً بجه اوله بر طوع
 صرف از مقصد و صلحه عماره اوله ده و انفاق لک فاسل الله صرف ایسی جلدی صفا - برنی کوهده
 عملیه ایبرک کره و بر سه اوله در . سبه بجه که بر کینه اینا نماز یعنی برستی طوعاً اوله به طبع بالهده
 طاهره کره از بر - و الله مقبوله مانع اوله و طهره شد و کل کفرد - و اولی کره ، کره طهره ایسی
 کره ایسه کره بطنه - و بر هتبه نفیه و بر هتبه کره اوله سده تانی اوله یعنی کبی طوعی ، سوزن طهره
 اوله به مکنده مسه نه متوقف اوله طاعتی استقامت این . شد بر ضافه با صله و مفاکند از زو
 در فساد فی سبیل الله و به انفاقه بر بر غمره و بدند تحتد از غری افعال مقصدی کیز لای طوعاً بر صرف
 اوله ببار بر طاعت و کل بر مصلحت - و بدند قدر طاعت به استاده دارد -

[فَلَا تَجْعَلْ أَمْوَالَهُمْ لِأَوْلَادِهِمْ] باریه از غری و مالی نه اوله در سنی
 عبا بکنده بر سه - بر غنی کره کبی کور و زب ده نفقه انچه سبه ، الله از غری برتری نه به بر سه
 به نفیه و سوره سه - بر غنی از بجه برکت و کل [إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ] الله آنجه سنی از غری بر بر سه
 [لِيُعَذِّبَهُمْ فِيهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا] از غری بر بر سه سبیل مبات ربار و منذب قلیسه - بر بر سه
 الله در دره کره ایسه ، بر غنی از غری که عاقتی سوه طهره به سبار بر لایسن [وَ تَرْهَقَ
 أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ] و لای از غری مال به غری ایسه - و الله الای عفا و دوائی
 مکنند .

از ساری از غری منذب بر سه :

وَيَخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْهُمْ كُنْتُمْ وَمَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْقَهُونَ •

صدقات میفرستد راضی اولادینند به بر مضمون این دو لایحه تسلیم کرده بلیز . برده ابو الجواز مانع
 بر ماضی . « صاحبزاده با فقه کز آ صد زر کزی قریبه هیرباز به تقسیم ابرجور و عدالت بایستی زعم ابرور »
 رسید .

[فَإِنْ أَعْطُوا مِنْهَا رَضُوا] هرگز برز او صد زر در کف برینه در برجه موسوز اولور .
 [وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا هُمْ يَسْخَطُونَ] دنیا در برینه سماه قزار . صد زر الله هندی
 اولور اولارینی هیچ در سوزر [وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ] دکنه
 برز الله در سوزر . غنیمت و یا صد زر در کف برینه راضی اولور [وَقَالُوا]
 در بر ابر [حَسْبُنَا اللَّهُ] الله بهانی [سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَرَسُولُهُ]
 ابر به الله به به در بر سوزر [إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ] هر ماله به الله غنیمت
 . بنی سندی راضی اولور بر بر بر در مقداره هندی اولور . زیرا صد نانک محض
 مقداره الله تعالی به به مکی ، فرانسه تقیسی در رسول الله دستوری است :

إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا
 وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَارِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ
 فَرِيضَةً مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ •

بَابُ شَرِيفِي

صد زر آنچه سوز ابرور ، فقرا ، مسکین ، اندک اوزرینه مأمور اولور ، مؤلفه القرب
 رقبه بر مقداره بر میسر ، الله بولند کبر ، بولر باشد ، الله فرزند تقی اولور در بر بر بر بر
 والله علیم حکیم •

آنچه نفقہ صدقہ الیه یسر. کذلک اصول و فرموده اولاد فقرا و مساکین و یتیمین، هرگز نفقہ مقدر
برده فقراند. لکن آنکه بر امانت و یاریه و یا غصب کردهائی بر حق و راعاده و صدقه منک
بولونان. برونه ایچونکه حرام مالده و یرسیه سید مقبضه صدقه اولان. یاربیر بر حرمه فاعده قسماً
اماره سی و یا بر حق نقدیه و بر حق لغو انتقال اولور. فقیر نفسیه محتاج. یعنی ایرادی هوایه غیر کافی
اولفده یاربیر بر امانت مالک بولنه یسیر و فقری کیزله یسیر. و حق «یحسبهم اجهل اغنیاء من العفق»
در لایحه جاهدانی زنبیه فله اید یسیر. مسکینه یسه و لهاد و تونوز. «مسکینا ذامتریه» در لایحه
فاهراً و فی فقر مشهور حالده در. مسکین، فقره نفسیه بر معای و عز و زلت افاده اید. مع یافیه ممکنه
تفسیر ایزده اولور. عالی برونه صدق در اول ارد فقر و مسکینه ایچونکه. برونه مقید. برونه
منفقته مخصوصه. بر وجهی و بر ریزه ده به اوزن منفق و در لایحه و یا فقر و احتیاج مسکین
توقیه یسیتیه و یر یسیر. مؤید که:

[وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا] و صدق در اوزر زنده یسیر. یعنی جمع و تفصیلند و ایستایه تمسیدار
کاید. محافطه. شد اهتمام و سر مایوری برونه خدمت اینه و صدق دره عملدینج ابرق و یر یسیر.
و یاربیر برونه ایچونکه بر صدق اولان. عملدینج عوضی اولان به اوزن اولور. و بر عملیه فقراند منفقته
عانه بولنور.

مسجد و سرفشی ده مذکور در که رسوله کریم اموال ظاهره و در آن اموال باطنه صدقاند افند و تفصیلی
ایچونکه عاقد تقسیمه بویورون. حضرت عثمان (رضی الله عنه) ز ماده منداشته اموال باطنه ز هاترینج تفصیلند و کرده
مشکلاته بنادر برونه کندی و به اوزر به ایدر و به بانک اموال ظاهره ز هاترینج اوزر به عاملان
انتقاد لوفقه با سندن که اوزر مانده بری اهتمام. عت و معاده. اوزر و مایوری تقسیمه ایدر یاربیر
اموال باطنه ز هاترینج اوسی مطلقه کنه یرینه بر ایا مقده در.

[وَالْمُؤَافَقَةَ قُلُوبُهُمْ] و مؤلفه القلوب. یعنی متبیری اسدیه تألیف ایدند. و یابانده
جهان کوره. برونه با سیم اربع قسم ایدر. قسم بعضی کفایه اید که رسوله برونه شریفی دین و مسلمانده

از تیرگی مانع و دیگر کارزار و سرکده و زلفی منع اینند. فارسی اسلام طرفه صادر شدی اجماع علیه این کذب
اسلام استماله ایدری. دیگر برخی گفته اند باین بدل عطا اید استالده اشافک و مسندین اسلام رفودری
کوزه بتیر و قولی بچند مسلمان اولاد از اسلام باینکه سافک ایدری مس کجی صلا اسلامیه نقله امبار
آلیندری، او چینی بر سرده اسلام یکی راضی ادمه و خند و هفت ضعیف بولنا به مانع کیم رود که فقیر
اولاسه لریم مبتدی اجماع اسلام الفت ایندیر لوی ایدری نفوی ایدلک اجماع بالی و فطیف اولو بوردی که
عیینه به فطیه و انزع به عباس و عباس به مرداس بوردی ایدری. اینه مؤلفه القلوب و صفی بوردی
تسره اطلوه ایدری. او چینه ده انتفای حاله کوره اسلام خدمت ایدر معناد هبار و فزاندک منافق
ممانف خدمتی بولنه بیدر. معانه اطرز یالنده برخی قسم دریمه عطا یالنده صدقنده و در لیک مقلده
صیح بر رایت بوردی. رایت بوندک غنائمده و در لیک کونسیور. اغلب احتمال ده بوندک «وَأَعْلُوا
أَمَّا غَنَمٌ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ اللَّهَ خَمْسَهُ وَالرَّسُولَ وَلِذِي الْقُرْبَى الْإِثْمُ» موهمیم بالی ما سهیم بول غنمده
و در لیکه ایدر که رسول الله خالصه ایدر. اوندک اجماع نام فطیمه کجی بعضی ائم بداره مؤلفه القلوب
و صفیه غنمده رک مسلمان اولدیفه قائل اولدور. بوزنه باسقه حضرت ابی بکر زماره صدقنده
مذکور عینه به فطیه ایدر به عباس که بخدی ایدر - کذبیه کلندر. با فطیه رسوله بزم فزانه
اونز، منقطنه «براهمه سم» قید بیدار، رایت اولور سه بونی بزه ویر «ویندر، متالیه ده
اولی اوزده انقطاع ایسمه و بولا دار بر خط تحریر و استوار اجماع ایدری. فقط حاضرده میانه حضرت عمر
بودی، ایسی شاهد اسلامیه بیه کذبیه دار لیک، اکلا تیر، حضرت عمر بونی الشیخ بیه باز ایسمه اولدیفه
الدرینه آلری، سید و سیدری و در لیک «رسول الله منی اسلام تألیف ایدر بوردی و اولور اسلام از اید
شعوبیه اینه نقلا اسلامیه انما ایدری، کیدیز کومند بیدکی فزانه جهاد ایدری، من عایت ایدری که کوزه بیه
بوندک اوزنه خدمت و بول حضرت ابی بکر رضی الله عنیه راجعت ایدری، حلیفه سیدک، عمری، در لیک
متالیه ده «ایستده او» بوردی و حضرت عمر موافقت ایدری، اوندک صفی دیار ای انظار ایدری
اصحابیه انلا ایدر ده اولداری. بنامعیه بوزنه مؤلفه حیفه که حضرت ابی بکر انقطاعی بایسمه، حکمیتنا

و بزرگ مسکنه بر آفت لامحه اوله سنده قورقا - و با بعده مسنده سندی ایله ایرسه ویر - قاضی ابوبکر ابی البرک
 دینیه که بنم عنده حکم سوزور : اسلام قوتی اولور زانی اولور و اگر احتیاج بولورسه رسول الله
 ویردیک کی سمدی ویریلیر - کتاب التخریرده سئلوا اولدیفنه کوره شافعی دینیه که حال و مؤلفه القلوب
 سوزمازه مفقوددر - اتی صنف قالند - اولاد لانه البینه صرفه - مع ثانیه موجود اولور ویرسه زلف شافعی
 هو صنف سمدی صنف اولاسید - " الله - آنچه سوزی ده اولور سینه که امام شافعی کی بره سوزی ده مؤلفه -
 القلوب و صنف اسلام راضی اولاسید برلند و تعلقی یوزر - نه کیم زکات مفوضه بوز صنف ثانیه ده
 اسلام عمومیه شرط - غیر مسلم فقرا زکات رکن صدقات متعلقه ویریلیر -

ثانیاً فی سبیل الله یعنی ابر مسدوفه ایردیک موزده صدقاته هینده واردر - بالاره
 اسارت ایردیک اوزر - فی سبیل الله اولور صدقاته مالیهینده داخلدر - فقرا و مساکینه ، رقاب و غایبه
 ویریه ده فی سبیل الله - حتی مؤلفه القلوب ویریلنده ده بر فی سبیل الله معانی واردر - بوز ویردیک
 بوز بود اولدیفنی معلوم آید برده بوزده مقابل " فی سبیل الله " بوز ویرس بوزده معانی معلوم فی سبیل الله
 داخلنده بالنامه بر فی سبیل الله دیک اولدیفنی یعنی معانی اعم ابر مسدوفه ایردیک معنی رحال اهلایه بر
 تعداد اولندریه بعد اولورده بوز فی سبیل الله دیک کی بر تقسیم سنانده ده اولدیه هیندر - هرک بوزده
 صوره " ایه السبل تخصی بوز بر معانی مالیه - بنا بریم بوزده معانی اهلایه برجهته فی سبیل الله صرف
 ایمیوه " دیک اولماز - بوزاره فی سبیل الله قرانی اساس اعتبار بر نه طورییه طوری صدقاته زده
 صرفند رکندر - بوزده کی معنی صدقات و فی سبیل الله - " دیکر عبارت اولدیفنی کی و فی الرقاب ده
 اولدیفنی و هیندر " و فی سبیل الله صرف ایمیوه - " دیکر عبارت ده رکندر - صدقات اولورده نه باشق قالی
 ویرسی لازم کسه بر صرف مخصوصه قرینه - " والله یولنه کید ایمیوه " یعنی " الله فی سبیل الله " دیکر
 ایه ایمیوه عبارت مخصوصه ده مخصوص اولور و صرف مخصوص اهلایه - صدقاته موقوفی قرینه سبیل الله بوز
 مناصد و دفع اعتبار و مقصود اولدیفنی نعیه ایر - بر صورت بوزاره " للفقراء الذین احصوا
 فی سبیل الله " موقوفی نعیه ایر - بر معنی واردر - و ایه السبل موقوفی ده بوز اول زبیره ایه سبیل مستقیم

وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ وَيَقُولُونَ هُوَ أَذُنٌ خَيْرٌ لَّكُمْ يَوْمَ يَأْتِيكُمُ
 الْيَوْمُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةً لِلَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ
 لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ • يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيَرْضَوْكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحْقَارٌ يَرْضَوهُ
 إِن كَانُوا مُؤْمِنِينَ • أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ مِّنْ جُنَادِ اللَّهِ وَرَسُولُهُ فَأَن لَهُ نَارُ جَهَنَّمَ
 خَالِدًا فِيهَا ذَلِكَ أَجَرُ الْعَظِيمِ •

تال شیرینی

بِه اجمیل زده اید و در آنکه پیغمبر و انجیل بر سر و « او هر سوره ای را بگوید بفرموده » و بگوید در آن
 سوره اجمیل بفرموده اید ، الله ایانیز ، مؤمنده ایانیز و ایمانیز اجمیل بفرموده ، الله رسولی
 انجیل بفرموده ایسم بر زبان دارد • سوره همدرد ، صانع و صانع اجمیل بفرموده ایسم ایبر ، اگر
 بفرموده ایبر در همان اول الهام در سوره صانع در سوره ایبر • یا صانع سوره ایبر ؟
 هر کس که در سوره ایبر فایده یافته اند در آنکه ایبر در آنکه فایده دزد ، ایسم رسول
 بر بوی او •

[وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ] اندر زده سوره که پیغمبر از ایبر —
 منافقانه بر طاعتی از آنکه قوت سوره عمده الصلاه و السلام هفتده نفره اند بر بوی سوره ، اجمیل زده
 بعضی ده « ای امان » بگوید همدس به سوری : « بزرگترین سوره ایبر ، همدس اول و در سوره ایبر
 انط - ایبر ، برده ایسم ایبر ، صانع سوره ایبر ، محمد بزرگ ایسم در « ایسم ایبر ، بوی بیام
 ایبر بر سر ایبر : [وَيَقُولُونَ هُوَ أَذُنٌ] در بر ایبر فایده — یعنی سوره ایبر بگوید بگوید
 در آنکه ، انکه در آنکه سوره ایبر ایبر ایبر ، ایبر ، صانع ایبر بفرموده ، در بوی سوره

«عصیه» در قرآن کبی لغوی است و بعد یوب قانایه ساره دل کیمه برده «اوزه» در بر - عیبه الصلوة
 و السلام ره منافقانه بنا مندری بوزاریه دویان ، مهم و کرم ابر معانه بویور و ردی ، با مقصود
 بمنه هیره تقیسم بریر و ردی . افرره برنی ساره رعبه من ابریک اور بقرنی و مندری .
 با محمد ائمه [قُلْ اُذِنٌ خَیْرٌ لَّكُمْ] دی که من از اجمیره بر غیر فرولاغیدر . — اوت
 بر قولاندر . و کله ز عمل کجی رک ، بجه کن کوزل فرولاندر ، با سقه برنی دیکله من ، همدومره دیکله
 دندی دیکله ره همدی اجمیره دیکله [یُؤْمِنُ بِاللّٰهِ] الیه ایمان ایدر [وَیُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِیْنَ]
 و مؤمنه ایمان ایدر — اولی بوسه ایمان منعی ، ایمنی بوسه ایمان لغوی اولرینده برسی بار ایدر دیکلام
 ابر مدله ره فرقی آمداندر . بنی الیه ایمان ایندیکنده منی دیکله و مؤمنی و نفیدیه ایدر [وَ
 رَحْمَةً لِّلَّذِیْنَ اٰمَنُوْا] و ایمان ایدر — بنی من ره ایمان اظهار ایدر — بر مندر — اظهار
 ایندیکه ایمان را این قبول ایدر ، فقط حقیقه مؤمنه اولرین کجی ایمان رد و کله من و محمدیه غیره
 و محمدیه ، برنی ناسه ایدر ، عیدنی سنا اینک مودیکه قبول ایدر . مالدیر [وَالَّذِیْنَ یُؤْذُوْنَ
 رَسُوْلَ اللّٰهِ لَهُمْ عَذَابٌ اَلِیْمٌ • یَخْلِفُوْنَ بِاللّٰهِ لَکُمُ الْخ...]

معنی مانده :

یَخْذَرُ الْمُنَافِقُونَ اَنْ نُّنْزَلَ عَلَیْهِمْ سُوْرَةٌ یَنْهٰی عَنْهُمْ فِیْ قُلُوْبِهِمْ
 قُلْ اَسْتَهْزِؤْا اِنَّ اللّٰهَ مُخْرِجٌ مَا تَخْذَرُوْنَ • وَلَیْنِ سَاَلْتَهُمْ لَیْقُوْلُنَّ اِنَّمَا
 كُنَّا نَحْوُكُمْ وَنَلْعَبُ قُلْ اَبِاللّٰهِ وَآیَاتِهِ وَرَسُوْلِهِ كُنتُمْ تَسْتَهْزِؤْنَ • لَا تَعْتَذِرُوْا
 قَدْ كَفَرْتُمْ بَعْدَ اٰیْمَانِكُمْ اِنْ نَعْفُ عَنْ طَآئِفَةٍ مِنْكُمْ نُعَذِّبْ طَآئِفَةً
 بِاَنَّهُمْ کَانُوْا مُجْرِمِیْنَ • الْمُنَافِقُوْنَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ یَّامُرُوْنَ
 بِالْمُنْكَرِ وَیَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ وَیَقْبِضُوْنَ اَیْدِیَهُمْ نَسُوْا اللّٰهَ فَنَسِیَهُمْ اِنَّ
 الْمُنَافِقِیْنَ هُمُ الْفَاسِقُوْنَ • وَعَدَ اللّٰهُ الْمُنَافِقِیْنَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْكُفَّارَ نَارَ جَهَنَّمَ

خَالِدِينَ فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعْنَهُمُ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ • كَالَّذِينَ
مِنْ قَبْلِكُمْ كَانُوا أَشَدَّ مِنْكُمْ قُوَّةً وَآكَرَ أَمْوَالًا وَأَوْلَادًا فَاسْتَمَعُوا لِبِخْلِهِمْ
فَاسْتَمَعْتُمْ بِلْخَالِئِكُمْ كَمَا اسْتَمَعَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ بِبِخْلِهِمْ وَخُضِمْتُمْ
كَالَّذِي خَاضُوا أُولَئِكَ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ هُمُ
الْخَاسِرُونَ • أَلَمْ يَأْتِهِمُ نَبَأُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَقَوْمِ
إِبْرَاهِيمَ وَأَصْحَابِ مَدْيَنَ وَالْمُؤْتَفِكَاتِ أَتَتْهُمُ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَمَا كَانُوا
لِللَّهِ لِيُظْلَمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ •

مال شریفی

[illegible]

درست قید دارد ، زلفاتی در بر دارد ، الله در سوره اطاعت امر دارد ، ایستاده بوزن الله باریه صغیر یا ایضا صغیر
 میزند الله عزیز حکیم در • الله بزرگ ارکانه در سینه آتیه در مقدار آثار جنت در حد بود در
 ایستاده محمد قال جعفر ، هم در حد جنت در حد فرستاده کند ، الله در رضوانی ایستاده جنت در بود
 ایستاده اصل خود در عظیم در بود •

[وَمَسَاكِينٌ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ] در حد جنت در حد مساکین طیبه - معده غیر
 دارد و فاسطه و اولاده ، کریم در حد کریم و قیام در حد ایستاده در حد ثبات در حد اولاده ، سعادت ایستاده
 یا سانه جبهه کریم کریم در حد کریم در حد کریم در حد کریم [وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ] در حد کریم در حد کریم
 - رضا الله در حد کریم [اَكْبَرُ] اکبر در • - صغیر در حد کریم در حد کریم - جنت در حد کریم در حد کریم
 هرگز در حد کریم در حد کریم در حد کریم در حد کریم در حد کریم در حد کریم در حد کریم در حد کریم
 الله اعلم بوند کریم در حد کریم در حد کریم در حد کریم در حد کریم در حد کریم در حد کریم در حد کریم
 الله تعالى اهل جنت « رضوان کریم » فوسل در حد کریم در حد کریم در حد کریم در حد کریم در حد کریم در حد کریم
 در حد کریم در حد کریم در حد کریم در حد کریم در حد کریم در حد کریم در حد کریم در حد کریم
 در حد کریم در حد کریم در حد کریم در حد کریم در حد کریم در حد کریم در حد کریم در حد کریم
 در حد کریم در حد کریم در حد کریم در حد کریم در حد کریم در حد کریم در حد کریم در حد کریم

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ وَمَا أُولَئِكَ
 بِجُنُودٍ يُحْصَوْنَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ
 وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ وَهُمْ يَعْلَمُونَ وَمَا تَقَمُّوا إِلَّا أَنْ أَغْنِيَهُمُ اللَّهُ
 وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ فَإِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ
 أَلَيْسَ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ • وَمِنْهُمْ

مَنْ عَاهَدَ اللَّهُ لَيْنًا مِّنْ فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ • فَلَمَّا آتَاهُم مِّنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُونَ • فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمُ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ • أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ الْغُيُوبِ • الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ • اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ •

مآل شریفی

اد اوساخی پیغمبر! مافزره، منافقده بمالده ایت دادز بنارسی فالیه اول، اوزک دار جوق
 بر جهاند که او، نه کونو معارده! • الله بمیه ابرویر: سوویر سکر، قسم ادره که کلمه کفری سوویر
 اسلام عذر که عذر نه مافزک انیدر دار سوویر اوله مارفری جنایتی فرورید، حال بوکه انتقام الله فافزک
 ایموه کز بری الله رسولید فضل الهیسه زنجینه ادره سنده باسقه بسب ره بروری، بوند اوز
 نوبه ابریر ره مقدره هیزلی ادره، بووید یاه هیزه رسه الله اوزی دینا دافزده البم بر عذاب ابر تقویت ابر
 دیر بوند اوز ایموه نه حمایه، نه امداد ابره هیک کیمه بولوماز • نه اوزر که کیم ره الله سوویر عذر ایدر:
 «اگر بزه فضلکده اصانه ابر سکر لومالده زحمانی دیر بوند و لومالده مالیه ادره» • و قاله الله
 فضلکده ایسه دگر بی و بروری، بخل ابر بوند هیزر بر دزانا بانه هیزر بخلور دیر • الله دیر دگر
 وعدی طومار فری و بالاده سوویر مکی مارت ایدر کفری ایموه ادره بوفند بیک عاقبتی بیدر نه نبات کونه
 ندر سوویر هیک بر تقاضا قلب ابر بوری • لهنز بیه دیر مکی که الله اوزک سرری ره بیلید فیدد بری ره،

والله علام الغيوب - • صدقانه و فقه اولاده زمانه نفوذ اوله و کندی کوکله و بر عبادته برسانه
بر درو و کوکله و یه بلیکند به باقی سنی بر لایقند و کبر و لولاق آنه و به بوز و اکلند و الله از
سخنه و هیو و رکبه باقی برده کندی و اجمیره الیم بر عذاب دار - • از اجمیره و بر استغفاریت و بر اینته
از اجمیره یتسه که استغفاره اینته که الله از نه و هم ره سفدت ابره جله رک و بود و چونکه از اولای
و رسولی و انبارد الله ایسه اویر بائنه عینیه فاسق و فتنه هدایت اینته •

[جَاهِدِ الْكُفَّارَ وَالْمُنَافِقِينَ] مَا زَرَهُ مِنْهُ مَجَارِي (وَاعْلُظْ عَلَيْهِمْ)

دو خنجر فارسی قابیه اول - بر مویانه دارد انا . بوزن اقصای سیور که چهار بالک سیف و ناله احمد .
 ز بر منافقه کیزی کار از قرد همیشه ایوه کار کی عرب قتال ابو چهار محمود رکده . منافقه چهار
 افکاح حجت و اقامه حدود و ابر مفرده . فی الواقع چهار ، سیف اساه و از اقصای بر راسه و صورت ایوه
 اول و سه دوسه بزل چهار ابریک جایشباز از اسمه ، بجاهه ابلک رکده که قتال بودند بر نوع مخصوصه .

يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ - رَوَيْتُ الرَّدْفَةَ كَوْنَهُ رَوَاهُ

بگویند از آنکه ای فاسق ابدی . بفرموده قرآن نازل آید . مختلف آیه منافق و نقیب آید .
 و بفرموده او را . برابر بولسان منافق باشد بفرموده . بفرموده ذکر آیه همدس به سوره . اگر محمد است
 صدیده . برانکه غیر افرازم . سادانم . اشرفم . دارم و سیدم و سیدم . به استعداده به ترزیه برسوز
 فاجیرمندی . او مجلسه افرا بولسانه عامر به قسرافضاری . همدس . اوت . والله محمد البته صادره و
 استکده بدترسد . درمندی و بر رسول الله بالغ آردی . بنار عیبه مفسوره به ملب آید . همدس . بالله سیدم
 دیدم عیبه آید . عامر . انی قال ربوب . " اللهم قولا و یغیر به صادر فی نفسیه . لاریب نقیب آیه هک
 آیت اندر . دیدم آید . بر سید بر آیت نازل آردی . همدس . " انما نقاب آینه نوری ذکر آید .
 فی الواقع به او سوزد سیدم . دیدم و جدا نوبه آردی [وَ كَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ] و
 اسلام نوبه مکره کفر آید . یعنی افکار اسلام آید مکره فساد نوبه کفر و مکره فساد .

[وَهَمَّوْا بِمَالِ يَتَاَلُوْا] و نازل اول فرمود بر خدایه بولندید . - بگوئید درین مورد که منافقند در دین کسی کجایه ترا کلفه بر عقبه اند که بکنند بی نیه در عیبه الصلوة و الصلوة و الصلوة و در دین او میرود و انچه انکار میکنند و محاربه با سر را اندک بر لاریزه طیلور ، خدیفه به الجاده و آفریننده سوره یسوری . نام اصدده ده خدیفه و ده یاتری سسی و بر سماع شافریسی الشید و در ، با ناز که بوزری او رنلو بر قوس . « اَللّٰهُمَّ اِنِّیْ اَعُوْذُ بِکَ مِنْ عَذَابِ النَّارِ » از دره قیاری .

[وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللّٰهَ] - بوند ده عقبه به عاقل سید نازل اول فرمود . بگوئید عقبه ، بفرموده کلمه . « یا رسول الله دعایت ده با بر مال مرز دره قیسیه ، عیبه الصلوة و الصلوة و الصلوة . یا عقبه ، بر بر سه حقنی ادا اندیکه از ، طاعت کتبه به محک میرنده خدیفه . عقبه تدار را جفت انیمه و دریمه که « منی همه اید کونز رنه قسم ابریم که با بر مال مرز و ده قیسیه و مطلمه لغزنی عطف حقنی دریم . » بنا بر عیبه رسول الله دعایتیمه ، ادره بر دادار اینیمه ، دریکه ادره و کلمه ادره سه ، درین طار طیار سه ، بر داری یکیمه و جماعت رجمه در کیمه ، رسول الله موال بویور سه مالی میرغالد داری آلا ز ادری دیکیمه . « یا ربّ عقبه = وای عقبه . » بویور سه و صدق فری اخذ امیریه ابکی تمصید اگونز سه ، ناس بوزری صدق بر استقبال انیمه ، عقبه بر ادره بویور رسول الله زاننی سیه زمانی ادری ده صدق بی اینه رکنده . « بر جز بر نه ؛ بوز جزیه نیک فارده یک لغز کید ده در دریم . » دیکه [فَلَا اَتَاَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوْا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُّعْرِضُوْنَ] - مدلولید . تمصید در دوز رسول الله کدرنده و عاقل بر بی سیدیه ده ابکی کره . « یا ربّ عقبه » بویور سه ، بوسید بر آید نازل الله ، بعد عقبه صدق بی آلب کیمه ، فقط علیه الصلوة و الصلوة . « انه نقای سنه صدق کتبولده منایلی » بویور سه ، ادرینه عقبه با شنه طویاره صایفه با شده سه ، عیبه الصلوة و الصلوة ده . « بوسند عملکدر ، ارا اندم طاعت انیمه درک بویور سه ارمال بخدیه صوکره هفت ابیکه کیمه ، قبول انیمه سه ، عرکه کیمه قبول انیمه سه و هفت عاقله در عاقله صد الله [فَاَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِیْ قُلُوْبِهِمْ اِلٰی یَوْمٍ یَّلْقَوْنَهُ] الایه - عاقله انیمه .

[اَلَمْ يَعْلَمُوا] او منافقند بیهوشی که [اِنَّ اللّٰهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ]
 مخفی است سرّی ، نمیداند که در دین و عهد برنی بید . [وَاَنَّ اللّٰهَ عَلَّامُ الْغُیُوبِ]
 و مخفی است علم الغیوب . . . یعنی برنی بید در دین و عهد برنی او نمیداند برات اندر ؛
 [الَّذِینَ یَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِینَ مِنَ الْمُؤْمِنِینَ فِی الصَّدَقَاتِ] او را که برنده
 صدقانه متطوع دارند [وَالَّذِینَ لَا یَجِدُونَ اِلَّا جُهْدَهُمْ] و جود دارند - فائزند
 - باقی برشی بر او نمابند و عید در [فِیَسْتَفْزِیوْنَ مِنْهُمْ] برنده کربت ایدر : اکه بر
 - بورار . ظاهراً صدقانه تفلیت تبه بریور وند .

تطوع ، او را برینه واجب اولیاء زیاده براننده برنقد که تفکر دارند . صد صدقانه
 تطوع ، واجب اولیاء زیاده برنقد یا خود کنند به واجب اولیاء صدق و برید که سارا طاعت در
 بودور .

نویسنده رایت او نمند که رسوله صلی الله علیه و سلم ناسی صدقانه زنجب بریور شد ، باز علیه عبد الرحمن
 ابی عوف رضی الله عنه فرموده و تبه آتوه ، بر دینه فرموده و بر دانه و بر دیکه و بر دیکه
 و « سکت بیک و بر دیکه ، در دینی به از نامه ایتم ، در دینی به ایمان البقریم » در سیه ایدر . علیه
 و السلام ده « بارک الله لك فیما اعطیت و فیما مسكت » و مانده برنشد ایدر و حقیقه بالاف دارند
 نائل برت اولسه ایدر که دانه بالک در دینی زوجه سی نفر به تکه حصه سنده سکا به یک و بر دیکه
 اولسه ایدر . عاصم به عید در بوز رسد فرما صدقه ایتمه ایدر . ابو عقیل انصاری رضی برماع فرمایند
 « بر کجه بر زانک فرما صدقه عید به کنده ایجا ایتم . بر زانک ای صاع فرما ایتم ، برنی عیاله
 البقریم ، برنی در به از نامه ایتم » دیکه . رسوله در صدقانه او را برینه در کسب ایدر .
 منافق ابی عبد الرحمن عاصم ، صدقانه برنی هیچ باقی در حق یاد کند : گویند سیه و در بودر سیه عید
 کند در . ابو عقیل عیالند در الله و رسولی غنی ایدر و کده او را کدینه صدق در بودر و بسند در کدینه
 مانده فیستوسلان انیمتری برایت نازل ایدر .

[سَخَّرَ اللَّهُ مِنْهُمْ] الله کند بری سخره اندی [وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ] در
 ازرا مجرمه بر عذاب الیم دار. - از بر که [اسْتَغْفِرْ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ]
 سه ازرا مجرمه کرد استغفار ایست کرد ایتم - سادید. [إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً]
 ازرا مجرمه تیسه کرده استغفار ایتم - یعنی نه تیره هیره استغفار ده ایتم [لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ]
 الله از نه احد مغفرت ایتم.

روایت از لرغون که عباد به ایک از نمای عباد مخلصیند ایری. باباسند رفسه اندک هفت
 رسول الله استغفار ایتمی نیاز ایتمی. عمیه الصلوة والسلام ده یا میسه ایری، بواست نازل از ری.
 میسه، ایری بوز اسم هر ری ظاهر تشریه نماید. بود اولفده برابر اساس اعتبار بر مراتب اعداد
 هر ری مانقده هفت مخالف به هر میسه افار. اندیکند به عمیه الصلوة والسلام بر اعلی نظر اعتبار از ری
 «دیک که اه تقار هفت در ری به ده میسه زیاده ایتم» «رمیه و بار عمیه» سواء علیهم استغفر لهم
 اولم تستغفر لهم لن یغفر الله لهم، ای نازل از سر.

[ذَلِكَ] بر - عدم مغفرت، سند استغفار به هیچ مقام در بر کینه کفر سید در ،
 [بِأَنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ] میزد از راه دیونه مفسد کفر اندیر [وَاللَّهُ
 لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ] الله ریاسفد کرده : یعنی هر ری بمار زیاده مندر ره
 هدایت نصیب ایتم - نفسه ایر در بر
 بر بر ایتم :

فِرَاحَ الْخُلَفَاءِ بِمَقْعَدِ هَزْخِلَافَ رَسُولِ اللَّهِ وَكَرِهُوا أَنْ يُجَاهِدُوا
 بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَالُوا لَا تَنْفِرُوا فِي الْحَرِّ قُلْ نَارُ جَهَنَّمَ
 أَشَدُّ حَرًّا لَوْ كَانُوا يَفْقَهُونَ • فَلْيَضْحَكُوا قَلِيلًا وَلْيَكُونُوا أَكْثَرَ جُزْءًا
 بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ • فَإِنْ رَجَعَكَ اللَّهُ إِلَى طَائِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَأْذَنُوكَ لِلْخُرُوجِ

فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِيَ أَبَدًا وَلَنْ تُقَالُوا مَعِيَ عَدُوًّا إِنَّكُمْ رَضِيتُمْ بِالْقُعُودِ
 أَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدُوا مَعَ الْخَالِفِينَ • وَلَا تَصِلْ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا وَ
 لَا تَقُمْ عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ •
 وَلَا تُغْنِكَ أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُعَذِّبَ بِهِم بِمَا فِي الدُّنْيَا
 وَتَرْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ • وَإِذَا أَنْزَلْتُ سُورَةً أَنْ آمِنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا
 مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَكَ أُولُو الطَّلُوفِ مِنْهُمْ وَقَالُوا ذَرْنَا نَحْنُ مَعَ الْفَاعِلِينَ
 • رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَافِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ •

تال شریفی

آرنه ده فالاندر رسول الله صلاوة اولدرده اونور دینا لرجه زهره ندرده ، الله بولنده
 ماسورده ، جاندرده بمالده اولای فرستد نمازدر ، بو صبحانه سفره اولایک در برده ، دند که جهنم نشی
 ده بمالده فقط در برده درده • آرنه قازاندر فردا صبح جهنم اولدرده از کوسورده حور اولدرده
 • بوزدر بوزده الله سنی از فردا بر نسند بانه دوزدرده باشده بر چهارده هجتمه بحوره سند ندرده
 ابندرده آرنه زینم صبحده ابراهیمای صبحده و هیچ بر نسند نیم صبحده عربانیه مکتد ، اولای فیه
 اونور دینا لر ارزدانیه نیز ، سمد ده آرنه کبیره فالاندر بار اونور درده دی • وایمدرده
 اولده برینک ابراهیمای فیما و فیدینک اوندرده طومار ، فردا الله در سونی طومار درده طومار اولدرده
 جهنم در برده • نعم اونور نه سالدی ، نه اولدردی کوز بر باطاسبه ، او هیچ بر سنی ده ، آنجه الله
 از فردا دینارده ، بر فردا صبح فیما فی و طومار اولدرده طومارده ، جاندرینک هجتمه سنی مرار بوزدرده بوزدر •
 الله ایمانه ابرک در سونک صبحده چهارده کبیره در برده سورده ایندر برکی زمانه ایلمدرده ندرده صامی اولدرده
 سند ندرده ایسته در برده ده آرنه زین او طومار اولدرده بار اولدرده • فالاندر بار اولای رافعی

ادری، مبدیك اوزدی لیا ایدو، آرتقه اوزغاری بی نهم ایزلر •

لَكِنَّ الرُّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ
وَأُولَئِكَ لَهُمُ الْخِزَانُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ • أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ •

مَال شریفی

لله یغیر دینده کی سؤند، سالدیر، مالدیر، مهار ایتدیر، بوزی کورر بوسید، نو فیر
ایته اوز ایمور، ایته بوز راره اریه مفلور • الله اوزره الله ندر انا، هتد ماضر لادی
ایلدنه منده ادر مفلور، ایته نوز مفلور •

رئی منافقون اموالی نفایسه باقیه اعزیه یعنی بربره نفوس صلام بربره دیور که؛

وَجَاءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا
اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ • لَيْسَ عَلَى الضَّعَفَاءِ
وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا انْصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ
مَا عَلَى الْحُسَيْنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ • وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا
آتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا وَأَعْيَضَكُمْ تَفْضُرُ
مِنَ الدِّمَاحِ خَرْنَا إِلَّا يَجِدُوا مَا يَنْفِقُونَ • إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى الَّذِينَ يَسْتَأْذِنُونَكَ
وَهُمْ أَغْنَاءُ رَضُوا بِأَنْ يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ •

مال شریفی

برود کرده عندر بهانه ایتر، کند برینه اوانه در عیبه دبه کدیر، الله در سولنه بالادیر بدیند
 اولور دیر، محقره بوزک طافارلا نرینه ایتم بهند اباحت ایه حاج • الله در سولی بجه در نصحت
 اینه قری تقدیرده نه صفایه، نه فستدره، نه ده صرف ایه بهقدیری بولر بیلدره قرع بوزد، محسند
 مواظده به بول اولار یقین کی الله ده مقنور، رحیمدر • ادره ده قرع بوزدر که هر نه زیاده کدیرینی
 بینه ربوب سولنه ایه سله دبه سکا کدیرسه « نزد بیدره ملک برنی بولر بوزم » در بیلدره جریله بولر بوزد
 صرف ایه بهقدیری شی بولر ماد نرینه طولای عز نرینه کوزری یاسه دوکه دوکه دوزیر • مواظده به بول
 انجمله ادریمه ره در که زخمیه اولر قری حالده فالوده بویه سنده ازنه ایتر، بوزر فاد بیدر به ایه اولر اضی
 اولر دیر، الله ده بهقدیری طبع ایتر، ده ارتقه با سرنه طبعی بیدر •

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُونَ وَالَّذِينَ تُوْمِنُونَ
 لَكُمْ قَدْ نَبَأْنَا اللَّهَ مِنْ أَخْبَارِكُمْ وَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ
 ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَى عِلْمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ •
 سَيَخْلِفُونَكُمْ بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِنُعْرِضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا
 عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رَجِسٌ وَمَآ وَبِهِمْ جَهَنَّمَ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ •
 يَخْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَى
 عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ • الْأَعْرَابُ أَشْذُ كُفْرًا وَنِفَاقًا وَأَجْدَرُ أَلَّا يَعْلَمُوا
 حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ • وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يَخْذُ
 مَا يَنْفِقُ مَغْرَمًا وَيَتَرَبَّصُّ بِكُمْ الدَّوَائِرَ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ •

وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَتَخَذُوا مَائِنًا قُرْبَاتٍ
عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ أَلَا إِنَّهَا قُرْآنٌ لَكُمْ سَيُدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ
إِنَّا اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ •

مال شریفی

بازینه صورت ایندیکندره سزه امتداز ابره هکدر ، دی که : امتداز ایندیک احتمالی بورد سزه
ایمانیه هکدر طویر بس الله سزه اموالندره بر عیونه هکدر ویدی ، بونه بورد ره الله دیوولی عملدی کورده
هکدر هکدر ادیب رشرادتی بیده هکدر مضمونه کونورده هکدر ، اوقت اوسه هکدر به هکدر
دریا بوردیکن • بازینه روزیکندره نامه کند برنده هکدر نقد ابره سکن ریه سزه بمسئله ابره هکدر
سزه کند برنده هکدر نقد ابره ، هکدر اوز مردار سیدر ، کسیدیک جزای اولورده داره هکدر
برده هکدر • سزه کند برنده رضی اولر سکن ریه سزه بمسئله ابره هکدر ، فقط سزه اوز ره رضی اولورده
لومالده الله فاسفدر کند رضی اولاز • اعرابید کفرجه و نفاقچه دهانده سیدر ، بونکده بار
الله سونه ایندیک ایطالاک هکدر رضی بجهیه دهانده لایقده لر ، الله عملیدر هکدر • اعرابیدره
کیمی دار در که دیو دینی جریه صایار ، سزه زمانک در لورده دور و انقدر دینی کوزه سیر ، کوتر دور کند
باشدینه ، الله عملیدر هکدر • نه اعرابیدر کیمی ده دار که الله دافوت کونه انبایه و در کیمی الله
بانده باقیلقد و بیفیکر و عارینه و سید صایار ، فی الحقیقه اوز کند بری ایموره باقیلقدرد ، ابره
الله اوزی رضی ایمه قویه هکدر ، هکدر الله غفور و رحیم •

[يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ] طرینه صورت ایندیکندره سزه

امتداز ابره هکدر - یعنی سزه سزه غایب مسامت و شرف نامه ابره غایب دونه هکدر ، نه اوزره بانه

ایه برلوشناسی دهاساری ، ضروری دهاسنج اولاده رهائی میسکدرده امتزازده ادرله حق اولوبته
 وایمید . [وَمَا أُيْتُهُمْ جَهَنَّمُ] مأداری - ادره فیهنک الک صولک واره هفندی نامه
 - ره جهنم . [جَزَاءٌ بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ] کسبدنک جزای اولدره . [يَخْلِفُونَ
 لَكُمْ] بمیه ادره رزنک ایمیه [لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ] سزکند برنده راضی اولدرنک ایمیه .
 - یعنی سزک رضایند عیب ادرک ، سزک فایز بررب کوکلندی فایمیه ایمیه [فَإِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ]
 فقط سزک ادرده راضی اولدرنک [فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ] سبه سزک
 الله ادره فاسق کدرده راضی اولدرنک . یعنی سزک مؤمننک ادرده راضی دهو سزک ادرسی ادرده فایز
 ودربرک سزک طوری سزک مقدرده بیه برنده اولور . دینامسزک که برنک هیده فیس ، مقبیه فیس
 کبی رسای شافیه معینه کسایه تر شافیه ادر . محیه الاملاک السلام سزک یه ترنده ، « بوزله
 اولور یایند دتوزن شایند » بوزری .

[الْأَعْرَابُ] اعراب - اعراب ، عربک معنیله ادرمید . عرب ، عربنک
 اسم معنی ، اعراب ره اعرابنک اسم معید . یعنی عربک سفارنده عرب ، اعرابک سفارنده اعراب
 دیندر . اعراب ، ترک عربیه دکرک عربک سوا یسندیه بالخامه بردی اولدره یعنی برقریه دیافصیه
 توطه اقمیوب یارده طولا شاکویه الاملاک ادریه . عربابه سزک بردی یه سزک ادرده بر ادرها
 زیاده قرار دیافصانه توطه اولدره سزک قسمه الاملاک ادریه که بوزله اعراب دیندر ، عربیه
 « یا اعرابی » دیندره قیلا . فقط اعرابی . « یا عربی » دیندره نمونه اولور . بوزله سامنده ده
 انتقال المیه و عارنا اعراب کله سی سباه ، قوجا ددراتی ، نه مخی کبی به مفهوم ادر توندلایم سزک برنک
 اصلی بیزند « عرب » و « اعراب » نفقردنک تفظنی فزه ایه زرد هفط ادریر ، اعرابیه هج
 یرده عرب دیرر . والهل عربیه ره عرب دعراب ، نور کج زرد کی نورک دتورکله کبیر . نورک
 نورک یورکی ادرینی کبی اعراب ره عربک یورکبیر . نور اعرابی ره ، فقط بردی ددست اولدره
 صبیته اعراب صبی [أَشَدُّ كُفْرًا وَنِفَاقًا] کفر و نفاق ره شایند . - صبابه دیردی

درهاست درها فتقوی اولی فیه کفر و فخر و ربه شریک . [وَاجِدُ رَأْسَ لَا یَعْلَمُوا
 حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَى رَسُولِهِ] و الله رسوله ایند بر یکی منزلتند هر دینی بیکند
 رها میرد ؛ رها ساینه در . — مجلس یانک اوزانه ، معزاتی سانه و کتاب و شتر نازل
 اولاده شایع و تفبیقاتی معاینه شرفند و مردم بریند نرزه لولای تو حید و نبوت و مبدأ و معاد و سید و
 مراتب و تکالیف و احکام و مفارید و ماضی و مقید و علم و کلام ، جماله و بند و نه زیاده لایق در .
 نقه سوره طه سوره علم مالمی بید بدیهه ملک بر وضع و طبعند در . نه کیم بر کاشانه بالاده و
 ساقط « و طبع الله علی قلوبهم فهم لا یفقهون » ویه نفقت نظر ، اعرابیه « و طبع الله علی قلوبهم
 فهم لا یعلمون » ویه علم و نقد توصیف اولی و شکر در . بیانی اعراب و بنی بر نرزه و محضه ایدر ملید .
 مختلف الکی قسم و تفسیر . بر عهد [وَ مِنْ الْأَعْرَابِ مَنْ] اعراب و ربه بعضی دار در که
 [یَتَّخِذُوا مَا یُنْفِقُونَ مَغْرَمًا] بایا صفت انفاق بر جریمه طرنا . — الله بولنده صرف ایدر مکی مال ؛
 صدقه نماند و ربه مکی نفق در لازم همه بر زیاده اتماز ایدر . حبه الله در بر دینی و توانی ایدر نرزی
 جریند ، اراده بر نفق ، بلا و صفت ارمان . ربا و نفقه کی بر غرضه مخصوص ایدر و ربه محضه غایت
 دلاب بر فراده ایدر . و ایدر نفق ایدر . [وَ یَتَرَبَّصُّ بَعَثُ الدَّوَّائِرِ] رنده داره در
 کوزه تر . یعنی بقدر که مطالب دوا به باشند و دوسره ، اراد بر فداک و فدا کنند و سببه
 علیه کن زوال بوسه و ربه ابتداء بر نرزه سوز [عَلَیْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ] داره سوز کند
 او سندی . یعنی سوز و مقدره و تنی و انتقام ایدر ایدر و دوا به کند او ز ربه دوسه
 کو تر جند کند باندینه ، کند علیه دینه اوسه [وَ اللَّهُ سَمِیعٌ عَلِیمٌ] الله بر سبب علمید .
 — بنامیه انقار ایدر که سوز در دینی ایدر . فبند و نه کیزد و ربه نه فبند و ربه بیدر .
 بوز و مقابل [وَ مِنْ الْأَعْرَابِ مَنْ] نه اعراب و ربه بعضی دار در که [یُؤْمِنُ
 بِاللَّهِ وَالْیَوْمِ الْآخِرِ] الله و فرزه کونه ایدر . [وَ یَتَّخِذُوا مَا یُنْفِقُونَ قُرْبَاتٍ عِنْدَ اللَّهِ]
 دبا یا صفت انفاق عنده فرزند . الله تعالی و مقدره ایدرینه یا بنامیه و سوز [وَ صَلَّوْا]

الْوَسْوَٰلِیِّ [وینیزد مدواتی : یعنی رعایا و استغفار و سبیل و آتماز ایر . - فی سبیل
صدقات و مریضاتی کند و مقصد بود بر بزرگ بر منید و محضای ز فرافزت اول و عینی اعتقاد بر سیر ربو
ایماندیر تقدیم ایر . زیرا معیه الصلاة والسلام مقصد ایر نیز ایمیر . منید و بکت ایر و عا و الله و مقصدت
بنای ایر روی . [اَلَا اِنَّهَا قُرْبَةٌ لَّكُمْ] اوت اد - انظاره - اوترا ایمیر فی الحقیقه
بر قریب . - بزرگ بر قریب . [سَيَدْخِلُكُمْ اللّٰهُ فِي رَحْمَتِهِ] الله از روی رحمت از ملا
ایده ملک به نفت رسالت مستند بریده - . [اِنَّ اللّٰهَ غَفُوْرٌ رَّحِيْمٌ]
بزرگ الله محقر بر غفور . رحیم .

وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ
اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ •

مآل شریفی

سابقون بخیدن مهاجریه و انصار و امسایه ایر از روی آر بر بخیر ، الله از روی راضی اولدی
از روی الله راضی اولدی و از روی الله راضی اولدی . جنت مافرد لاری که ایمید و جنت مافرد
ایست فوز عظیم . •

[وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ] مهاجریه و

انصار و امسایه اولیه - مهاجریه و انصار و هجرت و فترت و اولاد سابقون : یعنی
قبلتینه نماز قیاسه و بر روی بر نمسایه اولدی : یا منور . الله راضی الله عن المؤمنین اذ یبایعونک تحت الشجرة .

الرَّحِيمِ • وَقُلْ اعْمَلُوا فَسَيَرَى اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ وَالْمُؤْمِنُونَ
 وَسَتُرَدُّونَ إِلَى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ •
 وَآخِرُونَ مُرْجُونَ لَأَمْرَ اللَّهِ إِمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ
 حَكِيمٌ • وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا وَتَفْرِيقًا بَيْنَ الْمُؤْمِنِينَ
 وَإِصْحَادًا لِمَنْ حَارَبَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَلَيَحْلِفُنَّ إِنْ أَرَدْنَا إِلَّا
 الْحُسْنَىٰ وَاللَّهُ يَشْهَدُ إِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ • لَا تَقُفُوا فِيهِ أَبَدًا لِمَسْجِدٍ أُسِّسَ عَلَى
 التَّقْوَىٰ مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحْيُونَ أَنْ يَمُوتُوا
 وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطْهَرِينَ • أَفَمَنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ
 خَيْرًا مِمَّنْ أَسَّسَ بُنْيَانَهُ عَلَىٰ شَفَا جُرُفٍ هَارٍ فَانٍ هَارِيهِ فِي نَارٍ جَهَنَّمَ
 وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ • لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا رِيبَةً فِي
 قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ •

مال شریفی

هم امانت داری و بر سر منافقان دار ، هم رو به سید عالمیست منقلب امانت داری ،
 سه اذن بیاورد ، بزارند ای کرم کندی ابرو بلند ، صوره ده برون بر منابر ابدی
 • دگر باقی ای کرم کنایه امتات اندر دای بر عمل ابر دگر بگوئی فار بند بر لب ،
 اول که الله تو بر لب قبول اید ، چون الله مقور در ، رسید • بزرگ مال دزد به صدقه
 آن که از نطفه کنیز بر لب هم نظیر اید رسد هم تزکیه ، برده مقدر زده دعا اید برون ، چون رسد دعا
 از نطفه کنیز بر لب یا تسبیح ، الله سید • علمید • بیا بر لبی که الله تو از نطفه کنیز بر لب ، او
 قبول اید برده صدق در آید و مقبلة الله ، تراب ، هم ابر • درود که : یا سید ، بزرگ

و همانا ز اولاد بنی نضیر نفیاً بر زبانت [نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ] اوزی برید
 [سَنُعَذِّبُهُمْ مَرَّتَيْنِ] بر اوزی مقرر ای که تعذیب ایه جلد — که بدو دنیا عذاب
 بد فرماید. [ثُمَّ يَرْدُّونَ إِلَى عَذَابٍ عَظِيمٍ] مکرر ده عظیم بر عذاب رزانه
 — که برده پیانده مؤبداً عذاب اید. به اوزی، هزار ده کی امر ایه و اول سینه ده [و
 اخرون] در بر فامدوره دارد که [اعترفوا بذنوبهم] که صریح اعتراف
 ایند — او بر روی کبی بالانده سینه زبانت اعتراف فایستاد بر، حضور و رامت در شکر عید
 بواسطه زبانت فزاده تلف اید، سوزینه ارمیه کبی محمد بنده فالتقی اهل یوب اقرار زبانت
 اید [خَلَطُوا عَمَلًا صَالِحًا وَآخَرًا سَيِّئًا] ای بر عملی در بر بر توی خلط ایند
 — یعنی فاعل ده یا بر، ای عمل ده، ملاغزای کینه مری ده اوزی کینه مری ده، کناه ایند بر
 زبانت ده ایند، کناه صریح سو بر، فقط طوری سو بر، بوز مختلف ده بر فام نیمه لری که
 مختلف مقرر نازل اولاد ایند ایستاده کندی بری مسجد سارند استوانه لری باغلا مری .
 رسول الله سوزده فرزند عادت سینه لری و محمد سجد کبود ای کت نماز قیدی و بوزی او جمله
 کوری، بوز در دینه سوال برورری، و بند که «بوز سوزی بوزی کندی بوزی بوزی بوزی بوزی»
 «به ده قسم ایدم که مقررند اراد بنی بوزی» بوزی «بوزی» بوزی بوزی بوزی بوزی بوزی بوزی بوزی
 [عَسَى اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ] — روایت اولاد بوزی کوری
 اولاد اولاد فرزند «بار رسول الله دیر» ایست سوزی مالید که بوزی سینه کیدی البقوری، بوزی
 بوزی نفس دهات و بوزی نظایر «علیه الصلاة والسلام ده» «اموالک ده بری القدر اراد لمارم»
 برورری بوزی سوزی نازل اوزی: [خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً] مالده بوزی
 آله [تَطْفِئُ رُوحَهُمْ وَتَرْجِمُهُمْ بِهَا] کندی بوزی اولاد نظایر و زلیه ایه سکه — یعنی
 کناه که لریه نیمه لریه ده سوزی نیمه سوزی نیمه سوزی نیمه سوزی نیمه سوزی نیمه سوزی نیمه سوزی
 اوزی رسول الله اراد بنده عیسی رک «من الله» قیده کی بعضی رامت اید ایه بری

روایت ادنانه زکریا علیه السلام برابر بولای ابناء ابی یوسفی . اهد . (که بوسند کتب فقیه و کتب زیاراته
عاشق نصای منوانید موضوع بحث) .

مقدمه سالارند ارد بر صدقه آل [وَصَلَّ عَلَيْهِمْ] و از نزد صدقاته - یعنی کتبی و
و ما استغفار - ابره لطیفات [اِنْ صَلَاتَاكَ سَكَنَ لَهْمَا] سند صدقاته : دعوات
از ابره و محققه بکنند . . . منزهه نوبه رینه قبولی مقصده فقیرینه سوره و اطمینان سید .

[وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ • اَلَمْ يَعْلَمُوا ...]

ینه اهل سینه در دهر از نه کی ابره [وَآخِرُونَ] و بر روی ده دارد که [اَمْحَرُونَ]
لَا مِرَّ اللَّهُ ! الله ارد ابره ابره یعنی تا فیر ایدر . . . ابرهینه « و با نمود » ابرهینه
در « ابره » تا فیر ایدر و بیکه که نوبه که قبولی قلباً حکم ابره بیدر « مرجه » الله و ابره
بوزن در . مرجه . اعلی مرجه در . نه یکم ابره کبر ، ابره در ، ابره در ، عاصمه ابره و عاصمه
زائز و هله ابره . مرجه در « اوتور » ابره عاصمه روایت اولیفته نوره بوزن کتب به سالار و زاره
ابره بیج و اصول به ابره این . بوزن سالار از کتبی مسجد و برهینه با املایه ابولباب و ارفق استدر
کبی املایه زائز نوبه و امتزاه و ساریت ابره سدر و حال بوزن ابره در ابره . بوزن به بوزن حکمی
توفیق ابره و املایه از ابره سلام و خلاصه نهی ابره در . ناس بوزن مقصد و امتزاف ابره در .
کبی اصول از ابره در ، کبی ده جدا الله سوزن ابره و بوزن در و بوزن در ابره ابره ابره
بوزن در [اِمَّا يَعْذِبُهُمْ] یا الله بوزن تغذیه ابره هله - اگر بوزن نوری هله ابره
[وَاِمَّا يَتُوبُ عَلَيْهِمْ] و با نوبه رینه قبولی ابره هله . - اگر نیتی غاص ابره و صمیمی
نوبه ابره [وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ] در . - با نوبه برابر هله در و ما بعد از هله هله در
دارد .

[وَالَّذِينَ] سوزن در دارد که - نافع به در ، ابره بیفقر سوزن و عطف « الذین »
اوتورینه نوره ابره بوزن ابره در : سوزن : [اِخْذُوا مَسْجِدًا] مسجد نماز ابره

[ضراراً] قدر فایستیمه - یعنی مؤمنانند فارسی قدر بایسته فایستیمه [و کفر] و افراط
 اینک - ضعیفانه کی کفر و نفوذ اید [و تفهیماً بین المؤمنین] و مؤمنانند نفوذ و نفوذ
 [و از صدادالین حارب الله و رسوله] و الله در سوره حرب فایستیمه اولاد نمیدارند یا صدادالین
 یا نامه مافضلایوب منتظر الحمد بمیر [من قبل] که برونه اول - یعنی برون غزائند مقدم حرب
 اینست اید. و یا انما زانیه. روایت از سوره که بنی عمرو به عوف «بنا» مسجد بنی بنایت کردند رسول الله
 بسورت کونز و رب و صده ایستد و طوب مسجد روزه کند برینه نماز قبله برستی عباد استوری. عوید الصداة والسلام
 تریف اید از لرغی اسفان بویور بنی بوزن عجمه زاده لری دید اولاد بنی عثم ابه عوف استیستد «بزه
 مسجد بایله» و رسول الله دعوت ایرت. برادره نماز قیلار. راحب ابوعمار شامه کدی دقت ده
 او قیلار دیش. او راحب ابوعمار که رسول الله بره «الفاصله» نسیمه ایستد. احمد محارب سنده مشرب
 اولاد و سلا که طرفه غلاییمه «منظله» رضاه عسک با یاسی بولناد ابوعمار جهیه ده تفرغیمه علم
 طبعه بولنسه راحب استوری. رسول الله ظهوری اوزرینه ریاستی زان اولی یفنده عداوة فایستیمه و که
 رشکونی مخرب و توبیه ایرک عدا که بسته نکسه و رسول الله «سکافا توبیه لوهانی بر قومی بولوریم
 لوهانده اوزله باره سکافا ایره بکیم» دیمه و عینده کما بسته قدر نماز با بویور بایستد و جنبه ده
 منظم اولی یفنی کوه شامه فایستد و فایستد که منافقده «کومباز نه جیدکی تفرغوت و مسداج اید مافضلایوب
 به قیلار کیده بکیم و سکر کتیر و ب محمد و اصحابی موبه ده جیفاره جفیم» دیمه چند کونز و سدی. بنا عوید اوزر
 مسجد فایستد اوزر بر مسجد بایستد و هفتت پیغمبره. «علت و حاجتی بولناد و یا عوید لی فیکتی کور ایدوت
 بر مسجد بنا اینک. برادره بزه نماز قبله بر رب برکت اید و عا اید بویور کزی اید و اید بویورن» دیشدری.
 رسول الله ده سکه و سکه پیغمبره اوزر ده بولوریم. مسقول امه ساراه کله یز ده قیلارن «بولورمشی.
 بولورمشی عورتنه ده مسجد و هفتت پیغمبره دیر. بولور اوزرینه بولناد نازل اولدی. بنا عوید مالک به دشمن
 عوید به عویدی. عا به سکنه و دشمنی عا بولور «کبیرن سولایسی عالم مسجد بقیور باقیستد»
 بولورمشی. اوزر ده اید بایستد و برینه سولور و سولور انما زانیه اید اید. اونا سده ابوعمار شامه

«تسویه» در صد اولی.

[لَا تَقْرُفِيهِ أَبَدًا] از نه ابراً قائم اولاً، یعنی او سجد ندارد و صد نماز قیاماً.
[الْمَسْجِدَ أَسْبَسَ عَلَى التَّقْوَى مِنْ أَوَّلِ يَوْمٍ] البته ایستادگی تقوی از روزی که آغاز شد بر سجد
- نما سجد که اساسی است از هر چه رسول الله تأسیس کرد و قیام قیامتی یا زاری است، مالی و غیره
نیمه روزی از نه نماز قیامه و همه کونی همیشه بودی. معنای نه بوند برادر سجد رسول الله در
دنیا. ای سجد رضی الله عنه «مسجد اسس علی التقوی» بی رسول الله صورتی، بر از هائیکه الرب
پیدا کرد «سجده» سجده «بویوری» سجده از پیش مردی. [أَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ]
سجده ایستادگی اولاد است. [فِيهِ رِجَالٌ] بوند از بر رجال دارد که [يُخْبِتُونَ
أَنْ يَتَطَهَّرُوا] فایب نماز اولای در در - معاصیه و فایب کنند و در با مسنوی سطره
ایمیدار نمای، الله فایب ایوبه صوره درجه اولاد فایب نمای سوره در [وَاللَّهُ يُحِبُّ
الْمُطَهِّرِينَ] الله در نظر از نری؛ ای تمیز از نری سوره.

دیناست که برایت نازل از نوح رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم سجده داردی؛
قابوسند توقف بویوری، ایستادگی انصار از نور و بویوری، بنامی «سجده نمیکند؟» دیدی
جماعت سکوت اندی، صوره تکرار صورتی، عمر رضی الله عنه «بارسول الله دیدی؛ سجد سجد مؤمنان،
به در از نری بارم». علیه الصلوة والسلام بویوری که «قضاء افنی اولو میکند؟» اوت، و بویوری،
بویوری که «بویوری میکند؟» اوت دیدی، بویوری که «بویوری میکند؟» اوت دیدی،
بنامی «کعبه ذی حقیقه مؤمنان» دیدی و مجلس بویوری، صوره «ای صوره انصار بویوری
الله عز وجل می شنایند، ایستادگی زیا بویوری؟» دیدی که «فایب اربع هائیکه تعقیب ایستادگی،
صوره در صواب تعقیب ایستادگی» علیه الصلوة والسلام بویوری تلاوت بویوری، «فیه رجال یجبون
ان یطهروا». بر در دیناست که از بول رضی صواب تعقیب ایستادگی و هم جنب در نماز، جنب ایستادگی
از یقین از یقین نماز لری.

مألی تقدیر. طایرته بالقدیر. طهارت شریعه نعم بخاسته طهارت هم رده جسته و نجاسته
طهارت شایسته. بودار و آینه. فزار کفر. تفرجه جبهه السامیه. اعداد المکاره ایله کی فصار ازین
تقابل قرینه سید تقدیر امور را طهارت مسما به در زیاده طهارت قویه یعنی زینب و موهبی و اخلاصه دریم
نکدر زنده عوام درجه تمیز و اولدین فاعل در. بنار عمیه در ابان زنده در. تمهیداً نفسیه معنایه در
یا ندر معنویانه فصار ایتمیه در اخلاصه و نفسیه یا معنایه نفی اولدین در.

[اَقْنِ اسْسَ بَنِيَانَهُ عَلَى تَقْوَىٰ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ] ارحاله بنیاتی —

یعنی در بنک بناسی — الله به تقدیر رضوانه از زینب [۱] تأسیس این بنیاتی؟ [اَمِنْ
اسْسَ بَنِيَانَهُ عَلَى شَفَا جُرْفٍ هَارٍ] برقه بنیاتی ماندوم، صرف سقوط بر جرف کناری
از زینب تأسیس ایوب [قَانَهَا رِيْبُهُ فِي نَارِ جَهَنَّمَ] ده برنک جهنم آتش ایتمیه ببقیونی؟
جرف، ده کناره سید در بنی بالایوب اوسیه اولدین جمیع از زنده قالاده
طویراوه و با مایور. یقینیه که آیه بانه بقیتمه مایور و ضمیمه بولنور. هار ده برنک کبری
ماندوم در سید از زنده برنک در بکدر برنک از زینب باید یعنی فرضه انسانه بنانک زنده
میردک و کرمیده کرم اولدین تصور اوسیه. ایتمه در بکدری نقایده از زینب بنا ایوب و ضمیمه
بره کزده. [وَ اللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ] الله فاعل کرمه لحدایت ایتم — بنات
رسولانه مرفعه فیما ز.

[لَا يَزَالُ بُنْيَانُهُمُ الَّذِي بَنَوْا] از زنده اوقالورک بنایتمه بنیاتی
— از عهد ابرار مرفد سید [رِيْبَةً فِي قُلُوبِهِمْ] مقبضه در بنیاس. برنک و توفیق
اولدین عالی اولان — یعنی رانرا در حاله کرم بایلی کرم بقیتمه حاله بولنور و بقیتمه
دری برنک و توفیق سبب ایوب طوره جفدر. در بایلی فالدین حاله اولدین آری مستقل بایتمه

[۱] بر زنده فزار انقاده ایتمیه سید که تصور باز در صفاتی برانده توفی و بکدر. (سوره بقره نکه اوله بانه)
بنار عمیه الله به تقوی و رضوانه از زینب در بکدر. الله مقبضه در توفیق بقیتمه و مسه فاعل رضایه قلب ایتمه فاعله محکم سی
از زینب در بکدر.

طوبای من و مژده را و سود ، دانسته از خود تعلیم بود • اوتوبه طارر ، او عابدی ، او
 هارر ، او درویش طوبانر ، او کرم دارانر ، او سیده قایمانر ، او سودی ارادیه کننده
 نهی ایند و الهی هم درین محافظه ایند ، مژده را هم از پرتو برسانی •

[إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ بِمِثَرٍ طَيِّبَةٍ] **بِأَنْفُسِهِمْ** [بِأَنْفُسِهِمْ] شونند که منت منزه اند
 اول . — رایت اوله بینه کوره رسول اکرم صلی الله علیه و آله مکه ره عقبه کجی انصار بمکه
 اوله بیت ایند کرد زمانه — یعنی اینجی عقبه بستند — عباده به راحه « ربك وقله
 ایچره روبریکه سزایت » دمیست ، عباده الصلوة والسلام ده « بسم ایچره اده مبارک ایند کزی
 داره ایچ برسی سزیکه خوشا سازد ، تقسم ایچره ده بخ کنیزن و اموالکون مناره بخت بندره
 منع در افند ایند سزایت ایدرم « بویور دی . اوخرده » بونی بایر بفر تقدر ده بزم ایچره نه دار
 ربربر « الجنة » بویور دی « بویج کارید نه اقاله ایدرن نه اقاله بی قبول ایدرن » دیر
 بعده برایت نازل اولد . برکوه رسول الله برایت قرانت ایرکده بر امرایی اوخر دی « بویج
 کلامی » دیر « کلام الله » بویور دی « دانه ایچره بی بویج ، نه بونی نه اقاله ایدرن ، نه استقامه
 دیر و غزایه بقیه ، نهایت سزید اولد . الله .

شبه یوه که الله تعالی ملک علیه انبیای ازین در روز قیامت او مالده اول و اقول الله
 ملکیده . و بنامه اهد ازین استدار ایدملکی مشهور اولیه بقیه فاعلمه « ایاک نعبد و ایاک
 نستعین » ده بیاه اولعینی ازین ده بوراره الله تعالی بیک بویج بقیه ایچره مبارکی طاقه و جلا
 دعوت و تکلیفی دارد . بوند بقیه سزید الله ، انشاء جاده مال دیرسه و اوخرده وقت بقیه
 و استقامه ازین ده دیرسه . بویور دی ازین کنیزن و مالکزه سفار بر همه عربت و ملکیت ایچره
 نفوذ و استقامه مالکدیر ، نفوذ ازین بویور و صدق کنیزن و کنیزن و غزایه بقیه بویور ایچره

عابر - الله مبارکه مخلص [الْحَاكِمُونَ] عابر - کره سروری کره صیقلی
 هر هائی عابد اولور - رسول الله محمد [السَّائِحُونَ] سیاحه - یعنی مسافر.
 میزد عید الصلاة والسلام = سیاحه امتی الصوره = استماع سیاحتی صوره ، بویور مشر - ابه سورته
 ابه عباد - حضرت عائشه - ابولعبه در عا بعد از نه مردی اولاده نفسیه بود - صوره ابی محمد
 سیاحه مشایختی وار - پس سورده نک باشند ده اشارت اولدیغی اولور - سیاحت ابریکه سیاحه
 کره بویا بیک در کج استخریان نفسیه سیاحه صوره اساک اینک بعضی متقلد صوره عمارت
 مجورینه بولور - اورده ده انانی شهادتیه البقره سیاحه نفقه نفقه به هم سیاحه کز - برده
 سیاحت ، انانک کره یکی ، بایه دیک بر قائم سیده و قزقه وسیله اولاده بر یافت بر نه اولدیغی
 اورده ده عالم ملک و ملک و ملک سیاحه سیاحه وسیله اولاده بر یافت نفسیه - بوزر پاشنه عماره
 " السائحون " سیاحه سیاحه سیاحه سیاحه سیاحه سیاحه سیاحه سیاحه سیاحه سیاحه سیاحه
 استنباطه ایتمده - ان سیاحه امتی اجهاد فی سبیل الله = بنم استماع سیاحتی الله برنده جلاد - "
 بویورون - سیاحه سیاحه سیاحه سیاحه سیاحه سیاحه سیاحه سیاحه سیاحه سیاحه سیاحه
 ابره سیاحه سیاحه سیاحه سیاحه سیاحه سیاحه سیاحه سیاحه سیاحه سیاحه سیاحه
 ابره سیاحه سیاحه سیاحه سیاحه سیاحه سیاحه سیاحه سیاحه سیاحه سیاحه سیاحه
 اولور - سورة الاحزاب - قل سیدوا فی الارض فانظروا " ایندیگه مضمون دله

[الزَّائِكُونَ السَّاجِدُونَ] - بعد ساجد - یعنی کره عید سجد سجد نام ناز سجد
 [الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ] - معرفت ابر - یعنی اباه رعایت ابر - امر [وَالنَّاهُونَ عَنِ
 الْمُنْكَرِ] - نکره - نکره رعایتیه - نه ایبرید [وَالْحَافِظُونَ لِحُدُودِ
 اللَّهِ] - الله حد درنی مانتد - یعنی الله تعالی که بایه رعایتیه ابریکه ابریکه
 در شایعه رعایت و محافظه است اقتضا ایستد که نعم نکره عمل نعم رعایتی ابریکه سوره ابریکه
 اورده ده ، اورده ده لایحه اولاده مؤمن بر نکره بر اوصاف فاضلی جامع اولور - [وَلَبِشِرِ

المؤمنين] و بود مؤمنان شده اند - با محمد ! . اینه عباس مفسر می گوید که « ان الله اشترى »
 آیتی نازل اولد یقینه برسی « یا رسول الله شاید ز نار دانیسه ، سرت ده بایسه ، شاد بود ایمیه بدی »
 ریمه راسخه ، الثابون « آیتی بوندک اولد زینه نازل اولد .
 سترده اینه تعالایک نه قدر بری اولد یقینی اصرار که :

مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَغْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ وَلَوْ كَانُوا
 أُولَىٰ قُرْبَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّنَا لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ • وَمَا كَانَ
 اسْتِغْفَارُ إِبْرَاهِيمَ لِأَبِيهِ إِلَّا عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهَا إِيَّاهُ فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ أَنَّهُ
 عَدُوٌّ لِلَّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَأَوَّاهٌ حَلِيمٌ • وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّ قَوْمًا
 بَعْدَ إِذْ هَدَاهُمْ حَتَّىٰ يُبَيِّنَ لَهُمْ مَا يَتَّقُونَ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ • إِنَّ اللَّهَ
 لَهُ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَمَا لَكُم مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ •

مَال شَرِيفِي

نه پیغمبر نه ایمان ایدر نه از باید اولد نه جهنم اولد فرد ادره جنبه ایند که صورده سترده
 ایمره استغفار اینده بوند . • ابراهیم با باسی مفسره کی استغفار ده صرف اولد و بر سره
 بر دنده طریقی ایدر ، بر دایک ایدر ، الله رحمتی اولد یقینی کذبسه جنبه ایدر ادره نبرد ایدر ،
 له حاله ابراهیم موره یانیه ، موره مسلم ایدر • الله بر نور هدایته مفسار دتر صورده نه لردت
 صافیه مفسر می کند برینه بیایه ایند که اولد ضروره دستوریک ایمانی بوند . مفسر الله له رسته
 علیمه • مفسر الله ، بر توره کوکدر یک ملکی ایدر ، بر طبعده اولد در ورده دسنه
 دسنه ادره یانیه نه بر ولی دارد . نه بر نفسیه •

[مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ الْإِذَا] - مجبور برآید ابرو طالب عقده نازل اولی نقل نمیدارد که

بوند ساری ده سید به سبب وز لهری و عمر و به دنیا و فقر و ده دار و اولاد و داند...

دیندار که : ابرو طالب حالت زنده رسول الله « یا معنی » لا اله الا الله « دی » بگوید که حضور الهیه

بوند به سند مجبور احتجاج ایدیم « دین » اراده ابرو طالب عبادت به ابی ایده واری.

بوند « یا ابا طالب عبد الطلیک سلمه و از می که جلدک » دینار علیه الصلوة والسلام ده :

« نهی از نمازینم سبب لهر حالده به سند مجبور استغفار ایدیم حکم » دینار صکره ده مکان

النبی و الذین امنوا ان يستغفروا للمشکین « برده » انک لا تهتد من اجبت « نازل اولی اهر

بور و دیندار کرده برآید یا ندر نازل اولی و با خود رسول الله بوند نازل کرده بر عیون سید

استغفار ده و نام ایستاده . دینار ایدیم که بوند ایستاده ده خنود فقر و سبب در بعضی روز

بوند فتح ندر ده صکره حضرت پیغمبر و الله سند خبری زیارت و استغفار از زوایای و دینار

نازل اولی نقل ایستاده . بعضی ده اولاد « انک تستغفر لکم سبعین مرة » ایستاده و دینار

از زوایای علیه الصلوة والسلام « ایستاده زیاده ایدیم » دینار سبب نازل اولی سید

ایده عباسه بر دیندار ده چشم بوند « حضرت ابراهیم بابا استغفار ایستاده کبی زیاده نازده

استغفار ایدیم « دیندار بوسید نازل اولی دینار و دینار . بعضی علماء برآید استغفار

رادر نازده دیندار کرم جنانه نازده بر استغفار در . فقط حضرت طیب ایدیم دینار

اولاد استغفار نازده عمر . قائل اولاد برده .

[مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُمْ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ] - که بوند یا کفر از زوایای

اولاد معلوم بوند و با اید اولاد عقده دین نازل اولی صوری اولاد بوند

آنها سید که کفر اولاد یکی عقده ناس و اولاد بوند بوند بوند بوند بوند بوند

نصیب اولاد معلوم بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند بوند

استغفار ده بر بوند اولی ایدیم ده بوند بوند بوند :

الهدى . - بر زره ده بر هیچ بره نه مره کنی بر نه [یحیی و یحیی] ارمم در ریت
 هم اره در [و مالکم من دون الله من ولی ولا نصیر] من ایمور ده الهه
 باشه نه بر دل دار در زره بر نفس . - هم دولایت انجور اندک ، عنایت دهنه انجور اندک .
 بنامه الهه فارسی بوند سواره نری اوردی انجور ده تسلیم نفس اتدی د انجور اندک حکم د ضایعه نظر
 ابرمید .

سودی :

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ فِي سَاعَةِ
 الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ قُلُوبُ فَرِيقٍ مِنْهُمْ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ إِنَّهُمْ رَوُفٌ
 رَحِيمٌ • وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا
 رَحَبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنَّهُ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ
 تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ •

مال شیفی

ثانیه قسم الهه که الله به لطف اتدی پیغمبره و کرمه سائنده اوله اتباع ابریه مهاجریه
 و انصاره که ایمورده بر قسمه نمیدی از دهها اکومده که اولسه ایله موکره کنه بریه نور بریند قبولیه
 التفات بر بروری ، حقیقت اور ، افره راند ، رحیم • اورچ کندی به ده که کبری بر ایستادی
 نهایت اورده ده بوکامندی که بر برزی بر تریه کنستکیده با تدریه طاریدی ، و هرازی ده کنه بری
 نفسیه اتدی و الهه به الهه صیفیه باشه هاره اولار یقین آکدرید ، اوت نام اودت توبه لرینده
 قبولیه تکرار التفات بر بروری که اوتوبه طاریماته جمع ایستند ، حقیقت الهه ، اور اید توبه ، اید رحیم •

لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ [قسم رسول که الله بپذیرد
 و مهاجرین و انصار از زین توبه ابراء آید] - اما تعالایک توبه زین توبه سی، توبه نصیب آید و
 توبه بری قبول آید مصارفی افاده آید. و بر اعتبار ابر بوارده بپذیرد توبه سی، بالارده کین
 « عفا الله عنک لم اذنت له » نمونه اشارت ادرین کبی مهاجرین و انصار و توبه سی ده مقدار اهدیه
 کونزده سوره ابره زلم لری مقننه ادرین سوره، برده مراد، توبه نک و نصیحتی و حق بپذیرد راض
 ادرین حاله هیچ بر مؤمنان توبه ده مستثنی ادرین معنی بیانه دیانسه. فقط ابره عفو تفسیر ده ایضا
 ابره کبی از ده ال کوزل معنی شود: اصل توبه، رجوع دیک ادرین مقننه اما تعالایک توبه سی
 قرنی بر حاله رهها بگویند بر حاله بپوشد الهی بر رجوع موقوفه که بزم سازن سوره سخی عنایت و عقیله
 ارجاع نظر آتی دیک ادره. بواسطه نصیحت حاله طاعت حاله بر رجوع ادرینده کبی بر طاعت حاله
 رهها کس بر حال طاعت رجوع ده ادرینده که بر آید بپذیرد توبه سی بر بورد. هرگز غافل ممانده
 مستفید به عفو که عانی اولکده رهها سلسل بر حال ارجاع آید. مهاجرین و انصار و توبه سی
 نقصان حاله بر بفراده موقوفه طاعت دینه نصرت ابر ادرین ممانده. بر زین مقننه که توبه سی
 ابر رهها ممانده بر حاله فقره و صفا حاله ارجاع دیکده.

مصلی بولند تری حاله بر ابر بوردی ده. ین رحمت و عنایت التفات بر بوردی [الَّذِينَ
 اتَّبَعُوا فِي سَاعَةِ الْمُنِيرَةِ] و مهاجرین و انصار که ادرست ساعته ارا ابناء آید بر
 مرست، طالعده، شدت و بولند، ساعت مرست، مرست لغوی و بار حق دیکده که « و بلغت
 القلوب الخبايا » بر بوردی ده ممانده سائر کبی لغوی بر مرست لفظ ممانده اشارت ادرینده ده
 اصل مراد، بتون مفسد لغوی و بر سرفرا بالنامه ال صفتی حاله اظهار ده. نه کیم بوفای جوده
 کیمی از ده بوارده ده « جیش مرست » تشبیه آید. بوند مقننه عمیه الصلاة والسلام « من جیش
 جیش العسرة فله الجنة » جیش مرستی که کیم بپوشد ابره ارا جنت دار بپوشد. ممانده عثمانه

ایضا رضی الله عنه بیک دره و بیک دنیا برنج میبخشد. روایت اولی که رسول الله دنیا را بر
 مبارک الله برافشاند و «ما علی عثمان ما علی بعد هذا» بوزن مکرر عثمانه بنیاسه بآس بود «
 پیوسته. انصار در برزات راه بری بوزن دسوف بقدای درشد. بوسفره جید، ازبوه و صو
 بوزن دسوف مرست میگذشت. او درجه که او کسی پنداره بلم برده در پیوری. ازبوه مملو شده
 او حال کلمه در که بر فرما رانسی ایکی کسی بولوشد دی. هنی اوید لفظه لالشدی که متغیر صوی ایچیم
 ایچوه بر پیوره کسی یعنی بر فرما رانسی بر کره ایچور دی. حضرت عمر رنید که صو سلفته دره لب
 بوغاز لا یوب فارنزه کی صوی ایچور دی. مهابت رسول الله الی فی قاله یوب رمار استغفار آید
 در حال جناب الله بر بولوت کوندر ب صوامه آید. ایچور دقاری دولدر دی. ید بوغاز اهلقت
 دره کی کلمه ایسه دی. فقط رسول الله لولک فابزه ازبوه در کونوسی، برقیسی نه قاله ایسه
 لولک بر به لولک نه سنی او بویوری، مجموعنه بر سرکی او زرنه جزئی برکی لولک دی. برکت
 آید، مکرر «لکس فابزیه آسیه» بویوری. بنار عیبه لیس فابزیه دولدر بر و لوی فابزیه
 بر بر و لولک، هنی باز ده آید و او در دیک مقدار او تونز بیک قدر دی و بوغاز رسول الله
 صو فزای آید. بالار اشارت اولدی او زرنه مدینه به حضرت علی بی خلف برافشد. بوزن مایه
 اولاسه انجود دشمن مدینه ندر کیده. ازبوح دایر ساره العالی جزیه او زرنه صلوات بایش
 و او صورت مودت بویوری شد.

ایته مهاجریه و انصار پیغمبره بود بیامت عسره اتباع آید [مِنْ بَعْدِ مَا كَادَ يَزِيغُ
 قُلُوبُ فَرِيقٍ مِّنْهُمْ] ازبوه مکرر که ایچورنه برکت فبیدی ازرها باید مبقی. —
 یعنی مرست اوته شدی آید که بعضی همایه پیغمبره خلف آید میاید به درون [فَتَنَابَ عَلَيْهِمْ]
 مکرر الله او زرنه توبه امه آید. ازبونده صیانت آید که یا بقه مکرر مبقی. در لول
 صیانت نقد صیانت جماع نقد بویوری [اِنَّهُمْ رَوْفٌ رَّحِيمٌ] میودار، او زرنه
 روف، پیوره صید.

[وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِقُوا] کبری برانیده او صوره - یعنی ابولبابه و زکریا

کبری توبه و اعتذاری در حال قبول ایستاده اولیایوب «وَاخرون مرجون لآله اعما یعذبهم ویرتوب»

علیهم «در لوبچه همانند و تأخیر ایستاده اولیای نوحی در توبه و برتری که بر کعب به ملک اهل

ایستاده «ساره به بیع ابری که کعب اهل عقبه در «آر قد استدر اهل بدره ایدر [اَحَقُّ اِذَا ضَلَّ

عَلَيْهِمُ الْاَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ] تا از رفته قدر - کبری برانیده در - که بر توبه کنشکیده

باندینه طاهره - زیرا بیع کعبه بوزیریه با نیا بوزیر «مسلم» ایتور و بیع بر برده لورده مایور

المشاه بود بوزیر [وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ] نفرد در کذبیریه طاهره

- یعنی کندی و جدا زینه راجعت اینه طرزه در صول در بر سفتد ایدر در بیع بر مقور و نسی

بود بوزیر «تو قدری در کذبیریه زنده اسید» [وَضَلُّوا اِنَّ لَآ اِلٰهَ اِلَّا اِلٰهٌ] و الله

و الله التماره با شقه الله التما ایه ملک بر بجا بوده از رفتی ایه اهل در - یعنی الله ففبند

قر توبه ایتور - نه الله راجعت راستفاده در با شقه باره از رفتی با فغوا ایتور در هر سیده

امید بری کس - توبه امید بری در سفتدنی سفتد «الله توبه ایدر - الله ففبند نه الله ففبند

[ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا] صوره در توبه ایستد ویه الله از در توبه اماده ایدر -

توبه بر ملک قبولی سببه آیت انزال بود بری، یا غور توبه برنده جدا ثابت قدم از توبه ایتور و صفت

و قبول در توبه ایدر کذبیریه تکرار ارجاع نظر ایدر [اِنَّ اِلٰهَهُ التَّوَابُ الرَّحِيْمُ] زیرا

مقصود الله، آنچه الله که ایدر توبه ایدر - ملک میوه توبه قبول ایدر بطا توبه، فغور در سینه توبه

اولیایه بطا میوه ایدر - کناه نه قدر میوه و نه قدر بود بود اولورده اسوه کرک کت و کرک کفیت

امباریه توبه بی قبوله کی لطف و مساینه و رحمت و انعامه صود و یا یا به یوتد -

بما ریده در رایت از رفتی از در - کعب به ملک رضاه نه بگو که مخلفی فغور سنی محمد ایدر

دیشد که بوزیر غزاسنه با شقه بر غزاده رسول الله مخلف ایتور، سوزد که بر غزاسنه مخلف ایتور

ایم - فقط بر در مخلف ایدر بیع بر کعبه عتاب بر بوزیر است، از نامه رسول الله فریده روانه دیشد

دانه او نیز دشمنی بسیار سازد و در اجتماع ایند بر بر می شود . به رسول الله ابو عبد الله علیه السلام
 او نیز به بیاناتی غیر از ماه حافظ نوشته ایدم . که در ناسرینده بدر و هاجم و نه بار بر سر راه
 بلا بدعیه مشربین بدل مشربین و در هاجم اول در ایستادم . عالم ده سوارید که به هیچ بر زمان
 مختلف ایندیم بوفزار که قدر قوتی و سبکی اولاندم . دانه بوزنه اول نذرده ایکی راجه اجتماع
 ایندیم . بوفزار به ایستی جمع ایندیم . هفت سینه راجه هفتای برغزای اراده بوزنه هفتی
 زمانه همدانده و بر بهینه توری بوزنه دردی . بوفزار به غایت صحابه بر زمانه دارانده
 بر سینه . بر غزای به دگرانی بر رکنه منوید اولانده و ایچیه حافظ لاسرینده سینه ایکی آینه
 دگر به یک جبهی همد و سینه اید . سبب سالتینا لاسرینده ده سینه هفتی و بوزنه هفتی محفوظ
 بر رفته ده باز ایستاده دگر اید . بنادیم به آرام غیب ایندیم هفتی دهی نازل اولانده کیزی
 ناله هفتی فله ایددی . هم بوده در دگر دگر کوز به سینه ای بر سرده اید که رسول الله بوفزار به
 کبشتید . رسول اکرم در بار نه کی سینه هفتی ایندیم بایر . به ده بار حافظ لاسرینده
 کبیر و بر سینه بایماده و بوزنه دگر کله ده دیوردم که قدرتم دار . نذرت اوله بایارم . بوزنه
 باز هفتی ایندی . دگر سینه هفتی استاد اید بوزنی . بر مصالح رسول الله در بار نه کی سینه
 حرکت اید بوزنی . حال بود که به حافظ لاسرینده . « بر ایکی کوز فرزند حافظ لاسرینده بکبشیم »
 دیم . او نیز آید لاسرینده دگر نذرده کوزیم دیم کبشیم . هیچ سینه بایا سینه دوزیم . به ده
 هاله ایچیه او نیز سینه کبشید . فز ایددی . ایستادم که همد بار آبار همد به اید به آندوب
 بکبشیم . فاشد بایسته ایدم . کله هفتی اولدی . رسول الله و کله دگر نذرده ناسرینده هفتی بوزنه
 کوزده اولدیوردم . زیرا کوزیم بانفاده ایدیم دیاندری بر کبه ده عبارت اولدیوردم . رسول اکرم
 صلی الله علیه وسلم بوزنه دایچیه بر سینه هیچ بار ایندیم . فقط بوزنه کوزیم ایستاده اولدیوردم . کبشید بایر .
 بوزنه سینه . بی سینه بر زان ده « اولی برده لری دایچیه بایستی بقوبری » دیم . معاذ به صوره
 « فاشد بوزنه دانه بار رسول الله بوزنه هفتی ایستاده بایستی بایر » دیم . رسول الله ده

سکوت برپا شد، رسول الله صلی الله علیه و آله فرمود: «ای رسول الله صلی الله علیه و آله، با او
 سر دیکه خاطر برنگذارد، یا به غلبه ندهد، یا بر تو تر از جفم دیورم. بواسطه یقینان
 رای صاحب اولاد که صیغه استغاثه اندم، و قنای رسول الله صلی الله علیه و آله در جلدی، بنده باطل
 سیند. جزئی با او یاریده بود، هیچ رستی از اصل تو تر از جفم قانع اولدم رکنی طریقی
 طوس طریقی سوخته هم از هم. رسول الله صلی الله علیه و آله در سفره حرکت سجده باشد،
 او را به این کیفیت نازید، موکرمه ای بر جفم دیورم. و قنای بر او باید، کبر
 قنای طریقی، اعتدال بر دیورم و عیبه ای بر دیورم، سکه که رستی باید. رسول الله صلی الله علیه و آله
 و پیغمبری قبول اندی و باطنی الهی اولاد بر دیورم استغاثه اندی، بوند از زین به ده درم
 سلام در دیکم زمانه غلبی کجی شسم اندی، موکرمه ده کل بر دیورم. بوردی یک وارم، او که
 اولدم «نه یقینان، سه صیغه یقینان که ای یک؟» بر دیورم. بنار علیه دریم که
 اوت، و الله به باقیه سکه، اگر دیورم بر یک همورنده اولدم اولدم اولدم بر مندر
 اید اولدم غلبه نور تر از جفم رانده بوندیم و با حقیقه بر جلد عطاء قیامت. و لکنه و الله
 سوزی محققه بیست که بوند با الله سوخته ده بنده راضی اولاد اولدم اولدم بر مندر
 الله سوزی علیه اعصاب ایر و اگر با هست اید به یک دوزخی سوزی سوخته اولدم اولدم غلبی
 اولدم. غایر و الله بنم هیچ بر زورم بوند، و الله به هیچ بر زمانه بوند سنده تخلف اندیم
 صیغه ده کندی و لقا قوتی ده ایم «بوی دریم، رسول الله صلی الله علیه و آله ایست بر جلد طریقی
 اولدم اولدم الله محققه حاکمی بر جفم خرد. بر دیورم. بنار علیه خالقیم، بنی سکه ده بر طاقیم
 رجال ده صیغه ایر، از قدر طریقی و با «و الله بنم بوند اول بر کلاه با عیبه بیورم و رسول الله
 دگر تخلف اعتدال اندی طریقی و جلد بر اعتدال اید مری، مال بوند رسول الله صلی الله علیه و آله استغاثه
 کنا که فی طریقی «دریم. بنار علیه با اقد سز سنده اندی طریقی که منی در نوب کندی کتب
 ایست ایستیم، موکرمه از ده «بوی. دریم. بنم برابر بر دیورم اولدم اولدم؟» اوت دریم

ایکی شکی سند کی سولہ دیر ، اندر دہ سولہ نہ سوچین « ، « کیم از سر ؟ » دیرم « رازہ
 ابہ الربیع اسرار و لعل بہ ایتہ الواقفی » دیرم . و بنا بر مہ جہ سالہ رسد نمونہ استمال
 اولہ جہ ایکی صلاہ آدای ذکر ایتہ . بوزی سولہ کون زمانہ بدہ دہ دہ کیم و رسول اللہ خلف
 ایتہ بیاندہ بزم بود میرزا قونو شمسہ مسلمہ زنی ایتہ ، ناسرہ بزم اجتناب ایتہ و بزمہ
 میرہ لری کیم دیرم . حتی نفسہ ارمہ بابا بچند شدہ و بابا بچند شدی ، ایتہ ہم طایفہ ہم ارمہ
 دکن . بوضو تر ایکی کیم فارسی . ایکی آرقاشم جلدی . اولہ و اولور بافتہ بودری . بہ
 ابہ و لعل و رقا جلد و نمیداریم ، جیفارم ، جماعت سابعہ یلہ نمازہ ہافہ اولورم رسول افروزہ
 طو لا شدم و بیج کیم بک سوز سولہ مزی و نماز در صوکرہ رسول اہ مجلہ ایتہ و اری سلام دیرم
 و کوکبہ عجا بہ سلام ایدر در انری اریا یوری او بنا نما یوری دیرم ، صوکرہ نمازی باقیبندہ .
 قیلارم دہ بزم کون و تہ رزم ، نماز بر ایتہ بک طو غزی علف نقا ایدہ ، بہ اندہ طرقتہ
 باقیبندہ بندہ ارمہ ایدری . تاکر بک بود زادی ، ناسک ہفاندہ کیم ، ابوقارہ نکت
 دیر اندہ آشدیم کہ بونہ محمود ملک اولی و ناس ایتہ بنی الک سوزہ ایدی ، واروم ، سلام دیرم
 راعہ سلام الدادی . « یا ابا قارہ ، دیرم . سکا اہ علفہ صوکرہ دیرم ، بنی الدادی و رسولی سوزہ
 بیلر مصلح ؟ » سکوت ایتہ ، تکرار آزد دیرم بنی سکوت ایتہ ، تکرار آزد دیرم « اہ و رسولی
 اعلام » دیرم ، بنا علیہ کوزرم بوساندی و دوزم دیوار دہ آشدیم ، بر کورہ مدینہ بنی ہر صافتمہ
 کلمہ شام اعلی باندہ بنی . « بک کعب بہ تاکر کیم دلالت ایدہ » دیوری ، غلوہ اولہ اشارت ایتکہ
 باشد دیر ، نہایت بک طری و غسانہ سکندہ بکتوب دیرم . بدہ باقیبندہ ، بوزہ : « اما بعد ، دیور
 غیر آردیم کہ صاحبک سکا ہفا ایتکہ ایسہ ، اہ ایسنی ہفارت آندہ و ضایع اولہ جہ بوضو بافتہ
 بنا علیہ بنی التمامہ ایت سکا ماسات ایدہ لم » بونی او قونجہ « بودہ بر جلا » دیرم ، تمامہ طو ترسم
 او ہافہ آردیم یا قندم ، نہایت اللیہ قزو کیم کیم کندہ با قندم بک رسول اللہ کوزر یکی بہ ماسوری
 رسول رسول اہ - کلور ، ایدری . رسول اہ صلی علیہ وسلم سکا فار یکدہ اعتزال ایتہ گی امر ایدریورہ » دیر

به ده « بر سائیا جعفی هم ؛ یونس نه یار جعفی » . « ریم » . « فایر ، اعتدالات اولیا یافتنما ! »
 ریم . ایکی آرتا شمه ده بولار کوزده سه اید . « یارجه فاریم » . « لغاری اسلاکیت ، ایه برشته
 هکمی دیرنجیه تیر - اونلک یانده بولود » . « ریم » . « صلا به ایه ندک فاریم ده رسول الله کیدرس
 » . « بار سول الله ! صلا به ایه خدیجی یوسه بر شنج فایده » . « اول خدمت ایتیه می کرده کور در سید » ؛
 ریم « فایر دکنده یانده سائیا » . « برور سه » . « فایر » . « دالله اوندی صبح پشه وقت بوسه
 دالله بر اولایه ایه اولای بر بولکوز تیر لورده ره آغلا بوسه » . « دیمه اید » . « بوند اوندی نه اهل بیت
 بعضی بی » . « فایر ده حقده رسول الله استیانه ایه ک ، نه کیم صلا به ایه ندک فایرینه اول خدمت
 ایموسه اوندی دیر » . « دیر بر » ، « ده ده » . « دالله بوفلوسده رسول الله استیانه ایتیم ، به پنج بار اسم
 استیانه ایتیم تقدیرده رسول الله نه ریم هکله نه بیسم » . « ریم » . « بوزده مکرده اویه کور ده لورده
 نادر رسول الله نه کلامه نه اینه کینه اعتباراً الهی کیم مز اولد . « دقتار الاهی کیم ندک مسامحه
 صبح نمازنی قیدیم داور عین بر بندک دایمی دستنده ایم ، اوی بر حالده بولوریم ده که طبعه اهل
 زکریا کیم کیم اوندی ریم فار الا سه ، یعنی کولکم بولکامده ده بولکامده دیر بر توبه کیشلکده با
 طرا کندی . نام بوسده ده » . « جیل سلیم » . « اوندی ده ال بولک سید » . « بالکب به ملک موده »
 دیر الابدیکنه باغیانه بر بندک سنی ایتیم ، صلاه سجده قیایانم ، آنکلام که فرج کردی . رسول الله
 صبح نمازنی قیدنی زمانه بزم اوندی عین و الله توبه سنی اینه ایتیم ، هلمه بزه بشیر اتمده خوش
 بر حاتم موده جیل آرتا سید کیتند ، بطارده بر ذات قید افنی سور سه داسلامه بر داعی خوشه
 طافله اوسته هیقه دسی قیدانده ده لایا بوسه کندی . سنی ایتیم موده ده بی بطا کیمه ایتیم
 هیفادیم آیتیه موده ده لایا ده صلاه کیدیم ، دالله اولک اوندی به باقیه توبه بالک ده ایدیم
 کندم ایکی توبه استیانه ایتیم ده صلاه کیم رسول الله قبلادیم ، ناسوخی فوج فوج فایر سید اید ، توبه
 نه نه اید بوسه » . « الله توبه سی بار اولد » . « ریم لر » . « هکایت واریم ، سجده کیدیم ،
 رسول الله او طور سه ، ناسرطافنده ، صلاه فایر به عباده قالدی ، توبه موده کندی ، به صاف فایر

قبول اید پس در ارجاء و تأخیر او تماسی معاصنه تخلیف و در احد

[illegible]

نہ کہیم سوئے بوجہ بوجہ :

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ • مَا كَانَتْ
لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ
وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ
وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطَؤُونَ مَوْطِئًا يَغِيظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ
مِنْ عَدُوٍّ وَلَا إِلَا كَتَبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْحَسَنِينَ •
وَلَا يُفِقُونَ نَفَقَةً صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كَتَبَ
لَهُمْ لِحِزْنِهِمْ أَهْلًا خَيْرًا مِمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ • وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنفِرُوا
كَافَّةً فَلَوْ لَا نَفَرَ مِنْ كُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طَائِفَةٌ لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ وَلِيُنذِرُوا
قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ • يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَاعْلَمُوا
أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ •

ماں شریفی

اداره بر توبه ایمان اینست: **اللهم توخبتك رضا قدر بر ابرار الله** • نه منند که نه را از ابرار

[وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنفُرُوا كَافَّةً] بونقطه برابر بودند مؤمنان نهی برده نفیر از همه
 رکن در... یعنی « قَاتِلُوا الْمُشْرِكِينَ كَافَّةً » و « انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا » بود و همه از همه در همه
 اطرافند که امرایک نفرند و عازر اولانند برابر کرک غزار درک طب علم مجموعه بر یوزنه کی بودند
 مؤمنان مجموعه برده فریاد یوب و نه طالع و قدر... هستند برده قاتل کردی در غری اولان یعنی کی هستند
 برده سفر اولان درده طرغی اولان... [فَلَوْلَا نَفَرَ مِن كُلِّ فِرْقَةٍ مِّنْهُمْ] اولان درده
 فرقه سنده... بر همه اصالی و بار بود که کشتی در یوزنه هستند [طَائِفَةً] بر طائفه
 - بر شمس... بر طائفه [لِيَتَفَقَّهُوا فِي الدِّينِ] رنده تفقه اندر کرد... طفت و شصته
 قاتل و رنده تفقه تفصیل اندر کرد... مجموعه نفیر اندر کرد... و نه ابرار بود اندر کرد [وَلِيُنذِرُوا
 قَوْمَهُمْ إِذَا رَجَعُوا إِلَيْهِمْ لَعَلَّهُمْ يَحْذَرُونَ] در رنده طرغی و نه کشته
 اندر کرد و نه طرغی اندر کرد مجموعه بودی با بر... یعنی طفت و نه حکم ابدی و بار در مقام در یوزنه اندر
 ابدی کی بر غرضه مجموعه رکن... و نه اندر رنده و نه طرغی اندر... طفت... علم ریه تفصیل مجموعه
 سفر بر اولان بود طرغی اندر کرد... بنا بر مجموعه بود و نه رنده تفقه رنده تفقه در... و نه سبیل اندر کرد در
 بود و نه طرغی اندر کرد... علم ریه تفصیل مجموعه بود و نه سفر بر رنده موضوع بود... که بود و نه... لیتفقوا... لینذروا
 رجوعا... طرغی نفیر اولان طائفه را بود... فقط آیه دیگر یعنی رنده دایم بود... بود که
 مؤمنان چهار رنده تفقه اندر کرد و نه طرغی اندر کرد... نازل اولان بیانان الیه و نه طرغی اندر کرد مجموعه سفر بر رنده
 ساعت بیشتر و نه طرغی اندر کرد و نه رنده طرغی اندر کرد... تفقه دایم اندر کرد مجموعه
 اندر کرد و نه طرغی اندر کرد... سبب اندر کرد اصل و نه طرغی اندر کرد... تفقه دایم اندر کرد مجموعه
 نشینان به یکی آمدند... و نه طرغی اندر کرد... لینذروا... طرغی اندر کرد و نه طرغی اندر کرد
 راجع و نه طرغی...

بویانان به مکرر اولان طرغی و نه طرغی اندر کرد...

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا! قَاتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ

آریدری - یعنی اسکی کفریه کفر ، عقیده منکدریه عقیده منکدر ، کونز غریبه نفاذ
 عموده ایندی . چونکه هر سوره نازل اولدجه ایمانه ایدیه مؤمنده ایمانه دشتی بی دربی نفس
 زایاییدیه . اشدنزد نفس تکمیل ایدیه . بده مقابله ایترک ده هوانا رنده کفری ،
 انقباضی ، اشدنزد نفی آریدری ۱ وَمَا تَوْأَوْهُنَّ كَا فِرُونَ ۲ وَزَلَّهَا زُلْفُورُ
 ۱ اَوَّلَا يَرَوْنَ أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ۲ بِبَاتٍ يُبَيِّنُ لَكُمْ
 بونز - بونز فخر - لهنه برائی کره - یعنی بر قاج رفدر - فتنه بونز لیورر - کندی
 جوسنی اعتراف ایندیه هله ، رب غننه مهنه کبر باسنده مجرم اولدیه دبیله نده دشتی یاردیورر
 افشار ایدیه هله در لور لیورر ره ، فتنه لیدی ، فتنه لیدی ، دفعه اشدن ایدیه هله ،
 ظهور نظام ایدیه سوی اولمه ، رسول الله صهاره جسد قیامانز لور یوزنده هله لیورر قبول ایدیه کیم
 در دره کفرنا اولورر ۱ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ ۲ صوره ده نوبه ایدیه ۱ وَلَا هُمْ يَذْكُرُونَ ۲
 ربونز عقلمدی باسنده الیه دوشونز - ۱ وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ ۲ لهنه زما ده
 بر سوره نازل اولدی ۱ نَظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ هَلْ يَرَاهُمْ مِنْ آيَةٍ ۲ بر بریه باقار
 " سنی بری کور لیورر ؟ " دیه کونز ایدیه - سوره نده کندی اولاهه تأییدیه بوطالب ، دمی
 محفلده قاصیده ایندر و فقط انا نشتی سلمنده بری کور و دیه هله ، آینه ندری اهل سوره
 نظامه دجتلدی میدان میبویره هله دیه نور نور زیه کینیم سوبله ایندر ۱ ثُمَّ أَنْصَرَفُوا ۲
 صوره ده سوبله کیدیه ۱ أَنْصَرَفَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ ۲ الله غیبی میویدیه ۱ بِأَنَّهُمْ
 قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ۲ او صوره که بونز نفی بویه بر فوندر - ای اهل نازر ، حقونز
 و نفیر ایندر ، یوسف دجال نوبه اولور ، قرآن صایر لیرر .
 اولاندر :

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ

و مجد هدایت و صلوات و غیره و فکده و ریدر . اوز یکزه تون برموده ایسه مدتی کجی سزی
افضای سعادت و سعادته ایضا رسیده . جنت و رضوانه ایزد بزرگ ایچو برموده و صلوات فرستاده . همونک
نقدی قرینه و باره . یا هود سو بر نوم رکل لوصافی توره اولورسه رسوله [بِالْمُؤْمِنِينَ رَوْفًا]
بو توره مؤمنده رکه روضه . زیاده سدر رافقی . یعنی غایت ایچو بر سقفت و رحمتی دارور .

[رَحِيمًا] رحیم . - قطره سه فرزانه بیک رحمتیدر . کنایه طاهره یلایچو . بنابر
ای نشانه قرآنه و اولاده تالیف . یا مخصوص بوسوره رکه بر آت . توبه . چهار و ساره
مفنده کی اوز و خطایات آنجه یکزه کلامی . کومکده کنیده . بو توره بوخ کفر و نفاقه مندر
و شائسته فارسی مع العموم مؤمنده فارسی غایت بوبوک بر آت و سقفتک بمباید . اولده ایچو
در حال بوخه ایمان ایدوب موصیحه عمل ایملیکند .

کور و سوره که بر زاده رسول الله اسماء حسنی الیه رسیده روف رحیم اسمی و برشته . همه
ایه افضل و عبود که الله تعالی صلح بر پیغمبره اسماء حسنی ایچو اسمی جمع اتوردی . آنجه پیغمبرین مفنده .
«بِالْمُؤْمِنِينَ رَوْفًا رَحِيمًا» بوبور دی . ذات سبحانی مفنده ده . «ان الله بالناس لرؤف رحیم»
بوبور دی . اهد . فی الواقع بوسیه و توصیفده رسولنه بیک بوبوک بکریم الهی دارور . بوزنه کلامیکه
اسماء حسنی الیه ندی صلی . الله . الرحمن . الرب . اسمی کجی اسماء حسنه رسیده روف رحیم . رسول الله
افندره الهی بوشمنده اولریفنده مؤمنده روف رحیمدر و کتیر کجی دیه و شریف ده ایمان ایدوب ایچو
عبودیت و رحمت .

[فَإِنْ تَوَلَّوْا] بوند اوزرینه امرمه ایدر سه - یا محمد ! [فَقُلْ] سه
توبور دی : [حَسْبِيَ اللَّهُ] به الله کافی [لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ] اوزنه یاقه آریسه [عَلَيْهِ
تَوَكَّلْتُ] آنجه اده طابانم [وَهُوَ] وار [رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ] در . -
او عظیم عرشک رب . بونه طابانی محیط اولاده ال بوبوک حکم و سقفتک حاجی و شرفیه .
(سوره اعرافده «ثم استوی على العرش یغشی الیل النهار» بانه) .

است. «لقد جاءكم» الی آخره ایکن این صولک نازل اولاده آیت اولی فی مفسده
 بر روایت دارد. مفسد ابی رضی الله عنه ده «افری بالقراءه عهداً بانه لقد جاءکم الانیانه =
 قرآنک الله عهدی الی قریب اولانی. یعنی الی صولک نازل اولانی «لقد جاءکم» ایکن آیت ده «ریه
 مرد بر. «یا فیه سور و بقده ده» «واتقوا یوما» آیتک نزدی بودند ده موکره ایسی روایتی
 و ظاهر مجبر. بیه روایت اولی فی اندر ده بفرمود و فائده موکره مصحف جمع اولی فی زمانه بود «لقد
 جاءکم» آیت زیه به ثابت قرنده عوده مخفی اولی نموده. نهایت آنجه ذی السرا رتبه فزیه به ثابت
 نزدی بودند. یعنی بر هیئتیک از برنده اولی برابر بازیشی آنجه فزیه به ثابت نزدی بودند محفوظ بود
 ایدی. چون قرآن بالکذ مطابق از برنده دکل اندر به شفعه عهد سالتده باز نموده و الی صولک عرقه
 افتاده ایمسه یا بر میرد ده جمع و توفیقی ابو مصطفی لمیرد بخور ایدی. باز مایه نامور اولاده زیه به ثابت
 برای آیت ده بروقیه فطیه بولاده باز اما بورد. اولی ایجه کنده ناره سی و هجده بر آیت افزیه
 بولای آیت بولای بولای مخفی ایمسه و آنجه فزیه به ده محفوظ بولسه و بنا بریمه از برنده محفوظ اولاده بود
 آیتک روایات فطیه سی ده بود و نموده ناسیه اولی نموده ایدی. ابو رادر ک کتابنده روایت اولی فی
 اندر ده ابو رادر رضی الله عنه دیکر که هر کیم صباح را نام بری کره. حسبی الله لا اله الا هو
 علیه توکل و هو رب العرش العظیم» دریه الله تعالی سانه کفایت ایدی. الله.
 سمد سور و بر آیتک بر هاتمی مکتوبی سور و بودند اعتبار بر رجائی نشاء و تفصیل
 اولی مفسده.

